

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

türkiye'nin seytan üçgeni

hikmet
çetinkaya

HİKMET ÇETİNKAYA
TÜRKİYE'NİN
ŞEYTAN ÜÇGENİ

Cumhuriyet
k i t a p l a r ı

Türkiye'nin Şeytan Üçgeni

Yayın Hakları

Çağ Pazarlama A.Ş.

Kasım 1998

Yazan:

Hikmet Çetinkaya

Genel Yayın Yönetmeni:

Üstün Akmen

Yayın Kurulu:

Alpay Kabacalı

Ataol Behramoğlu

Yayın Koordinatörü:

Naci Özdağlı

Kapak Tasarımı:

Ali Sinâ Özüstün

Dizgi ve Sayfa Düzeni:

Serpil Ünay

Düzeltili:

Erkan Ünlücan

Satış ve Pazarlama:

Derya Ayyıldız

Dizgi:

Yenigün Haber Ajansı

Basın ve Yayıncılık A.Ş.

Baskı:

Çınar Ofset

Matbaacılık, Cilt, Ambalaj, San. ve Tic. Ltd. Şti.

Yayımlayan ve Dağıtan:

Çağ Pazarlama, Gazete, Dergi, Kitap Basın ve Yayın A.Ş.

Türkocağı Cad. 39/41(34334) Cağaloğlu-İstanbul

Tel:514 01 96

HİKMET ÇETİNKAYA
TÜRKİYE’NİN
ŞEYTAN ÜÇGENİ

Demokrasi Dersi...

Milli Güvenlik Kurulu toplantısında Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı ve kuvvet komutanları, Başbakan Necmettin Erbakan'a neler söylediler?

Söylenenler apaçık ortadaydı. Günlerdir kamuoyuna yansıyan haberler, Demirel'in açıklamaları, Orgeneral Karadayı'nın İsrail dönüşü sözleri, MGK toplantısının içeriğini yansıtıyordu. Komutanların tümü dün MGK'de Başbakan Necmettin Erbakan'a demokrasi dersi veriyordu.

Şeriatçı örgütlenmenin devlet içinde ivme kazandığını artık sağır sultan bile biliyor. Şeriatçı yayın organlarının 'numaracı cumhuriyetçileri' yanlarına alarak kamuoyuna 'demokrasi dersi' vermeleri bizi hiç şaşırtmıyor...

Muhteremler neredeyse PKK lideri Abdullah Öcalan'ı televizyonlarına çıkarıp 'demokrasi' üzerine tartışacaklar, 'sistemin' çürümüşlüğü üzerine ahkâm kesecekler...

Susurluk kazasından sonra ortaya çıkan 'devlet içinde'ki çeteleri kahraman olarak görmeye başlayan şeriatçılar, şimdilerde bir yandan 'Kürt sorunu'nu ortaya atıp demokrasi, insan hakları üzerine gidiyorlar, ardından da Sürekli Aydınlik İçin Bir Dakika Karanlık eylemini yapanlara saldırıp şöyle diyorlar:

"Işık kapatıp eylem yapacağınıza, Güneydoğu'da PKK ile savaşmaya gidin..."

Bir oyun oynanıyor Türkiye'de...

Zulüm edebiyatını sürdüren, Taksim'e yapılacak camiyi 'İstanbul'un ikinci fethi' olarak gören zihniyet, İranlı mollalarla birlikte 'de-

mokrasicilik oyunu’nu sahneye koyup ‘Kemalist devleti’ yıkma planlarını gerçekleştirmeye çalışıyor...

Baskıyı, işkenceyi, faili meçhulleri, bunca acıları, cuntacı Kenan Paşa’nın marifetlerini Kemalistlerin üzerine yıkan, devlet içinde örgütlenen eli kanlı çeteleri laik demokratik cumhuriyetin bir parçası olarak gören zihniyet şu soruyu sormuyor:

“1950’den 1997’ye dek devlet erkini elinde tutan siyasi iktidar sağ kadrolardı, bütün bu olup bitenlerin sorumlusu da bunlar değil mi?”

12 Eylül cuntası balyozunu şeriatçılara değil, sosyalistlerin, demokratların, aydınların, yazarların, bilim adamlarının, emekçilerin üzerine indirmede mi? Milyonlarca kitabın suçlusu olarak insanlar gözüaltına alınıp işkenceden geçmedi mi? Cuntacı paşalar, Mustafa Kemal Atatürk’ün kurduğu tüm kurum ve kuruluşları kapatırken tarikat şeyhleriyle işbirliği yapmadı mı?

O zaman kim darbeden yanadır? Kemalistler mi, sosyalistler mi, demokratlar mı, numaracı cumhuriyetçiler mi, yoksa şeriatçılar mı?

Numaracı cumhuriyetçiler ve şeriatçılar hep darbecilere alkış tutmuşlardır, onların dümen suyundan gitmişlerdir. Olan Kemalistlerle, sosyalistlere ve demokratlara olmuş, demokrasinin faturasını onlar ödemiştir.

Bizler ne diyoruz:

“Ne şeriat, ne darbe, demokrasinin evrenselliğinin Türkiye’de yaşama geçirilmesini istiyoruz...”

Devlet içindeki çetelerin ortaya çıkarılmasını istemek suç mu? Özgürlüklerin tüm ülke genelinde yaşama geçirilmesini istemek suç mu? Faili meçhullere, gözaltındaki kayıplara karşı durmak, suçluların yakalanmasını istemek suç mu?

Askerlerin ‘darbe yapmak’ gibi bir düşüncelerinin olmadığını biliyoruz.

Askerler; aydınlar, demokratlar, bilim adamları, öğrenciler, emekçiler gibi demokrasi istiyor, onlar da bizler gibi ‘şariatçı yapılanma’yı görüyor...

Bu gerçeği Başbakan Necmettin Erbakan ve RP’li bakanlar niye görmüyor?

İşte sorun buradan kaynaklanıyor...

Bir Adalet Bakanı düşünün ki ne yaptığını bilmiyor, bir Kültür Bakanı düşünün ki operayı, baleyi, ‘İslam dinine aykırı’ görüyor, bir Çalışma Bakanı düşünün ki eş, dost, akraba ilişkisini bakanlık koltuğuna taşıyor...

Sivas’ta 37 insanımızı diri diri yakan canilerin avukatlığını yapan kişi, laik demokratik cumhuriyetin Adalet Bakanı olur mu?

Bu soruyu elinizi vicdanınıza koyun ve yanıtlayın...

İBDA-C sanıkları, DGM Savcısı Enver Çoban’a nasıl saldırdılar, nasıl küfür ettiler, televizyonlarda izlediniz...

İBDA-C sanıkları bu gücü kimden alıyor?

Bu soruya da elinizi vicdanınıza koyup yanıt verin...

Sonra da kendi kendinize şu soruyu yöneltin:

“Mustafa Kemal Atatürk, laik demokratik cumhuriyeti kurmasaydı Türkiye’de 65 bin cami olur muydu, ben inanç özgürlüğümü sınırsız kullanabilir miydim?”

Yanıtınız ne oldu?

Bir soru da ben kadınlarımıza sorayım:

“İran’da, Afganistan’da, Sudan’da yaşamak ister miydiniz?”

1.3.1997

‘Ürperten Yemin...’

Gazeteleri okuyorum...

Sabah’ın manşeti şöyle:

“Ürperten Yemin...”

Haberin spotuna bakıyorum:

“İrticai örgütlerce açılan Kuran kurslarında öğrencilere ‘Din devleti kuruluncaya kadar savaş’ yemini ettiriliyor...”

Haber devam ediyor:

“Genelkurmay İstihbarat Dairesi tarafından hazırlanan ve Milli Güvenlik Kurulu toplantısında okunan raporda, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın gözetim ve denetimi dışında kalan Kuran kurslarında körpe beyinlerin laik düzen ve Atatürk düşmanlığıyla şartlandırıldığı bildirildi.

Bu Kuran kurslarında öğrencilere ettirilen yeminde laiklik ‘Mustafa Kemal dinsizliği’ olarak tanımlanıyor ve ‘Türkiye’nin din ve şeriat devleti haline getirilmesi’ için çalışılacağı sözü veriliyor. Aynı yeminin yine irticai örgütlerce açılan kurs ve yurtlarda da ettirildiği belirlendi.

MGK’ye sunulan Emniyet Genel Müdürlüğü raporunda ise şu bilgiler yer aldı: ‘Amaçları devletin rejimini şeri esaslara dayandırmak olan grupların komşu ülkelerden destek aldıkları yönünde işaretlemler bulunuyor. Fundamentalist grupların şeri rejime varmak için illegalliğe kaymanın zorunluluğuna inanmış oldukları görülüyor.’ ”

Sabah gazetesi galiba çok geç uyandı...

Tarikat şeyhlerini yazı dizileriyle göklere çıkaran Sabah gazetesi dün “Ürperten Yemin” başlığıyla verdiği bu haberin hangi Kuran kurslarında okunduğunu açıklamalıydı. Sabah gazetesi “ürperten ye-

mini” manşete çıkarırken tarikat şeyhlerinin askeri liselerde 1986 yılında nasıl örgütlendiğini, sahte sağlık raporlarını hangi askeri hastanelerden aldıklarını saptamalı, 1987 tarihinde ordudan atılan askeri doktorların hangi tarikat şeyhlerince korunup kollandığını da açıklamalıydı. Ayrıca Abdullah Çatlı ile Haluk Kırıcı’nın hangi tarikat şeyhleriyle ilişkiye girdiğini de yazmalıydı...

‘Şeriat andı’ olarak Sabah gazetesinde yayımlanan yemin hem benim köşemde, hem Deniz Som’un köşesinde 1994 yılında dört kez (1985-1990 arası da altı kez yazdım) yayımlanmış, Cumhuriyet gazetesinde haber olarak çıkmıştır. O yemin, Yeni Yüzyıl gazetesi yazarı Atilla Dorsay ile Milliyet gazetesi yazarı Şahin Alpay’ın “sofralarına konuk” olduğu tarikat şeyhlerinin bilgisi dahilinde hazırlanmıştır. 1980’li yılların ortalarından beri “gizli ve açık” Kuran kurslarında öğrencilere dağıtılmaktadır...

Ben hem Atilla Dorsay’ı hem de Şahin Alpay’ı uyarıyorum:

“Sakın ola ki bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olmayın, bir daha tanımadığınız tarikat şeyhlerinin sofralarında oyuna gelmeyin. İkiniz de eski arkadaşsınız. Sizlerin güç duruma düşmenize gönlüm razı olmaz...”

Buradan laik, demokrat medyaya ve onların yöneticilerine sesleniyorum:

“Gelintarikatşeyhlerinininkurdukları holdinglerin, okulların, üniversitelerin, finans kurumlarının gerçek yüzlerini ortaya çıkaralım, kendi mezarlarımızı kendimiz hazırlamayalım. Çünkü demokrasi ve laik cumhuriyet hepimiz için gerekli...”

Şimdi ben okurlarımıza 2 Mart 1994 tarihinde bu köşede yayımlanan yazımdan bir bölüm aktarıyorum. Düşünün ve kararı siz verin:

“Cezayirli bir öğretmen. Adını vermeyeceğiz. Bize Cezayir’de neler olduğunu anlatacak. Cezayirli öğretmenle görüşmeyi geçen hafta Paris’e giden bir dostumuz yaptı.

Soru:

- Demokratik kurallar çerçevesinde işleyen, demokrasiden yana olan ve seçimlerde işbaşına gelmeyi düşünen bir parti, içinde kökten-
ci öğeleri taşısa bile karşıtları tarafından içe sindirilemez miydi?

Yanıt:

- Buraya kadar ben de size katılıyorum. Ama daha önce yerel yönetimlere geldikleri yerlerde demokrasiyi rafa kaldıran öyle uygulamalar oldu ki demokrasiye fatiha okundu. Dinciler, iktidarı ele geçirinceye dek demokrasiyi kullanıyorlar. Sonrasında ise 'Biz şeriatçımız' deyip şeriat kurallarını uygulamaya kalkıyorlar. Bunun adına da 'düşmana karşı hile' yöntemi diyorlar. Biz bunu Cezayir'de yaşadık, yaşıyoruz.

Soru:

- Amaçları iktidarı ele geçirmek ve her yolu geçerli saymak mı oluyor?

Yanıt:

- Evet öyle oluyor. İleriyi göremeyen kimi politikacılar bu gerçeği görmüyor, onlara ödün veriyor. Planın ilk bölümü Cezayir'de gerğinden fazla din okulları açılarak gerçekleşti. Eğitimin dinleştirilmesine çarpıcı bir örnek vereyim. Ben matematik derslerinde boş kümeyi tanımlarken şöyle diyorum: 'Mars'ta yaşayan Cezayirli'ler'; şimdi ise bu örnek şöyle: 'Hz. Muhammet'ten sonraki peygamberler kümesi boş bir kümedir.' Dolu küme örneği ise daha ilginç: 'Partiyi desteklemediği için cehennemde yanacak olanlar kümesi.'

Cezayirli matematik öğretmeni 'gelecekten umutsuz' görünüyor. Ardından şunları söylüyor:

Cezayir'de halk, köktendincilerin baskısı altında yaşıyor. Ulusal Kurtuluş Savaşımızda, Cezayirli askerler ceplerinde Mustafa Kemal Atatürk'ün resmini taşırlardı. Bizim eksikliğimiz, Atatürk gibi bir önderimiz olmayıştıydı."

Cezayirli öğretmen, olayların bu noktaya gelişini ise şöyle özetliyor:

“Toplum örgütsüzdü. Köktendinciler ise örgütlü. Politikacıları kullanarak bu noktaya geldiler. Demokrasi onlar için iyi bir amaç değil, araçtı...”

Üç yıl önceki yazımız şöyle noktalanıyor:

“Cezayirli matematik öğretmenin anlattıkları; ordunun Refah’a karşı tepkisini ‘Kemalist ordu’, Refah’ın yerel yönetimleri ele geçirmesini ‘Kemalist devlete tepki’ diyerek geçiştiren gazetecilere, politikacılara, işadamlarına ve halkımıza önemle duyurulur...”

Belki kendilerine Cezayir’de daha önce yaşananlardan ders çıkarabilirler. Her zaman olduğu gibi sağda solda konuşmazlar. Belki akıllarını başlarına alırlar da ‘karayobaz çetelerinin’ laik ve çağdaş Türkiye Cumhuriyeti’ni dört bir yandan kuşattıklarını çok geç de kalsalar apaçık görebilirler...”

6.3.1997

Diyanet...

Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz, başında bulunduğu kurumun dışındaki Kuran kurslarından sorumlu olmadıklarını söyleyip ekliyor:

“Bize bağlı Kuran kurslarında İstiklal Marşı okunur..”

Doğrudur!..

Tarikat şeyhlerinin kurduğu vakıfların denetiminde olan Kuran kurslarından Milli Eğitim Bakanlığı sorumludur. Zaten MGK’de ortaya çıkan ‘Atatürk’ün kurduğu laik demokratik Cumhuriyeti’ yıkma yemini de o Kuran kurslarında okunmaktadır...

Şimdi burada duralım ve Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz’a bir olayı yeniden anımsatalım:

“Çek no: 0008816

Tarih: 12.8.1993

Alıcı adresi: Merkez Kuran Kursu Aydıncık Müftülüğü/İçel

Para miktarı: 90 milyon 415 bin 913”

Çekin fotokopisi elimizde. Al Rajhi Banking’e ait bir çek bu. 1993 yılının Ağustos ayında İçel’in Aydıncık İlçesi Müftülüğü’ne gönderilmiş.

Bir Arap bankası laik, demokratik Türkiye Cumhuriyeti’nin Diyanet İşleri Başkanlığı’na bağlı olan bir müftülüğe, acaba neden 90 milyon liranın üzerinde para gönderiyor?

Acaba Aydıncık İlçesi Müftülüğü, Diyanet İşleri Başkanlığı’na ayrılan bütçeden yeterince yardım alamadığı için mi bu 90 milyon lirayı kabul etmiş?

Yeni ilçe olan ve eskiden Gülnar’a bağlı bulunan 10 bin nüfuslu

Aydıncık ilçesindeki Merkez Kuran Kursu, Al Rajhi Bankası'ndan gelen 90 milyon lirayı nerelere harcamış?

Yoksa Aydıncık İlçesi Müftülüğü'nün denetiminde olan Kuran kurslarındaki hocalara, Türkiye Cumhuriyeti Devleti maaşlarını ödeyemediği için mi Al Rajhi Banking 90 milyon yardım göndermiş?

Soruları çoğaltabiliriz...

Ama asıl olan, Al Rajhi adıdır..

Hep yazıyoruz.. bir kez daha yineleyelim: 'Şeriatçı yapılanmanın en yoğun olduğu dönem Turgut Özal'ın başbakanlığı dönemidir..'

Al Rajhi Banking 1985 yılında Türkiye'yi mesken tutmuş, İstanbul'da 'Sevda Tepesi'nin satışının gündeme gelmesiyle kamuoyunun dikkatini çekmiştir. Al Rajhi grubu İzmir Belediyesi'yle ortak Arizko Turizm AŞ'yi kurarken, imara yasak olan İstanbul'daki 'Sevda Tepesi'ni ele geçirmek için yoğun çaba harcamıştır.

İstanbul'da bir yerel yönetici o tarihte bakın ne diyordu:

"İstanbul'un altyapı sorunlarını Suudi Arabistan'dan alınan 250 milyon dolarlık krediyle çözeceğim..."

Aynı yıllar şeriatçı vakıflar 'kurban derileri'ni toplayarak trilyonları cebe indirmeye; okullar, yurtlar, dershaneler kurmaya başlamışlardır...

Gazetelerde yayımlanan 'şeriat yemini' işte o tarihte okunmaya başlamıştır. Yine o tarihlerde askeri liselerde, polis kolejleri ve akademilerinde şeriatçı örgütlenme ivme kazanmıştır...

İçişleri Bakanı kimdir o yıllar?

Şimdi Diyarbakır RP Milletvekili ve Genel Başkan Yardımcısı olan eski ANAP'lı Abdülkadir Aksu'dur...

12 Ağustos 1993 yılında Al Rajhi Banking, Aydıncık Müftülüğü Merkez Kuran Kursu'na 90 milyon lirayı niçin gönderiyor? Aydıncık Müftüsü, 90 milyon lirayı nereye harcıyor? Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz bu olaya niçin göz yumuyor?

Şeriatçı vakıfların Kuran kurslarını Milli Eğitim Bakanlığı'nın

denetlemediği elbet bir gerçek. Ancak Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı müftülüklerimizin denetlemediği de bir gerçek...

Başbakan Necmettin Erbakan 6 gündür sürdürdüğü direnişten vazgeçip Milli Güvenlik Kurulu kararlarını önceki gün imzaladı...

Hacı Erbakan'ı, yardımcısı Tansu Çiller mi ikna etti?

Hiç sanmıyoruz!..

MGK kararlarının Meclis'e getirilmesi, olayı saptırma girişimidir. Çünkü muhatap Meclis değil, Bakanlar Kurulu'dur. TBMM Başkanı Mustafa Kalemli'nin bu konudaki açıklaması da bu yöndedir...

Sonra ne olacak?

Havanda su dövülecek!..

Türkiye'de şeriatçı yapılanmanın asıl kaynağı DYP ve ANAP içindeki 'tarikat şeyhleri'dir. Onlar bu iki parti üzerinde siyasi baskı kurmaktadır. ANAP lideri Mesut Yılmaz, bu baskıdan bildiğimiz kadarıyla tedirgindir, ancak yapacağı fazla bir şey yoktur...

Kuran kurslarında şeriat yemini, Al Rajhi Banking'in parasal yardımları nereye gönderdikleri apaçık ortada değil mi?

Ortada!..

Bugün okullarda öğretmenler "Günaydın" yerine "Selamünaleyküm" demiyorlar mı?

Diyorlar!..

İstanbul Büyükşehir Belediye Sarayı'nda bir imza kampanyası dikkatimizi çekti. Kampanyanın amacı şu:

"Çarşafımı kimseye çıkarttırmam..."

Bu kampanya niçin gizli yürütülüyor?

İşte Türkiye'nin bugün geldiği nokta budur ve çok geç kalınmıştır...

7.3.1997

Salih Gök Kimdir?..

12 Eylül 1980 darbecilerinin peşinden koşan, Kenan Evren'in çevresinde 'semazen'ler gibi gösteri yapan zengin sofralarının soytarırları bugünlerde neler yazıyorlar izliyor musunuz?

Diyorlar ki:

“REFAHYOL'a karşı çıkanlar garnizon demokratlarıdır...”

Muhteremlerin çoğunu yakından tanırız. Onların, inanç ve düşünce özgürlüğünü ne denli savunduklarını çok iyi biliriz.

12 Eylül 1980 darbesinden sonra aydınlar, yazarlar, bilim adamları, demokratlar, sosyalistler, siyasi parti liderleri gözaltına alınıp işkenceden geçerken neler yazdıklarını ise unutmadık...

Bakıyoruz şimdilerde hepsi birer 'keskin demokrat' olup ahkâm kesmeye başladılar. Kimileri Başbakanlık Tanıtma Fonu'ndan 3-4 milyon dolar götürüp Amerika'da “RP, ılımlı İslamdan yanadır” mesajı veriyor, kimileri önce Turgut Özal'a, sonra Tansu Çiller'e yaptığı 'kuyrukçuluğu' bugünlerde Hacı Necmettin Erbakan'a yapıyor...

Bunlarda utanma, sıkılma yoktur. Yüz deseniz 'manda gönünden' olduğu için 17 yıl önce yazdıklarını çoktan unutmuşlardır bile...

Medyayı kuşatan bu 'zibidiler' kendi çıkarlarını düşünürler, avantacılığı da 'demokrasi maskesi'yle kapatıp küplerini doldurmaya çalışırlar.

Bugünlerde köşelerinde 'demokrat' olmanın özelliklerini sergileyen, karayobazlarla sarmaş dolaş olan talancılar, acaba Susurluk çetesiyle ilgili neler düşünüyorlar, Güneydoğu'daki 16 bin faili meçhul için ne diyorlar?

Bir şey düşündükleri ve söyledikleri yok!.. Çünkü onlar birer “onurlu demokrat”(!)

Acaba bu muhteremler yaşamları boyunca Batman’a gidip oralarda neler olduğunu hiç gördüler mi? Batman’da; devlet, PKK ve Hizbullah kısılcısı arasında yaşayan insanların acılarına hiç tanık oldular mı?

Yaklaşık bir yıl önce Batman’da neler olduğunu köşemizden söyle aktarmıştık:

“Yasadışı şeriatçı terör örgütü Hizbullah’ın boy verdiği Batman’da neler oluyor son aylarda?

Batman Belediyesi’nin aylık yayın organı ‘Batman’ın Sesi’nin başyazısını okuyalım önce:

‘Demokratik, laik ve çağdaş politikacılar, medyacılar, vurguncu, talancı, peşkeşçiler buyuruyor ki (sevgi, barış, kardeşlik adına) eğer biz var isek, bizim çıkar ve menfaatlerimiz korunacak ise biz her şeye hazırız ve nitekim geçen zamanlarda hep bunun kavgasını verdik ve hep de biz kazandık ve bundan böyle de kazanacağız.. ne pahasına olursa olsun. RP’yi tek hedef ve tek düşman ilan eden bu zihniyet elbette hak ettiği şamarı halktan yiyecektir...’

Yazım hatalarıyla dolu ‘Başyazı’nın bir bölümünde şöyle deniliyor:

‘Rus’un (komünizm adına) 70 yıl halkını ser sefil edip kanını, iliğini emip dünyaya maskara ettiği apoletli, sırmalı kıravatlı eşkıyaları vasıtasıyla hem parçaladılar hem de bu alçaklık laiklik ve Kemalizm adına dayatılıyor...’

Batman Belediye Başkanı Refah Partili Salih Gök, laik, demokratik Cumhuriyet’e ve onun kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’e açık seçik saldırırken cumhuriyet savcıları ne yapıyordu dersiniz?

Bilmiyoruz...

Ama bildiğimiz şeyler de var Gök hakkında...

Uzun yıllar Hollanda’da işçi olarak çalışan Salih Gök’ün oğlu Kudbettin Gök, Hizbullah kökenli İslami Hareket Örgütü’nün kuru-

cuları arasında yer alıyor. 1984 yılında ‘şûra üyesi’ olan Kudbettin, ayrıca ‘ameliyat timi’, yani ‘infaz timi’ üyesi. Şu anda İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde ‘silahlı eylemlere’ katılmaktan yargılanan Kudbettin, örgütün İrfan Çağırıcı gibi en önemli adlarından birisi. Ayrıca Çetin Emeç’ten Turan Dursun’a dek pek çok öldürme, soygun olaylarında da kilit adam kimliğinde...

Batman Belediye Başkanı Salih Gök, oğlu hakkında neler söylüyor acaba?

Şunu:

‘Ben Kudbettin’le gurur duyuyorum’...”

Adalet Bakanı Şevket Kazan ciddi bir milletvekili midir?

Kocaeli Milletvekili Kazan, dönemin Milli Eğitim Bakanı Nevzat Ayaz’a soru önergesi verip yazılı olarak yanıtlamasını istiyor:

“Çocuğunun sağlık nedeniyle Ağrı İmam-Hatip Lisesi’nden Van İmam-Hatip Lisesi’ne tayinini isteyen öğretmen Kerem Atmaca’nın dilekçesine ne cevap verilmiştir? Ret cevabı verilmişse mazereti neden haklı görülmemiştir?”

Bakan Ayaz’ın 18 Ekim 1994 tarihli yanıtı:

“Kocaeli Milletvekili Sayın Kazan’ın önergesi incelenmiş, Ağrı İHL’de Kerem Atmaca adlı bir öğretmen bulunmamaktadır...”

Nasıl beğendiniz mi?

Bakan Kazan gerçekten ciddi bir devlet adamı...

8.3.1997

2 Bin Silahlı...

RP Grup Başkanvekili Temel Karamollaoğlu ilginç bir kişiliğe sahip. Eski Sivas Belediye Başkanı Mollaoğlu, 37 canın Madımak Otelinde ‘cayır cayır’ yandığı günde ilginç açıklamalar yapmıştı...

Karamollaoğlu, RP’nin devlet içindeki kadrolaşmasına açıklık getiriyor şimdi...

Diyor ki:

“Kadrolaşmamız gayet normaldir...”

Soru:

“Niçin normaldir?”

Yanıt:

“Her yönetim kendi programını icra eder. Onun için bizim programlarımıza uyum sağlayacak olan kişilere ihtiyacımız oluyor...”

Yanıt oldukça ilginç!..

RP’nin çeşitli bakanlıklarda kadrolaştığını Cumhuriyet’in Ankara Bürosu’nda çalışan arkadaşlarımız sık sık yazıyorlar. Örneğin Işık Kansu, cumartesi günü köşesinde TEAŞ’a (Türk Elektrik Anonim Şirketi) 1500 yeni silahlı güvenlik görevlisi alındığını açıkladıktan sonra sordu:

“RP’nin çeşitli bakanlıklarda gözü kara kadrolaştığı savları doğru mu?”

Sorunun içinde yanıt da vardı ve CHP lideri Deniz Baykal şöyle diyordu:

“Son üç ayda TEAŞ’a 1500 yeni silahlı güvenlik görevlisi alındı. Alınanların tümü Milli Gençlik Vakfı’nın referansıyla alındı. 20 yıldan beri TEAŞ’taki güvenlik görevini 250-300 kişi yapıyordu. Türkiye yeni santral yapmadı, yeni enerji tesisi kurmadı, birdenbire or-

taya çıkmış yeni bir güvenlik krizi yok, tesisler aynı, 1500 eli silahlı Milli Gençlik Vakfı destekli güvenlik görevlisi militan TEAŞ'a alınıyor. Aynı şekilde TEDAŞ'a da yine bu son dönemde 600 yeni eli silahlı Milli Gençlik Vakfı destekli militan alımı gerçekleşmiştir.”

TEAŞ ve TEDAŞ (Türk Elektrik Dağıtım Anonim Şirketi) gibi iki şirkete niçin silahlı güvenlik görevlisi alınıyor?

Bu sorunun yanıtını RP'li Karamollaoğlu vermelidir. Karamollaoğlu şu sorumuzu da yanıtlamalıdır:

“Kendi programınızı hükümette icra ederken TEAŞ ve TEDAŞ'a alınan 2 bin silahlı güvenlik elemanının da görevini açıklar mısınız?”

RP ülke çapında nasıl örgütleniyor?

İşte size Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'ndaki örgütlenme şeması:

Kırşehir: SHÇEK İl Müdürlüğü'ne, İHL mezunu Hüsamettin Ekim.

Nevşehir: SHÇEK İl Müdürlüğü'ne, ilahiyat fakültesi mezunu İHL öğretmeni ve MGV Şube Başkanı Mustafa Keleş.

Tekirdağ: İlahiyat fakültesi mezunu, Malkara İHL öğretmeni Mustafa Yalçın, Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'ne; Hayrabolu Müftülüğü'nde görevli ilahiyat fakültesi mezunu Sedat Sümbül, Yetiştirme Yurdu Müdür Yardımcılığı'na; Hayrabolu Müftülüğü'nde görevli İbrahim Borazan, Zübeyde Hanım Huzurevi ambar memurluğuna; din görevlisi Recep Gökçe de Zübeyde Hanım Yurdu Müdür Yardımcılığı'na.

Balıkesir: SHÇEK İl Müdürlüğü'ne İHL öğretmenlerinden Ömer Taşkan; Huzurevi Müdürlüğü'ne imam Süleyman Bahadır; Ayvalık Çocuk Yuvası Müdürlüğü'ne İHL öğretmenlerinden Mustafa Canser; Bandırma Çocuk Yuvası Müdür Yardımcılığı'na Manyas Kayaca Köyü İmamı Osman Mert; Balıkesir Çocuk Yuvası Müdür Yardımcılığı'na köy imamı Haydar Ali Uysal.

Mersin: SHÇEK İlçel İl Müdürlüğü'ne İHL öğretmenlerinden

Ethem Paksoy; Çocuk Yuvası Müdürlüğü'ne Milli Gençlik Vakfı Bölge Sorumlusu Mehmet Geyman; Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'ne de yine "Milli Görüşçü" olduğunu söyleyen eski Müdür Yardımcısı Recep Bozkuş.

Malatya: SHÇEK İl Müdürlüğü'ne, Milli Gençlik Vakfı Başkanlığı'nı da yapan öğretmen Akif Kayadurmuş; dini vakıf ve derneklerin oluşturduğu "gönüllü kültür teşekkülleri" koordinatörü Adil Akkoyunlu, Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'ne.

Gaziantep: SHÇEK İl Müdürlüğü'ne, Şehitkâmil Müftülüğü imamlarından Ömer İnci; Yetiştirme Yurdu Müdürlüğü'ne il müftülüğü murakıbbı Hasan Acem; Çocuk Yuvası Müdürlüğü'ne Türkoğlu İHL Müdürü Abdullah Dut atandı.

Gaziantep'te ramazan ayında yetiştirme yurdu öğrencileri 20 kişilik gruplar halinde şeriatçı vakıfların toplantılarına götürüldü. Yuva ve yurtların bazı birimleri mescide çevrildi.

RP böyle örgütlenirken REFAHYOL'un ortağı DYP ne yapıyor?

Tansu Çiller, 1998 yılının Temmuz ayını bekliyor. Çünkü bir yıl sonra başbakanlık koltuğuna oturacağını umut ediyor...

Bir yıl içinde atı alan Üsküdar'ı çoktan geçmiş olacak...

Eh bu arada bizim anlı şanlı demokratlarımız RP'nin kuyruğuna takılmış gidiyor...

Ne diyor şeriatçılar ve numaracı cumhuriyetçiler:

"1982 Anayasası antidemokratiktir..."

Muhteremlerin akılları başlarına yeni gelmiş...

Oral Çalışlar'ın deyişiyle, "Demokrasi, lazım olunca kullanılan deterjan değil ki". Demokrasi yaşam biçimidir...

12.3.1997

Susmayın, Konuşun!..

İstanbul Vezneciler Kız Öğrenci Yurdu'nda 'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık' eylemine katılan sekiz öğrenciye ihtar cezası verildi...

Cezayı verenler kim?

Yurt yöneticileri!..

Türkiye'de bu kafalar olduğu sürece, demokrasi bir yaşam biçimi olabilir mi?

Şimdi sizlere Kocaeli'de olup bitenleri bir okurumuzun kalemin-den iletmek istiyorum. Bakalım Kocaeli'de neler oluyor:

"İzmit'te şeriatçı odaklarca 'pilot' bölge olarak seçilen Mehmet Alipaşa Mahallesi'ndeki çalışmaları size anlatmak istiyorum...

Mehmet Ali Paşa (MAP) Mahallesi 1980 öncesi demokratların yoğunlaştığı yerdı. Bekirdere Mahallesi ise varoş bölgesi olup şeriatçı ve ülkücü bir yapılanma arz ediyordu. MAP Mahallesi'ndeki bu demokrat yapıyı kırmak için 1980 sonrası büyük bir çalışma yapıldı. Özellikle merkez cami olan Mehmet Ali Paşa Camii üs seçilerek buradan yönlendirilen çalışmalarla günümüze kadar gelindi...

Şu anda adı geçen caminin alt katında oluşturulan vakıfla marketler, aşevi, çayevi, Kuran kursu ve en önemlisi Selam TV adındaki televizyon istasyonuyl bir 'külliye' oluşturdular. Adı geçen televizyon kanalında, Refah Partisi'nin genel başkanından tutun il başkanına kadar tüm kadrolarının yaptıkları propaganda konuşmaları her gün yayımlanmakta, bazı zamanlar da Samanyolu TV veya Kanal 7 televizyonlarının programları satın alınarak tarikat şeyhinden fetvalar izlettirilmektedir. Her gün bu TV kanalından solculara, Kemalistlere,

cumhuriyete ve laikliğe küfredilmekte ve bunda bir sakınca görülmemektedir.

Üstelik son belediye seçimlerinde Bekirdere ve MAP mahalleleri birleştirildi, Bekirpaşa adını alan beldenin belediye başkanlığını Refah Partisi kazandı. Ve bu gelişmelere paralel olarak caminin etkinlikleri ve Selam TV'nin yayınlarındaki küstahlık giderek arttı.

Son yıllarda her salı camiye vaaz vermeye son model Mercedes'iyle gelen 'cüppeli hoca' lakaplı bir zat, bir cumhuriyet düşmanı olarak dikkate değerdir. Bu hoca, onu dinlemeye gelenler yüzünden adeta kilitlenen trafik nedeniyle evlerine ulaşmakta zorluk çeken demokratlara inat vaazını vermektedir. Bu zat 'Ali Kalkancı olayı'ndan farklı değildir. İnsanlara şans duaları, bereket, nazar vs. dualar satan bu zata, dinleyenler ayrıca para vermekte ve kadınlar kollarındaki altınları sunmak için yarışmaktadırlar.”

İstanbul İnsan Hakları Derneği'nin hazırladığı 'Şubat 1997 İstanbul İnsan Hakları İhlali Raporu'nu okuyorum...

Gözüne alınan kadın sayısı 126, erkek sayısı 248, çocuk sayısı ise 38. Şubat ayında 11'i kadın 34'ü erkek toplam 45 kişi tutuklanmış.

Rapordan aldığımız bazı bölümleri aktarıyorum:

“Ercan Şimşek (öğrenci): 2 Şubat 1997 günü akşam sıralarında üyesi bulunduğum Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nden çıktım. O sırada 'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık' eylemi yapıyordu. Terörle Mücadele ekipleri geldi ve müdahale ettiler. Panikleyip kaçtım. Polisler beni kovalayıp yakaladı. Karakolda bana hakaret edildi. Ayrıca beni dövdüler.

Mehmet Süer (doktor): Sağmalcılar Devlet Hastanesi'nde görevli doktor Mehmet Süer, bir hastasını muayene ettiği sırada tutuklu getiren jandarmaların muayeneyi bırakıp getirdikleri hasta tutuklu ile ilgilenmesi teklifine, 'Elimdeki hastanın muayenesini bitirdikten sonra bakabilirim' cevabı verdiği için jandarmalarca feci şekilde dövül-

dü. Jandarmaların saldırısına uğrayan doktor Mehmet Süer, Adli Tıbbi Kurum'dan 15 gün iş göremez raporu aldı.

Erol Kara (işçi): 4 Şubat 1997 günü saat 04.30'da Zafer Mahallesi'nde bulunan evinden sivil ekiplerce gözaltına alındı. Erol Kara'ya, gözaltında bulunduğu sürece sürekli ajanlık teklif edildi.

Kurtuluş Durak: İHD'ye başvuran Zülfo Durak, amcasının oğlu Kurtuluş Durak'ın 13 Şubat 1997 günü ağabeyine gitmek üzere evden çıktığını ve bir daha kendisinden haber alamadıklarını belirtti. Durak, Gözaltı İzleme Birimi ve Terörle Mücadele Şubesi'ne yaptıkları başvurulardan sonuç alamadıklarını kaydetti.

Bugün ülkemizde gencecik insanlar işkenceden geçiyor, çocuklarımız 'Sürekli Aydınlik İçin 1 Dakika Karanlık' eylemine katıldıklarından cezalandırılıyor...

Bizim çocuklarımız zindanlarda çürütülüyor, onlara yönelik insanlık dışı her türlü işlem geçerli kınıyor...

Niye susuyor, niye görmemezlikten geliyoruz tüm bunları?

Şeriatçılarla birlikte 'demokrasi dersi veren' sözde demokratlar niye susuyorsunuz?

Konuşun biraz!..

13.3.1997

Susurluk Çetesi...

Susurluk kazasıyla ortaya çıkan devlet içinde örgütlü çete'nin son durumunu ben de merak ediyorum...

Susurluk Komisyonu, Tansu Çiller ile eşi Özer Uçuran Çiller'i dinlemeyecek. Komisyon Başkanı RP'li Mehmet Elkatmış, "Onları dinlesek ne olur, dinlemesek ne olur" deyip ekliyor:

"Biz raporumuzu hazırlamak istiyoruz. Otuz bin sayfayı okuyup görüşümüzü bildireceğiz..."

Kamuoyu olup bitenleri çok yakından izliyor. Ortalıkta dolaşan çetelerin kimlerden kurulu olduğunu çok iyi biliyor. Örneğin, Şenol Özel adlı bir okurumuz demokratik tepkisini şöyle yansıtıyor:

"Ben karanlıklar içinde körleşmiş bir Türkiye değil, aydınlık bir Türkiye istiyorum..."

Şenol Özel gibi milyonlarca insanımız, "ne şeriat, ne darbe" istiyor. Demokrasinin bir yaşam biçimi olmasından yana tavır koyuyor. Tıpkı, Ankara 19 Mayıs Stadyumu'nda binlerce seyircinin haykırdığı gibi şeriatçı-ırkçı yapılanmaya karşı çıkıyor:

"Türkiye laiktir, laik kalacak!"

Bu ülkede 16 bin faili meçhul cinayetin suçluları ortalıkta dolaşırken, itirafçılar kanlı eylemlerini nasıl işlediklerini televizyon kanallarında anlatırken sizler evlerinizde rahat uyuyabiliyor musunuz?

İnsanları acımasızca öldüren, soygunu ve talanı kendilerine yaşam biçimi seçenler televizyonlarda "Her şey vatan için" deyip gözlerimizin içine baka baka yalan söylüyorlar:

"Biz bayrağımız için ölmeyi, hapiste yatmayı göze aldık..."

Eli kanlı çeteler böyle konuşuyor, gazeteci kılığındaki kimi kişiler onlara destek veriyor...

Otuz yıldır tanıdığım bu kişiler Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan idam edildiklerinde de şöyle yazıyorlardı:

“Hainlerden kurtulduk...”

Başbakan Necmettin Erbakan ile Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller, Susurluk çetesini unutturmak için ellerinden gelen her şeyi yapıyor...

Şu Taksim’e, Çankaya’ya cami, Sincan olayı ve diğer ‘şeriatçı gösteriler’ belki de planlı, hesaplı bir karşı ataktı, ne bileyim. Şu, MGK’nin kararlarına imza atmamak için beş gün beklemek, sonunda ‘paşa paşa’ imzayı atıp ardından şöyle konuşmak da Susurluk çetesini unutturma planının bir parçasıydı:

“MGK kararlarını imzalamak, Bakanlar Kurulu’nda onların görüşüleceği anlamına gelmez...”

‘Nazlı Yazar’ın önce İbrahim Şahin’i karşısına alıp konuşturması, ardından Başbakan Necmettin Erbakan’la sohbet etmesi de aynı planın belki de ikinci aşamasıydı...

Oyun kuralına göre oynanıyordu ve senaryo ‘vatan ve bayrak’ üzerine kuruluydu. Oyuncular da tıpkı TOFAŞ, TEDAŞ dosyalarını ‘unutturma’ üzerine seçilmiş kişilerdi. Eli kanlı çeteler, vurguncular giderek kahramanlaştırılacaklardı...

On gün önce Başbakan Erbakan ne diyordu:

“Önce Susurluk dediler, çetelerden söz ettiler, şimdi de ‘şeriat geliyor’ diye ortalığı ayağa kaldırıyorlar...”

JİTEM’den Hizbullah’a, eski PKK’li itirafçılardan İslami Hareket’e, Abdullah Çatlı’dan Haluk Kırıcı’ya, İbrahim Şahin’den tarikat şeyhlerine dek uzanan Susurluk çetesinin ‘kahramanlaşan’ bakanları, milletvekilleri, eroin ticaretine bağlı ilişkileri bize niye unutturmak istiyorlar?

Laik demokratik Türkiye Cumhuriyeti bir hukuk devletidir...

Bu ülkede hak ve özgürlüklere saygılı dürüst ve onurlu yargıçlar; savcılar vardır...

DGM Cumhuriyet savcılarını Aykut Cengiz Engin, Ahmet Gürses ve İrfan Özliyen'in hazırladığı 42 sayfalık 'Susurluk İddianamesi' Türkiye'nin üzerine çöken sis perdesini aralamıştır...

Biz üç cumhuriyet savcısını kutluyoruz!..

Ancak bu iddianamede adı geçenler polis şefleri, özel timciler ve Sedat Bucak'ın şoförü...

İşte bu noktada Susurluk Komisyonu'na görev düşüyor...

Çünkü polis şefleri, özel timciler ve diğerleri tek başına değildir...

DGM iddianamesinin bir bölümünü okuyalım:

“... Bu teşekkürde yer alan şahısların kişilikleri, görev alanları ve ülkedeki etkinlikleri nazara alındığında teşekkürün eylemlerinin yetkili mercilerce kontrol edilemez boyutlara ulaştığı görülmüştür. Ancak, Susurluk kazası ile bu teşekkür ve bir kısım mensupları ortaya çıkmıştır...”

İddianın bir başka önemli bölümü de 1978'de Bahçelievler katliamı sanığı Haluk Kırcı'nın, Sedat Bucak, Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Gonca Us'u taşıyan Mercedes'i izleyen araçta bulunması...

Anımsatalım: Haluk Kırcı, HBB'deki canlı yayında Sedat Bucak'la hiç yüz yüze gelmediğini söylemiş, daha sonra ortadan kaybolmuştu. Kırcı, bir 'tarikat şeyhi'yle yakın ilişki içinde olduğunu da açıklamıştı...

Susurluk'u bize unutturmak isteyenler, ilişkiler yumağının ortaya çıkmasını istemeyenlerdir. Halkımızın demokratik bilinci ise bu güçlerin karşısında olacaktır...

Susurluk'u unutmayacağız!...

14.3.1997

Eğitim...

Sekiz yıllık parasız, ödünsüz, koşulsuz, kesintisiz tek diplomalı ilköğretimin amacı nedir?

Dil, din, ırk ayrımı yapmayan, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, laik, demokratik eğitimidir...

13-15 yaş arasındaki bu kesintisiz eğitim Türkiye'yi ortaçağın karanlığına götürmek isteyen güçlerin işine gelmiyor...

Bir toplumun çağdaş ve bilimsel olmasının yolunun, sekiz yıllık kesintisiz eğitimden geçtiği apaçık ortadadır. Bir toplumun; sorgulayan, çözüm sağlayan, özgür düşünen, bilim üreten aydın insanı yetiştirmek için sekiz yıllık kesintisiz eğitime destek vermesi gerekmektedir...

Bu nasıl olacak, nasıl gerçekleştirilecek?

Türkiye'de 500'ü aşkın imam-hatip lisesi ve 10 bini aşkın Kuran kursu bulunmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın denetiminde olan imam-hatip liseleri ise ne yazık ki Refah Partisi'nin gençlik kollarına dönüşmüştür. Kuran kurslarının büyük bir bölümü ise şeriatçı vakıfların denetimi altındadır. Buralara laik demokratik cumhuriyeti yıkmak isteyen 13-18 yaş arasında çocuklar doldurulmuştur.

Bir yandan RP, öte yandan DYP ve ANAP içinde 'tarikatçı milletvekilleri' sekiz yıllık eğitime karşı çıkmaktadır...

Ülkemizde dini siyasette araç olarak kullanmak isteyenler şimdilerde '5+3' formülüyle gözlerimizi boyamak istiyorlar...

Tüm demokratik kitle örgütleri, sendikalar, liberaller, sosyalistler, demokratlar 'sekiz yıllık sürekli eğitime' destek vermelidir...

Onlar, benim çocukluk ve gençlik yıllarımdan geçtiği Manisa’da lise öğrencisiydiler. Onlar, sevginin giderek kaybolduğu bir toplumda sevgiyi, barışı arıyorlardı...

Çoğunun yaşı 15-17 arasındaydı. Yasadışı örgüt kurmak suçundan gözaltına alındı bu çocuklar. İşkenceden geçti hepsi. Sonra ‘örgüt üyesi olmak’ ve ‘yataklık yapmak’ suçlarından tutuklandılar.

Bu çocuklar üç gün önce Manisa Sulh Ceza Mahkemesi’nde yargılandılar. Suçlamalar DGM dosyasındaki gibiydi:

“Pankart asmak, duvarlara ideolojik sloganlar yazmak...”

Çocuklar bu kez beraat etti. Böylece ortaya garip bir hukuksal uygulama çıktı. Aynı suçlamalardan iki ayrı dava açılması gibi evrensel hukuk kurallarına uymayan bir durumun yanı sıra birbiriyle çelişen mahkeme kararları kafaları karıştırdı.

Şimdi ne olacaktı?

Aynı dosya kapsamında DGM’ye göre gençler suçluydu. Oysa Manisa Sulh Ceza Mahkemesi, işkence altında alınan ifadelerin geçerli olmayacağını belirtiyor, gençleri aklılıyordu.

Peki bu aklanma, onların çocukluklarını, gençliklerini geriye getirecek miydi?

Hiç sanmıyoruz!

Çünkü yaşamları altüst oldu, çoğu Manisa’yı terk etti, başka kentlere yerleşti...

Manisa, Spil Dağı eteklerine yaslanmış yemyeşil bir kenttir...

Benim çocukluğumun kenti bunca sanatçı, yazar, şair, gazeteci, bilim adamı, politikacı yetiştirmiştir...

Şimdilerde ise o güzelim kent, çocuklarımızı işkenceden geçiriyor, cezaevlerinde çürütüyor...

Yazık!..

‘Sürekli Aydınlik İçin 1 Dakika Karanlık Eylemi’ne katılan 64 kişi Bartın Cumhuriyet Savcılığı’na gidip ifade verdiler...

Bartın Karadeniz’de bir ilimiz...

Polisler, Bartın Cumhuriyet Alanı'nda her gece toplanan insanlarımızı bir bir saptamış, daha sonra da Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuş...

Suçları şu: İzinsiz gösteri yapmak!..

Bir ülkede devlet içinde örgütlü eli kanlı çetelere karşı çıkmak, şeriatın ayak seslerini duymak, hırsızlara, soygunculara karşı tavır koymak, ne yazık ki suç sayılıyor...

Bartın'daki 64 'suçlu'ya selam ve sevgiler...

Dört gündür Ege'deyim. Pazar günü TÜYAP Kitap Fuarı'na gittim. Cumhuriyet Kitap Kulübü'nde imza gününe katıldım. Kimi yayıncılar TÜYAP fuarına niçin katılmıyor, anlamış değilim. Kendi yayınevleri TÜYAP'ta yok ama kitapları satılıyor.

Bir kültürel etkinliğe sahip çıkılmaz mı?

Deniz Kavukçuoğlu'nu kutluyoruz...

'Siyanürle Altına Hayır' koşusu cuma günü Bergama'da başladı, cumartesi günü TÜYAP Kitap Fuarı'nda bitti. DİSK Ege Bölge Temsilcisi Musa Çam'ın da taşıdığı meşale, Bodrum Gönüllüsü Saynur Gelendost'un elinden Prof.Dr. Ekrem Akurgal ile Prof. Dr. Bilge Umar'a teslim edildi...

Bergama Belediye Başkanı Sefa Taşkın yılmadan, yorulmadan mücadeleyi sürdürüyor. Demokratik kitle örgütleri, sendikalar ve halk da Sefa Taşkın'ı destekliyor...

17.3.1997

İki Vatan Evladı...

Tansu Hanım kürsüde konuşuyor o güzelim Türkçesiyle(!).

Tam o sırada bir Cumhuriyet okuru Çanakkale'den arıyor...

Diyor ki:

“Çeteler Çanakkale’de, haberiniz var mı?”

Çanakkale Zaferi’nin 82. yıldönümü törenlerle kutlanıyor. TRT-1 Çanakkale’den canlı yayın yapıyor...

DYP’li ve RP’li bakanlar yan yana oturmuşlar, hepsinin gözlerinin içi gülüyor...

DYP Elazığ Milletvekili Mehmet Açar ve Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak da ‘en kahraman vatan evladı’ olarak Çanakkale Zaferi’ni kutlama törenlerine ‘teşrif’ etmişler...

İnsanın göğsü kabarıyor...

İki vatan evladı Çanakkale’ye pek uzak sayılmaz. Biga üzerinden Bandırma’ya, oradan Susurluk’a, ne bileyim iki saat içinde geçebilirsiniz.

Susurluk, ayrılarıyla ünlüydü, son aylarda devlet içinde örgütlenen çetelerin ortaya çıkmasıyla daha da ünlendi...

Diyeceğimiz şu:

“Mehmet ve Sedat Bey Çanakkale’ye gelmişken Susurluk’a da uğrayabilirlerdi...”

İki vatan evladı, Çanakkale Zaferi’nin 82. yıldönümü kutlama törenlerinde, kimileri de Metris Cezaevi’nde...

Acaba İbrahim Şahin ve özel tim polisleri, yani Sedat Bucak’ın sevgili korumaları TRT-1’den canlı yayını izlerlerken neler düşündüler?

Belki şöyle demiş olabilirler:

“Şu Allah’ın işine bak!”

İki vatan evladı, ülkenin bölünmez bütünlüğünün yılmaz savaşçıları Mehmet ve Sedat beyler, Tansu Hanım konuşurken gözyaşlarını tutamamışlar...

Tansu Hanım, çok duygusal konuştu doğrusu...

Beklenenin tersine Çanakkale’yi, Dumlupınar’la karıştırmadı, gerçekten dağları taşları, kuşları balıkları etkileyen bir konuşma yaptı...

Bence bu törende bazı vatan evlatları eksikti...

Örneğin bir Haluk Kırıcı, bir Korkut Eken de orada olmalıydı. PKK itirafçılarından Alaaddin Kanat, Kahraman Bilgiç de Çanakkale’ye getirilmeliydi. Hatta, kimi tarikat şeyhlerinin de Çanakkale’deki törende bulunmaları gerekirdi...

Kadro bu yüzden eksikti...

Tansu Hanım’ın konuşmasını dinlerken içim rahatladı...

Bir ara Milli Eğitim Bakanı Mehmet Sağlam’ı gördüm. Milli eğitimin ‘sağlam’ bir zeminde olduğunu öteden beri savunanlardanım...

Bugün Türkiye’de 300’e yakın özel okulun yarısından fazlasının Nurcuların, Nakşilerin ve Süleymancıların elinde olduğunu bilmeyen yok...

Ya özel dershaneler ve yurtlar kimlerin elinde?

Tarikat şeyhlerinin...

Ulusal eğitimimiz ‘sağlam ellerde’ olduğu için laik demokratik cumhuriyet için tehlikeli bir durum yok. Çocuklarımız ‘tarikat şeyh ve şıhları’nın kontrolünde yetişiyorlar o kadar. Yaz aylarında kamu kuruluşlarının eğitim ve dinlenme tesislerinde ise ‘din eğitimi’ alıyorlar. Böylece Eğitim ve Öğretim Birliği’nin tüm kurallarına uyuyorlar...

Bilindiği gibi ‘yaz kampları’nda denize de giriyor çocuklarımız...

Erkek çocukların ‘mayo’ ile denize girmeleri ‘çıplak irtica’ kap-

samına yazıldığından ‘günah’ sayılıyor... Onun için erkek çocuklar, uzun paçalı (ayak bileklerine kadar uzun olması şart) donlarla giriyorlar...

Kız çocukları da mayo yerine entari ya da şalvarla denize giriyorlar...

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: Devlet, laik demokratik düzeni yok etmek isteyenlere 1950’lerden beri her türlü desteği veriyor...

Bu arada gelelim MGK kararlarına...

REFAHYOL iktidarı bu kararların hiçbirini uygulamayacaktır...

Neden mi?

Çünkü atı alan Üsküdar’ı çoktan geçmiştir...

Bugün ‘şeriatçı kadrolaşma’ artık tamamlanmak üzeredir. Tansu Çiller, Necmettin Hoca’nın ipine sarılmış vaziyettedir. Türk-İslam sentezi dönüp dolaşıp ‘şerri hükümlere dayalı’ bir devlet düzenini tartışılır hale getirmiştir.

RP’liler ne diyor:

“Biz sarığa ve çarşafa kimseyi dokundurmayız...”

O zaman ne olacaktır?

Müslüm Gündüz ve Ali Kalkancı gibi kimi ‘kaba softaların’ dergâhları kapatılacaktır...

Oysa bu gibilerin siyasal hiçbir gücü yoktur. Asıl güç RP ve tarikatlarıdır. Devlet içinde örgütlenen de bunlardır...

Dün sabah Çanakkale’den canlı yayını izlerken bunları düşündük...

Cumhuriyet okurunun sözleri ise bir gerçeği vurguluyordu:

“Mehmet Ağar ve Sedat Bucak Çanakkale’de, haberiniz var mı?”

Çanakkale, Susurluk’a iki saatlik uzaklıktaydı...

Acaba Susurluk’a uğrasalardı ne olurdu? İki vatan evladı orada nasıl karşılanırdı?

19.3.1997

Peygamber Yolu...

Gerçekten bu kişiler bilim adamı mı yoksa softa mı?

İslami İlimler Araştırma Vakfı Başkanı ve Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Ali Özek diyor ki:

“Dünyada insanların iki yolu vardır: Birisi peygamberlerin yolu... Bir de peygamberlerin dışında kalan padişahların, şeytani insanların ve bazı filozofların çizdiği yol vardır. Peygamberlerin yolundan gideceksen hukuk sistemini dini esaslara dayandıracaksın. Şeriat dediğimiz bu düzendir. Şimdi geelim ikinci sisteme... İnsanı idare edecek kanunlar insanlar tarafından yapılır ve bu kanunlarda dini naslara rastlanmaz. İşte bu da laikliktir. Ben Müslüman olarak bu kanunların nasa dayalı kanunlar olmasını inancım gereği isterim. Bana göre şeri kanunların hiçbir sakıncası yoktur...”

Bu kişi laik, demokratik cumhuriyetin bir üniversitesinde, ilahiyat fakültesinde okuyan çocuklarımızı eğitiyor...

Muhterem ne istiyor?

Şer’i hükümlere dayalı bir İslam cumhuriyeti...

Bir türlü hızını alamayan şeriatçı profesör devam ediyor:

“Harf inkılabı zararlıdır. Bir milletin bin senelik tarihini tamamen ortadan kaldırmak yanlış bir şeydir...”

YÖK profesörü Ali Özek gibi sözde bilim adamı olan softaların sayısı az değildir bugün. İstanbul’dan Trabzon’a, İzmir’den Van’a, Ankara’dan Şanlıurfa’ya, Edirne’den Erzurum’a dek pek çok üniversitede softaların sayısı bir hayli fazladır...

Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı okullarda kız öğrencilere ‘türban’ dağıtılırken üniversitelerdeki kütüphaneler mescide dönüştürül-

müştür. Laik, demokratik cumhuriyete düşman olanlar ‘bilim yuvaları’nı tek tek ele geçirmişlerdir...

Oyun kuralına göre oynanmaktadır...

İstenen nedir?

Peygamberimizin yürüdüğü yolda mesafe almak...

Şeriatın, peygamberlerin yolu; laikliğin, şeytani yol olduğunu söyleyenler bugün laik cumhuriyeti kuşatan şeriatçıların ideologlarıdır...

Hopa Devlet Hastanesi’nde olup bitenleri Sağlık Bakanı Yıldırım Aktuna biliyor mu?

Hopa Devlet Hastanesi’nde ‘türban uygulaması’na başlandı...

Karaman, Konya, Erzurum, Samsun vb. devlet hastanelerinde de ‘türban uygulaması’ sürüyor...

İşin ilginç ve düşündürücü yanı Millî Güvenlik Kurulu kararlarının açıklanmasından sonra kamu kuruluşlarında ‘türban uygulaması’nın hız kazanması...

Bayındırlık Bakanlığı’nın ve Orman Bakanlığı’nın tüm birimlerinde; Devlet Su İşleri ve Karayolları tesislerinde, GAP İdaresi’nde ise ‘içki yasağı’ uygulaması hız kazandı...

Batman, Diyarbakır (Sur Belediyesi), Ş. Urfa, Konya, Kayseri, Bursa-İnegöl, Bingöl, Ağrı ve Kütahya’da RP’li belediyeler tekeli bayileri ile lokantalara alkollü içki yasağı koydular...

Kayseri ve Diyarbakır’da tekeli bayileri, belediyelerle mahkemelik oldular...

RP’li Kütahya Belediye Başkanı Süleyman Canan, bakkalların ruhsat başvurularına ‘alkollü içki dışındaki tekeli maddelerinin satışı’ koşuluyla izin veriyor... Belediye başkanı bu arada tekeli bayilerinin ruhsatlarını geçersiz kılıyor...

Kütahya Valisi Kaya Uyar, 21 tekeli bayisinin şikâyetlerini değerlendirerek RP’li belediye başkanını 12 Şubat 1997 ve 7 Mart 1997’de iki kez uyarıyor...

Vali Kaya Uyar'ın yazısı şöyle:

“1- Haklarında kapatılma veya zabıt varakası tutulan esnafların tamamının Belediyeden 3572 Sayılı Kanuna ve bu hususta çıkarılan ‘İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik’ hükümlerine göre İşyeri Açma Çalışma Ruhsatı aldıkları, alınan bu ruhsatların Kanun ve bu hususta çıkarılan yönetmelik esaslarına uygun bulunduğu,

2- Tekel maddesi ve Alkollü içki satmak için Tekel İdaresinden Alkollü içki satış belgesi aldıkları ve bunun 4250 Sayılı İspirto ve İspirtolu İçkilerin İnhisarı Hakkındaki Kanuna uygun olduğu,

3- Belediyece bu tür madde satan yerler için 1580 Sayılı Kanunun 15/3 maddesine göre kapatılma saatleri bildirildiği anlaşılmaktadır.

Ülkemizde Alkollü içki satışının ne şekilde yapılacağı 4250 Sayılı Kanunla düzenlendiğinden, Belediye Başkanlığının Alkollü İçki satışı yapıyor diye işyerleri hakkında kapatma kararı alması hukuka aykırıdır.

4250 Sayılı Kanun hükümlerine göre davranılmasını, mevzuata uymayan tatbikata son verilerek hukuka aykırı işleminden vazgeçilmesini ve sonucundan valiliğimize bilgi verilmesini rica ederim.”

1997 Türkiye’si’nin fotoğrafına bakınca görüyoruz yukarıda anlattıklarımızı...

Sözde bilim adamları, ‘peygamber yolu’yla şeriatın geçerli kılınmasını istiyorlar; RP’li belediyeler ‘alkollü içki satışını’ engellerek Türkiye’yi İran’a çevirmek istiyorlar...

Bu olup bitenler karşısında siz ne diyorsunuz laik, demokratik cumhuriyetin yılmaz savunucusu Tansu Hanım?

Ne diyorsunuz?

20.3.1997

Neden Karşılar?..

Muammer Yüzbaşıoğlu, eski İstanbul Erkek Lisesi Müdürü...
Zorunlu temel eğitim üzerine konuşuyoruz...

Şöyle diyor:

“İmam-hatip liseleri yıllardır ülke gereksiniminin çok üstünde mezun veriyor. Mezunların büyük çoğunluğu bu yüzden din görevlisi değil. Başka işlerde çalışıyorlar. Bu gerçeği görebilen öğrenciler, sekiz yıllık zorunlu temel eğitimden sonra bir gelecek vaat etmeyen imam-hatip lisesi yerine doğruca liseye gitmeyi yeğleyeceklerdir. Lisede okuyamayacak, yükseköğrenim yapamayacak olan yoksul halk çocukları da bitirir bitirmez iş bulacağı ya da görevlendirileceği başka meslek okullarına yönelecekler. Hakçası, doğru olanı da budur zaten. Meslek seçimi, en erken sekiz yıllık zorunlu temel eğitimin bitiminde, bir başka deyişle çocukluktan gençliğe geçiş aşamasında yapılmalıdır. Yurtdışındaki kültür ve eğitimle ilgili görevlerimden de biliyorum. Sözgelimi, Almanya’da meslek eğitimi, kimi eyaletlerde sekiz, kimilerinde on yıllık zorunlu temel eğitimden sonra başlamaktadır.”

Soruyoruz:

“Şeriatçı kesim sekiz yıllık kesintisiz temel eğitime niçin karşı çıkıyor?”

Eğitimci Muammer Yüzbaşıoğlu, “Korkuyorlar” deyip yanıt veriyor:

“Laik, demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyeti’ne dinsel bir kimlik kazandırmayı düşleyenler, burunlarından soluyorlar şu ara. Gazeteleri, dergileri, radyo ve televizyon kanallarıyla

ateş püskürüyorlar. Beş yıllık zorunlu temel eğitim kesintisiz sekiz yıla çıkarılırken imam-hatip liselerindeki ortaokul sınıflarının kaldırılacak olmasını içlerine sindiremiyorlar bir türlü. Haksız da sayılmazlar kendi açılarından. İlkokulu yeni bitirmiş, kimi doğruları henüz bilmeyen, on bir - on iki yaşındaki çocukları amaçladıkları gibi biçimlendirmek varken ne yapsınlar on dört - on beş yaşındaki gözü açılmış, doğruları kavramaya başlamış çocukları? Kolayca eğilip bükülecek fidan dururken boy atmış, sertleşmiş olanıyla nasıl baş etsinler? Beş yıl okuyanla sekiz yıl okuyan; çocuk ile erişkin bir olur mu hiç? Çocuğu elinden tuttuğu gibi kendi istediğı okula verebilir babası; ama erişkin olanı dilediğı okula yazdırmakta zorlanır, başarılı olmayabilir de.”

Şeriatçı çevreler, şimdi kamuoyu oluşturmak istiyorlar. Televizyonlarda, gazetelerde yayılım ateşine başlıyorlar:

“İmam-hatipler kapatılamaz... Bu okulları kapatmaya kimsenin gücü yetmez...”

Başbakan Necmettin Erbakan, MGK’ye bir yazı gönderiyor. Yazıda sekiz yıllık zorunlu kesintisiz eğitimin sakıncalarını anlatıyor...

Bu arada kimi şeriatçılar bir başka iddiayı ortaya atıyor:

“Bu eğitim sistemi eski komünist ülkelerden alınmıştır. Bu, pedagojik değil ideolojiktir...”

Eski İzmir-Bornova Anadolu Lisesi Müdürü Saadettin Öztürk ise Milli Eğitim Bakanı Mehmet Sağlam’ı eleştiriyor...

Diyor ki:

“Basına yansıdığı kadarıyla Sayın Sağlam, imam- hatip liselerinin orta bölümleriyle birlikte Anadolu liselerinin de orta bölümlerinin kaldırılacağını söylüyor.

Burada hedeflenen Anadolu liselerinde çocuğunu okutmak isteyen, çocuğunu sınava hazırlamış, hatta sınav harcını yatırmış yüz binlerce veliyi, imam- hatiplerin orta bölümlerinin kaldırılmasına karşı çıkan anti-laik cephenin safına çekmek, ortak harekete zorlamaktır.

İmam-hatip liseleri ile Anadolu liselerini aynı kefeye koymak hiçbir mantığa sığmaz. Çünkü birisi, adı üstünde imam ve hatip yetiştiren bir meslek okuludur. Diğerisi ise kişiyi çağdaş dünyanın istediği, yabancı dil bilen, bilimsel düşünen, bilimi kendi dilinde aracısız izleyebilecek bilgi donanımına kavuşturmayı hedeflemiş okuldur. Burada ihtiyaç fazlalığı değil, açığı söz konusudur. Oysa meslek okulları ihtiyaca göre açılır ya da kapanır. Anti-laik yapılanmanın yanında ülkemizin cami sayısına göre imam sayısı on kat fazladır... Sözü fazla uzatmak istemiyorum. Sadece Sağlam'ın hiç de sağlam olmayan mantığını vurgulamak istedim.”

Şeriatçılar panik içinde...

Bizlere “ılımlı İslam” olarak sunulmak istenen, “laik, demokratik cumhuriyete sahip çıktıkları için alkışlanmayı” isteyenler de bakın neler yazıyorlar:

“Mecburi eğitimde ideolojik maksatla kesintisiz modele geçilmesini isteyenlerin bir niyeti de Kuran kurslarını kapatarak hafızlık müessesesini akamete uğratmak. Kuran-ı Kerim’i ezberlemek çocuk yaşlarda mümkün oluyor. İlkokulu bitirdikten sonra dahi öğrencinin hafızası ezberde zorlanıyor. 8 yıllık ilköğretimden sonra ezber yapabilmek ise pek kolay değil...”

Nasıl, beğendiniz mi? İlimli İslamcıların gerçek yüzlerini gördünüz mü?

25.3.1997

John Tirman Kim?..

Gerçekten Türkiye’de laik demokratik cumhuriyete yönelik bir şeriat tehlikesi yok mu?

Şeriatçı ve numaracı cumhuriyetçilere sorarsanız alacağınız yanıt şudur:

“Hayır, yok... Çünkü laikler, İslami içine sindiremiyorlar...”

Bugün RP’nin akıl hocalığını bu iki kesimden kimi “köşe dönücüler” yapıyor...

Bu kişiler “medya içinde yuvalanmış” olup bir dönem Turgut Özal’ın Süleyman Demirel’in ve Tansu Çiller’in “akıl hocalığı”nı yapmışlardı, şimdilerde Necmettin Erbakan’ın peşindeler...

Bir ayakları ABD’de öteki ayakları İsrail’de olan ve “Moon tarikatı”yla sıkı ilişki içinde bulunan bu “köşe dönücüler” bildiğimiz kadarıyla Başbakanlık Tanıtma Fonu’ndan kaptıkları 3 milyon dolarla “tanıtım” da yaptılar. ABD’de bir hayli dolaşıp kimi gazetelerle, vakıflarla ilişkiye girdiler...

Başkent Ankara’daki söylentilere göre de 3 milyon dolar yetmedi ve 2 milyon dolar daha on gün kadar önce ABD’ye gönderildi...

Galiba dolarlar kendini göstermeye başladı...

New York Times’in başyazarı ve ardından “Dünya Barışı İçin Winston Vakfı” yöneticisi John Tirman’ın ABD’nin etkin gazetelelerinden Washington Post’ta yayımlanan yazısı sanırım herkesin dikkatini çekmiştir...

İki gazetede yer alan yazıdan çıkan sonuç şu:

“Türkiye’de şeriat abartılıyor...”

“Dünya Barışı İçin Winston Vakfı” yöneticisi John Tirman, Was-

hington Post gazetesinde böyle bir yazıyı niçin yazmıştır? Tirman, Türkiye'yi ne kadar biliyor ve tanıyor? Tirman'ın Moon tarikatıyla ilişkisi var mı? Yine Tirman'ın, ABD'nin "ılımlı İslam" olarak adlandırdığı Türkiye kökenli Galaksi Vakfı'yla bağlantısı nedir?

John Tirman'ın yöneticisi olduğu vakıf 1986 yılında kurulmuştur. Vakıf ilk 6 yıl boyunca ABD-Sovyet rekabeti, nükleer silah denetimi, dünya silah ticareti ve güvenlik işbirliğiyle ilgilenmiştir. Sovyetler Birliği'nin çökmesinden sonra ise dünyadaki "sivil toplum örgütleri"nin çalışmalarını desteklemeye başlamış, kimi tarikatlarla çok sıkı ilişkiler kurmuştur. Vakfın çalışma alanı içinde ABD dış politikasındaki ilerlemeler ve gelişmeler de yer almaktadır. Ayrıca demokrasi ve askerden arındırılmış bölgelerin çoğalması ve desteklenmesi, vakfın çalışma alanı içindedir.

John Tirman'a gelince: Üniversitelerde iletişim bölüm yöneticiliği yaptı. Kamu görevlilerine danışmanlık hizmeti verdi. Time dergisinde "enerji politikaları üzerine" makaleler yazdı. İngilizce yayımlanan "Amerikan Tek Yancılığı ve Küresel Güvenlik: Yürürlükteki Yasalar" adlı kitabı bulunuyor. John Tirman ayrıca, kimi ülkelerdeki İslamcı siyasi oluşumun öncülerine danışmanlık da yapıyor...

Son günlerde Fethullahçıların Zaman gazetesinin yayını benim oldukça dikkatimi çekiyor. Bir ara Maltepe Zırhlı Tugay Komutanı Tuğgeneral Doğu Silahçioğlu'nu "Kışlada cami yıktırıyor" diye hedef seçen Zaman gazetesi, şimdilerde ABD'deki etkin yayın organlarının yazılarını sayfalarına taşıyor, başyazarı Fehmi Kuru'ya ilginç yorumlar yazdırıyor. Fehmi Kuru hem Fethullahçı Zaman'da yazıyor hem de Refah'ın televizyonu Kanal 7'de yorumlar yapıyor...

Bu arada Türkiye'de İngilizce yayımlanan, yabancı diplomatların gazetesi The Turkish Daily News yöneticisi İlnur Çevik de Kanal 7'nin yorumcusu...

Şimdi biz, Fehmi Kuru'nun dünkü başyazısına göz atalım:

"New York Times'ın önceki günkü başyazısının, Türkiye'nin

ABD gündemine girdiği Abdullah Gül-Çevik Bir ziyareti sırasında değil de şu günlerde yazılmasının anlamını özellikle vurgulamakta yarar var. Türkiye'deki siyasi tıkanıklığın ülkeyi bir askeri müdahalenin eşiğine ittiği izlenimiyle kaleme alınmış yazı, bu hemen belli oluyor. Mesajı da, yazının hitap ettiği Washington yönetimi kadar, Türkiye'deki bir askeri darbeyi alkışlamaya hazırlanan herkese.”

Acaba New York Times'taki bu yazı nasıl hazırlandı?

Elbet Türkiye'de bazı kişilerle konuşuldu...

Fehmi Kuru ve İlnur Çevik'in her zaman olduğu gibi görüşleri alındı mı? Gazetenin muhabiri Refah'a yakın olan kesimle neler konuştu?

Türkiye'de şeriatçılar ve numaracı cumhuriyetçiler ne yapmak istiyor?

Askerleri kışkırtmak!..

Milli Güvenlik Kurulu salt askerlerden oluşmuyor. Orada cumhurbaşkanı, başbakan, dışişleri bakanı, milli savunma bakanı ve içişleri bakanı da bulunuyor...

MGK, anayasal bir kuruluş değil mi? MGK sekreteri başbakanın güvenlikten sorumlu danışmanı olmuyor mu?

Tüm bunlar bilinen gerçeklerdir..

Ama birileri olayları saptırıp, cumhuriyet ve cumhuriyet devrimlerinin kazanımlarını yok etmek isteyenlere destek veriyor, onları ABD'deki vakıflar aracılığıyla aklayıp “demokrasi kahramanı” yapıyor...

ABD'deki gibi laiklik isteyen bu muhteremler acaba Türkiye'deki demokratik düzeni yıkmak isteyenlere karşı niçin mücadele etmiyorlar?

ABD'deki “Moon tarikatı”yla işbirliği içinde olanlar RP'ye dolar karşılığı hizmet verirken niçin şöyle demiyorlar:

“Ne şeriat ne darbe!”

28.3.1997

Ne İran Ne Cezayir...

Milli Güvenlik Kurulu bugün Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in başkanlığında toplanacak...

Acaba dün sabah başkent Ankara'nın siyasi gündeminde ne vardı?

DYP'de yaklaşık 15 milletvekilinin genel başkanları Tansu Çiller'e mesajları:

“Bu ortaklık yürümez, hükümetten çekilelim...”

Ya Refah cephesinde durum nasıldı?

Yaygın hava şuydu:

“İmam-hatipleri kapattırmayacağız. MGK, seçilmişlerin üzerinde değildir...”

Yaygın hava devam ediyordu şariatçı gazetelerde:

“Tamam. Diyelim ki MGK anayasal bir kuruluş.

Öyledir.

Tabii bir şeyin yasal ya da anayasal olması, hukuki olduğu anlamına gelmiyor.

Bu kurumun hukuki anlamda meşru bir kuruluş olduğunu da varsayalım.

Varsayalım diyorum, çünkü bunu böyle kabul etmek mümkün değil.

Atanmış bir kişi, seçilmiş, icranın en üst düzeyindeki bir kişi ile eşit konumda.”

1982 Anayasası'nı cuntacı paşalar yapmıştı. 1983 ve 1987 seçimlerinde ANAP tek başına iktidar olmuştu. 1991 seçimlerinde önce DYP-SHP ortaklığı, ardından DYP-CHP birlikteliği sürmüştü.

1995 seçimlerinin ardından kısa süreli ANAYOL, sekiz aydır da RE-FAHYOL hükümeti işbaşında...

O zaman şöyle bir soru gelmiyor mu akıllara:

“Anayasayı niye değiştirmediniz?”

MGK anayasal bir kuruluşsa onun istekleri yerine gelecek. Öyle kıvırmaya gerek yok. Meclis elinizde, oturur MGK’yi anayasal olmaktan çıkarırsınız...

Bugün ülkemizi tepeden tırnağa kuşatan “din tacirleri”nin gerçek kimlikleri ortaya çıkmıştır. İmam-hatip liselerinin eğitim amaçlı değil, ideolojik amaçlı olduğu da bilinen bir gerçektir...

Refah Partisi, Türkiye’yi ortaçağın karanlığına götürmek isteyen güçlere teslim olmuştur. Yerel yönetimlerde başlayan “yarım hilal” kuşatması bugün amacına ulaşmıştır. Belediyeler “radikal dincilerin” karargâhı olmuş; İBDA-C, Hizbullah, İslami Hareket gibi yasadışı silahlı şeriatçı örgütler “Artık silahlı mücadeleye başlamalıyız” mesajını vermeye başlamışlardır...

Sekiz yıllık sürekli zorunlu eğitime bilerek ya da bilmeyerek karşı çıkanlar laik, demokratik cumhuriyetin temeline dinamit koyup patlatmak isteyenlerle aynı çizgide olduklarının farkındalar mı?

Demokrasiyi askerler değil, biz siviller korumalıyız. Demokrasinin bir yaşam biçimi olduğunu unutmamalıyız...

Şimdi RP’lilere sormak istiyoruz:

“Siz demokrasiden yana mısınız yoksa darbeden yana mı? Siz ne darbe ne şeriat niye demiyorsunuz?”

Refah Partililer şu gerçeği artık görmelidir: Onların yüzde 6’lık oy tabanını oluşturan radikal dinciler bir gün RP’yi de bir kenara iteceklerdir. Çünkü, istenilen şer’i hükümlere dayalı bir İslam cumhuriyetidir...

Dünyanın hiçbir yerinde bir siyasal parti kendi ordusuyla karşı karşıya gelmez...

RP niçin orduyla karşı karşıya geliyor?

Amaç demokrasiyi rafa kaldırarak Türkiye’yi bir çıkmaz sokağa sürükleyip Cezayir’de olduğu gibi bir iç savaş çıkarmak mı?

Demokrasiyi yaşam biçimi olarak gören kimi RP’lilere sesleniyoruz:

“Gelin bu oyuna son verin!”

Anayasal bir kuruluşa karşı çıkmak, “atanmış ve seçilmiş” kavramlarıyla oynayıp Türkiye’yi gergin bir ortam içinde tutmak kimin işine yarar?

Bu noktada sağcı, solcu; dinci, dinsiz; laik, şeriatçı herkesin oturup düşünmesinde yarar vardır...

Türkiye laik, demokratik bir hukuk devletidir, unutmayın!

Laf cambazlığı yaparak demokratlık taslanmaz...

Dün söylediğini bugün inkâr ederek devlet yönetilmez...

Din tacirleri ve şeriat pazarlamacılarının akıllarını başlarına toplamaları gerekir. Türkiye onların özlemini çektiği gibi ne İran ne de Cezayir olacaktır...

Türkiye’nin çağdaşlığa ulaşması, çocuklarımızın yarınlarının aydınlık olması için sekiz yıllık sürekli zorunlu eğitime geçilmesi kaçınılmazdır...

31.3.1997

Tarikat Sermayesi...

Tarikatçı vakıfların kurduğu şirketler okul, dersane, hastanelerden sonra finans kuruluşlarına da el atınca, TOBB ve TÜSİAD yöneticilerinde bir panik başladı:

“Neler oluyor?”

Olanlar çok önceden olmuştu...

1980’li yılların ortalarında Başbakan Turgut Özal tarikatların ön-de gelen adlarıyla bir toplantı yapmış ve şöyle demişti:

“Sizler de serbest pazar ekonomisinden yararlanın. Bunun için de devlet bankalarından kredi alıp yatırım yapın...”

O yıllar içine kapanık olan tarikatçı vakıflar, birden şirketleştiler. Bir yandan Kuran kursları, öte yandan tekstilden taşımacılığa dek bir dizi iş olanağının kapılarını açtılar...

Anadolu’nun çeşitli il ve ilçelerinde “küçük tezgâhlarda” iş gören tarikatların üyeleri “Faiz haramdır” ilkesini bir kenara bırakıp, devlet bankalarından kredi kopardılar, çocuklarını İngiltere, Almanya ve Amerika’ya gönderip okuttular. Eğitimli çocuklarını da işin başına geçirdiler.

On-onbeş yıl önce ANAP’ı destekleyen Nakşibendiler, Fethullahçılar, Işıkçılar, Kadiriler ve Süleymancılar sanayinin çeşitli dallarında hızla yükselmeye başladılar.

Gıdadan taşımacılığa; tekstilden inşaat sektörüne dek her alanda hızla yayılan tarikatların denetimindeki vakıf şirketleri, özellikle devlet bankalarından aldıkları kredilerle birleştiren ülke ekonomisinde söz sahibi oldular...

1993 yılı başında “tarikatların önlenemez yükselişi”ni yine bu-köşede anlatırken şöyle diyorduk:

“Tarikatların denetimindeki şirketler ve kuruluşlar giderek palazlanıyorlar. Devlet kesesinden beslenen bu vakıflar, Refah Partisi’nin bir-iki yıl içinde iktidara geleceğini hesap edip onlara parasal yardım da yapıyorlar. Önce özel okullar kurarak örgütlenen, dersane ve yurt kurarak “şeriat yolu”nda yürüyen tarikat vakıfları, laik demokratik cumhuriyet için en büyük tehlikeyi oluşturuyor...”

Üç-dört yıl önce yaşanmış bir olayı anımsatmakta yarar görüyorum...

Ankara’da Cebeci Ortaokulu’nda örgütlenen bir tarikat şeyhi; çocukları, anne ve bábalarından koparıyordu...

Ne yapıyordu tarikat şeyhinin adamları?

İşte bir öğretmeninin anlattıkları:

“Tarikat mensupları okulumuzdaki çocukları M.... dershanesine kayıt yaptırıyor. Bir süre sonra o çocuklar iyi semtlerde kiralanan tarikat evlerine götürülüyor. Tarikatın Cebeci, Abidinpaşa, Kurtuluş ve Ayrancı’da evleri bulunuyor. Evlere götürülen 13-14 yaşındaki çocuklar, bir süre sonra ailelerinden kopuyor...”

Sormuştuk öğretmene:

“Çocuklara aileleri neden engel olamıyor?..”

Yanıt:

“Ortaokul ikincisınıfta okuyan bir çocuk düşünün, ailesi orta halli bir memur ya da esnaf. Çocuk, tarikat evine gidince harçlık alıyor, yeni elbiseler giyiyor. Günde iki saat Türkçe, matematik ve fen derisi görüyor. Aynı zamanda tarikat eğitimi alıyor, şeriatı öğreniyor. Ara sıra eve geldiğinde ailesiyle kavga ediyor...”

Soru:

“Kavga neden çıkıyor?”

Yanıt:

“Artık o şeriatı bir yaşam biçimi olarak seçmiştir. Bu nedenle ailesiyle ters düşmüştür. Onun için ailesi ‘laiktir’ ve onun düşmanıdır. Annenin başı açıksa ‘Sen fahişe misin’ diyebilmektedir.”

Tarikat sermayesi bir yandan sanayi alanında gelişip güçlenirken öte yandan özelleştirme furyasıyla birlikte devletin olanaklarından yararlanıyor...

Bugün özel okulların, dershanelerin, yurtların, hastanelerin ve Kuran kurslarının ardındaki parasal destek, tarikat sermayesidir. Bu sermayenin kaynağı devlet bankaları ve kurban derilerinden vurulan trilyonlardır...

Tarikat sermayesi, bugün dışa açılmıştır. Almanya'dan Azerbaycan'a dek her ülkede yatırımlar yapmıştır.

Hem eğitimi hem de sanayiye ele geçiren "tarikat sermayesi"ni durdurabilmek "Biz Atatürkçüyüz" demekle olmuyor...

Dinsel motifleri öne çıkarıp bir yandan imam-hatip liselerini, öte yandan Kuran kurslarını finanse eden "tarikat sermayesi"nin yükselişini zamanında görmeyenler, bugün ise kimi tarikat şeyhleriyle bü-tünleşenlerin hepsi de "laik demokratik cumhuriyetin" düşmanıdır-lar...

Bunların kimileri merkez sağda, kimileri de merkez soldadır...
Adlarını açıklayalım mı?
Açıklamaya gerek yok, onları demokratik kamuoyu tanıyor!..

2.4.1997

Gece Baskını...

Eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar, gazetecilere şöyle diyor:
“Hatamız varsa ceremesini çekeriz!..”

Oysa Mehmet Ağar ve Sedat Bucak ‘devlet içinde çete kurmak-la’ suçlanıyor...

Suçlayan kim?

Laik, demokratik cumhuriyetin DGM Savcısı Erdal Gökçen...

İki DYP milletvekili ‘dokunulmazlık zırhı’yla sapasağlam ayak-talar. Üstelik Ağar ve Bucak ‘vatan kurtaran aslan’ gibi caka satmak-tan da geri kalmıyorlar...

Acaba Ağar ve Bucak’ın arkasındaki güç nedir?

Şöyle diyebilirsiniz:

“Devlet...”

Devlet sözcüğü geniş bir kavramdır. Ama devlet erkini elinde tutan bir siyasal güç vardır. Bu siyasal güç, 1950’lerden beri şeriatçı, ırkçı kadrolar elindedir. Yani devleti onlar yönetir..

Baskılar, işkenceler, gözaltındaki kayıplar hep bu kadroların marifetidir. Demokratik bir hukuk devleti olan Türkiye’yi uygarlıktan uzaklaştırmak isteyenler de bunlardır.

12 Mart’ın ve 12 Eylül’ün baskıcı uygulamaları, yukarıda değin-diğimiz kadroların ABD’deki destekçileriyle gerçekleşmiştir. Darbe-leri planlayanlar, ordu içinde de örgütlenerek şeriatçı-ırkçı yapılan-mayı sürdürmüşlerdir...

Ağar ve Bucak hakkındaki ‘fezleke’, Başbakan Necmettin Erba-kan’ın masasında tam 64 gün bekliyor...

Neden ve niçin?

Bu soruya yanıt vermek için de RP Van Milletvekili Mustafa Sıddık Bayram'ın otellerinde, 'mal alışverişi' iddialarını araştırmakta yarar görüyoruz...

Soner Yalçın'ın yazdığı 'Behçet Cantürk'ün Anıları' adlı kitabın 35. sayfasına şöyle bir bakalım:

“Behçet Cantürk, Van depremi sonrasında inşaat yapmak üzere gittiği bu şehirde hep Bayram Oteli'nde kalmıştı. Bayram Oteli'nin sahibi Mehmet Sıddık Bayram'dı. Van'da Bayram-1 ve Bayram-2 olmak üzere iki otel vardı. Vanlılar bu iki otele Afyon-1 ve Afyon-2 adını vermişti!..

Behçet Cantürk, Van'da inşaat yaparken çevresini de oldukça geliştirmişti. İran'dan Türkiye'ye afyon, eroin getiren Ertoşlu Feto bunlardan biriydi. Sarı Avni'nin istediği 40 kilo bazmorfini, kurduğu bu ilişkiler sayesinde temin edeceğini düşünüyordu...”

Mehmet Ağar ve Sedat Bucak'la ilgili DGM savcısının hazırladığı 'fezleke', Başbakan Erbakan'ın masasında 64 gün beklerken İçişleri Bakanı Meral Akşener, Emniyet Genel Müdürü Alaaddin Yüksel'i 'görülen lüzum üzerine' görevinden alıp yerine Hakkâri Valisi Kemal Çelik'i atıyor...

Önceki gün gece yarısı Bakan Akşener, Kemal Çelik'i elinden tutup Emniyet Genel Müdürlüğü'ne götürerek makam koltuğuna oturtuyor...

Evet... Bunlar bir hukuk devletinde oluyor. Emniyet Genel Müdürlüğü gibi önemli bir makam kişisel ve siyasi çıkarlar için kullanılıyor...

Alaaddin Yüksel, dürüst ve onurlu bir bürokrat. Susurluk olayından sonra yaptığı açıklamalar başta Tansu Çiller ile Özer Çiller'i çok rahatsız etti. Devlet içinde örgütlenen çeteler Yüksel'in sayesinde gün ışığına çıktı. Üstelik bu çetelerin Yüksekova-Van bağlantılı 'eroin kaçakçılığı' aydınlandı.

Şimdi akli başında DYP'liler ne düşünüyor? Hem DYP'liler hem

de RP'liler devlet içindeki çeteleri koruyup kollayan Tansu Çiller ile Erbakan'ın birbirlerine niçin sarıldığını fark edebiliyorlar mı?

Ankara'da iki Emniyet Genel Müdürü bulunuyor...

İşte devlet erkini elinde bulunduran REFAHYOL'un gerçek yüzüdür bu görüntü...

Başbakan Erbakan'ın tam 64 gün boyunca Ağar ve Bucak hakkında hazırlanan savcılık fezlekesini TBMM Başkanlığı'na göndermeyişinin nedeni yukarıda sıralamaya çalıştığımız 'çıkar ilişkileri'nden kaynaklanıyor...

Çürümüş ve köhnemiş bir sistemin içinde yaşıyor halkımız...

Ne diyor Susurluk Komisyonu Başkanı Mehmet Elkatmış:

"Bundan sonra görev vatandaşın..."

Halkımız ışık kapatma eylemiyle demokratik tepkisini ortaya koydu. Ama Erbakan, bu tepkiyi, 'gulu gulu dansı' olarak nitelendirdi. Şeriatçı basın, 'ışık söndürmeme' eylemiyle devlet içindeki eli kanlı çetelere destek verdi...

Yarın, 6 Nisan 1997 Pazar...

Saat yine 21.00'de demokratik tepkimizi ortaya koyacağız.

Devlet içinde örgütlenen çetelere, yolsuzluklara, hayali ihracatçılara, işkencecilere, gözaltındaki kayıplara, faili meçhul cinayetlere, şeriatçı yapılanmaya karşı ışıklarımızı söndüreceğiz...

Laik, demokratik cumhuriyetin demokrasi bilincine ermiş yurttaşları olarak sesimizi yükseltip şöyle haykıracağız:

"İsrar ediyorum. İsrar ediyorum."

Var mısınız?

5.4.1997

Bir Düş Gördüm...

Dışarıda bardaktan boşalırcasına yağmur yağıyordu...

Kaçak düşleri kovalayan ben, karanlığın içinden çıkmak için sabahı bekliyordum. Tüm televizyon kanalları ayakta ve muhabirler cep telefonlarıyla çelişkili haberler veriyordu...

İçimde bir tuhaf sıkıntı vardı. Yağmur camlara vuruyordu...

Bulanık ırmaklar, mavisini yitirmiş denizler, acının çoğalan fotoğrafları, sırtından vurulmuş bir delikanlının çığlığı yüreğimin derinliğinden fışkırıp beynime giriyor gibiydi...

1980 öncesinin bir kan gölünde miydim, yoksa yeni bir düş peşinde mi?

Dönek gölgelerin ortalıkta dolaştığı bir masal ülkesindeydim belki; belki de anımsaması zor bir savaşın ekrana düşen gri vuruşlarını seyrediyordum...

Kurulan pusularla alçakça katledilen savcı Doğan Öz'le konuşuyordum hiç farkına varmadan; Ümit Kaftancıoğlu'yla bir Akdeniz güneşinde Taşucu'nda balıkçılarla şakalaşıyordum...

Belleğimde iz bırakan hüznün şarkısı Orhan Yavuz'la birlikte Erzurum'da Atatürk Üniversitesi'nin kampusuna düşüyordu. Ucu keskin bir muşta, o yiğit insanın tam böğrüne girerken 'aç kurtlar' bununla da yetinmeyip üzerine çullanıyordu...

Vızıldayan bir kurşun, kahpece hazırlanmış bir tuzak Abdi İpekçi'nin, Kemal Türkler'in, Necdet Güçlü'nün, Cevat Yurdakul'un, Orhan Cavit Tütengil'in, Balgat'ta, Bahçelievler'de, İstanbul Üniversitesi'nde öldürülen gençlerin bedenlerinde kırmızı karanfilleri büyütüyordu...

Aydın'da, Malatya'da, Manisa'da, Çorum'da, İzmir'de, Kahramanmaraş'ta öğretmenler, işçiler, memurlar, öğrenciler öldürülüyordu...

Yerimden kalktım, pencereye yöneldim...

Bir sigara yaktım, yağan yağmurda dönek gölgeleri aradım. Müziğin sesini kestim.

Karanlıktan kurtulmak için sabahı bekliyordum...

Dışarıda genç ve yiğit ölümler kol kola girmişti.

Onlar ıslak gözleriyle mavisi çalınmış denizlerde, bulanık ırmaklarda canilere meydan okuyordu...

Uzaklardan kurtulmaları geliyordu...

Perdeleri çektim...

Saat gece yarısını çoktan geçmişti. Tüm kent uyuyor gibiydi...

O eski albümü karıştırmaya başladım yeniden. Bir beyaz güvercinin kanat çırpışını hatırladım: Yine yağmurlu bir akşamdı. Namlular ölüm kusuyordu.

Bir sesle irkildim:

“Bana milliyetçiler adam öldürüyor dedirtemezsiniz...”

Ben karanlıktan kurtulmak için sabahı bekliyordum...

Gözlerim lambaya takıldı. Sarı ışık demetinin içinde Ümit Doğanay gülümserken şöyle diyordu:

“Yalan söylüyor!..”

Ümit Doğanay’la konuşurken Bedrettin Cömert çıktı o sarı ışık seli içinden...

Dedi ki:

“Uğur Mumcu’nun, Metin Göktepe’nin, Musa Anter’in katilleri bulundu mu?”

Tanıdık bir ses yanıt verdi bu soruya. Baktım, Bedri Karafaki-oğlu’ydu o...

Şöyle konuştu:

“Ben Abdullah Çatlı’yla konuştum az önce. Bizim katillerimizi tek tek açıkladı. Sonra bizden özür diledi.”

Orhan Yavuz’un gözlerini yakaladım...

Gür sesi salonda yankılandı:

“Katillerimiz faşistlerdir!..”

Yüreğim hızlı hızlı çarpıyordu. Yaralı bir martının çığlığını duydum...

Bir zaman tünelinden çıkıp koşmaya başladım. Kalabalıklar gerideydi, bağırıyorlardı:

“Komünistler Moskova’ya... Komünistler Moskova’ya...”

Bir rüzgâr esti, yağmur dindi...

Gökyüzü, lacivert bir karanlığın içinde alaca şafağı yakalamak istiyordu...

Ben o sırada Hatice Özen, Cemil Sönmez, Baki Ekiz, A. Turan Ören, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl ve Murat Kurt’la kucaklaşıyordum...

Belki bir deniz kıyısında, belki de yabancı çiçeklerin boy verdiği bir uçurum kenarındaydım. Sevgisizliğin çoğaldığı, ölümlerin kol gezdiği evrenden kaçmak istiyordum...

Serdar Alten gözlerini kısıyordu, Latif Can konuşmuyordu. Osman Nuri Uzunlar, Efraim Ezgin, Hürcan Gürses sevdanın şiirini okuyordu. Faruk Ersan, Salih Gevenci zamansız ölümlere inanmıyordu...

Necati Candal, Hayrettin Devocioğlu, Necati Yılmaz, Mehmet Bağbaşı ise bir yeşil vadinin ortasında beyaz kelebekler gibi uçuşuyordu...

Kurt ulumaları, silah sesleri yankılanıyordu...

Gür sesli biri ise haykırıyordu:

“Komünistleri öldürün!”

Ölümün fildişi beyazlığında bir başka ses daha duydum. Bu kurt adamın sesiydi:

“Davadan dönenleri vurun!..”

Gözlerimi açtım. Odanın içi karanlıktı. Sırılsıklam terlemiştim. Perdeleri çektim. Gökyüzü masmaviydi...

Korkunç bir düş görmüştüm...

Oysa ben kaçak düşleri kovalamakla ünlenmemiş miydim?

7.4.1997

Tarikat Çemberi...

Biri 19, öteki 22 yaşında...

Biri İstanbullu, öteki Sivaslı...

İkisinin özelliği de ailelerinin yoksul oluşu...

Onların öyküsü “ılımlı İslam” diyenlere, tarikat şeyhlerini koruyup kollayanlara ders olmalı. Özellikle MGK üyeleri, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Başbakan Necmettin Erbakan ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı bu öyküyü dinlemeli...

19 yaşındaki Eyüp Kayar, kendi deyişiyle “Bir gençliğin kırık sekiz yılı”nı şöyle anlatıyor:

“Bunlarla ilk tanışmam Orta-1’de Fatih’e taşındığımızda oldu. İlk tanıştıran Tamer Dokumacı adındaki sınıf arkadaşım oldu. Beni davetinde, ‘Tanıdığım abiler var, abimin arkadaşları. Onlarla ders çalışsınız’ diyordu. İlk gidişimizde Özkan Bayraktar adındaki bir arkadaş da Tamer çağırmış. Haberim yoktu. O akşam biraz Tamer’e kızdılar. ‘Böyle habersiz çocuk getirilmez. Her şeyin bir raconu vardır’ dediler. Bu ev, Fatih Merkez Polis Karakolu karşısındaydı. Bu böyle Orta-3’e kadar gitti.

Orta-3’te Fatih’te daha nice evlerin olduğunu, Zaman’ın ne için kurulduğunu vb. öğrendim. Bu arada Fen Liseleri’ne hazırlık için bize haftalık ders programı çıkarmışlardı. Bu evlerin bizlere cazip getirilmesi için ellerinden geleni yapıyorlardı. Öğle ve akşam yemekleri Orta-3 gibi çocukların ayaklarına sini içinde geliyordu. Bu ‘9 kişilik’ grubun içinden bir de özel grup seçmişlerdi. 2-3 kişiydik. Bize sene başında, başlamamızdan 2-3 hafta sonra ‘Fethullah Hoca’nın ses-vaaz kasetlerini, önce kim olduğunu söylemeden dinlettiler. Bize

başlık yapan Çapa Tıp'ta okuyan Faruk ile İstanbul Hukuk'ta okuyan Yavuz'du. Bir de Lise-3'lü, şu an Azerbaycan'da okuyan İdris vardı. Fatih semtinin imamı (başı) Kemalettin adında biriydi. Bu kişi 1995'te Fatih Bayrambey Erkek Öğrenci Yurdu'nun müdürlüğünü de yaptı.

Evet, Orta-3'ün sonuna doğru görüntü vaaz ve soru-cevap kasetlerine geçirdiler. Ben o zaman Fatih Neslişah Ortaokulu'na gidiyordum. Orta-3'te bir akşam bunların evinde okul müdürümüz Mustafa Yüzer ile Remzi Tuncer ve Mustafa Yekebaş'ı gördüm. Şu an Remzi Tuncer Zeytinburnu İmam-Hatip Lisesi'ndedir. Mustafa Yekebaş ise Şehremini veya Çapa Lisesi'nde öğretmendir.”

Eyüp Kayar daha sonra Vatan Lisesi'nde okumaya başlıyor. Fethullahçılar kendisine şöyle diyor:

“Artık siz İhvan-ı Resulullah oldunuz.”

Eyüp, öyküsünü yazarken, neler yaptığını, Fethullah Hoca'nın elini nasıl öptüğünü anlatıp ekliyor:

“Her yıl sömestr tatillerinde kamplar yapıyor, burada Fethullah Hoca'nın kasetlerini dinliyorduk. Artık biz rehber öğrenciydik. Risale-i Nur, Nil, TÖV, Işık ve Timaş yayınlarını okuyorduk. İstanbul'u 6 bölgeye ayırmışlardı. 6 bölge de semtlere bölünmüştü. Her semtin başında bir imam bulunuyordu. Biz cemaate ve dershanelere adam kazandırmak için çalışırdık. Siyasete ve politikaya pek girmezlerdi ama aklımızda bazı şeylerin şekillenmesi için Atatürk'ün annesinin fahişe, Süleyman Demirel'in 'ahmak mason', Alparslan Türkeş'in 'kim olduğu belli olmayan' kişi olduğundan söz edilirdi. Lise 3. sınıfta Fethullahçıların cemaatine iyice girdim. FEM Dershaneleri'nin tüm tatil kamplarına katıldım. Biz hep cemaatin gücünden söz eder, beyin yıkardık. Gazete, dergi, televizyon; poliste, istihbaratta, askeriyede ve halk tabanındaki gücümüzü anlatırdık. Bize 'Kendinizi küçüğe almayın' deniliyordu. Hocamız bize, 'Bugün bir cunta kurun ve ihtilal yapın dense hazır 3-4 general var' derdi...”

19 yaşındaki Eyüp Kayar, öyküsünü kendi elyazısıyla yazıp imzaladı. Öykü çok uzun. Ben özetleyerek yayımlıyorum.

Eyüp, kampların baskına karşı nasıl korunduğunu, buralarda laik demokratik cumhuriyete yönelik neler yapıldığını uzun uzun anlatıyor.

Eyüp Kayar, ‘Serhat’ firmasıyla Orta Asya cumhuriyetlerine gönderilen Türk öğrencilerin başlarına gelenleri de apaçık sergiliyor...

Eyüp’ün Sivaslı arkadaşı Nurettin Öztürk’ün öyküsünü de yarın birlikte anlatacağım. Nurettin, imam-hatip lisesi mezunu. O da insana hüznün veren öyküyü kendi elyazısıyla yazıp bize verdi...

Ben, yarınki yazımda Fethullahçıların Orta Asya cumhuriyetlerinde nasıl örgütlendikleri, öğrencilerden 450 doları nasıl topladıklarını anlatacağım...

Bu iki öğrencinin tüylerinizi diken diken edecek açıklamaları, herhalde “ılımlı İslam” diyenlere ders olur...

YÖK’ten izin almadan Orta Asya cumhuriyetlerine nasıl öğrenci gönderiliyor, her öğrenciden alınan 450 dolar bu yıl nasıl 650 dolara çıkarılıyor, niçin öğrencilerden ayrıca 500-600 dolar alınıyor?

Eyüp Kayar da anlatacak, Nurettin Öztürk de bu olup bitenleri...

Tıpkı bir film gibi...

Yarını bekleyin!..

8.4.1997

Hiç Sevmedim...

80 yaşında bir kalp krizi sonucu yaşamını yitiren MHP lideri Alparslan Türkeş, görkemli bir devlet töreniyle uğurlandı...

Başta TRT olmak üzere hemen hemen tüm özel televizyon kanalları Türkeş'in cenaze törenini canlı olarak yayımladı. Gazeteler yaklaşık cumartesi gününden beri birinci sayfalarını Türkeş'e ayırdı, onun yaşamöyküsünü anlatmaya başladı...

Olup bitenleri gazetelerden ve televizyonlardan izlemeye çalışıyor ve kendi kendime soruyorum:

“Türkeş bu denli sevilen bir insan mıydı?”

Önce, bu soruya kendim yanıt vereyim ve düşüncelerimi aktarayım:

“Ben rahmetli Türkeş'i hiç sevmedim, sevmek de istemedim. Nasıl Turgut Özal'ı sevmediysem, Türkeş'i de sevmedim. Tansu Çiller'i, Necmettin Erbakan'ı da sevmiyorum...”

Zorla sevgi olur mu?

Olmaz!..

O zaman ‘ölünün arkasından gerçekleri yazmak’ gerekir...

Bu millet ne çektiyse gazetecilerin, politikacıların ikiyüzlülüğünden çekti...

Evet... Ben Türkeş'i niçin sevmedim?

1970'li yılların Türkiye'si'ni yaşayanlar ülkeyi kan gölüne çevirenlerin kim olduğunu çok iyi biliyor.

Mehmet Ali Ağca'ların, Abdullah Çatlı'ların, Oral Çelik'lerin kimler tarafından beslendiğini; ülkenin aydınlarının, bilim adamlarının, sendikacıların, işçilerin, öğrencilerin, öğretmenlerin niçin ve ne-

den öldürüldüğünü; onları kimlerin öldürttüğünü; katilleri koruyanların CIA ile olan ilişkilerini hiç unutmadık...

Benim ülkemın işçisi, köylüsü, emeklisi; benim ülkemın bilim adamı, aydını, öğrencisi; benim ülkemın Sünnisi, Alevisi; benim ülkemın Türk'ü, Kürdü, Rumu, Ermenisi, Yahudisi, Çerkezi, Lazı inanıyorum ki Türkiye'yi Özal'dan, Türkeş'ten, Çiller'den, Erbakan'dan daha çok seviyor...

Her akşam evlerinde 'Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık' eylemini sürdüren insanımız, ülkesinin gerçek bir 'demokratik hukuk devleti' olması için inatla ve ısrarla ışıklarını söndürüyor; düdük, tencere, tava sesleriyle kulağı sağır olanlara sesleniyor:

"Ben çocuklarıma karanlık değil, aydınlık bir gelecek istiyorum..."

Benim kuşağım 1970'lerin başında acılı ve sancılı yaşadı. İnsanlarımız acımasızca öldürüldü. Benim kuşağım 1970'lerde işkencelerden geçti, Ziverbey'de acımasızlığın fotoğrafını çekti. Benim kuşağım Selimiye'de, Mamak'ta hapis yattı, darağaçlarında sallandırıldı, Kızıldere'de katledildi, Nurhak Dağları'nda avlandı...

Siz komando kamplarını bilir misiniz, siz Komünizmle Mücadele Dernekleri'nde örgütlenen faşist kadroların şimdilerde hangi makamlarda oturduğuna tanık oldunuz mu?

Ben oldum!..

Siz 1980 darbesi sonunda Ankara'da DAL grubunda delikanlıların, genç kızların nasıl işkenceden geçtiğini biliyor musunuz?

Ben biliyorum ve işte o nedenle Alparslan Türkeş'i hiç sevmem, bunu açıkça söylüyorum...

Gazetelerde okudunuz mu, eski İstanbul Emniyet Müdürü Kemal Yazıcıoğlu'nun, Türkeş'in anı defterine yazdıklarını?

"Başbuğ'um, her şeyi senden öğrendim. Ruhun şad olsun. Oğlun Kemal Yazıcıoğlu."

Yazıcıoğlu, 1980'de DAL grubunun başındaydı...

Günaydın gazetesinin eski sahibi Bekir Kutmangil'in katili Ibrahim Cici'nin bir gazeteye verdiği ilan ise şöyle:

"Dava adamı Merhum Genel Başkanımız Alparslan Türkeş'e Allah'tan rahmet, tüm Türk dünyasına başsağlığı dilerim..."

Söyler misiniz Türkeş hangi davanın adamıydı?

★★★

Ve eski İçişleri Bakan'ı Mehmet Ağar...

DGM savcısının hazırladığı fezleke 70 gündür Başbakan Necmettin Erbakan'ın masasında duruyor...

Ağar'a, Türkeş'in cenaze töreninde topluluk sesleniyor:

"Ülkücüler yuvaya..."

1970'li yılları düşünüyorum. Bilim adamlarının, öğrencilerin, politikacıların, öğretmenlerin alçakça katledilişini anımsıyorum...

Gümöldür'deki, Ayvalık'taki silahlı komando eğitim kamplarına yolculuğa çıkıyorum; devlet içindeki ırkçı-şeriatçı yapılanmanın boyutlarına bakıyorum...

Ben Türkeş'i hiç sevmedim...

Ben yazı yazdığım sürece Pantürkizmin Führeri'nden hesap soracağım, öldürülen 5 bin kişinin yasını tutacağım...

Çünkü ben 'faşizmin' ne olduğunu biliyorum...

1997 yılında faşizmin meşrulaştığını Türkeş'in cenaze töreninde gördüm. Faşizmin meşrulaşmasına çanak tutanlara gazetelerde, televizyonlarda içim kan ağlayarak tanık oldum...

1970'li yılların acılarını, sancılarını yaşayan bir kuşak olarak, faşizme övgüler düzenlere soruyorum:

"Siz 1979 yılında Manisa'da öldürülen eczacı Mete'yi, Neşe'yi tanır mısınız? Siz, Malatya'da öldürülen öğretmenlerin çocukları şimdi kaç yaşında bilir misiniz? Siz Doğan Öz'ün, Cevat Yurdakul'un eşlerinin acılarının bunca yıla karşın dinmediğine inanır mısınız?"

Faşizm meşrulaştırılıyor, faşizm devlet erkini elinde tutan REFAHYOL'la ırkçı-şeriatçı yapılanmasını sürdürüyor...

Susurluk kamyonu bile medyayı uyandıramadı!

10.4.1997

Çocuklarımız...

Coplanan, işkenceden geçen çocuklarımız ülkemizin aydınlık geleceği değil midir? 15 yaşında gözleri bağlanan, televizyon kameralarının, gazete fotoğrafçılarının karşısına çıkarılanlar bizlerin çocukları değil midir?

Cezaevi önlerinde, DGM kapılarında bekleyen gözü yaşlı anneler, babalar ve kardeşler sevgisizliğin yok olduğu bir toplumda çocuklarını kucaklamak istiyorlar...

İşte Adalet ve Özgürlük Girişimi, 'Yurttaşın Yurttaşına Çağrı'da bulunurken çocuklarımız için sesleniyor...

Onlar bizim çocuklarımız. Manisa'da, Antalya'da, İzmir'de, İstanbul'da, Ankara'da, ülkemizin başka kentlerinde, okullarından, evlerinden alındılar. Okul giysileriyle sorgulandılar, işkencelere yatırıldılar. Kışın soğukta, soğuk sulara tutuldular. Kış denmedi, yaz denmedi gök ekini biçer gibi biçildiler. Yüzlerce, binlerceydiler. DGM'lerde yargılandılar, haislere kondular.

Ülkemizin hukuk düzeninde mafyalar, babalar esirgendi, bağışlandı. Çocuklarımız, gençlerimiz asla esirgenmedi. Yaşamlarının en güzel, en umutlu evrelerinde yaşamdan koparıldılar, en ağır cezalara çarptırıldılar.

Onlar bizim çocuklarımızdı, emeklerimizdi, geleceğimizdi. Ülkemizin genç emanetçileriydi.

Susurluk'ta bir kaza oldu. Devlet, mafya, polis ilişkileri apaçık ortaya saçıldı. Lağım patladı, kokusu tüm ülkemizi sardı. Yönetenler, buluştıkları pislikleri gözlerden saklamak ve her biri kendini aklamak için komisyon kurdular, bizi oyaladılar, oyalıyorlar. Devletin,

mafiyaya, soyguncuya; babalığı sürdürüyor. Onlar esirgeniyor, bağışlanıyor. Çocuklarımıza, umutlarımıza, geleceğimize acımasızca kıyılıyor, en ağır cezalar layık görülüyor.

Ülkemizde bu kadar yoğun bir biçimde insan kıyımı varsa, yönetimlerin yurttaşlara bakışında ve yargılamasında bir yanlış var demektir.

Bir yandan Uluslararası Çocuk Hakları Sözleşmesi'ne imza atmak, bir yandan 18 yaşından küçükleri DGM'lerde yargılamak en somut yanlışlardan birisidir.

Demokrasi bir eğitim olayıdır ve süreğendir. Çocuklarımız sıkı ve acımasız yönetimlerle büyüsünler ama yönetimlere geldiklerinde demokrat olsunlar. Böyle bir şey mümkün değildir. Ülkemize hâlâ demokrasi gelemediyse, insan hakları hak sayılmıyorsa somut sebeplerden birisi budur.

Sevgili yurttaş, artık yeter demenin zamanıdır. Çocuklarımızı kırdırmayalım. Senin çocuğunu da okulundan veya evinden alıp götürcekleri günü bekleme. Gençler hepimizin, bu ülke bizimdir. Geleceğimizin karartılmasına seyirci kalma, izin verme. Yurttaşlık görevini yap. Gençlerimiz devlet güvenlik mahkemelerinde yargılanmasın.

13 Nisan pazar günü Ankara-Kızılay'da sendikalar, siyasal partiler ve demokratik kitle örgütleri bir araya geliyor...

ÖDP, HADEP, DBP, DİSK, KESK, TMMOB, TTB, TDB, TEB, TÜRMOB, Halkevleri, Çağdaş Gazeteciler Derneği, İnsan Hakları Derneği, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Derneği ve Mülkiyeliler Birliği Türkiye'de demokratikleşmenin önünü açmak, Susurluk'un hesabını sormak için toplanıyor...

Bu mitinge mutlaka katılınız...

Çocuklarınız için aydınlık bir gelecek bekliyorsanız 13 Nisan günü Ankara-Kızılay'da olunuz...

ÖDP Genel Başkan Yardımcısı Saruhan Oluç, bu miting için şöyle diyor:

“Bu örgütlerin her biri Susurluk kazasından bu yana çetelerden hesap sorulması ve demokratikleşmenin gerçekleşmesi doğrultusunda mitingler, gösteriler, kapalı salon toplantıları, çeşitli eylemler gerçekleştirdi, açıklamalar yaptı. Çeteler gerçeğinin ortaya çıkmasından bu yana kararlı bir biçimde konunun örtbas edilmemesi için çabalayan bu kuruluşlar, şimdi de yönetenlerin umursamazlıklarına karşı yurttaşların tepkilerini ortak bir mekânda ve biçimde dile getirmeyi hedefliyor.”

Toplumsal yaşamımız bugün tehdit altındadır. Devlet içinde örgütlenmiş siyasal güç, şeriatçı-ırkçı bir çizgidedir...

TBMM Susurluk Komisyonu, suçluların açıklanmadığı bir rapor hazırlamıştır. Başbakan Necmettin Erbakan ve Yardımcısı Tansu Çiller birbirlerinin açıklarını kollayarak ayakta kalmak istemektedir...

Şeriatçılığın ve faşizmin meşrulaştığı bir Türkiye değil, demokratik hukuk devletinin işlediği bir düzen istiyoruz...

Çocuklarımız için!..

Alman SAT-1 televizyonu ‘kablolu yayın’dan çıkarıldı...

Bu buyruğu kim, niçin verdi?

Türk Telekom Genel Müdürlüğü bu konuda niçin açıklama yapmıyor? Kablolu TV izleyicilerinin haber alma özgürlüğü neden engelleniyor? Türkiye demokratik bir hukuk devleti değil midir?

Yanıt bekliyoruz!..

11.4.1997

Çeteler...

İlk kez televizyon ekranında gördüğümde ne denli rahat konuşuyordu. Kadir Çelik'in sorularını yanıtlarken gözlerini kısıyor, kısa yanıtlar veriyordu...

Diyordu ki:

“Ben bir iki gün içinde pasaport, kimlik kartı çıkarabilirim...”

Kimdi bu kişi?..

Yaşar Öz...

Susurluk kazasından 6 ay sonra ortaya çıkmıştı. Önce Kadir Çelik'e konuşmuş, daha sonra da şu açıklamayı yapmıştı:

“Pazartesi günü İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne teslim olacağım...”

7 Nisan pazartesi günü İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gidip teslim oldu...

Aylardır İstanbul'da saklanan Yaşar Öz'ü polis niçin bulamamıştı?

Oysa, Yaşar Öz aranıyordu. Ne zaman ki eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar'la ilgili fezlekenin Başbakan Necmettin Erbakan'ın masasında unutulduğu (!) ortaya çıktı, mangalda kül bırakmayan 'delikanlı' televizyon kanallarında konuşmaya başladı...

Dedi ki:

“Ben Mehmet Ağar'ın imzasını taklit ettim...”

Yani 'silah taşıma belgesi'ndeki imzayı Ağar değil, Yaşar Öz atmıştı...

Türkiye'de insanın aklını karıştıran olaylar oluyor, insan ne yapacağını şaşıyor...

Yaşar Öz, Ağar'ı öve öve bitiremedi. Kendinden oldukça emin görünen Yaşar Öz, sonunda beklenen patlamayı gerçekleştirdi:

“Her şeyi devlet için yaptım...”

Son aylarda eli kanlı çeteler de aynı sözleri söylemiyor muydu?

Ama, Yaşar Öz'ün ortağı olan bir kişi önceki gün Kadir Çelik'e ilginç açıklamalar yaptı:

“Yaşar Öz'ün anlattıkları palavra. O imza taklidi filan yapmaz. Mehmet Ağar'ı kurtarmak için ortaya çıktı...”

Yaşar Öz'e 6 ay dokunmayan polis, İzmir'in Menemen ilçesinde 13'ü öğretmen 23 kişiyi gözaltına alabiliyor...

Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık eylemine otomobilleriyle katılan 23 kişiyi polis durduruyor...

Neden mi?

Ehliyet ve ruhsat kontrolü için...

23 kişinin ehliyetlerini ve ruhsatlarını alan polis, karakola gelenleri bu kez gözaltına alıyor...

13'ü öğretmen 23 kişi bir gün sonra mahkemeye gönderiliyor. Mahkeme 23 kişinin tutuksuz yargılanmasına karar veriyor...

Haberi televizyonlarda izleyince kendi kendime şöyle düşündüm:

“23 kişi vatan haini, Yaşar Öz ise vatan evladı herhalde...”

Yaşar Öz, sıkışınca ‘devlet sırrı’ deyip işin içinden sıyrılıyor...

Örneğin evinde bulunan silahlarla ilgili şöyle diyor Öz:

“Ben silah taşıma ruhsatı olan bir insanım. Ruhsatsız silaha ihtiyacım yok. Ancak devlet sırrı olan sebeple o silahlar evimdeydi...”

Yaşar Öz, hızını alamayıp devam ediyor:

“Ben mali şubede serbest bırakıldım, ondan sonra silahlara ne oldu bilmiyorum. Ayrıca benim pasaporta ihtiyacım yok. Yeşil, kırmızı pasaportum var. Sahte pasaport hazırlamadım. Pasaportlarımı kimin verdiğini söyleyemem, çünkü devlet sırrı...”

Şimdi İçişleri Bakanı Meral Akşener'den açıklama bekliyoruz:

“Yaşar Öz’ün devlet içinde görevi var mı yok mu açıklayınız. Çünkü Yaşar Öz, eski iş ortağına göre ya yalan söylüyor ya da doğru...”

Eski İçişleri Bakanı Mehmet Ağar’a yönelik DGM fezlekesindeki iddiaların bir bölümünü üstlenen Yaşar Öz neden ortaya çıkmıştır?

Bunun nedeni apaçık ortadadır...

Türkiye’de kapalı kapılar ardında bir şeyler oluyor, ama nedense kimse bunun üzerine gitmiyor, gidemiyor. Olayların üzerine gitmek isteyenler ise ‘vatan haini’ suçlamasıyla görevden alınıyor...

Alaaddin Yüksel ve Hanefi Avcı bunlardan ikisi...

Susurluk komisyonu raporunu şöyle bir okuyun, çetelerin nere-
lere kadar uzandığını göreceksiniz...

12.4.1997

Şeriat Şov...

Laik, demokratik cumhuriyetin Nevşehir Valisi Şinasi Kuş, valiler toplantısında İçişleri Bakanı Meral Akşener'e rest çekiyor...

Ne diyor Vali Kuş:

“Türbana irtica deniyor. İslama göre yaşayana irtica deniyor. Önce bu irticanın adını koyalım. İnsanları Müslüman olarak karalarsak bunun içinden çıkamayız. Ben MGK kararlarını uygulamam, isterseniz beni görevden alın...”

Şinasi Kuş, ANAYOL iktidarı döneminde Nevşehir'e atandı. Öğrendiğimiz kadarıyla ANAP'a yakın bir kişi. Öyle tarikat şeyhleriyle filan bir bağlantısı da yok. Üstelik Nevşehir'deki kamu kurum ve kuruluşlarında, okullarda türban, çarşaf yaygın değil.

O zaman Vali Kuş neden böyle bir açıklama yapma gereğini duyuyor?

Edindiğimiz bilgiye göre şu nedenle:

“Şinasi Kuş, 1995 milletvekili seçimlerinde DYP'den Kocaeli Milletvekili adayydı ama seçilemedi. Meral Hanım da 1994 belediye seçimlerinde DYP'nin Kocaeli adayydı. Biliyorsunuz Sayın Kuş, Meral Akşener'e bu nedenle çok yakındır ve aralarında gizli bir rekabet vardır. O nedenle böyle konuştu. Yoksa bir vali, bakana 'Ben MGK kararlarını uygulamam, isterseniz beni görevden alın' diyebilir mi?..”

Valiler toplantısında başka neler konuşuldu?

Örneğin İçişleri Bakanı, 'kadın eli sıkmayan' valilerin kimler olduğunu biliyor mu? Tarikatlarla ve RP'yle bağı olan valiler neler anlattı? Vali Şinasi Kuş'un konuşmasını gazetecilere kim sızdırdı?

İşin ilginç yanı ‘tuğralı kartvizit taşıyan’ Konya Valisi Ziyaettin Akbulut toplantıda hiç konuşmamış...

Konya Valisi Akbulut, Urfa’da uzun süre görev yaptı. Urfa’daki kamu kurum ve kuruluşlarında, okullarda türban uygulaması Vali Akbulut’un döneminde yaygınlaştı. Özel İdare’nin şu anda 500 milyar değerindeki arsasını, bir tarikat şeyhinin denetimindeki merkezi Gaziantep’te bulunan İpek Vakfı’na aylığı 150 bin liradan 25 yıllığına kiraladı...

Urfa’da bulunduğu sırada içkili lokantaların ruhsatlarını çeşitli gerekçelerle iptal eden Vali Akbulut, Halfeti ilçesinde alkollü içki satışını yasaklayan Kaymakam Ömer-ül Faruk Koçak’ı yılın bürokratu seçti. Akbulut ayrıca, Urfa’daki en büyük Atatürk fotoğrafını okul duvarından sildiren Milli Eğitim Müdürü Öner Ergenç’i de başarısından ötürü ödüllendirdi...

Konya Valisi’nin öğretmen eşi Advie Akbulut, bugün türbanla derslere girmiyor mu?

Nevşehir Valisi Şinasi Kuş’un eşi türbanlı filan da değil, başta değindiğimiz gibi tarikatlarla ilişkisi de yok...

O zaman niye “İrticanın adını koyalım” diye çıkıp konuşuyor Vali Kuş? Yoksa ‘koltuğu için’, son günlerin modası olan ‘şeriat şov mu’ yapıyor?

Belki de Vali Kuş, Melih Gökçek’e özenmiştir; Flaş TV’de ‘Sabah Kahvesi’ni sunan Bahadır Tokmak ile Turgay Yıldız’a Gökçek’in ‘rest’ çekişini izlemiştir...

Bugün valiler, laik demokratik cumhuriyetin ilke ve devrimlerini koruyabiliyorlar mı?

Eğer korumaya kalkarlarsa açığa alınıyorlar..

Durum apaçık ortadadır. Şeriatçı-ırkçı yapılanma laik demokratik devleti kuşatmıştır...

Milli eğitim müdürlerinin çoğunluğu Nurcu, Süleymancı ve Nakşibendidir. Urfa Milli Eğitim Müdürü Öner Ergenç de bunlardan biridir.

Şimdi REFAHYOL iktidardadır ve 'şariatçı olmak' modadır.

Etibank'ın Kestelek Bor Madenleri'nde (Bursa-Mustafakemalpaşa) 'Hizbullah' adlı yasadışı şariatçı örgütle, onların militanlarıyla içli-dışlı olanlar yönetici olmuştur. Adları bizde saklı bulunan bu kişiler, Kestelek Bor Madenleri İşletmesi tesislerinin lokallerinde önce alkollü içki yasağı getirmişler, daha sonra da namaz kılmayan işçi ve memurları fişlemişlerdir...

Etibank'ın Kestelek Bor Madenleri İşletmesi'nde çalışma saatleri, 'dini esaslara göre' düzenlenmektedir.

Kütahya'da, Özel Kırklar Lisesi'nde neler oluyor?

Okulun yanı başında bir yurt binası bulunuyor. Bu binada yatılı Kuran kursu öğrencileri kalıyor...

Yurdun 400 kişi alan bir mescidi var. Özellikle akşamları dışarıdan gelen 30-40 kişilik grup, öğrencilere namaz kıldırıyor, toplantılar yapıyor...

Okulun önünde Atatürk büstü için sadece bir kaide görülüyor...

Ya Atatürk büstü?

O yok!..

İlkokul birinci sınıflara, öğretmenlerle birlikte 'abla'lar giriyor, başları örtülü...

Müzik derslerinde ilahiler okutuluyor, tekbir getiriliyor...

Bu okul Süleymancılardan denetimindedir...

Kütahya'da içki satan bayilere belediye başkanı tarafından baskı uygulanıyor...

Vali Kaya Uyar, bayilere destek çıktı ama sonuç alamadı. Çünkü DYP il başkanı da RP'li başkana destek verdi...

Kütahya Valisi bugün yarın görevden alınırsa hiç şaşmayın...

Nasıl, Türkiye manzaralarını beğendiniz mi?

16.4.1997

Memurlar Taş Yesin!..

Ziraat Bankası şubeleri önünde toplanan memurlar çılglık çılgılığa:

“Bu ne biçim devlet!...”

Devlet erkini elinde tutan ırkçı-şeriatçı REFAHYOL’un ‘din tacirleri kanadı’ aile boyu hac seferinde olduğundan bu olup bitenleri görmüyor.

Onlar Ankara Esenboğa Havaalanı’nın VIP salonunda uzun paçalı donları, kıllı bedenleriyle ‘hac şov’ yaptıktan sonra devletin olanaklarıyla bindikleri THY uçağıyla çoktan Türkiye’den ayrılmışlar...

Memurlar öfkeli, memurlar perişan...

Kurban Bayramı’ndan önce maaşlarını almak için Ziraat Bankası şubeleri önünde toplanan memurlar, çeklerinin karşılıksız çıktığını görünce haklı olarak tepki gösteriyorlar...

Hazine, yeterli parayı banka şubelerine aktaramamamış. Böyle bir ciddiyetsizlik olacak iş değil...

REFAHYOL’un ne içeride ne dışarıda itibarı kalmadı. Üç karılı bakanlar, VIP salonlarında kıllı bedenli çıplak adamlar dünyanın sayılı televizyonlarında boy gösterdi. Cumhuriyet tarihinde görülmemiş ‘görgüsüzlükler’ başkent Ankara’nın Esenboğa Havaalanı’nda yaşandı...

Bakın Türkiye’nin toplam dış borcu 80 milyar dolara ulaştı. 30 milyar dolar iç borçla bu sayı toplam 110 milyarı aştı...

IMF Türkiye Masası Şefi Martin Hardy, Başbakan Erbakan’ı yalanlarken şöyle diyordu:

“Türkiye’nin üç aylık nakit açığı 415 trilyon lira...”

25. kez hacı olan Erbakan ise tam tersini söylüyordu:

“1997 bütçesinde açık yoktur...”

Din tacirleri hem insanları kandırıyor hem de devlet olanaklarıyla ‘aile boyu’ hac seferine çıkıyor...

Diyarbakır, İstanbul, Hakkâri, İzmir, Van, Ankara’nın çöplüklerinde ise aç insanlar yemek artıklarını topluyor...

Ziraat Bankası’nın önünde öfkeli memurlar bağıyor:

“Maaşlarımızı alamadık, bayramda ne yapacağız!..”

Erbakan ve bakanlar hacca gidip şeytan taşlasın; memurlar taş yesin, emekliler maaş kuyruğunda ölsün!..

Başkent’in siyasi kulislerinde şöyle konuşuluyor:

“İçişleri Bakanı Meral Akşener, Nevşehir Valisi Şinasi Kuş’u görevden alacak mı almayacak mı?”

Yanıtını biz verelim isterseniz:

“Hayır alamaz! Vali Kuş’u, Akşener’in görevden almaya gücü yetmez...”

Dün yazdık, bugün de yineleyelim:

“Vali Kuş, 1995 genel seçimlerinde DYP’nin Kocaeli’nden milletvekili adayydı. Aralarında hem dostluk hem de gizli rekabet vardı. O nedenle bakan Şener, vali Kuş’a dokunamaz...”

Laik, demokratik cumhuriyetin İçişleri Bakanı Meral Hanım, son bir haftadır valiliklere genelge üstüne genelge gönderiyor, Refahlı belediyelerdeki uygulamaların incelenmesini istiyor...

Türk Silahlı Kuvvetleri’nden ‘şariatçı yapılanma içinde oldukları’ için atılan subay ve astsubayların büyük çoğunluğu ya RP’li belediyelerde ya da tarikat vakıflarına bağlı şirketlerde iş bulup çalışmaya başladılar. Kimileri zabıta müdürü, kimileri şube müdürü, kimileri de belediye şirketlerinde danışman olarak hizmet veriyor. Tarikat vakıflarında görev yapanlar ise ‘serbest pazar ekonomisi’nin çarkı içinde gül gibi geçinip gidiyorlar...

Bu subayların bir bölümünün de kimi DYP’li ve ANAP’lı belediyelerde görev yaptıklarını biliyor musunuz?

İzmir’de kimi DYP, İstanbul’da kimi ANAP’lı belediyeler İçişle-
ri Bakanlığı müfettişlerince denetlensin, gerçek ortaya çıkacaktır...

Adalet Bakanı Şevket Kazan, Cumhuriyet başsavcılıklarına ve Devlet Güvenlik Mahkemesi başsavcılıklarına bir genelge gönderdi. Bakan Kazan’ın genelgesinde şöyle deniyor:

“Anayasamızda, Türkiye Cumhuriyeti’nin temel nitelikleri ola-
rak belirtilen demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ilkelerini, Tür-
kiye Cumhuriyeti Devleti’nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlü-
ğünü ve Devletin iç ve dış güvenliğini ihlale, Anayasamızda yer alan
temel hak ve hürriyetleri kaldırmaya, yönelik suçları işleyen sanıkla-
rın suç delilleriyle birlikte tespitinde ve süratle mahkeme önüne çı-
karılmalarında azami hassasiyet gösterilmesi.”

Acaba Bakan Kazan, Kocaeli’ndeki kaçak Kuran kurslarının ka-
patılması konusunda ne düşünüyor?

Birden aklıma geldi: Kocaeli’nde bir süre önce yakalanan yasa-
dışı ‘şeriatçı örgüt’ üyelerinin durumu ne oldu?

Evet... Memurlar Ziraat Bankası önünde bağırıyolar:

“Bu ne biçim devlet!”

25. kez hacı olan Erbakan, devlet olanaklarıyla ‘aile boyu’ hac-
da şeytan taşıyor...

Memurlarsa taş yesin, emekliler maaş kuyruğunda ölsün!...

17.4.1997

Nurculuk...

Bugünlerde Nurculuğun bir kolu laik ve demokrat medyamızın gözbebeğidir...

Dizi yazılarla başlayan televizyon programlarıyla süren bu ilgi, Nurcuların o ünlü kolunun daha da palazlanmasına, 'devlet içinde' örgütlenme sürecini tamamlamasına katkıda bulunmuyor mu?

Elbet!..

Gelin bugün şu Nurculuğu Turan Dursun'un Kaynak Yayınları'nda çıkan 'Müslümanlık ve Nurculuk' kitabından okuyalım, neymiş öğrenelim:

"Said-i Nursi, çarpık görüşlerini dinimize mal etmek için durmadan çaba harcamış ve bu yolda özellikle iki zümreden yararlanmıştır. Bunlardan biri, saf ve Müslümanlığı gerçek anlamıyla bilmeyen imanlı zümre; öteki de az çok her şeyi kavrayan, bilen fakat menfaatlarını dinin de imanının da üstünde tutanlardan meydana gelen zümredir. Nurculuk akımı, işte bu iki zümre arasında yayılmış ve dinimizin de milletimizin de başına bela olan bir durum almıştır. Said-i Nursi, Nurculuğu bu iki zümrenin omuzları üstüne kurmuş ve ölünceye kadar hiçbir din ve iman kaygısı taşımadan geliştirme çabası göstermiştir. Bugün bazı saf Müslümanlar, Said-i Nursi'nin gerçek yüzünü bilmedikleri, bilemedikleri için, onun Müslümanlığa taban tabana ters düşen görüşlerinin yayılmasında farkında olmayarak rol almış bulunuyorlar. Oysa Said-i Nursi'nin gerçek yüzünü, nasıl bir riyakâr olduğunu ve aşağılık emellerini gerçekleştirmek için kutsal dinimizi nasıl kendine alet ettiğini bilseler, onun yaydığı karanlık akıma yardımcı olmaz, tersine karşı çıkarlardı. Amacımız, Said-i Nursi'nin kim ol-

duğunu, gerçekte neler yaymaya çalıştığını bu saf Müslümanlara anlatıp onları uyarmaktır.

Said-i Nursi'yi kısaca anlatmak gerekirse şöyle denebilir:

Said-i Nursi, karanlık emellerini gerçekleştirmek için dinimizi alet eden, gerçekte dinin temel ilkelerine bile inandığı şüpheli olan riyakâr bir insan olarak yaşamış ve hayatının sonuna kadar bu tutumunu sürdürmüştür.”

Said-i Nursi, ayetleri nasıl yorumluyor?

İşte bir örnek:

“En’am Suresi’nin 161. ayetinde Peygamberimize şöyle hitap edilir:

‘De ki: Şüphesiz Rabbim beni doğru yola iletmiştir.’

Said-i Nursi bu ayetle de kendisine hitap edildiğini iddia ediyor. Ve şöyle ispatlamaya çalışıyor:

‘Bu ayetin sayı değeri 1316 eder ki; Risale-i Nur yazarının (Said-i Nursi) Nurları hazırladığı tarihi gösterir.’

Demek ki Said-i Nursi’ye göre, Tanrı bu ayetle Said-i Nursi’ye sesleniyor. Çünkü Said-i Nursi’nin nurları hazırladığı tarihle bu ayetin cifir yönünden sayı değeri aynı rakamları ifade ediyor; aynı tarihe denk geliyormuş!..

O zaman Said-i Nursi’ye göre ayetin anlamı şu demek oluyor: ‘Ey Said-i Nursi de ki: Şüphesiz Rabbim beni doğru yola iletmiştir.’

Said-i Nursi, bu ayet hakkında yaptığı yorumla; bir yandan kendisine peygamber süsü vererek Hz. Muhammed’in yerine koyuyor ve bir yandan da doğru olduğuna Allah’ın ayetini şahit gösteriyor, daha doğrusu alet ediyor.

Bakara Suresi’nin 269. ayetinin anlamı şöyledir:

‘Hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilmişse şüphesiz ona büyük iyilik edilmiştir. Bundan ancak akıl sahipleri ibret alır.’

Aynı surenin 151. ayetinin anlamı da şöyledir:

‘Nitekim biz size aranızdan, ayetlerimizi okuyacak, sizi her kö-

tülükten arıtacak, size kitabı ve hikmeti öğretecek ve bilmekte olduk-
larınızı bildirecek bir peygamber gönderdik.’

Said-i Nursi bu ayetleri de kendi hakkında yorumluyor ve bu ayet-
lerde; ‘Kendisine anlatılan, hikmet verilen, kitabı hikmeti öğreten ve
herkese bilmediği şeyleri bildiren’ kişinin kendisi olduğunu iddia edi-
yor. Bu iddialarını da cifir hesaplarıyla ispatlamaya çalışıyor.”

Evet, Said-i Nursi’nin kişiliği böyle...

Şimdi onların müritleri dolaşüyor ortada. Onların müritleri din
sömürüsü yapıyorlar...

Yıllar önceye iniyorum...

Nur kamplarında eğitilen, laik demokratik cumhuriyetin düş-
manları olarak büyütülen o çocuklar şimdi neredeler?

Devlet içindeler ve önemli görevlerde bulunuyorlar...

Acı, ama gerçek bu!

19.4.1997

Şeriatçı Çemberi...

Zengin sofralarının dalkavuğu liboşlarda bir telaş gözleniyor 28 Mart sabahından bu yana...

Diyorlar ki:

“Türkiye Cezayir olamaz...”

İyi de Türkiye ne olacak?

İstanbul’u “şeriatçı çemberi”, RP’lilerin deyişiyle 1992 ara yerel seçimlerinde “yarım hilal” biçiminde sararken iki gündür “iki gözü iki çeşme” ağlayan liboşlar ne yapıyorlardı?

Şunu:

“Kemalistlere, sosyal demokratlara, sosyalistlere küfrediyorlardı...”

Bakıyoruz, bir özel televizyonun “renkli cam baykuşu” kafayı meyhanelere, barlara takmış ötüp duruyor. Eh, şeriatçılar büyük kentleri “sandık vaziyetiyle” ele geçirdiğine göre biraz demokrasi, biraz da “Türkiye Cezayir olamaz” avutmasıyla işi bir süre idare edecek. Belki birkaç gün sonra patronunun buyruğuyla “şeriatçıları” savunmaya başlayacak.

Bizim merakımız şu:

“Takkeli ve takkesiz liboşlar bundan sonra kimlere küfredecek?”

Aylardır bu köşede “kara tehlikeden” söz ediyoruz. Çağdaş ve laik Türkiye Cumhuriyeti’nin düşmanı olan güçleri açıklıyoruz. Şeriatçıların, laik cumhuriyetin temeline dinamit koymak için örgütlenediklerini anlatıyoruz. Açık açık şöyle diyoruz:

“Demokrasi maskesi takan karayobaz çeteleri, Türkiye’yi ortaçağın karanlığına götürmek istiyorlar...”

Kimseden ses çıkmıyor... Yine yazıp çiziyoruz:

“Urfa Harran Üniversitesi’nde tarikat şeyhlerine fahri profesör unvanı veriliyor, Van 100. Yıl Üniversitesi’nde şeriatçı güçler örgütleniyor, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi’nde karayobaz şeriatçı çeteler, tepeden tırnağa egemen...”

Kimse kılını kıpırdatmıyor. Olup bitenleri görmezlikten geliyor...

Olup bitenleri belgeleriyle ortaya döküyoruz:

“Şeriatçı güçler kurban derilerinden trilyonlar kazanıyor. Toplanan bu paraların büyük çoğunluğu Refah’ın gizli kasasına giriyor...”

Kimsenin umurunda değil. Kendisini “solcu sanan” kimi salaklar bile karşı koyuyor:

“Demokrasilerde isteyen istediğini yapar, bırakın bu eskimiş, 1923’lerden kalmış düşünceyi, kafayı...”

Milli Eğitim Bakanlığı’nı “şeriatçı güçler” ele geçirmiş, Milli Eğitim müdürlüklerinde “karayobaz çeteleri” duvarlara “Hâkimiyet, kayıtsız şartsız Allah’ındır” deyişini asmış. Kimse umursamıyor, görmezlikten geliyor.

Diyoruz ki:

“Dikkat edin, bu bir siyasal mesajdır. Bu, şeriatçıların iktidara yürüme sloganıdır...”

Yanıt alıyoruz:

“Yok canım, nereye yürüyecekler. Kendini bilmez bir iki yöneticinin işidir tüm bu anlattıklarınız. Müfettiş gönderdik, araştırıyoruz...”

Öğretmen liselerinde, imam-hatip okullarında “Şeriat geliyor” başlıklı bildiriler dağıtılıyor, duvarlardan Atatürk posterleri indirilip yerine Osmanlı padişahlarının fotoğrafları asılıyor; emniyet müdürlüklerinin duvarlarını Malazgirt Savaşı’nın, İstanbul’un fethinin resimleri süslüyor.

Yine yazıyoruz:

“Laik Türkiye Cumhuriyeti’nde Osmanlı özlemi niye?”

Yanıt geliyor:

“Biz geçmişimizle övünmeyecek miyiz?..”

Ortaokullara, liselere, üniversitelere kitaplık değil, mescit açılıyor; din dersi öğretmenleri yönetici oluyor; kaymakamlar “Atatürk’e bağlılık mitinglerini” yasaklıyor; valiler kimi yörelerde cuma günlerini “resmi tatil” sayıyorlar...

Yine anlatıp yetkilileri uyarıyoruz...

Çıt yok...

Özel televizyonlarda takkeli-takkesiz liboşlar, Kürtçüler, ikinci cumhuriyetçiler temel ilkelerde birleşiyor:

“Yetmiş yıllık Kemalist devlet köhnemiş, resmi ideoloji halkı baskı altına almıştır...”

Güzel!..

O zaman niye bu telaşınız, korkunuz, söyler misiniz?

Yoksa Refah, Beyoğlu’nda meyhaneleri, barları kapatacak diye mi panikliyorsunuz?

Karayobaz çeteleri “devleti kuşatırken” sosyalistlere, Kemalistlere, sosyal demokratlara, yurtseverlere sabah akşam sövmeyi sürdüren sizler değil miydiniz?

Bakın laik Türkiye’de doğan bizler buradayız. Hiç korkumuz yok. Bilinçli ve inançlı insanların da hiç korkusu yok. Siz nasıl olsa yarın patronlarınızın buyruğuyla onları desteklemeye, laiklere saldırı-maya başlarsınız.

Sizin için çıkarlar öne geçer, düşünceler değil...

Hiç olmazsa susmasını öğrenin!

★★★

Yukarıdaki yazıyı 2.4.1994’te yazdım...

Üç yıl önce olup bitenler bugünlere ışık tutuyordu...

Şimdi ne diyorsunuz?..

21.4.1997

Şeriat Nasıl Geldi?..

Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime geçilsin mi, geçilmesin mi? Tartışma bu noktada başlıyor ve şeriatçı kesim bağırmaya başlıyor:

“İmam-hatip düşmanlarını sandık ezer...”

Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime destek verenleri ‘İHL düşmanı’ olarak görüp “Bu bölücülüktür” diyenler hızını alamayıp saldırıyor ANAP, DYP üzerinde yoğunlaştırıyorlar...

Diyorlar ki:

“Kuran kursları ve imam-hatip liselerinin orta kısımlarının kapatılması anlamına gelen sekiz yıllık kesintisiz eğitime oy verecek milletvekilleri ilk seçimde sandıkta boğulacak...”

Son birkaç gündür muhteremler ‘demokrasi’yi gündeme getirip ‘insan hakları’ nı filan da dillerine dolayıp haykırıyorlar:

“Susurluk kazasıyla ortaya çıkan devlet içindeki çeteleri laik medya unutturuyor...”

Vay!.. Vay!.. Vay!..

Yurttaşların, ‘Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık’ eylemine karşı çıkarak “Komünistler azıttı” deyip “Işıklarınızı yakın” çağrısında bulunanların şimdi mi akılları başlarına geldi dersiniz?

Hayır!

Bunlar her zamanki numaralarını yapıyor. İşlerine geldiğinde yani ‘kuyruğu kaptırdıkları’nda demokrasiye sarılıyorlar...

Sahtekârlar sürüsü ‘demokrasi’ deyip bir yandan kuyruklarını kurtarmaya çalışırken öte yandan da gözdağı vermeyi elden bırakmıyorlar:

“Sıkıysa imam-hatiplerin orta kısmını kapayın, Kuran kurslarına dokunun...”

Gizli ve açık Kuran kurslarında ‘laik demokratik cumhuriyeti’ yıkmak için çalışan zibidilere bizim diyeceğimiz şu:

“Manisa’da 15-16 yaşlarındaki çocuklarımız duvarlara ‘yaşasın devrim’ yazdıkları için işkenceden geçip, ağır cezalara çarptırılırlarken aklınız neredeydi?”

Bu ülkede şeriatçılara tanınan özgürlük, yurtseverlere, demokratlara, sosyalistlere ve devrimcilere neden tanınmaz? Bu ülkede “Şeriat gelecek, laikler ölecek” diyenlere cumhuriyet savcıları dokunmazken duvarlara “Halklara özgürlük” yazan 15-16 yaşındaki çocuklara niçin 20 yıl ceza verilir?

Kimse demokrasiyi, kişinin temel hak ve özgürlüklerini, faili meçhulleri, toplu katliamları tartışmıyor Türkiye’de.

Yolsuzlukları, vurgunu, soygunu, devlet kasasından yararlananları konuşmuyor...

Kimse şu soruyu sormuyor:

“Türkiye bugünlere nasıl geldi?”

Sahi şu şeriatı sekiz aydır iktidarda bulunan REFAHYOL mu getirdi? Tüm bu kaos, Necmettin Erbakan’ın başbakan koltuğuna oturmasıyla mı gerçekleşti? Türkiye’de şeriat Sincan’daki Kudüs gecesiyle mi ortaya çıktı?

1993 yılında Sivas’ta Madımak Oteli’nde 37 insanımızı cayır cayır yakanları, 1979’da Kahramanmaraş’ta, 1995’te Gazi Mahallesi’nde yaşanan vahşeti düzenleyenleri, 1969’da ‘Kanlı Pazar’ı, 1977’de Taksim Meydanı’ndaki katliamı ne çabuk unuttuk.

Bilmem, Mehmet Şevket Eygi’nin toplu namazlarını, Şule Yüksel Şenler’in açık hava sinemalarındaki konferanslarını anımsayanlar var mı aranızda?..

1980 sonrasındaki ‘zorunlu din dersleri’ ve tarikat şeyhleriyle pazarlıklar unutulup gitti...

1980'e nasıl girmiştik, kimler nasıl öldürülmüştü?

1970'li yıllarda 'Nur kampları'nda yetiştirilen laik demokratik cumhuriyet düşmanı çocuklar bugün kaç yaşında ve devlet içinde hangi görevlerde bulunuyorlardı?

Tüm bunları oturup düşünmenin sırasındır bugün. Ardından da şu soruya yanıt aramanın zamanıdır:

“ANAP'ın, DYP'nin, CHP'nin, DSP'nin, geçmişin siyasi oluşumları AP'nin, CHP'nin, MSP'nin ve bu partinin sayın liderlerinin hiç suçu yok mu? 12 Mart'ın, 12 Eylül'ün darbeci paşaları 'komünistleri kovalarken' şeriatçılara, ırkçılara, 'Atatürkçülük' adına niye dokunmadılar?”

1993 yılında Genelkurmay Başkanı kimdi?

Şimdi DYP Kilis Milletvekili olan emekli Orgeneral Doğan Güreş...

Doğan Paşa, İstanbul Fatih ilçesinin çarşamba semtindeki sarıklı, çember sakallı, entarili yobazlar ve kara çarşafli kadınları görünce şöyle dememiş miydi:

“Polis ve cumhuriyet savcılarını görevini yapmıyor...”

Doğan Paşa doğru söylüyordu. DYP-SHP hükümeti işbaşındaydı. İçişleri Bakanlığı DYP'nin, Adalet Bakanlığı SHP'nin elindeydi...

Cumhuriyet savcıları ve polis şeriatçılara dokunmazken bilim adamları, kimi gazeteciler “Şeriat geliyor” dedikleri için ‘İslama hakaret’ ettikleri gerekçesiyle mahkemelerde yargılanıyorlardı...

Bugün şeriatı tartışıyor, darbe senaryoları kuruyoruz...

Artık umudumuz Yalım Erez'ler, Aydın Menderes'ler... Solculuğu çoktan unuttuk, yükselen değerlere yenik düştük...

Biz demokrasiyi hiç sevmiyoruz...

29.4.1997

1 Mayıs ve DİSK...

Bugün 1 Mayıs...

1 Mayıs; barışın, dayanışmanın, sevginin, umudun, emeğin, birlikteliğin dalga dalga çoğaldığı, emeğin kır çiçekleri gibi boy verdiği, bilincin yükselen değerlere teslim olmadığı bir gündür...

Ben mayıs sabahlarında uyandığımda ilkyazın gülümseyişini yakalar, yüreğimdeki tüm hüznü kenara iter, sevgiyle bütünleşirim...

Mayıs ayı beni eski bir albümünde yer alan sararmış fotoğrafların içine götürür, 1968’lerde başlayan bir hareketin renkleriyle kucaklaştırır...

Ölümleri anımsarım bir bir...

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan; ‘Dar Ağacında Üç Fidan’ın bir başka izdüşümünü yakalarım...

Emekçilerin kol kola yürüyüşü ve meydanları dolduruşu benim yüreğimde coşkulu bir ırmak olur...

Kemal Türkler ve Abdullah Baştürk’le konuşur; Kemal Nebioğlu ve Rıdvan Budak’la o uzun yolculuğun bir mor menekşe güzelliğindeki acılı günlerini düşünürüm...

1 Mayıs denilince hep aklıma Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) gelir...

1977’nin acısıyla donatılır, kurulan tuzakların ardından bir otele sekizinci katından yayılım ateşine tutulan dostları anımsarım...

Direnişin ve demokrasi bilincinin adı DİSK’tir benim için...

Sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan ‘demokrasi kahramanları’ sevginin, barışın ve dayanışmanın hep resimleri olmuştur...

Kendi öz değerlerini yitirmiş, yükselen değerlere teslim olmuş bir toplumda 1 Mayıslar benim umudumdur...

Bilmem, belki de kendimi avutuyorumdur...

Bugün dünyada yoksulluk giderek artıyor; çocukların yüzde 10'u yetersiz beslenmeden ötürü çeşitli hastalıklara yakalanarak ölüyor...

Serbest pazar ekonomisi, başta Türkiye olmak üzere az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeleri silindir gibi ezip geçiyor...

Hiç düşündünüz mü büyük kentlerin varoşlarında yaşayan insanların Refah'ı niçin umut olarak gördüklerini?

Eğer görebilseydik, DİSK'in uyarılarını göz ardı etmeseydik bugün "Şeriat mı, darbe mi?" tartışmalarını yapmazdık...

Çünkü, büyük kentlerin varoşlarında yaşayanlar emekçilerdi...

O emekçilere demokrasi bilinci verilmedi, onların demokratik örgütlenmeleri hep engellendi. Sonunda bu işten kazançlı çıkanlar din bezirgânları oldu.

Bugün dünyada 750 milyon kişi, yoksulluk nedeniyle aç kalırken 1.3 milyar kişi, günde bir dolardan düşük gelirle yaşamını sürdürmeye çalışıyor...

Bilirsiniz serbest piyasa ekonomisinde mallar, arz ve talep arasındaki ilişkiye göre dağıtılır...

Talep, gereksinimden farklı bir kategoridedir ve sadece alım gücüyle ifade edilebilir. Dünyanın açlık çeken bölgelerinde ana sorun, gıda maddelerinin yokluğu değil, bunları alacak paranın olmayışıdır...

Diyarbakır'da, Hakkâri'de, Van'da, Elazığ'da insanlarımız neden aç, neden çöplüklerdedir hiç düşündünüz mü?

Besin maddelerini alacak paraları olmadığı için!..

Paranız varsa, serbest pazar ekonomisi size istediğiniz malı ulaştıracak, paranız yoksa açlığa tutsak kalacaksınız...

Bugün 1 Mayıs...

Yeni Dünya Düzeni'ne teslim edilen dünyamızda 1 Mayıs'ın anlamı büyüktür...

Vahşi kapitalizmin kuralı var mıdır?

Yoktur...

Emekçiler birleşmeli, dayanışmanın, sevginin ve barışın simgesi olmalıdır...

1 Mayıs'ın evrensel boyutunu iyi anlamak ve kavramak gerekir...

Bugün alanlar dolmalıdır. Alanlar dolarken şoven örgütlere, maceracı dayatmacılara, provokatörlere dikkat edilmelidir...

Emeğin gücü ve emekçinin bilinci meydanlarda 'demokrasi'nin sesi ve yüreği olmalıdır...

Bakın, Fransa'dan sonra Almanya'da da Avrupa Para Birliği sürecinin ve kamu ekonomisi bunalımının faturası emekçilerin üzerine çıkarılıyor...

Aslında 'Yeni Dünya Düzeni'nin bir ayağı olan 'serbest pazar ekonomisi' batıyor, ama büyük patron diretiyor...

Diretince ne oluyor?

Sendikasıztırmayla bu sürecin ertelenmesi gündeme geliyor...

Sendikal örgütlenmenin demokrasinin temel taşı olduğunu unutmayın!..

İşten çıkarmaların yoğunlaştığı, sendikasıztırmanın hızlandığı, gelir dağılımının adaletsizleştığı, şeriatçılık ve ırkçılığın ivme kazandığı, zenginin daha zengin, yoksulun daha da yoksullaştığı bir ülkede emekçinin hesap sorma zamanıdır...

Göztaltındaki kayıpların, katliamların, işkencelerin, faili meçhullerin, baskıların ve zulümlerin hesabını sormak, demokratik haklarını kullanmak istiyorlarsa emekçiler bugün meydanları doldurmalıdır...

1 Mayıs kutlu olsun!..

1.5.1997

Orman Yasası...

Kanal E’de Ahmet Tezcan’ın ‘Dördüncü Kuvvet Medya’ programında Ulaştırma Bakanı Ömer Barutçu şöyle diyor:

“Flash TV’nin yayını durdurulmamıştır...”

Bakan Barutçu, 35 yıllık politikacı olduğunu söylüyor, yapılan işin yasalara aykırı olmadığını, Telsiz Genel Müdürlüğü’nün bir ihbarı değerlendirerek harekete geçtiğini anlatıyor uzun uzun...

Flash TV Genel Koordinatörü Muzaffer Baca, bakana soru yöneltmek istiyor bu sırada. Bakan Barutçu onu tersliyor:

“Ben seninle muhatap olmam!”

Bir gün önce Flash TV’nin Tepebaşı’ndaki İstanbul stüdyolarına 40-50 kişilik eli silahlı bir grup baskın yapmış, sonra ellerini kollarını sallayarak kaçmış! Cumartesi günü ise Telsiz Genel Müdürlüğü yetkilileri Flash TV’nin Bursa’daki merkez binasına gelip yayını durdurmuşlar...

Her iki olayın özeti şudur: “Bize demokratik hukuk devletin temel ilkeleri vız gelir, yasa masa tanımıyoruz, basın özgürlüğünü çiğner geçeriz... Ayağınızı denk alın...”

Bir süre önce Flash TV’de Bahadır Tokmak ile Turgay Yıldız’ın ‘Sabah Kahvesi’ programına telefonla katılan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek hızını alamayıp açık açık gözdağı vermişti:

“Ben bunun hesabını size sorarım...”

Ardından hiçbir televizyon patronunun yüreklilik gösteremediği Alaattin Çakıcı’nın iddiaları Flash TV’de yayımlandı...

Çakıcı, Flash TV’de Gökhan Taşkın’ın sorularına yanıt verirken bakın ne diyordu:

“Bugün ülkeyi yönetenler milletimizi kaostan içine itmiştir. Sözde demokrasi adına yola çıkmış Çiller ve çetesi ülkeyi kan, gözyaşı, yetim hakkı, çileli insanımızın emeğini, Türk insanının top mermisini ve parasını gasp etmiştir. Evet ben bunları anlatmak istiyorum. Böylece günlerdir televizyon ve gazetelere konmuş sansürü delmiş bulunuyorum...”

Alaattin Çakıcı’nın iddiaları Flash TV’de yayımlandı. Cumhuriyet gazetesi de bu iddiaları Flash TV’yi kaynak göstererek verdi...

Flash TV’nin İstanbul stüdyoları 2 Mayıs günü silahlı saldırıya uğradı, bir gün sonra da yayını durduruldu...

Saldırıdan bir gün önce Alaattin Çakıcı’ya Flash TV’den Gökhan Taşkın şu soruyu yöneltmişti:

“Erol Evcil adlı işadamaı Ticaret Bankası’yla ilgili Çakıcı’yı kiralayıp, Adil Öngen’i tehdit etmiş deniliyor...”

Çakıcı:

“Beni ne bir siyasi irade ne de bir holding patronunun parası satın alamaz. Adil Öngen yeşil pasaportludur ve Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığı kimliği kullanır. Çiller’in bankalar konusunda müşaviridir. Soruyorum: Öngen eski bir devlet bakanı mı, kendisi MİT Müsteşarı mıdır? Zırhlı araca biniyor, Mehmet Eymür’ün 4 MİT görevlisi tarafından aylardır korunuyor.

Yalı çetesinin MİT’teki gözü, kulağı, eli olan Eymür, çeteye olan vefa borcunu ödemektedir.

Ticaret Bankası’nın alımıyla ilgili önce istenen Kanal 6’nın alınması; Ufuk Söylemez, Ahmet Özal ve Erol Evcil bir araya gelip konuşuyorlar. Kanal 6’yı alıp, Çiller yanlısı yayın yaparsanız bankayı size vereceğiz.

Bunun üzerine ben devreye girdim. Ahmet Özal’la Mehmet Kurt’u, bir ağabeyim olan Mehmet Kocabaş buluşturdu. Kanal 6’yı tekrar Ahmet Özal’a vereceğini söyleyince daha sonra yalı çetesinin, bilemiyorum, Rizeli Mehmet Üstünkaya mıdır? Özer Çiller midir?..

Üstünkaya'yı aradım... 'Mehmet Bey' dedim, 'Biz Kanal 6 işini bitirdik. Adil Bey bizden Özer Çiller'e verilmek üzere, 20 milyon dolar istedi. Biz onlarla böyle anlaşımadık ki. Komşunuzla lütfen konuşun, bu iş bitmezse sonu kötü olur.

Mehmet Bey'in bana ifadesi şu: 'Çiller ailesi seni sever'. Ben de dedim ki: 'Bana bir banka değil, 10 tane de verseler ben onları sevmiyorum. Çünkü onlar Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni ve demokrasiyi sattılar, Ortadoğu'dan dünya düzenine çomak sokmak isteyen Mustafa Kemal düşmanlarını sırtlarına alıp hükümet oluşturdular.' Bu nedenle sevmediğimi söyledim. Burada milletimize söz veriyorum. Ya yalı çetesini yok edeceğim, ya öleceğim."

Flash TV'nin iki patronu var. ABD'de TV eğitimi gören Mehmet Ziya Göktuğ ile Ömer Göktuğ. Ağabey Mehmet Ziya 'teknik yapıyla', Ömer ise 'yayınla' ilgili. Flash TV'nin iki patronu 'sağ görüşlü' ve ayrıca tekstil işi de yapıyor.

REFAHYOL bir süredir Flash TV sahiplerinin üzerinde baskı uyguluyor. Hem Çiller hem de Erbakan'ın 'yakın çevresi' sabahları ilgiyle izlenen 'Sabah Kahvesi' programını sunan Bahadır Tokmak ile Turgay Yıldız'ın işine son verilmesini istiyor...

Bir dönem DYP'ye yakın olan Flash TV patronlarının o tarihte ANAP'la arası açıktı, şimdilerde ise DYP ile açık, RP ile mesafeli...

Flash TV'nin başına gelenler demokrasimizin nerede olduğunu gösteriyor. Eli silahlı çetelerin kimler tarafından yönlendirildiğini ortaya koyuyor...

Türkiye'de demokrasi değil orman yasaları işliyor...

5.5.1997

Yalancı, Şımarık, Küstah...

Bir ülkede insanlar evlerinin önünden kaçırılıp dağ başında kafalarına kurşun sıkılarak öldürülüyorsa, siz kalkıp o ülkede demokratik hukuk devletinden söz edebilir misiniz?

Bir ülkede gazeteciler, ölüm tehdidi altında çalışıyorsa ve o gazeteciler Manisa'daki 15-16 yaşlarındaki çocukların işkenceden geçirilip, 20-25 yıla mahkûm edildiğini yazdıkları için cumhuriyet savcıları tarafından haklarında dava açılıyorsa, siz o ülkede basın özgürlüğünden söz edebilir misiniz?

Bir ülkede herhangi bir TV, -Flash TV örneğinde olduğu gibi- bir partinin genel başkanının eşiyle ilgili yayın yapıldığının ertesi günü eli silahlı çetelerin saldırısına uğruyor, bir gün sonra da devlet erkini elinde tutan siyasal iktidarın buyruğuyla uydu aracılığıyla yapılan yayını durdurulup kablolu yayından çıkarılıyorsa, siz o ülkede demokrasinin en temel ögesi olan kişi hak ve özgürlüklerinden, bağımsız yargıdan söz edebilir misiniz?

Bir Başbakan Yardımcısı düşünün ki söylediklerini bir gün sonra inkâr ediyor, yalan konuşmayı yaşamının bir parçası sayıyor, bozuk Türkçesiyle sapla samanı karıştırdığı halde partisinin başında hâlâ dimdik ayakta kalabiliyor...

O Başbakan Yardımcısı utanmadan, sıkılmadan konuşuyor her yerde...

Diyor ki:

“Ben Atatürk ilkelerinin savunucusuyum, Türkiye’yi çağdaşığa götüreceğim...”

Devlet bankalarını ona buna kendi çıkarları doğrultusunda peşkeş çeken, beş yıldızlı otellerin salonlarında,yalılarda toplantılar ya-

pan, trilyonları o kişilerin cebine akıtan o yalancı; iktidar koltuğu uğruna ülkeyi çetelere teslim etmeyi bir beceri olarak görüp Türkiye'yi ortaçağın karanlığına götüren şeriatçı güçlerle işbirliği yapmayı da siyaset sanıyor...

Bu bela Türkiye'nin başında durdukça daha karanlık günler gelecektir...

Bunlar, laik, demokratik cumhuriyeti babalarının çiftliği sanmaktadır...

Çekin gidin bu ülkeden!..

Eli kanlı çetelerin kol gezdiği bir toplumda basın ve yaşam özgür olabilir mi?

Av. Fikret İlkiz, Uğur Mumcu'dan Çetin Emeç'e; Abdi İpekçi'den Metin Göktepe'ye dek öldürülen gazeteciler konusunda şöyle diyor:

"Türkiye'de gazetecilerin can ve görev güvenliklerinin sağlanması, demokratik hukuk devleti ilkelerinin yaşama geçirilerek korunması için ilan edilen '3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü' gününde ve ya her an gazeteciler, faili meçhul namlular önüne sürülebilir. Çünkü Türkiye'de siyasal iktidar 'demokrasi' ve 'insan hakları' istemiyor. Buna karşılık halkın gerçekleri öğrenmesi ve bilgi edinme hak ve özgürlüğünün sağlanması yönünde görev yapan gazetecilere hiç tahammülü kalmamıştır. Gazetecilerin yaşama hakkı 'cürüm işlemek için teşekkül oluşturan çetelere' emanet edilmiştir."

Yalancı, şımarık ve küstah bayanın tek bir isteği var: 'Başbakanlık koltuğuna oturmak...'

O koltuğa hiç oturtur mu Hacı onu?

Oturtmaz!..

O zaman ne yapacak yalancı, şımarık ve küstah bayan?

Dosyaları çıkaran, belgeleri açıklayan gazetecilerin üzerine eli silahlı çeteleri saldırtacak!..

Enişte düğmeye basacak, zorbalar harekete geçip ‘vatan-millet’ çığlıklarıyla ortalığı talan edecek...

6.2 trilyonluk vurgunu kimlerin yaptığını, tüyü bitmemiş yetim hakkını kimlerin yediğini bu toplum çok iyi biliyor artık...

Sarışın ve küstah bayanın eşinin foyaları ortaya çıktı, vurgun düzeninin savunucularının da maskesi düştü...

Flash TV olayı, Türkiye’deki ‘çeteleri’ kimlerin organize ettiğini gün ışığına çıkardı...

Enişte milyarlarca dolarla oynuyor, enişte iş takipçisi gazetecilerin korumasında gününü gün ediyor...

Yalancı, şımarık ve küstah bayan ile enişte bir gün yaptıklarının hesabını verecek, onu sarıp sarmalayan Hacı da cehennem ateşinde cayır cayır yanacaktır...

Bir gün mutlaka öldürülen gazetecilerin katilleri, adam kaçıran çeteler, hırsızlar, halkımıza hesap verecektir!

Mustafa Kemal Atatürk’ün mavi gözleri, Mustafa Kemal’leri çoğaltacaktır...

İstanbul Bağımsız Milletvekili Bülent Tanla, 25-28 Nisan 1997’de Türkiye genelinde yaptırdığı kamuoyu araştırmasında ortaya çıkan gerçeği şöyle değerlendiriyor:

1- Seçmenlerin üçte birinden fazlası oy verecek parti bulamıyor, yüzde 35’lik bir oran da parti tercihi konusunda kararsızlık ifade ediyor. 2- TSK’nin tutum ve davranışları yüzde 70.9, cumhurbaşkanın-kiler ise yüzde 60.6’lık destek buluyor. 3- Kamuoyunun büyük bölümü hükümete, muhalefet partisi liderlerine, Tansu Çiller’e, Necmettin Erbakan’a, milletvekillerine DYP ve RP’ye tepki gösteriyor. 4- Halkta olumsuz yönde beklenti ve gerilim artıyor. ‘Ne olacaksa olsun’ görüşü egemen oluyor...

7.5.1997

Uyan Ey Halkım!..

Gümüşhane Barosu Başkanı Av. Ali Günday'ı tanır mıydınız?

Akit gazetesi, Günday'ı 'başörtüsü düşmanı' olarak tanıtmıştı. Daha doğrusu, Gümüşhane Barosu Başkanı'nı şeriatçı tetikçilere hedef göstermişti...

Eli silahlı bir şeriatçı, Adana'dan kalkıp Gümüşhane'ye gitmiş ve Ali Günday'ı bürosunda öldürmüştü...

Şeriatçı basın bunu hep yapıyor...

Daha önce de benzer kışkırtmalar olmuştu...

10 Nisan 1994'te TGRT, ellerinde yeşil bayraklar olan şeriatçıları Taksim ve Kızılay alanlarına toplamamış mıydı?

On binlerce şeriatçı Taksim'de ve Kızılay'da şöyle haykırıyordu: "Şeriat gelecek, laikler ölecek..."

O dönem DYP-SHP iktidardaydı.. ve iki parti 'laiklik ve demokrasi mitingleri' yapmıştı...

Üç gün önce İstanbul Bebek'te silahlı saldırı sonucu yaşamını yitiren barmen Oğuz Atak'ı hedef gösterenler kimdi?

Işıkçı tarikatının yayın organı TGRT...

TGRT, habercilik filan yapmadı, açıkça barmen Atak'ı hedef gösterdi...

Şeriatçı basın bilim adamlarını, baro başkanlarını sürekli olarak hedef gösteriyor eli silahlı zorbalara. Uğur Mumcu'dan Emin Çölaşan'a dek ne kadar çıkar peşinde koşmayan, onurlu, dürüst gazeteci varsa onlar aleyhinde yayın yapıyor...

Merak ediyorum, nerede laik demokratik cumhuriyetin savcıları? Şeriatçı basına, 'tetikçilere mesaj verme yetkisini' kim veriyor?

Batman’da -orası Hizbullah’ın örgütlendiği yöredir- “Ben Hizbullah’ım” diyen milletvekili bu gücü kimden alıyor?

İstanbul Maltepe’de Küçükyalı Camisi’nin altında bir Kuran kursu var. Bu kursta, okul çağındaki çocuklar bulunuyor. İzbe bir yerde Kuran kursu olur mu? Üstelik burası, Diyanet’e bağlı. Ama gelin görün ki devlet şeriat yuvasında yaşananları görmüyor. Çocuklar okula değil, Kuran kursuna gidiyor...

20 Ocak 1997’de bu köşede şu soruyu yöneltmiştim:

“1924 Meclisi’nde dövülen gazeteci kimdir?”

Dövülen gazeteci Hüseyin Necati Çiller’di. Gazeteci Hüseyin Necati, Başbakan Yardımcısı Tansu Çiller’in babasıydı. 1924 yılının Ocak ayında, milletvekili Ali Saip Bey, gazeteci Hüseyin Necati’yi TBMM kulisinde yakalayıp dövdü. Olay, kamuoyunda büyük yankı uyandırdı.

İstanbul gazetelerinin Ankara temsilcileri üç gün haber yazmadılar. Ulusal gazeteler üç gün boyunca TBMM’yi protesto edip siyasi haberlere ambargo koydular...

Çiller’in babası Hüseyin Necati, 1924 yılında yolsuzlukların, rüşvetin, milletvekili maaşlarının üzerine giden ve bu konuda yazılar yazan bir gazeteciydi...

Acaba Hüseyin Necati Çiller yaşasaydı Flash TV kurşunlanıp daha sonra da kapatıldığında neler yazardı?

Tansu Hanım’ın babası dürüst ve onurluydu, onun için de 1924 Meclisi’nde bir milletvekilinin saldırısına uğrayıp dayak yemişti...

Şimdi bu işleri, yani saldırı olaylarını milletvekilleri değil, ‘özel örgütleri’ yapıyor; televizyonları kurşunlayıp dürüst, onurlu gazetecilerin defterini dürmek için kapalı kapılar ardında planlar hazırlıyor...

Bir ülkenin başbakanı, başbakan yardımcısı milletin gözünün içine baka baka yalan söyleyip ardından da utanmadan sıkılmadan şöyle diyebiliyor:

“Medya yalan haber üretiyor...”

REFAHYOL gazetelere ve televizyonlara gözdağı vererek işle-
rini tıkr tıkr yürütmek istiyor...

Devir, çalıp çırpma ve şeriatçıların örgütlenmeleri için bulunma-
yan bir fırsat...

Demokrasiye kim sahip çıkacak bu ülkede?

‘Malum gazete’, cumhuriyet savcılarına meydan okuyor, ‘laik de-
mokrat kesime’ meydan okuyor, “Askerler ve masonlar RP’yi iste-
miyor” diye haberler yayımlıyor...

Şeriatçı gazetenin dünkü manşeti şöyleydi:

“Evet... İrtica!”

Ülke ekonomisi batıyor, emekliler maaş kuyruğunda ölüyor...

Soygunu, vurgunu yapan ve ihale komisyonlarını alanlar kim?

Arkadaşımız Seda Oğuz’un dünkü Cumhuriyet’te yayımlanan ha-
beri, Türkiye’de tüm olup bitenleri özetliyordu:

“Otoyolda hoca-enişte trafiği...”

200 trilyonluk ‘İzmit Körfez Geçişi’ ihalesinde ‘bağış ve komis-
yonlar’dan söz ediliyor...

Acaba Tansu Hanım’ın babası bugün yaşasaydı neler yazardı?

İşte ülkemizin içinde bulunduğu konum...

Uyan ey halkım, uyan!

Yarın çok geç olacak!..

8.5.1997

Kapitalist Önder...

Bu işin sonu nereye varacak?

Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşlarının 74 yıl önce kanlarıyla, canlarıyla kurduğu laik demokratik cumhuriyet; sarıklı, cüppeli, sakallı, kara çarşafly yobazlara mı ya da Said-i Nursi öğretisinin ‘kapitalist önderi’ tarikat şeyhine mi teslim edilecek?

Tarikat şeyhi, uzun süreli bir yürüyüşün içindedir ve ABD güdümlü yeni bir ‘siyasal İslam ideolojisi’ nin Türkiye’ye yerleşmesi için çalışmaktadır. İsrail’in de desteğini alan Said-i Nursi öğretisinin ‘kapitalist önderi’, iki kişinin ölümünde ağlamamak için ‘dilini ısırıldığını’ bir televizyon kanalında açıklamıştır:

“Ben Kasım Gülek ve Alparslan Türkeş’ten en etkilenen adamım...”

Şeriatın Türkiye’yi kuşatıp kuşatmadığını tartıştığımız şu günlerde ‘devlet adamına yakışmayacak’ bir tavır içinde olan Necmettin Erbakan’ın Refahı’na karşı bir koz olarak ortaya çıkarılan tarikat şeyhi, ‘çok tirajlı medya patronları’nın kimi köşe yazarlarının da kurtarıcısı konumundadır...

Said-i Nursi öğretisinin ‘kapitalist önderi’, tarikat şeyhi her ne kadar “Ben fakirim, emekli maaşımla geçiniyorum” dese bile trilyonlarla oynamaktadır. Orta Asya Türk cumhuriyetlerinde ekonomik olarak örgütlenmesi, ABD ve İsrail’le olan sıkı ilişkileri tarikat şeyhinin ‘siyasi İslam projesi’ içindedir...

Amacı çok açıktır, İslamı hem siyasal hem de ekonomik araç olarak gören tarikat şeyhinin: “Türk- İslam sentezini oluşturan, ancak İran, Suudi Arabistan’dan farklı bir şeriat devletini kurmak...”

Bu nasıl gerçekleşecektir, zaman ayarı nedir?

İlk aşamada devlet içinde örgütlenmek, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri'nde ve güvenlik güçlerinin belli kademelerinde kadrolaşmak...

Milli Eğitim'de ve yargıda 'önemli mesafe alan' tarikat şeyhi, medyayı da yanına almış, Necmettin Erbakan'a karşı çıkarak 'laik kesim'in bir bölümüne de hoşgörüyü yaklaştırmıştır...

Tarikat şeyhi ekonomik olarak çok güçlüdür ve şeriatçı basın Hocaefendi'ye karşı koyamamaktadır. Ne Akit, ne Şafak ne de Milli Gazete tarikat şeyhinin ABD'deki Moon tarikatıyla bağlantısını, İsrail'le ilişkilerini yazamamaktadır. Hatta Kanal 7, masonların üzerine giderken Hocaefendi'nin kimi mason işadamları ve sanayicilerle olan 'ticari çıkarlarını' görmemezlikten gelmektedirler...

Hocaefendi'nin çok sevdiği Kasım Gülek hem ABD'deki Moon tarikatının Türkiye temsilcisi hem de mason değil miydi?

Tarikat şeyhinin kimi sözleri, amacını ortaya koymaktadır...

Örneğin şöyle der:

"Devleti değiştirmek isteyenlere dedik ki: Alternatif devletiniz var mı? Devlet istikrarsızlık yaşayacaksa alternatifi hazırlamadan devleti yıkmayın..."

Laik demokratik cumhuriyet nasıl yıkılır?

Karşı kadroları hazırlayarak...

Bu kadroları hazırlamak için de eğitime ağırlık vereceksiniz...

Türk Silahlı Kuvvetleri'nde örgütlenmek, Said-i Nursi öğretisinin 'kapitalist önderi' nin birincil görevi olmuştur öteden beri...

Dikkat edin, tarikat şeyhi bugün Türk Silahlı Kuvvetleri için şöyle konuşur:

"Ordumuz demokrasinin güvencesidir..."

Halkımızın belleği zayıf...

Bir buçuk iki yıl önce kendisine yakın üç-beş gazeteciye şöyle diyordu 'kapitalist önder':

“Bazı duyumlar aldım, askerler darbe yapacak...”

O tarihte Orgeneral Ahmet Çörekçi’nin Hava Kuvvetleri Komutanlığı’na atanması gündemdeydi ve tarikat şeyhi bu durumdan sıkıntı duyuyordu....

Sıkıntı nereden kaynaklanıyordu?

Orgeneral Çörekçi’nin Atatürkçü, yurtsever kimliğinden...

Yani Hocaefendi, aklınca Ahmet Çörekçi’nin Hava Kuvvetleri Komutanlığı’na getirilmesini engellemek istiyordu...

Ona göre Orgeneral Çörekçi, darbeciydi...

Refah Partililer ve şeriatçı medya, Said-i Nursi öğretisinin ‘kapitalist önderi’ne karşı çıkamıyorlar...

Aslında ‘kapitalist önderin’ foyalarını ortaya dökseler, hocanın ‘amacının ne olduğunu’ açıklasalar, Türkiye’de siyasi gündem birden değişecek...

Bu toplumda ‘kapitalist önder’in hışmına uğrayan, onun gerçek kimliğini çok iyi bilen o denli insan var ki!

Hem hocanın gücü ne?

Siz deyin 10 bin, ben diyeyim 15 bin...

Yalan mı?

9.5.1997

Kan Gölü...

İstanbul'un dört bir yanı bez afişlerle donatılmış:

“Okulumu kapatma...”

Beşiktaş'tan Karaköy'e; Eminönü'nden Fatih'e dek her yerde aynı afişler dikkati çekiyor...

Son günlerde İstanbul'da sarıklı, sakallı ve cüppeli şeriatçıların sayısı giderek arttı...

RP Milletvekili Halil İbrahim Çelik, imam-hatipler konusunda şöyle diyor:

“Refah iktidarında halka rağmen insanların üzerine gidip imam-hatipleri kapatmaya kalkarsanız kan dökülür. Ülke kan gölüne döner. Türkiye, Cezayir'den beter olur. Hatta Fransız Devrimi olur. Kan dökülecek, ben bunu istiyorum. Demokrasi böyle gelecek. Fıstık gibi olacak...”

Bu sözlerin anlamı nedir söyler misiniz?

Bir yandan “Okulumu kapatma” afişleri, öte yandan milletvekili dokunulmazlığının rahatlığıyla “Kan dökülecek” diyebilen bir RP'li...

RP milletvekili kimden güç alıyor, nasıl böyle konuşabiliyor?

Sözüm ona demokrasiyi savunuyor RP'li; Fransız Devrimi'ni öne çıkarıp, Türkiye'nin Cezayir'e dönebileceğini açık açık söyleyebiliyor...

Tüm bunlar neyin habercisidir? Necmettin Erbakan'ın “Kanlı mı geleceğiz kansız mı?” sözleriyle Çelik'in konuşması birbirini tamamlamıyor mu? Devlet erkini elinde tutan REFAHYOL'un şeriatçı kanadı bu cüretkâr tavrını sürdürürken kimden güç alıyor?

RP'liler artık açık konuşuyor...

RP'ye oy veren 6 milyon seçmeni sokağa dökebileceklerini, Türkiye'yi Cezayir gibi kan gölüne çevirebileceklerini anlatıyorlar her yerde...

RP Milletvekili Zeki Ergezen de Çelik'i destekleyip askerlere "Bu kafadan vazgeçin" diyor...

Şeriatçı gazetelerde yayımlanan tam sayfa ilanların başlığı şöyle:

"İmam Hatipler ve Kuran kursları kapatılmasın..."

İlan metnini okuyoruz:

"Bir dönem camilerimizi ahır yapıp, ezanlarımızı Türkçeleştirerek dinimizi unutturmaya çalışan şer güçler, şimdi de medar-ı iftiharımız olan imam hatip ve Kur'an kursu neslini yok etmeye çalışmaktadırlar..."

İmanlı ve duyarlı nesilleri bu topraklarda görmek istemeyen kara düşünceliler, okullarımızı kapatıp, kitabımızı raflara kaldırmak arzusundadırlar.

İmam Hatip ve Kur'an kursunda yetişen güzide nesli yok etmeye kimsenin gücünün yetmeyeceğini bu kafası örümcek bağlamış şer güçlere anlatabilmek için cennet parçası yurdumuzun gerçek sahipleri sizleri, demokratik haklarımızı kullanarak okulumuza ve kitabımıza sahip çıkmaya davet ediyoruz..."

İlanın altında çok sayıda şirket adı bulunuyor... Bu adların bitiminde de şöyle deniliyor:

"Hicri yılbaşınız mübarek olsun..."

Bir RP milletvekili şeri hükümlere dayalı devlet kurma planlarını "Türkiye Cezayir'e dönecek. Fransız Devrimi yapılacak" gibi dönemeçli sözlerle açıklıyor, şeriatçı yazarlar "Kitabıma ve okuluma dokunma" diyerek pervasız tutumlarını ve saldırganlıklarını sürdürüyorlar...

Şeriatçı gazeteler şimdi de Bedri Baykam'ı hedef gösteriyorlar...

Laik demokratik cumhuriyete saldıran gözü dönmüş şeriatçı çetelere kim dur diyecek?

Nerede laik, demokratik devletin cumhuriyet savcıları?

Türkiye'nin önünde iki yol bulunuyor:

Demokrasi ve şeriat...

Eğer uygarlığa açılan yolda yürümek istiyorsak en az şeriatçılar kadar cesur olmalıyız.

Bugün şeriata giden yol, aklın ve bilimin değil, karanlığın yoludur. O karanlıkta çağdaşlık yoktur.

Şeriatçılar açık açık "Türkiye kan gölü olur" diyorlar ve toplumu iki kampa bölüp çatıştırmak istiyorlar...

Şeriatçılar kin ve nefret tohumlarını ektiler.. şimdi de bunu yetiştirmek için çabalıyorlar...

Toplunun demokratik güçleri uyanmalı ve ortaya çıkan fotoğrafı görmelidirler...

Şeriatın demokrasiyle hiçbir ilişkisi yoktur. Kara tehlike demokrasiyi bir araç olarak kullanmaktadır...

İmam-hatip liselerinde ve Kuran kurslarında gerici kuşaklar yetiştirmek isteyenler, amaçlarını açıkça dile getirmiyorlar mı?

Türkiye'de camiler hiçbir zaman ahır olarak kullanılmadı, ama.. şeriatçı terör örgütlerinin silah deposu olarak kullanıldı...

Kürt-İslamcı Şanlıurfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik, "Kan dökülecek" derken yine Kürt-İslamcı Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen'in "Paşalar bu kafadan vazgeçsin" sözleri bir rastlantı mıdır?

Her iki RP milletvekilinin Kürt kökenli olmaları hayli ilginç...

Yine Bingöl'de Hizbullah militanlarının dün "Yaşasın şeriat" diye yürümelerine ne diyorsunuz?

Eh bu arada Aczmendiler de cezaevi tuvaletinin kapısına 'Anıt-kabir' yazarak içeriden dışarıya destek veriyorlar...

Demokrasi yanlısı tüm kesimlere sesleniyorum:

"Korkmayın, siz de en az şeriatçılar kadar cesur olun!"

10.5.1997

Sarık ve Çarşaf...

11 Mayıs 1997 Pazar... Saat 11.00...

Sultanahmet Meydanı'nda imam-hatipliler 'Kitabıma dokunma, okulumu kapatma' mitingi için toplanmışlar...

Acaba bu toplananlar sadece imam-hatiplerin kapanmaması için mi buradalar?

Sarıklı, takkeli, çember sakallı yaşları 15-17 arasında çocuklar, erkekler, çarşafli kadınlar...

Konuşmacıların çoğunluğu şöyle diyor:

"Bu bir siyasi toplantı değil..."

RP milletvekilleri ve belediye başkanları 'tekmil' oradalar...

RP güdümünde bir hak arama toplantısı...

Çoğunluğun elinde 'Türk bayrağı' bulunuyor, Ancak yeşil ve siyah bayraklıların da mitinge hâkim oldukları gözden kaçmıyor...

Mitingi düzenleyenler bu yüzden sıkıntılı...

Uyarıyorlar:

"O bayrakları kaldırın sevgili kardeşlerim. Televizyonlar canlı yayın yapıyor, siyasi parti liderleri, güç odakları bizi izliyor..."

Topluluk hiç aldırmaz etmiyor, yeşil ve siyah bayrakları sallıyor, tekbir getirerek yanıt veriyor...

Bu arada RP milletvekillerini görüyoruz, şeriatçı yazarların işin içinde olduğuna tanık oluyoruz...

Üç gün önce Sultanbeyli'de cuma namazı çıkışında cami önlerinde dağıtılan bildirileri anımsıyoruz...

Bildiriden bazı başlıklar şöyleydi:

"1- Milletin inancına düşman olanları tanı. 2-İmam-hatip lisele-

rinden sonra sıra camilerde mi? 3- İmam-hatip liselerinin kapatılmasına karşı çıkalım...”

Bir toplumu iki kampa ayıran ‘kara ideoloji,’ her şeyi göze alıp yürüyor; laik, demokratik cumhuriyete meydan okuyor...

Turistler, Sultanahmet Meydanı’nda mitingi kamerayla saptıyorlar...

Bir Amerikalı gazeteci, olup bitenlerden şaşkın bize soruyor:

“Türkiye; İran, Cezayir olur mu? Bu görüntülere ne diyorsunuz?..”

Yeşil sarıklı, cüppeli, sakallı biri tam o sırada bağırıyor:

“Yaşasın şeriat!..”

Genç bir polis memuru, yeşil sarıklı cüppeli yobazı gülümseyerek izliyor...

Benim dün Sultanahmet Meydanı’nda gördüğüm manzara, 74 yıllık laik, demokratik cumhuriyetin şeriatçı güçlerce iyice kuşatıldığını gösteriyordu...

Miting dağıldığında tüylerim diken diken oldu...

Kara çarşafli kadınlarla sarıklı, cüppeli, sakallı adamlar 5-6 yaşlarındaki erkek çocuklarının başına sarık ve yeşil takke giydirmişlerdi...

Burası gerçekten Türkiye miydi, yoksa İran ya da Afganistan mıydı?

Yabancı gazeteciler ve televizyonlar bu görüntüleri yakalamıştı dün sabah Sultanahmet Meydanı’nda...

Bu ülkenin Başbakan Yardımcısı, önceki gün aynı meydandaydı. İçi, kin ve nefret doluydu. Gazetelere, gazetecilere gerçekleri yansıttığı için çılgın bir halde çatıyordu...

Dün Sultanahmet Meydanı’nda yobazlar da aynı saldırganlığı sürdürüyordu...

Artık tüm demokratik güçlerin birleşme zamanıydı. Şeriata karşı omuz omuza mücadele verilmesi gerekirdi...

Çünkü İstanbul'un varoşlarından Sultanahmet'e akın eden topluluğun ellerinde bir pompalı tüfekleri eksikti...

Susarsak, konuşmazsak laik, demokratik cumhuriyeti korumak ve kollamak için birlik olmazsak sonucun ne olacağı ortadaydı...

Sultanahmet'teki dünkü miting, RP'nin Milli Güvenlik Kurulu kararlarına kafa tutma günüydü...

TBMM Başkanvekili Yasin Hatiboğlu'nun konuşması, diğer RP'lilerin açık tavırları, Türkiye'nin bir açmaz sokağa doğru hızla götürüldüğünü gösteriyordu...

İbrahim Halil Çelik'in sözlerini anımsatmakta yarar var dünkü mitingden sonra...

Ne diyordu Çelik:

"Ordu, 3 bin PKK'liyle baş edemiyor, 6 milyon İslamcıyla nasıl baş edecek..."

Her şey belli bir plan kapsamında yürütülüyordu...

Arapça yazılı yeşil ve siyah flamalar, ay yıldızlı bayrağımızla birlikte Sultanahmet Meydanı'na taşınmıştı...

Ben, bir kez daha çocuklara baktım...

5-6 yaşlarında sarıklı, cüppeli çocuklar, gerçekten benim ülkenin çocukları mıydı?

Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu laik, demokratik cumhuriyet demokrasi düşmanlarınca iyice kuşatılmış mıydı?

Sultanahmet'ten Cağaloğlu'na doğru yürürken gördüklerim içimi sızlattı...

Ama yılmak susmak yoktu!..

Yobazlara, demokrasi düşmanlarına karşı mücadelemiz belki yeni başlıyordu...

Mavi gözlü devin çocukları, şeriat özlemcilerine geçit vermeyecekti...

Evet vermeyecekti!..

12.5.1997

Çeteler...

Hüseyin Vuran adlı gözü dönmüş şeriatçı zorba, dün sabah Hürriyet gazetesini bastı, bir temizlik işçisini bacağından yaraladı...

Saldırmanın hedefi ise Aydın Doğan'dı...

Bir ülkenin başbakanı ve başbakan yardımcısı, basını hedef alırsa bu tür baskınlar giderek artar...

Hürriyet ailesine geçmiş olsun diyoruz...

Ve soruyoruz:

DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, bu sıralar niçin bu denli hırçın?

Diyorlar ki:

“REFAHYOL sallandıkça Tansu Hanım da hırçınlaşıyor...”

Soruyoruz:

“Korkusu, koltuğunun altından kayacağı mı?”

Yanıt:

“Evet öyle... Koltuk gidince, siyasi yaşamı da bitecek...”

CHP İcel Milletvekili Fikri Sağlar, TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu raporuna bir görüş bildirmişti. Ben Sağlar'ın görüşünü bir kez daha okuyup şu düşünceye vardım:

“Çiller çok şey yapmış!..”

Bakın Sağlar ne diyor:

“Komisyonumuzda ifadesine başvurulanan kişiler ile çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarından iktisadi ve idari edinen bilgi ve belgeler, Türkiye’de yasadışı biçimde kurulmuş ve devletin bazı kesimlerince de maddi ve manevi biçimde desteklenmiş çetelerin varlığı inkâr edilmeyecek biçimde ortaya konmuştur...”

Tansu Çiller’le ilgili iddialar da hayli ilginç ve düşündürücü. Bu iddiaların bazıları birkaç yıldır gündemde...

Fikri Sağlar, TBMM Susurluk Komisyonu’nun raporuna karşılık şu iddialar üzerinde duruyor:

“Tansu Çiller’in yurtdışına yaptığı yatırımlar, kamuoyunun ilgisini çekmektedir. Çiller, ‘servetini ölen ailesinin malvarlığını işletmekle oluşturduğunu’ söylemektedir. Oysa, TBMM Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu Başkanı, eski DYP Milletvekili Sadık Avundukluoğlu’na göre ‘Çiller’in malvarlığının patlaması yeraltı gelirlerine dayanmaktadır’. Tansu Çiller’in başbakan olduktan sonra güvenlik ve istihbarat kuruluşlarını tam olarak ele geçirmek amacıyla ilk icraatlarından biri Mehmet Ağar’ın Emniyet Genel Müdürü yapılması, diğeri ise eski MİT yöneticisi Nuri Gündeş’i İstihbarat Başkanışmanlığı’na getirmesi idi. Daha sonra Gündeş’e MİT müsteşarı yapılma sözü verilmiş, ancak bir türlü bu söz gerçekleştirilememiştir. Tam bu sırada MİT üst düzey yöneticileri Ağar ve Gündeş’le uzun zamandır çelişkili olduğunu bildikleri Mehmet Eymür’ü MİT’te tekrar göreve döndürmüşlerdir. Mehmet Ağar’ın Korkut Eken’i kendisine en yakın çalışma arkadaşı seçmesinin nedeni, Eken’in Eymür’le olan çatışmasıdır.

Yukarıda sıralamaya çalıştığım nedenler ve özellikle ‘Kurşunu atan da, yiyen de şerefli’ sözünden çıkarılacağı gibi, tüm olayları bildiği, böylelikle hukuk devleti yöneticilerinde aranan basiretli idareciliği yapmadığı kanısı ile, Tansu Çiller hakkında soruşturma önergesi verilmesi gerekmektedir. Görülmektedir ki Çiller, mafyalaşan siyaset ve ekonomi olgusunda herkesten fazla siyasi ve cezai sorumluluk taşımaktadır.”

CHP’li Fikri Sağlar, komisyon çalışmaları sırasında devletin istihbarat örgütleri ve güvenlik güçleri arasında eşgüdüm olmadığını, bu kuruluşların birbirlerini karalamaya varan çalışmalar içinde olduklarını öne sürüyor...

Sağlar şöyle diyor:

“Olayların önemli ismi Mehmet Ağar hakkında bir Meclis soruşturması açılması gerekmektedir. Bu kişiyi Emniyet Genel Müdürlüğü ardından, önce Adalet, sonra da İçişleri Bakanı yapan da Tansu Çiller'dir. Dolayısıyla sadece Ağar'ın eylemlerinden dolayı bile Çiller hakkında bir Meclis soruşturması açılması gerekmektedir. Siyasi kişiliği nedeniyle DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Bucak'ın da koruculuk ve bölgedeki yasadışı faaliyetleriyle ilgili iddiaların etraflıca araştırılabilmesi için bu soruşturma önermeleri içine katılmalıdır. Tansu Çiller ve Mehmet Ağar haklarında Meclis soruşturması açılması için komisyonumuz tarafından TBMM'ye hiçbir öneri götürülmemesi, önemli bir eksiklik, hatta vurdumduymazlıktır. Ayrıca Tansu Çiller'in hiçbir kamu yetkilisi ya da görevlisi değilken devlet sırlarına ve birçok kamu faaliyetlerine eşini de dahil etmesi başlı başına soruşturulması gereken bir olaydır. Üstelik kendisini ilgilendirmedigi halde Nuri Gündeş aracılığıyla devletin istihbari gizli bilgilerine ve raporlarına sahip olduğu iddia edilen Özer Çiller hakkında da suç duyurusunda bulunulmalıdır.”

CHP İçel Milletvekili Fikri Sağlar'ın iddialarını araştırmak gerekmez mi?

REFAHYOL iktidarı çıkara dayalı bir ilişki içindedir. RP'nin meydan okumasının temeli de işte bu yüzdendir...

Susurluk kazasından sonra ortaya çıkan çeteler unutturulmak isteniyor, sakın unutmayın!

13.5.1997

Ekmekçi...

Benim için çok zor bir yazı...

Günlerdir yoğun bakımdaydı. Ölüm haberini bekliyorduk...

Dostluğumuz yıllar önceye dayanıyordu...

Cumhuriyet'in Kızılay'daki o eski bürosunda başlayan dostluğumuz bugünlere kadar gelmişti.

Bir yıl önce Ege'nin mavi sularında birbirimizle şakalaşıyorduk...

1996 yazıydı, sabahın köründe bir sesle uyandım...

Balkona çıktım, baktım Cahit Angın'la birlikte gülümsüyor:

"Hâlâ uyuyor musun?"

Saat sabahın yedisinde Mustafa Ekmekçi, beyaz kasketi, mavi sortuyla denizden dönerken benimle dalga geçiyor...

Ege'nin bir kıyı kasabasında ikimizin de 20 yılda biten kooperatif evi vardı...

Mustafa Ekmekçi artık yüreklerimizde yaşıyor...

O bir sevgi adamıydı, o bir insandı...

Benim Ekmekçi'yle ilgili anılarım bir hayli fazla...

Ekmekçi, dinamikti ve dolaşmak, okurlarıyla buluşmak onun için vazgeçilmez bir tutkuydu...

Yıllar önce İskenderun'a gitmiş...

Sabah otobüsten inince gazete bayiiine uğrayıp kendisini tanıtmış ve şöyle demiş:

"Benim İskenderun'a geldiğimi Cumhuriyet okurlarına haber verin!.."

Ekmekçi, 2-3 saat sonra 200-300 kişilik bir grupla İskenderun caddelerinde dolaşmaya başlamış...

Geçen yaz Ege kıyılarında sohbet ederken Mustafa Ekmekçi'ye takıldım:

“Ağabey, eski formunda değilsin, hayranların da peşinde değil artık...”

Gülümserdi...

Benim için çok zor bir yazı...

Sevecenliğini bir bozkır güneşinden devşiren yanık buğday tenli o güzel insan artık yok...

Coşkuyu içinde yaşatan, özlemlerini, sevinçlerini ve hüznlerini yüreğinde çoğaltan Ekmekçi, bir mayıs sabahında ölüme yenik düştü...

Yaşamın derinliğinde bunca güzellikleri yeşerten, onurlu o yiğit kalem savaşçısının yüreği artık çarpıyor...

O, sevginin buram buram koktuğu, arkadan vurmanın ne olduğunu bilmediği Anadolu toprağının kokusunu yaşadı hep...

O, Kemalist bir devrimci, insan haklarının savunucusuydu...

O, laik, demokratik hukuk devletinin daha çağdaş, daha aydınlık olması için mücadele etti yaşamı boyunca...

O, yılmadı, kimseye boyun eğmedi, kalemini üç-beş kuruş için hiç satmadı...

O yalnızlığın o ince çizgisi içinde dostluğun, sevginin çiçeklerini büyüttü...

Hep dimdik ayakta kaldı, özgürlüğün masmavi rüzgârında solu... 12 Mart, 12 Eylül döneminde işkencecilerden hesap sordu. Baş düşmanı işkenceciler, hırsızlar, çeteler ve şeriatçıları.

Bu yaz, Ege kıyılarında 10 gün de olsa birlikte olamayacağız...

Sabahın bir saatinde o bana şöyle seslenmeyecek artık:

“Uyan oğlum, akşam oldu!..”

Benim için çok zor bir yazı...

Bir eski albümden seçtiğim soluk fotoğraflara bakıyorum...

Dikili şenliklerinde çekilmiş fotoğraflar bunlar...

İlhan Selçuk, Mustafa Ekmekçi, Uğur Mumcu, Oktay Akbal,
Ali Sirmen ve ben...

Deniz kıyısında bir masa, bir büyük yeni rakı ve mezeler...

Koyu bir sohbet, bölük pörçük anılar, takılmalar, sıcak bir yaz
akşamında dalga dalga yayılacak...

10 yıl, 20 yıl öncesinin anıları geçiyor gözümün önünden...

İçimde tarifsiz bir sıkıntı giderek büyüyor...

Telefon çalıyor, Mustafa Balbay “Biz hastaneden geldik, şimdi
Aldoğan Abla’ya gidiyoruz” deyip ekliyor:

“Mustafa Ekmekçi’yi cuma günü toprağa vereceğiz, Alman-
ya’dan ve Türkiye’nin dört bir yanından dostları cenaze törenine ka-
tılmak istiyorlar...”

İlhan Selçuk’u arıyorum telefonla...

İlhan Ağabey’in sesi titriyor...

Müşerref Hekimoğlu, Ankara’dan sesleniyor:

“Başımız sağ olsun...”

Gözlerimi yumuyorum...

Ahşap binaya, bahçedeki ağaçlara bakıyorum...

O güzel insanın, sevgi dolu yaşamı, onuru karşısında saygıyla eği-
liyorum!..

Güle güle Ekmekçi, güle güle yiğit kalem savaşçısı!..

22.5.1997

Üniversiteler...

Tekmelenen, coplanan, yerlerde sürüklenen kızlar ve erkekler...

Yaşları 22-23 olan polisler, yine yaşları 20-22 olan üniversite öğrencilerine saldırıyorlar...

Bir gün önceki faşistlerin saldırısını protesto etmek için Beyazıt Meydanı'na yürümek isteyen öğrencilere polis neden bu denli acımasız?..

Polislere “robocoplar” deniliyor...

Ancak, “robocoplar” şeriatçılara, faşistlere karşı hoşgörülü; demokrat, yurtsever, solcu öğrencilere karşı hoşgörüsüz...

Gazetelerimiz ve televizyonlar nedense İstanbul Üniversitesi'ndeki faşist saldırıları “sağ-sol çatışması” olarak görüyorlar...

Oysa olayın boyutu çok farklı...

Faşist çeteler, İstanbul Üniversitesi'nde egemenlik kurmak istiyorlar. Yurtsever, demokrat, solcu öğrenciler de bu faşist egemenliğe karşı direniyorlar...

Ancak burada çok önemli bir nokta var:

REFAHYOL hükümeti sallanmaya başlayınca faşist çeteler eylemlerini arttırmaya başladılar...

Acaba, bu tür eylemlerin amacı, kamuoyunun dikkatini bir başka yöne mi kaydırmaktır?..

Evet, şeriatçı-ırkçı yapılanmanın ivme kazandığı günümüzde üniversiteleri karıştırıp faturayı solcu gençlerin üzerine çıkarmaktır. Robocoplar, solcu öğrencilere karşı acımasız. Elllerinde coplarıyla yerde yatan gençlere vuruyor, itip kakıyor, 150 öğrenciyi gözaltına alıyor...

Aynı gecede iki özel televizyon kanalında bir faşist konuşturuluyor...

Bu iki özel televizyon kanalının “enişte”ye yakın olduğunu bilmeyen yok. Faşist konuşmacı; demokrat, yurtsever, solcu öğrencilere çatıyor, kimi öğretim üyelerini suçlayıp kararını veriyor:

“Komünistler, üniversiteleri ele geçirmek istiyor...”

Yöntem, değişen dünyaya karşı çok eski yani çağdışı...

Otuz yıl öncede aynı şeyleri söylerdi faşistler, şimdi de aynı şeyleri söylüyorlar...

Demokrat, yurtsever, solcu öğrencilere dayak, gözaltı, yargı; şeriatçı ve faşist öğrencilere ise hoşgörü...

Bu çifte standart niye?

Bir anlaşılmazlığın ortasındayız ve ne yapacağımızı şaşırmış durumdayız...

REFAHYOL'un izlediği politikaya baktığınızda Türkiye'nin nereye gittiğini göreceksiniz...

Bunlar öğrenciye, işçiye, orduya, medyaya, işadamlarına karşıdır. Bunlar yüzde 20'lik oyla şer'i hükümlere dayalı bir İslam devleti kurmak peşindedir...

Sahi ne çabuk unuttuk Sivas'ta 37 insanımızın cayır cayır yakıldığını?..

Şöyle yakın tarihimize bir göz atalım isterseniz...

Balgat, Bahçelievler, 16 Mart katliamlarını niye anımsamak istemiyoruz?

İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan olaylar bize bir şeylerin habercisi gibi geliyor, toplum üzerinde baskı kurmak isteniyor...

Ama bu kez oyun tutmayacak...

Dün Sultanahmet mitingi bunun göstergesiydi. ÖDP'nin düzenlediği toplantı görkemliydi.

Neden görkemliydi?

Çünkü binlerce insan kendi olanaklarıyla doldurmuştu alanı. Öyle otobüsler tutarak, milyonlar harcayarak insan toplanmamıştı...

Orada işçiler, memurlar, öğrenciler vardı...

Ve onlar haykırıyordu:

“Çetelerden hesap sorulsun!..”

Coplanan, tekmelenen, dayak yiyen öğrenciler tutuksuz yargılanmak üzere mahkemece serbest bırakıldılar...

Görülen o ki bu olaylar bitmeyecek, faşist ve gerici saldırılar sürecektir...

Faşist ve gerici saldırı karşısında demokrat, yurtsever ve solcu öğrenciler ne yapacaklar? Onlar, bir kenara çekilip eli satırlı, silahlı çetelerin kendilerini vurmasını mı bekleyecekler?

Toplum üzerinden “ölü toprağı”nı atıp yavaş yavaş kendine geliyor, bir hayli gecikmiş olsa bile demokratik tepkilerini meydanlara taşıyorlar...

Sultanahmet'teki dünkü miting bunun habercisiydi...

Binlerce insan, demokratik tepkilerini gösterirken kararlıydı...

Üstelik miting alanına sızan ‘ajan provokatörlere’ karşın!..

26.5.1997

Değişim Rüzgârı mı?..

Şeriatçı Raşid Dostum, ülkesinden kaçıp Türkiye'ye sığındı; İran'da ise cumhurbaşkanlığı seçimlerini Muhammed Hatemi kazandı; Fransa'da pazar günü yapılan genel seçimlerin ilk turunda sol partiler yüzde 47.3 oy aldı...

Acaba Türkiye'deki politikacılar, bu üç olayı nasıl değerlendiriyor? RP, özellikle Dostum'un Türkiye'ye kaçışını, İran'da Hatemi'nin zaferini nasıl değerlendiriyor? CHP ve DSP, Fransa seçimlerinin ilk turunu solcuların almasını nasıl karşıladı?

Bizim politikacılar dışarıyla pek ilgili değiller...

Afganistan'da yaşanan dramdan, Türkiye'de siyasal İslamın destekçileri ders alabilirler mi? Özellikle RP içinde giderek egemen olan radikaller, Afganistan olayını politik olarak değerlendirebilirler mi?

Türkiye'ye sığınan General Raşid Dostum, Milli İslami Hareket Başkanı'dır. Dostum, Taleban'ın devirdiği hükümetin de eski Yüksek Askeri Şûra Başkanı'dır...

Özetlersek, Dostum şeriatçıdır...

İşte Afganistan'daki kanlı çatışmalar şeriatçı grupların mücadelesidir ve özellikle Refahlıların bundan büyük ders almaları gerekir...

Elbet, bu dersi salt RP'liler değil; 'ılımlı İslam' masalına kanan kimi aydınlarımızın, işadamlarımızın da almalarında büyük yarar olur kanısındayız...

Bu arada kimileri de İran'da Hatemi'nin zaferi karşısında neredeyse zil takıp oynayacaklar...

Nedeni şu:

Hatemi'nin zaferi, İran'da değişim rüzgârları estirecekmiş...

Şeriat hukuku 'acısız Adana kebabı'na benzemez. Şeriatın ılımlısı-ılımsız, yani acılısı-acısız olmaz...

Onun için bizim ayağı yere basmayan aydınlarımız sevinç çılgınlıkları atmasın...

Ahmet Taşgetiren, Yeni Şafak'ta bakın ne diyor:

"Bir kere, 'Molla sistemi çöküyor mu' sorusunun, çok erken, hatta hayalle fazla yüklenmiş bir beklentiden kaynaklandığını belirtmeliyiz. Çünkü yeni Cumhurbaşkanı Hatemi, molla hiyerarşisi içinde bir kişilik. Bir Huccetülislam. Humeyni'nin yakınlarından. İran'da, tüm iç-dış tebliğ faaliyetlerini organize eden İrşad Bakanlığı'nı yürütmüş. Yaptığı, sistemin ana ilkeleri istikametinde bir sorgulama değil, sistem içi yeni düzenleme arayışları... Önerisi, İslam içinde çözüm."

Taşgetiren, "Bizdeki laik medyanın, Hatemi'nin hangi boyutu sebebiyle heyecanlandığını anlamak zor" dedikten sonra ekliyor:

"Türkiye'de toplumun sade insanlarına kılık kıyafet dayatmasında bulunanların ya da bunu zımnen alkışlayanların, 'İranlı kadın, kıyafet sınırlamasına isyan etti' diye sevinç çılgınlıkları atması da çok tutarlı görünmüyor. İslam, kişilerin mahremiyetine girerek denetimde bulunmayı kabul etmiyor. Ev içlerinin tarassutuna dair hiçbir İslami kural yok, aksine bu kınanmış. Hazreti Ömer, 'devlet' olarak bir sade insanın belki de 'günah'lı hayatına bu tarz müdahale etmek istediğinde, yine o sade insanın, şamar gibi tepkisiyle karşılaşmış ve kuzu kuzu geri çekilmiş... İran'da bu anlamda evlerin içine müdahale eden bir 'şeriat polisi' uygulaması varsa, bu 'İslam'ın değil, ancak 'yönetim'in oturmamışlığı ile ilgili bir disiplin uygulamasıdır ve tabii ki yanlıştır. Peki ya bizdeki 'laiklik polisi' uygulamalarına ne demeli? Kamu alanını 'çağdaş olmayan' (Her ne demekse) kıyafetten arındırma noktasında ortaya konan fanatik tavırlara? 'Subay eşi, vali, kaymakam eşi başörtülü olur mu' diye ısrarla yürütülen özel hayat düzenlemelerine?"

Gördüğünüz gibi şeriatçılar, Hatemi'nin zaferini nasıl yorumluyorlar...

Türkiye'de şeriatçıların özlemini duydukları rejim apaçık ortada...

İran, halk söyleminin değil 'terörist ülke' görünmenin sancısından arınmak için takıyye yapıyor, Hatemi modeliyle dış baskılardan kurtulmaya çalışıyor...

Natık Nuri, Hatemi'yi neden kutladı?

Şunun için:

"ABD gör bizi, nasıl demokratız..."

Sözü fazla uzatmaya hiç gerek yok!..

İran'da 'Molla Sistemi' çökmüyor, dışarıya karşı makyaj tazeliyor...

İran'da değişen bir şey yok. Afganistan'da ise şeriatçı Dostum yenilgiye uğradı... Fransa'daki seçimler 'sol'un ne denli güçlü olduğunu gösterdi...

Bugün Türkiye'deki solcular, Fransa seçimlerinden ders alacaklar mı? Yoksa birbirlerini suçlayıp şeriatçıların ekmeğine yağ mı sürecekle?

Ne dersiniz?..

27.5.1997

Çocuklarımız...

Onlar, yaşamın masmavi yalnızlığı içinde geleceğe dönük düşer kuruyorlardı. Onlar, çaresizliğin umuda dönük yolunda düşüncelerini açıkça söylemek istiyorlardı...

18 yaşından küçüktü onlar... Tümü de Manisa'daki arkadaşları gibi öğrenciydi...

Bir toplum, kendi öz çocuklarını işkenceden geçiriyor, sonra 'örgüt üyesi' oldukları gerekçesiyle yargıya teslim ediyordu...

O bilinen masal, 1997 Türkiye'si'nde sürekli olarak karşımıza çıkıyor, hüznün görünen yüzü kendi iç evrenimizde bizi bir bilinmeye-ne sürüklüyordu...

Biz çocuklarımızı sevmiyor, onların düşünmesini istemiyorduk...

Eğer düşünürlerse, düşüncelerini açığa vururlarsa, demokratik tepkilerini gösterirlerse ne olurdu?

Onları gruplar halinde yakalar, sorgular, işkenceden geçirirdik...

Elbet bununla da yetinmezdik!..

Üç beş kitap, iki bilgisayar, bez afiş bulur, onları medyanın önüne çıkarır, 'gizli örgüt kurdukları' gerekçesiyle yargıya teslim ederdik...

İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde bir duruşmada ortaya çıkan görüntü, o çocukların masmavi evrenlerinin nasıl karartıldığını saptıyordu...

İşkence savıyla yargılanan polisler yoktu, ama çocuklar oradaydı; anneleri, babaları, yakınları o görüntünün içinde olup bitenleri dikkatle izliyordu...

Çocuklar örgüt üyesi oldukları savıyla DGM'de, işkence yaptıkları öne sürülen polislerde 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyordu.

S.K, O.K, U.B, D.Ö ve diğerkleri olup bitenleri izliyor, o zamanın acımasızlığı içinde kendi yalnızlıklarının fotoğrafını görür gibi oluyorlardı...

Biz, 20 yaşındaki fidan gibi delikanlılarımızın boynuna ilmik geçirmekten utanmayan bir toplumduk...

Biz, gece baskınlarında -suçlu bile olsalar- çocuklarımızı yargısız infazlardan geçiren, delik deşik edilmiş bedenlerini teşhir eden insanlardık...

Ölüme alkış tutan bir toplum, çağdaşlığı nasıl yakalar, demokrasiyi nasıl içine sindirebilirdi?

Üniversitelerde gençlerimizi yerlerde sürükleyen, onları acımasızca dövenler sanki bir başka evrende yaşıyorlar, onları yok etmek için birbirleriyle yarışıyorlardı...

Şu 30 yılda değişen neydi?

Bir zamanlar kitabevlerini kundaklayanlar, şimdilerde bir başka kimlikle aramızda değil miydiler?

16 Mart 1978 size neyi anımsatır, hiç düşündünüz mü?

19 yıl önce İstanbul Üniversitesi'nde 7 öğrenciyi öldüren, 41 kişinin yaralanmasına neden olanlar bugün nerelerde biliyor musunuz?

Yıllar çabuk geçiyor, ama Türkiye'de hiçbir şey değişmiyor...

18 yaşındaki çocuklara işkence yapan polisler, duruşmada yok...

Neden yok, niçin getirilmiyorlar duruşmaya?

Ya Metin Göktepe'yi öldüren polisler nerede? Metin'i gencecik yaşında başını duvara vura vura öldürenler niye hâlâ görevleri başında?

Biz, çocuklarımızı işkenceden geçiriyor, onları 'gizli örgüt kurdukları' gerekçesiyle tutukluyoruz. Biz, çocuklarımızı topluma kazandıramıyor, onları demir parmaklıklar ardına atıyoruz...

İstanbul Üniversitesi öğretim elemanları diyor ki:

“Son günlerde üniversitelerimizde öğrenciler arasında sağ-sol ça-

tışması varmış gibi topluma yansıtılan, fakat herkes tarafından bilinen malum çete tarafından yönlendirilen bu saldırılar, üniversitelerden yükselen özerk bir yapıya kavuşma istemini öğrenci gençliği terörist eylemlere çekerek yok etmeye yöneliktir...”

Biz çağdaş, aydın, laik ve özgür beyinleri hep yok etmeye çalıştık, gerici ve faşist düşünceye hep ödün verdik...

İşte Türkiye bugünlere böyle geldi!..

Size Kastamonu'dan bir haber vereceğim...

Eğitimci Mustafa Özkan anı ve öykü yarışması törenine valilik niçin izin vermedi?

Gerekçesi ise şuydu:

“Öner Yağcı hakkında yapılan araştırmada çeşitli yasadışı suç kayıtlarının mevcut olduğundan programın bu bölümüne izin verilmemiştir...”

Öner Yağcı terörist değil, bir yazar...

Onun yasadışı ne ilişkisi olabilir ki?

İşte 1997 Türkiye'si'ndeki kafa!

Bu kafa, çocuklarımızı yok ediyor; bu kafa Türkiye'yi karanlığa hızla sürüklüyor...

28.5.1997

YİMPAŞ ve Kanal 7...

RP'ye yakınlığıyla bilinen Kombassan Holding kuryesi Mehmet Uzun, 9 Mayıs 1997'de Almanya dönüşü Esenboğa Havaalanı'nda 15 milyon mark para ve 28 altın bilezikle yakalanmıştı. Ardından Kadir Şöhret adlı Yozgatlı bir yurttaş da Esenboğa Havaalanı'nda 24 kilo kaçak altınla ele geçirildi.

Kadir Şöhret kimdir?

Eski Refah Partisi Yozgat İl Başkanı, milletvekili adayı ve YİMPAŞ Yönetim Kurulu üyesi...

Acaba 24 kilo kaçak altının değeri ne kadardır?

38 milyar lira...

Ya YİMPAŞ neyin nesidir?

Yozgat İhtiyaç Maddeleri Pazarlama Anonim Şirketi...

Yıllar önce 5 öğretmen tarafından Yozgat'ta kooperatif olarak kurulan YİMPAŞ'ın, şu anda yönetim kurulu başkanı emekli öğretmen Dursun Uyar'dır. RP Yozgat milletvekilleri İlyas Arslan ve Abdullah Örnek bir süre önce YİMPAŞ Yönetim Kurulu'ndan ayrılmışlardır. Sermayesinin yüzde 90'ı kurucu ortaklarının olan şirketin yurtiçi ve yurtdışında 30 bin üyesi olduğu sanılmaktadır. YİMPAŞ'ın 24 şirketi, 15 fabrikası ve 42 alışveriş merkezi bulunmaktadır.

YİMPAŞ'ın büyümesi, RP'nin yerel seçimleri İstanbul, Ankara başta olmak üzere diğer kentlerde kazanmasıyla başlamıştır. İstanbul Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan ilk iş olarak belediye televizyonunu YİMPAŞ'a kiralamış, böylece RP'nin sözcüsü Kanal 7 doğmuştur. YİMPAŞ'ın ayrıca AYTAÇ (et ürünleri), SÜRTAŞ (inşaat) gibi şirketleri de vardır. Yozgat'taki Bayrak TV, RTV 36, Nehir FM

de YİMPAŞ'ındır. YİMPAŞ Azeri Limitet Şirketi de Orta Asya cumhuriyetlerine yönelik olarak çalışmaktadır...

Esenboğa Havaalanı'nda 24 kilo kaçak altınla yakalanan Kadir Şöhret'e gümrük memurları soruyorlar:

“Bu altınları Almanya'da nereden aldınız?”

Kadir Şöhret yanıt vermiyor...

Gümrük memurları RP'li Şöhret'i sıkıştırıyor. Ancak YİMPAŞ Yönetim Kurulu üyesi cep telefonuyla birilerini arıyor.

Gümrük memurları soruyor:

“Altınlar kimin?”

Yanıt:

“Size ne!”

Bu arada kimi RP milletvekilleri durumu öğrenip onun salıverilmesi için harekete geçiyorlar...

Aynı durum Kombassan Holding'in kuryesi Mehmet Uzun 1.5 milyon mark ve 28 altın bilezikle yakalandığı zaman da yaşıyor.

YİMPAŞ'ın bu önlenemeyen yükselişinin arkasında kimlerin olduğunu araştırmakta yarar vardır. YİMPAŞ modelini örnek alan Kombassan Holding'i de çok yönlü araştırmak gerekmektedir... RP'li yöneticilerin elinde bulunan bu şirketlerin Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'yla ne gibi ilişkileri olduğu da saptanmalıdır...

Kanal 7'nin eski genel müdürü İsmail Yetiş'in, Almanya muhabirimiz Metin Gür'e yazdığı mektup kimi kuşkularımızı arttırmaktadır. Yetiş, Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nda önemli görevlerde bulunmuş Milli Gazete'nin eski Ankara bürosu muhabirlerindendir.

İsmail Yetiş, önemli iddialarda bulunmakta ve şunları söylemektedir:

“Berlin'de Wedding semtinde bulunan Hacıbayram Camii için toplanan 800 bin mark Kombassan Holding'e verilmiştir. Mehmet Gül bu paranın hesabını verememektedir. Türkiye Cumhuriyeti Berlin Konsolosluğu aracılığıyla kovuşturma açarsa her şey ortaya çıkar...”

Kanal 7'deki reklamları dikkatle izlemenizde yarar var...

Bu kanalda, YİMPAŞ'ın ve Kombassan Holding'e bağlı kuruluşların reklamlarını sık sık görürsünüz...

YİMPAŞ'ın elinde olan Kanal 7'nin kendi binası yok, üstelik Emirgân'da kiralık bir yerden yayın yapıyor. Kanal 7'nin her şeyi kiralık. Sanki her an kaçıp gideceklermiş gibi.

YİMPAŞ ve Kombassan Holding'in Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'yla olan ilişkilerinin temel amacı nedir? Yurtdışından getirilen milyonlarca mark, külçe altınlar nerelere harcanmaktadır?

Tüm bunların ciddi bir biçimde soruşturulması gerekiyor...

Sadece iki kişi yakalandı Esenboğa Havaalanı'nda...

Acaba yakalanmayanların sayısı ne kadardır?

Almanya'da toplanan milyonlarca mark, RP'nin güdümündeki şirketler aracılığıyla bir yerlere akıtılıyor...

Kara tehlike marklarla ve kaçak külçe altınlarla destekleniyor...

Dün gece Abdurrahman Dilipak'a yorum yaptıran YİMPAŞ'ın Kanal 7'si Cezayir seçimlerinden yola çıkıp şeriatçılara nasıl bir mesaj veriyordu?

Laik demokratik cumhuriyetin savcıları görev başına...

5.6.1997

Maskeleri Düştü...

Bir hafta önce İzmir’de yakalanan İBDA-C adlı yasadışı şeriat örgütü militanlarından üçü tutuklandı...

Okan Gültekin, M. Emrah Arslan, Hasan Meriç ve H. Ömer Özsunar adlı şeriatçı örgüt militanları, 9 Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi öğrencileriydi...

Şimdi şeriatçılara sormak gerekir:

“Hani ilahiyat fakültelerinde terörist barınmazdı?”

Batman’da yakalanan İslami Hareket Örgütü militanları da imam-hatip lisesi öğrencisiydi...

Şimdi şu soruyu yöneltebiliriz:

“Şeriatçı terör örgütü militanları, tıpkı Cezayir’de 1980’li yıllarda olduğu gibi Türkiye’de okullara ve devlet kurumlarına neden sızıyorlar?”

Terörün sağ, solu, dincisi, dinsizi olur mu?

Şeriatçı medya ‘dinci terör örgütü’ne hep arka çıkıyor, RP’liler bu örgüt militanlarını koruyup kolluyorlar...

İzmir’de yakalanan İBDA-C militanları, kimi okulları bombalamışlar...

Dört şeriatçı, hem okuyorlar hem de devlet memuru olarak görev yapıyorlar.

Okan Gültekin, ilahiyat fakültesi dördüncü sınıf öğrencisi, aynı zamanda da Konak Vergi Dairesi’nde memur. Hasan Meriç hem öğrenci hem de Ödemiş Devlet Hastanesi’nde sağlık memuru. M. Emrah Arslan sadece öğrenci. H. Ömer Özsunar ise öğrenci ve İzmir Atatürk Hastanesi’nde sağlık hizmetlisi...

İşin ilginç yanı İBDA-C, Hizbullah ve İslami Hareket Örgütü'nün, son beş yıldır, İzmir'de yoğun bir biçimde örgütlenmesi.

Tarikatların güç kazandığı Ege'de, şeriatçı terör örgütlerinin devlet kurumlarında çalışmaları oldukça düşündürücü.

Anımsayacaksınız, üç yıl önce 'fidye' olayı İzmir'de gerçekleşmişti. Ardından Atatürkçü Düşünce Derneği Karşıyaka Şubesi'ni bir şeriatçı örgüt militanı basmıştı...

Son yıllarda, çağdaş bir bölge olan Ege'de, tarikat bağlantılı terör olayları ivme kazanmamış mıydı?

Bakın, Kanal-7'de; YİMPAŞ Yönetim Kurulu Üyesi Kadir Şöhret, Almanya'dan telefonla Ahmet Hakan'ın haber programına katılıyor ve şöyle diyor:

“Bu altınlar Almanya'daki yurttaşlarımızındı...”

Ahmet Hakan'ın karşısında Abdurrahman Dilipak bulunuyor ve şöyle diyor:

“Almanya'daki Müslümanlar, paralarını faize yatırmamak için bu yöntemi uyguladılar. Tasarruflarını böyle değerlendirirler...”

Kanal-7, YİMPAŞ'ındır. Abdurrahman Dilipak da hem Kombassan'ın hem de YİMPAŞ'ın danışmanı değil midir?

Dilipak, 18 şeriatçı şirketin danışmanı olduğunu kendisi açıklamıştır. Aynı zamanda Spak adlı halkla ilişkiler şirketi vardır. Şirket; 3. Milli Kültür Şûrası, Dinler Arası Diyalog, Global Forum toplantılarını Kültür Bakanlığı'nın milyarlarca liralık katkısı ile hazırlamaktadır.

Kombassan'ın 1 milyon 770 bin Alman Markı, YİMPAŞ'ın 24 kilo altını 'yalan beyan' değil midir?

Hürriyet'ten Vahap Munyar, “Kombassan'ın Foyası Çıktı” derken şeriatçıların gerçek yüzünü ortaya koymaktadır...

Tüm bu olup bitenler karşısında bir general, yakın çevresine şöyle demektedir:

“Yasadışı yollardan edindikleri servetin hesabını vermemek için

en aşağılık yöntemlere başvuranlar, ülkeyi ve ulusu felakete sürükle-
yenler ve onlarla kader birliği edenler, maruz kaldıkları hakaretin her
türlüsünü tebessümle karşılayabilecek derecede onursuz olabilirler.”

Yasadışı şeriatçı örgüt militanları devlet kurumlarında iş bulu-
yor, sonra okulları bombalıyor. şeriatçı şirketler kuryeleriyle yurtdı-
şından milyonlarca mark, külçe altın getiriyor. şeriatçı gazeteler ve
televizyonlar, Cezayir’de dinci terör örgütlerine arka çıkıyor...

şu anda Y MPAş’ın altın kuryesi Kadir şöhret, Almanya’da.

Esenboğa’da 10 Mayıs 1997’de 24 kilo kaçak altın ile yakalanan
Y MPAş’ın yönetim kurulu  yesi şöhret’i ve arkadaşı Duran Sa-
mur’u,  ubuk Cumhuriyet Savcısı serbest bırakıyor. Kadir şöhret
birkaç gün sonra yeniden Almanya’ya dönüyor.

RP Yozgat milletvekilleri, şöhret’i kurtarmak için neden çaba
harcadı?

Bu milletvekilleri, RP’li İlyas Arslan ve Abdullah  rnek’tir. İki-
si de Y MPAş’ın yönetim kurulu üyeleridir...

24 kilo altın, Ankara’da Merkez Bankası’nın kasasındadır...

Y MPAş’ın Kanal-7’si de hem Kombassan’ı hem de Y MPAş’ı
savunmayı sürdürecek elbet. Ama kamuoyu bu oyuna kanmayacak...

Artık maskeleri düşmüştür!..

6.6.1997

‘Be Hey Dürzü!..’

Hacı Başbakan Erbakan, koltuk sevdalısı Tansu Hanım’a “Önce Meclis’ten erken seçim kararı çıksın” deyip ekliyor:

“Ben o zaman başbakanlığı size devrederim...”

Hacı, erken seçim kararını askerlere bir koz olarak kullanıyor ve yakın çevresine şöyle diyor:

“Bu seçim aynı zamanda 28 şubat MGK kararlarına karşı bir halkoylaması olacak...”

Tansu Hanım şaşkın, ne yapacağını bilmiyor. Enişte, bilgisayarın başında çalışıyor...

Komutanlar tüm dış gezileri ertelemiş ve Ankara’dan ayrılmıyor. 11 Haziran çarşamba günü ise Genelkurmay’da gazeteciler için ‘irtica brifingi’ düzenleniyor...

Tansu Hanım, kurmaylarıyla saat başı toplantı halinde.

Kimi DYP milletvekilleri kendi aralarında konuşuyor:

“Şehit askerlerimizin cenaze töreninde komutanlar, Erbakan ve Çiller’le selamlaşmamak için sırtlarını döndüler...”

Murat Sökmenoğlu ‘Olay TV’de cenaze törenini gazeteci İsmet Solak’a yorumluyor:

“555-K’ye benziyordu...”

Yani 27 Mayıs 1960 öncesi...

Beşinci ayın beşinci günü saat beşte Kızılay’da: 555-K...

İsmet’in program konukları da deneyimli politikacılar: Hüsamettin Cindoruk, Seyfi Oktay ve Uluç Gürkan...

Ve dün sabah başkent Ankara’da sessiz ve tedirgin bir bekleyiş dikkati çekiyor...

DYP içinde aklı başında milletvekilleri bir formül üzerinde duruyorlar:

“Eğer Erbakan başbakanlığı devretmezse, fazla beklemeden hükümetten çekilmeliyiz...”

Tansu Hanım bu formüle yanaşır mı?

Hiç sanmıyoruz!..

O, bir koltuk sevdalısı...

Koltuğu altından çekilirse başına neler geleceğini çok iyi biliyor...

O zaman ne oluyor?

Ayağı yere basmayan, “Benim halim ne olacak” diyen bir grup milletvekiliyle birlikte DYP lideri ülkeyi uçuruma sürüklüyor...

Şevki Yılmaz’ın video kasetlerini izliyor musunuz?

Söylediği tek bir doğru söz yok!.. Tipik bir şeriat pazarlamacısı...

Sağa sola çamur atan, orduya, politikacılara, bilim adamlarına, gazetecilere saldıran bu kişiyi kim milletvekili yaptı?

Necmettin Erbakan ve yakın çevresi...

Refah Partisi, kendisine yöneltilen suçlamalara yanıt vermesi gerekirken, demokrasiyi bir kalkan gibi kullanırsa toplum ne der?

Şunu:

“Kendini savun, iddiaları çürüt!”

Refah bunun tam tersini yapıyor ve böylece iddiaları çürütme gibi bir niyeti olmadığı anlaşılıyor... Refah, 70 yıllık cumhuriyetle hesaplaşmayı sürdürüyor...

Gelelim Kanal-7’nin durumuna...

Kanal-7 YİMPAŞ’ın mı değil mi?

Kanal-7 Genel Müdür Yardımcısı İsmail Karahan şöyle diyor:

“Kanal-7, televizyon yayıncılığı dışında hiçbir iş yapmayan, Yeni Dünya İletişim A.Ş.’ye ait bir kuruluştur. Şirketimizin YİMPAŞ’la arasında hiçbir bağlantı yoktur.”

Kanal-7’yi elinde bulunduran Yeni Dünya İletişim A.Ş.’nin Yö-

netim Kurulu Başkanı RP'li Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı M. Recai Kutan'dır. YİMPAŞ'ın eski yönetim kurulu üyeleri RP Yozgat milletvekilleri Abdullah Örnek ve İlyas Arslan'dır. YİMPAŞ'ın Kanal-7 ile kâğıt üzerinde anlaşması, belki yoktur. Ancak görüldüğü gibi durum ortadadır.

Size Neyzen Tefvîk'in "Be Hey Dürzü!" şiirini sunuyorum, bakalım beğenecek misiniz?

"Ne ararsın Tanrı ile aramda!/ Sen kimsin ki orucumu sorarsın?/
Hakikaten gözün yoksa haramda,/ Başı açığa niye türban sorarsın.

Rakı, şarap içiyorsam sana ne./ Yoksa sana bir zararım, içerim./
İkimiz de gelsek kıldan köprüye/ Ben dürüstsem sarhoşken de geç-
rim.

Esir iken mümkün müdür ibadet./ Yatıp kalkıp Atatürk'e dua et./
Senin gibi dürzülerin yüzünden,/ Dininden de soğuyacak bu millet.

İşgaldeki hali sakın unutma,/ Atatürk'e dil uzatma sebepsiz./ Sen
anandan yine çıkardın amma,/ Baban kimdi bilemezdin şerefsiz.."

...

Ordumuz K. Irak'ta, sınır ötesinde savaşıyor. REFAHYOL ise or-
dumuza olumsuz gözle bakıyor. Şeriatçı basın Türk Silahlı Kuvvet-
leri mensuplarına hakarete varan yayınlar yapıyor.

İl askerimiz helikopter kazasında şehit düştü...

İçim kan ağlıyor, yüreğim sızlıyor...

7.6.1997

Sol...

Türkiye’de sosyal demokrat hareket yeniden ivme kazanıyor mu?

Önceki gün Cumhuriyet’te Ergin Yıldızoğlu’nun ‘Yükselen Sol Dalga ve Sosyal Demokrasi’ başlıklı yazısını okurken hem yukarıdaki soru aklıma geldi hem de Refah’ın ‘adil düzen’ masalıyla halkı nasıl aldatıp oyaladığı...

Ergin Yıldızoğlu yazısının başında ilginç bir noktaya değinirken şöyle diyor:

“Bu hafta uluslararası gazetelerin köşe yazarları ve yorumcuları, Fransız sosyalistlerine akıl vermek için birbirleriyle yarıştılar. Hepsinin ortak bir mesajı vardı: Bill Clinton ve Tony Blair’i örnek alınız. Türkiye’deki muhafazakâr (ve neo-liberal) medya da kendi çapında sola akıl vermeye çalıştı: Türkiye’deki sol da artık ‘çağdaşlaşmalıydı.’ Düne kadar, sağ - sol kavramlarının işlevini, işçi sınıfı, ‘emek - sermaye çelişkisi’ gibi kavramların da açıklayıcılığını yitirdiğini savunanların, bugün bir sol dalgadan söz açmaları ve ‘sol’ partilere başarılı olmak için neler yapması gerektiğini anlatmaları göz yaşartıcı, ama inandırıcı değil.”

Ergin, International Herald Tribune, Washington Post, The Economist, Wall Street Journal, The European, Financial Times gibi etkin yayın organlarında çıkan yazılardan bölümler almış.

Hemen hemen tüm yazarlar, Fransa’da seçimleri kazanan Sosyalist Parti lideri Jospin’e öğüt verip “Aklını başına topla” havasındalardır...

Jospin niçin aklını başına toplamalı?

Şunun için: Sol, tarihsel demokratikleşme mücadelesiyle değil,

sermayenin kâr yapmasına yönelik mücadelesine destek vermelidir. Artık, 'emek-sermaye çelişkisi' gibi kavramlar tarihin tozlu raflarına kaldırılmıştır...

Aynı kafalar Türkiye'de de çok sayıdadır ve gazetelerin, özel televizyonların köşebaşlarındadır. Bunlar 1983 sonrası Bush'un 'yeni dünya düzeni' sloganıyla 'yükselen değerlere' teslim olmuşlardır. Medyada egemen olan bu güçler 'demokrasi' kavramını 'özelleştirme' olarak görmüşlerdir.

Refah Partisi'nin yükselişi, beyzadelerin kimi sosyal demokrat partilere 'akıl hocalığı' yapmasıyla başlamıştır. 'Yeni sol' gibi ne idüğü belirsiz söylemlerle 'sosyal demokratların' çöküşünü sağlamışlardır. Kimi şeriatçıları da yanlarına alarak 'demokrasi' gibi kavramları yozlaştırarak Türkiye'yi bugünkü noktaya getirmişlerdir...

1995 yılında Fransa'daki işçi hareketinden korkanlar, bugün Avrupa'da solun yükselişi karşısında şaşkıncırlar. İşsizliğin bir kolu yoksulluk, öteki kolu açlıktır. Ancak Türkiye'de yoksul kitlelerin tercihi sol değil, ırkçı ve şeriatçı partiler olmuştur.

Merkez sağ ve merkez sol önemli bir çöküşü yaşamıştır. Bugün merkez solun toplam oyu (DSP - CHP) yüzde 30'larda, merkez sağ ise (ANAP - DYP) yüzde 29'lardadır. RP - MHP - HADEP ve BBP'nin oyu ise en kötü olasılıkla yüzde 37'dir.

Acaba yoksullar, yani emekçilerin büyük bölümü Türkiye'de neden merkez sağ partileri, sosyal demokratları, sosyalistleri değil de gerici ve faşist partileri tercih ediyor?

Nedeni açık: Önce medyanın sola düşmanlığı, sosyal demokrat ve sosyalist partilerin ulusal değerleri göz ardı edip emek-sermaye çelişkisini bir kenara iterek politika yapmaları ve sendikalarla olan bağlarını doğrudan koparmalarıdır... Merkez sağ partiler ise kendi kimliklerini belirleyemedikleri için inandırıcı değildirler.

Bu arada zaman zaman Türk solunun Kürtçülerin peşine takıl-

ması, merkez sağın şeriatçı ve faşistleri kendi yapılarına taşımaları da önemli bir etkidir...

Akıl hocaları, emekçi yığınların ve geniş kitlelerin daha iyi yaşam koşulları içinde yaşamalarına karşıdırlar. Bunun için de Jospin'e şöyle seslenmektedirler:

“Fransız solunun işsizliği azaltmak için çalışma süresini, ücretleri düşürmeden 39 saatten 35 saate indirmeye kalkması çok gariptir...”

Türkiye'deki akıl hocaları da sol partilere “Bırakın sermaye - emek çelişkisini” demiyorlar mı?

Türk solu bu gerçeği görmelidir. Eğer görmezse şeriatçı ve faşist partiler emekçi yığınların ve yoksulların sığınacağı bir yer olacaktır...

İngiliz İşçi Partisi'nin merkeze kayıp sermayenin, kâr yapmaya dayalı özgürlüğünü savunması neden?

Küresel ekonomi içinde serbest, özgür bir rekabet yok. 200 civarında şirket piyasalara egemen. Bunlar ABD, Japon ve İngiliz şirketleridir...

İşte Fransa'daki sosyalistlerin zaferi bu nedenle önemlidir. Türk solu Fransız gerçeğinden ders almalıdır...

Adalet Bakanı Şevket Kazan'ın gözdağına karşın, Genelkurmay brifingine 400 savcı ve yargıç katıldı. Şevket Bey, şimdi 'bostan korkuluğu olup olmadığını' iyi düşünsün...

11.6.1997

İrtica Kapıda...

Adalet Bakanı Şevket Kazan şimdi ne yapacak; bostan korkuluğu olup olmama konusunda nasıl bir tavır sergileyecek?

Önce kimi RP milletvekillerinin görüşlerini açıklayalım...

Konuştüğümüz RP'liler şöyle diyor:

"İktidar olmanın olanaklarını kimi marjinal arkadaşlarımızın yersiz çıkışı yüzünden kaybettik. Ülkemizde işsizlik, yoksulluk gide-rek artarken biz Tansu Hanım'ı kurtarmayı yeğledik. Susurluk kazasıyla ortaya çıkan devlet içinde örgütlü güçlerin üstünü kapatıp Tak-sim'e cami gibi işlerle uğraştık, tarikat şeyhlerini Başbakanlık Konu-tu'nda ağırladık. Oysa şeyhler, şıhlar devlet içinde DYP ve ANAP'ın sayesinde örgütlenmişlerdi... Ama fatura bize çıktı..."

RP milletvekiline sorduk:

"Bu yanlışları niçin partinin yetkili organlarına taşımadınız?"

Yanıt:

"Taşımaya çalıştık, ama söz dinletemedik. Sayın Necmettin Er-bakan ve çevresindekilerin iktidar hırsı yüzünden bizim yansıtmak istediğimiz gerçekleri görmek istemediler..."

Soru:

"Neydi bu gerçekler sizce?"

"Şuydu: Biz, emekçi ve yoksul kesimin umuduyduk. Çünkü bu kesimler hem merkez sağ hem de merkez sol partilerden umudunu kesmişti. 1995 seçimlerine bakın; RP özellikle İstanbul'un varoşla-rında oy almıştır. Burada yaşayanlar daha önce merkez sol partilere, özellikle SHP'ye oy vermişlerdi. Biz 'adil düzen' dedik. Neydi adil düzen? Açlık, sefalet değil, emeğin karşılığını almak, işsiz ve aç kal-

mamak. Yaklaşık 11 ayda biz ne yaptık? Hiçbir şey! Marjinal kesim, yani radikaller zaten çıkarları olduğu için bizim yanımızda görünmüyorlar. Onların dergilerini izleyin, bize ateş püskürüyorlar. Biz Türkiye’de politika yaptığımızı unuttuk, ulusal değerleri yok saydık. Memura, işçiye, işadamaına, öğretmene, askere savaş açtık. Daha açıkçası başımız döndü. Biz Susurluk olayını örtmeseydik bugün kamuoyu ve medya bizim yanımızda olurdu. Yanlış yaptık, hem de çok...”

RP milletvekilinin bize anlattıkları hayli ilginçti...

Acaba gerçekleri görebilen ve “Biz yanlış yaptık” diyen RP milletvekillerinin sayısı ne kadar?

5-10 kişiyi geçmiyor...

Dün sabah Ankara’da, Genelkurmay’da gazeteciler ve televizyoncular için ‘irtica brifingi’ vardı. Çağrılı olduğum halde, rahatsızlığım nedeniyle katılamadım. Oysa katılmayı arzuluyordum...

Genelkurmay brifinginde neler anlatıldı?

400 yargıç ve savcıya anlatılan elbet!..

Türkiye’yi tepeden tırnağa kuşatan şeriatçı güçler 19 gazete, 110 dergi, 51 radyo, 20 TV, 2500 dernek, 500 vakıf, 1000 şirket, 800 okul, dersane ve yurtla amaçlarını gerçekleştirmek için zaman kollamaktadır...

İsterseniz şöyle geriye dönüp bir bakalım; bizim 1994 ve 1995 yılında yazdıklarımızdan bazı örnekler sunalım:

1- Tarikat şeyhleri ve şıhları, milli eğitim, askeri liseler, polis kolejleri ve polis akademilerinde örgütleniyorlar. Özellikle polis kolejlerinde soruları sınav öncesi ele geçiriyorlar... 2- Şeriatçılar radyo ve televizyon kuruyorlar; Libya, Suudi Arabistan ve İran’dan parasal destek sağlıyorlar. 3- Pakistan, İran, Sudan’dan gelen mollalar İstanbul’un Gaziosmanpaşa, Ümraniye, Sultanbeyli gibi gecekondu mahallelerinde camilerde vaaz verip “Cihada hazırlanın” diyorlar. 4- Milli Eğitim il ve ilçe müdürleri, tarikat şeyhleri ve şıhlarının adamları tarafından saptanıp atanıyor, Özer Çiller bu atamalarda önemli bir rol

oynuyor... 5- Al Rajhi Banking ve diğer Suudi kökenli bankalar, Diyanet'e bağlı Kuran kurslarına parasal destek sağlıyor. 6- İmam-hatip liseleri RP'nin ön bahçesi oldu; bu okullarda 'şeriatçı militan' yetiştiriliyor, mezun olan öğrenciler hukuk, siyasal bilgiler fakültelerini tercih ediyor. 7- Kimi valiler ve kaymakamlar şeriatçı vakıflara özel idarenin arsalarını çok ucuza kiralayıp buralarda okul, Kuran kursu ve yurt yaptırıyor. 8- Rabıta ve Müslüman Kardeşler, Türkiye'deki yandaşlarıyla finans kuruluşlarına el attı...

50 yıldır devlet içinde örgütlenen şeriatçı kadrolar Necmettin Erbakan'ın başbakanlığı döneminde elbet ortaya çıkmadı. Bu örgütlenme merkez sağ partilerin desteğinde devlet kadrolarını ele geçirdi. Askerlerin değişiyşle laik devlet sulandırıldı...

Ama Necmettin Erbakan başbakanlık koltuğuna oturunca devlet içinde sinsice örgütlenen şeriatçı güçler kıpırdanmaya başlamadı mı? Başladı!.. RP'li belediye başkanları, RP'li milletvekilleri 'irticai eylemlere' destek vermedi mi? Verdi!.. Devlet içinde örgütlenen tarikatların şeyhleri Başbakanlık Konutu'nda ağırlandı mı? Ağırlandı!.. Diyanet, aynı zamanda Suudi kökenli bankaların Kuran kurslarına parasal desteğine seyirci kalmadı mı? Kaldı!..

Evet... Durum ortada, irtica kapıda...

Türk Silahlı Kuvvetleri demokrasiye sahip çıkıyor... DYP ise RP'yi hâlâ destekliyor...

Türkiye'nin karanlığa değil, aydınlığa gereksinimi var...

12.6.1997

‘Koltuk Peşinde’...

Ege ve İzmir’in yakın tarihimizde önemli yeri vardır...

Bağımsızlığın ve özgürlüğün simgesi olan İzmir’de yarın saat 14.00’te “Aydınlık Türkiye’ye sahip çık” mitingi yapılacak...

Karanlığın ülkemize egemen olmak istediği günümüzde İzmir’de yapılacak olan bu miting büyük önem taşıyor. Başta DİSK, Türk-İş gibi sendikalarla çok sayıda demokratik kitle örgütünün katılacağı mitingde Türkiye’yi ortaçağın karanlığına götürmek isteyen gerici güçlere yanıt verilecek...

Bugünlerde DYP Ege örgütlerinde önemli gelişmeler oluyor. DYP yöneticileri Genel Başkan Tansu Çiller’e meydan okuyor:

“Kıratımızın üzerinden in...”

İzmir’den Aydın’a, Manisa’dan Denizli’ye dek her ilde her ilçede bu hava egemen...

Ege’den yükselen “Kıratımın üzerinden in” haykırışına Çiller nasıl yanıt verecektir?

Nasıl yanıt vereceği hiç önemli değil. Önemli olan DYP TBMM grubunda giderek ağırlaşan hava. Çok sayıda milletvekili Çiller’e meydan okumaya başladı.

Diyorlar ki:

“18 Haziran’da başbakanlığı alsanız ne değişecek?”

Tansu Çiller’in son çırpınışlarına tanık oluyoruz...

Bir DYP milletvekili anlatıyor:

“Tansu Hanım’ın gözü dönmüş. Ne yapacağını şaşırmış. Koltuk hırsı Türkiye’yi bir maceraya sürüklüyor. Askerler irticadan söz ediyor, Tansu Hanım başbakanlığın kendisine verilmesini istiyor. Seçim bölge gidemiyorum. Üretici perişan, yolda yakama yapıyor...”

Diyoruz ki:

“Necmettin Erbakan, Tansu Hanım’a başbakanlığı verir mi?

Yanıt:

“Verebilir de... Dışişleri Bakanlığını ister. Bir orada örgütlenmedi Refah Partisi. Ama sonuç ne olur? Bakanlar Kurulu toplanmıyor, askerler ekonomiden siyasete dek her şeyin tıkanığını anlatıyor, ‘İrticaya karşı gerekirse silah kullanırız’ diyor, bizim lider başbakanlık peşinde koşuyor...”

Laik demokratik Türkiye Cumhuriyeti’nin kimi valileri ve kaymakamlarının tekkelerden ve dergâhlardan çıkmadıkları; eşlerinin, bırakın türbanı, çarşafı dolaştıkları bilinmektedir. Şeriatçı vali ve kaymakamların kendi yörelerinde yaptıkları toplantılarda şöyle konuştukları söyleniyor:

“Benim anayasam Kuran’dır, başka anayasa tanımam...”

Türkiye bugün bu noktadadır. Genelkurmay’ın elinde ‘irtica örgütlenmelerinin’nin tüm kanıtları bulunmaktadır...

Bunun yanı sıra İçişleri Bakanlığı’nın kimi birimleri tümüyle şeriatçı kadrolarca yürütülmektedir...

Örnek mi? İçişleri Bakanlığı Teftiş Kurulu’nda görevli mülkiye müfettişleri...

İşte bu kurul Refahlı belediyeleri denetlemektedir...

Acaba tüm bunlar olurken 1986 yılında Turgut Özal’ın başbakanlığı döneminde 3294 sayılı yasayla oluşturulan ve kamuoyunda Fak-Fuk-Fon olarak bilinen vakıf ne yapıyor?

Bu vakıf şeriatçı vali ve kaymakamlarca kullanılıyor; her yıl trilyonlarca lira, çeşitli yollarla yapılan yurtlara ve kuran kurslarına aktarılıyor...

Fethullah Gülen ve Zaman gazetesi, Genelkurmay’ın ‘irtica bringleri’nden neden rahatsız oluyor?

Bakın Fethullah Hoca Zaman’da ne yazıyor?

“Önümüzdeki yollar sarp ve yokuş... Her köşe başında bir sürü gulyabani gayzıyla gerilmiş, hücum anı ve hücum bahanesi bekliyor. Dillerinde irtica, gericilik, teokrasi ve fundemantalizm; ellerinde gücün her çeşidi ve hayallerinde binbir entrika...”

Fethullah’ın bu öfkesi niye?

Zaman gazetesinde dün İzmir çıkışlı bir ilginç haber: ‘Denizcilerin ambargo listesi’...

Zaman’ın haberinden bir bölüm:

“A Dağıtım Planı çerçevesinde Kurmay Başkanlığı’ndan Kışla kantin başkanlığına gönderilen 26 Mayıs 1997 gün ve HRK: 3590-12-97/ İSTH.İKKŞ sayılı KİMK (karargâh içi mütalaa kâğıdı) yazısında şöyle deniliyor: ‘Laiklik yerine şeriat düzenini ülkemize getirmek üzere faaliyet gösterdikleri tespit edilen kuruluşlar listesi ekte dir...”

Eğer bu haber doğruysa Fethullahçılar ordu içine iyice sızmış lar...

Gelelim Ülker Şirketler Grubu’nun gazetelere verdiği ilanlara...

1- Ülker grubu 7 ilköğretim okulu, 2 öğrenci yurdu, 2 hastane ve üç caminin nerelerde açıldığını ve adlarını açıklasın. 2- Bağış yaptığı 196 milyar 733 milyon lirayı (Mehmetçik Vakfı dışında) hangi vakıflara ve okullara bağışladığını açıklasın...

Ben yanıt bekliyorum...

Evet!.. Türkiye bir çıkmaz sokağa doğru hızla sürükleniyor. Türk Silahlı Kuvvetleri’ne kimi parti liderleri “Siyasetten elinizi çekin” de-yip saldırıyor. Dünün eli kanlı çeteleri, bugün ‘demokrasi yanlıları’nı “darbeci” diye suçluyor. Oysa askerler demokrasiye sahip çıkıyor, rejim düşmanlarının maskesini indiriyor...

Demokratik güçlere sesleniyoruz:

“Türkiye’yi ortaçağ karanlığına götürmek isteyen şeriatçılara geçit vermeyin! Herkes görev başına!..”

13.6.1997

Uçtu mu Kaçtı mı?..

Sabah sabah telefon çaldı. Arayan Ankara'dan bir arkadaşımды...

Dedi ki:

“Hoca uçtu, haberin var mı?”

Sordum:

“Hangi Hoca?”

Yanıt:

“Kim olacak yahu, Fethullah Hoca... Hoca sözde sağlık kontrolleri için ABD'ye uçtu...”

Dedim ki:

“Sözde deme... Ben sabahleyin Samanyolu televizyonunda izledim, Zaman gazetesinde okudum; yüksek şekeri ve kalp rahatsızlığı nedeniyle doktorları öyle istemiş. Yani ‘Bir de ABD'ye git’ demişler...”

Arkadaşım bir kahkaha atarak “Sen enayisin” deyip ekledi:

“Fethullah Gülen emekli bir vaiz. Zaten kendisi her zaman ‘Ben Allah'ın fakir bir kuluyum’ demiyor muydu? Sadece uçak parası Hoca'nın bir yıllık maaşı eder...”

Yanıt verdim:

“Olsun varsın... Eşi dostu var Hoca'nın. Belki borç bulup tedavi için ABD'ye gitti...”

Arkadaşım “Sen benimle dalga geçiyorsun” dedi ve devam etti:

“Bana kalırsa Fethullah Hoca kaçtı. Zaten ben kaçacağını iki üç gün önce, dün de senin yazından anlamıştım. Hoca'nın ‘yakarış’ yazısı Zaman'da yayımlandığı gün ‘Hoca galiba zorda’ demiştim...”

Sordum:

“Anlamadım, nasıl yani?”

Arkadaşım “Anlatayım” deyip, çok önemli bir noktanın altını çizdi:

“Genelkurmay Başkanlığı’nın brifinglerinde ‘irticanın örgütlenmesi’ anlatılırken 800 okul ve dershaneden, şirketlerden söz edildi. Bunların ‘irtica örgütlenmesinde’ önemli bir rol oynadığı kaydedildi. Askerler isim vermediler ama Fethullahçıların okullarının ve dershanelerinin, şirketlerinin listesi ellerinde. Zaten sen bunları yıllardır belgeleriyle yazıyorsun. Fethullah Hoca’ya yakın çevresi ‘Ortalıkta gözükmeye, ABD’ye git’ dediler. Hoca bu yüzden apar topar ABD’ye uçtu. Orada kalacağı yer hazır. Gitmişken hastaneye bile yatar. Hoca, ABD’de bir süre kalacak. Çünkü Türkiye’de hava bulanık. Ne olur ne olmaz. Bir de Fethullah Hoca hakkında cumhuriyet savcıları soruşturma açabilir. Hatta tutuklayabilir...”

RP Rize Milletvekili Şevki Yılmaz ile RP Genel Başkan Yardımcısı Hasan Hüseyin Ceylan’ın 1991, 1992, 1993 ve 1994 yıllarındaki konuşma kasetleri özel televizyon kanallarında yayımlanıyor mu?

Evet!..

Fethullahçılarla ilgili olarak 133 parça ekiyle birlikte hazırlanan, ancak ‘hasıraltı edilen’ 33 sayfalık fezleke neden özel televizyon kanallarında yayımlanmıyordu? Şeriatçılara ‘demokrasi’ maskesi takanlar niçin Fethullah Hoca’yı çok seviyorlardı?

İşte size İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın 10 Mart 1992 tarih ve 400/1 sayılı raporu:

“Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti niteliklerini değiştirerek yerine şeriat düzeni getirmeyi amaçlayan illegal ‘Fethullah Hoca’nın Talebeleri’ adlı örgütün; tüm Türkiye genelinde olduğu gibi, özellikle hareket noktası olarak seçtiği polis kolejleri, polis akademisi ve polis okulları içindeki faaliyetlerini, Teftiş Kurulu’ndan gelen yazıya bağlı olarak askıya aldık-

ları; buna rağmen sempatican kadrolarıyla bağlarını zayıflatmamak için toplantı ve çalışmalarını yoğun olarak sürdürdükleri ve illegaliteye son derece bağlı kaldıkları gözlenmiştir.”

Fethullah Hoca, ABD’ye uçu mu yoksa kaçtı mı bizi hiç ilgilen-dirmiyor. Ancak Fethullahçılarının parasal kaynakları, nasıl örgütlen-diklerinin belgeleri Genelkurmay’ın elinde bulunuyor...

Emniyet Genel Müdürlüğü Polis Teftiş Kurulu’nun 28.8.1992 tarih B.05.1.BGM.060.01/15-92 sayılı fezlekesi bugünlerde gündeme yeniden gelecek. Çünkü Polis Teftiş Kurulu’nun elindeki fezleke ile İzmir DGM’nin ‘Fethullahçıların askeri liselerde örgütlenmesine’ ilişkin kanıtlar aynıdır.

1992 yılında bu belgeler kimi gazetelerde de yayımlandı. O tarihte Fethullahçılar kendilerini şöyle savundu:

“PKK için hazırlanan bir raporu, hayali Fethullah Hoca örgütü için hazırlanmış olarak gösteriyorlar...”

Sonra ne oldu? Fethullah, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı’nı kurdu, kimi gazetecileri kafaya alıp işlerini tıkr tıkr yürüttü...

800 okul ve dersane... Trilyonlarca liralık malvarlığı... Askeri okullarda, poliste, eğitimde örgütlenme...

Acaba medya Fethullahçıların gerçek yüzünü hâlâ neden görmek istemiyor?

Yazıma noktayı koymuştum ki Haber Merkezi Müdürümüz Hakan Kara karşıma dikildi:

“Ağabey, Fethullah Hoca’dan sonra Şevki Yılmaz da Almanya’ya uçmuş, ne diyorsun?”

Ne diyeyim, “Allah” derim...

14.6.1997

Milli Görüş...

İslam Toplumu Milli Görüş Örgütü'nün (İTMG) 3. Kurultayı'na kimler katıldı?

Kültür Bakanı İsmail Kahraman, Devlet Bakanı Cemil Tunç, belediye başkanları Recep Tayyip Erdoğan, Melih Gökçek ve çok sayıda Refah Partili...

Almanya'nın Dortmund kentindeki ünlü Westfalen Stadı'nı yaklaşık 30 bin kişi doldurmuş...

Milli Görüş, RP'nin bir yan kuruluşu mu? Evet!.. Milli Görüş, aynı zamanda RP'nin parasal gücünü mü sağlıyor?

Ona da RP'liler yanıt vermeli...

RP'li konuşmacılar, Almanya'dan Türkiye'ye mesajlar verdiler 'Barış ve Kültür Şenliği' adı altındaki toplantıda. İsim vermeden askerlere çatan konuşmacılar, barıştan ve sevgiden söz ederlerken bakın ne diyorlardı:

“Diller belki susturulabilir, ama gönüller asla susturulamaz...”

İdris Kahraman adlı bir konuşmacı da şöyle sesleniyordu:

“Ufka bak yığidim, milli görüş inkılabına az kaldı...”

Ne demek istiyordu İdris Efendi:

“İslam devrimine az kaldı!..”

Örgütün başkanı Ali Yüksel de şunları söylüyordu:

“Her birimiz yaşayan Kuran olmak zorundayız...”

Şevki Yılmaz Hamburg'daydı ve karayoluyla 5 saatlik uzaklıktaki Dortmund'a gelmemişti. Yılmaz, 'mesaj' iletmekle yetinmişti...

Şöyle diyordu:

“Medyanın ve bazı çevrelerin oyununa gelmemek için toplantı-

ya bedenlen iştirak edemiyorum. Fakat ruhen ve kalben yanınızdayım. İnandığımız yolda devam edeceğiz...”

Arapça yazılar bulunan yeşil bayrak altında kutlanan neydi Almanya’da?

Barış ve Kùltür şenliği mi, yoksa İşlam devrimine az kaldığının mesajı mıydı?

RP’li Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı M. Recai Kutan’ın yönetim kurulu başkanlığını yaptığı Kanal-7’den izledim Almanya’daki toplantıyı...

İzlerken de şöyle düşündüm:

“İstanbul Belediyesi 25 bin öğrenciye burs veriyordu. Bu burs paraları, yani trilyonların kaynağı gerçekten nereden geliyordu?”

Milli Görüş, Almanya’da RP destekli gövde gösterisi yaparken komutanlar da Antalya’da Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı’nın başkanlığında toplantı halindeydiler...

Toplantının ana başlıkları şuydu: 1- İrtica brifinglerinin kamuoyundaki etkisi. 2- Erken seçim konusunda hükümet hazırlıklarının değerlendirilmesi. 3- Ağustos ayında yapılacak olan askeri şûra...

Askerler, Türkiye’deki siyasal gelişmeleri politikacılardan daha iyi gözlüyorlar. Gazeteleri, televizyon haberlerini, tartışmaları yakından izliyorlar...

Milli Görüş’ün RP destekli Almanya şovunu da komutanlar televizyondan izlediler...

Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Çevik Bir’in, New York Times’a verdiği demeç sizce önemli değil mi?

Ne diyordu Orgeneral Bir:

“Cumhuriyetin tehlikede olduğunu görüyoruz, onun için harekete geçmeye mecburuz...”

Tehlike nedir?

İrtica!..

Yani Necmettin Erbakan’ın ve diğer RP’lilerin deyişiyle “sun’i tehlike” değil irtica.

Devlet içindeki ‘irtica örgütlenmesi’ni havada uçan kuş bile görüyor...

Ya görmeyenler?

Tansu Çiller!..

Ülker Gıda Sanayii’ne soru sordum, hangi okulları açtıklarını, milyarlarca lirayı hangi vakıflara verdiklerini açıklamalarını istedim, ama hâlâ yanıt alamadım...

İkinci cumhuriyetçi kimi dönekler bakın neler yazıyorlar:

“Cumhuriyeti değil, demokrasiyi korumalıyız...”

Cumhuriyeti korumazsak demokrasiyi nasıl geliştireceğiz?

Bunun yanıtı yok!..

Demokrasi bir yaşam biçimidir...

Şeriatçılar demokrasiyi araç olarak kullanıyorlar... İşlerine geldiğinde “demokrasi ve insan hakları” diyorlar, işlerine gelmediğinde de “gulu gulu dansı” deyip bildiklerini okuyorlar...

Laik, demokratik Cumhuriyet’in Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve yardımcısı, D-8’in konsey toplantısını ‘besmele’yle açamaz; bir öğretmen, derse ‘besmele’çekerek başlayamaz; polis, öğrencilerin üzerine “Ya Allah, bismillah, Allahuekber” diye gidemez...

Çünkü Türkiye bir İslam cumhuriyeti değildir...

Şimdi askerler bunu eleştirseler, siyasete karışmış mı olacaklar?

Sen, asker PKK ile savaşırken alkışlayacaksın, ‘İrtica var’ dediğinde ise “Siyasetten elini çek” diyeceksin!..

50 yıldır “besmele çeken” politikacılar irticaya destek vermedi mi? 50 yıldır “Bu halkın yüzde 90’ı Müslüman” diyenler irticanın örgütlenmesine destek vermedi mi?

Kim, kimi kandırıyor?..

16.6.1997

Çılgılık...

O bir anneydi...

Bir haziran sabahında yitirilmiş umutlar bahçesinde dolaşırken çocuğunun, demir sürgülü kapıların ardında dolan yıllarının acısını yüreğinde taşıyordu...

Ege, baharı yaşamadan yaza girmişti. İçinde kopan fırtınalar dinmemişti. Yaşamın ağır çizgisi gözlerinin derinliğine yerleşmişti...

Her hafta Buca Cezaevi'nin önünde diğer anneler gibi kızını ziyarete geliyordu... Dün yine oradaydı. Elinde paketler vardı...

Önce bir hıçkırık duyuldu...

Sessiz bir yakarış, o acı umutsuzluğun çoğalan sisi içinde kayboldu...

Anne, çevresindekilere yalvarıyordu:

“Onun suçu yok, o bir çocuk...”

Öykü iki yıl önce Manisa’da yazıldı...

Tren vagonlarının üzerindeki “Halklara kardeşlik” cümlesi, suç ögesini oluşturdu. Gece baskınlarıyla ‘örgüt üyeleri’ yakalandı...

Dün sabah gazetelerin birinci sayfalarına yerleşen ‘siyasi haberleri’ okurken nedense Spil Dağı eteklerine yaslanan Manisa’nın hüznünlü akşamlarını anımsadım...

Dışarıda sıcak bir günün ilk ışıkları, Boğaz’ın lacivert sularına yansıyor. İstanbul bir hafta sonunun telaşı içinde yine karmakarışık...

Birden yıllar öncesine gittim ve o eski albümü karıştırmaya başladım...

Genç ölülerin bedenleri üzerinde ‘zafer çılgıllıkları’ atanları düşün-

düm. Nice yargısız infazlarda öldürülen çocukların haykırışlarını işittim...

Bir toplum kendi çocuklarını koruyamıyordu. Politikacılar kendi yavrularının mezarları üzerinde 'siyaset kumarı' oynuyorlardı...

Gözlerimi yumdum bir süre...

Şırnak dağlarında nöbet tutan Mehmetçiği, Ümraniye'de 16'sında sırtından kurşun yiyen Tuncelili çocuğu, Bahçelievler'de nöbet tutarken şehit düşen Dinarlı 22 yaşındaki polis memurunu anımsadım...

Kendi öz çocuklarımızdı bu insanlar...

Ya onları ölüme götürenler kimlerdi?

O bir babaydı...

Kırmızı ve beyaz karanfillerin kuruduğu toprağı suladı önce. Ardından gökyüzüne baktı uzun uzun...

Ağlamak istiyordu, ağlayamıyordu...

Şehit düşen 21 yaşındaki oğlunun fotoğrafını çıkardı cebinden...

İçindeki sıkıntıyı bir yerlere taşıdı...

Sevgisizliğin kördüğüm olduğu topluma lanet okudu, siyasetçilere öfke duydu...

Bir hafta önce cami avlusunda o bayana şöyle seslenmişti:

"Siz birbirinizi yiyorsunuz, oysa bizim çocuklarımız ölüyor..."

Diğer babalar da oğullarının mezarları başındaydı. Kır saçlı adamın koluna girdiler...

Bir haziran sabahıydı, mezarlıklarda yüreği acılı babalar, oğullarını yitirmenin acısı içindeydiler...

Ağaçlar çiçeğe durmuştu...

Gökyüzü masmavi bir yalnızlığın içindeydi...

Toplumu kuşatan acılar, ölümlere yenik düşen çocuklarımız pembe düşlerimizi karanlığa gömüyorlardı bizim...

Bizler ne yapıyorduk, bizler bu acılardan zevk mi alıyorduk?

Bir çığlık duyuldu, bir hıçkırık...

10 yaşında bir kız çocuğu yitirdiği babasına şiir okuyordu, bir

kadın iki oğluna sarılmış, şehit binbaşı babanın ardından ayakta kalabilmeye çalışıyordu...

Bense, bir sıcak haziran sabahında, gazetelerin manşetinden Türkiye'ye bakıyordum...

O bir anne, o bir baba, o bir kardeş, o bir eş, o bir sevgili, o bir çocuktuktu...

Kimileri Galatasaray'da her cumartesi toplanır, kayıplarını arar, faili meçhullerde ölüme yenik düşen yakınları için seslenirlerdi...

Hiç kimse duymazdı onların haykırışlarını, çığlıklarını...

O bir anneydi, yargısız infazlarda yitirmişti oğlunu... O bir babaydı, Tunceli dağlarında şehit düşmüştü çocuğu... O bir sevgiliydi, kaybolan yılların acısını içinde taşıyan sevdayı arıyordu... O bir eşt, bir sabah evden çıkıp bir buçuk yıldır geri dönmeyen erkeğinin nerede olduğunu soruyordu... O bir çocuktuktu, babası için şiir okuyordu...

Kendi yaşamımız gri gölgeler içinde yıllardır yitip gitmiyor muydu?

Evden çıktım ve yürümeye başladım...

Hükümet kurulacak mıydı?

Cumhurbaşkanı bugün kimlerle görüşecekti?

Hepsine boş verdim...

Susurluk'ta kamyonu çarpan otomobilin, devlet içinde örgütlenen güçlerin, sakallı adamların, kara çarşafli kadınların arasından yürüyüp geçtim...

İçimde tuhaf bir hüzn, içimde karmakarışık duygular...

Bir sıcak haziran sabahında canım çok sıkılıyor...

Ya sizin?

21.6.1997

Kıyak!..

Şu şeriatçılar, işini çok iyi biliyor doğrusu...

Vakıflar Bankası, denetim altına alınan Kombassan'a 15 milyon dolarlık 'kıyak' çekiyor, Maliye Bakanı Abdullatif Şener, Hazine'ye ait 19 bin dönüm araziyi Fethullah Gülen'in yazılarını yayımlayan Zaman gazetesine 49 yıllığına kiraya veriyor...

CHP Genel Sekreteri Adnan Keskin, bakın bu konuda ne diyor: "Arsa, Köy Hizmetleri'ne tahsis edildiği halde tahsis kaldırılmıştır..."

Zaman gazetesi bununla da yetinmiyor, 13 bin dönümlük bir araziye de el atıyor, kiralama kararının İstanbul Valiliği'ne gönderildiği saptanıyor...

Nurcuların önemli bir kolu olan Fethullahçılar, REFAHYOL'dan çekilen kıyağın coşkusuyla Erbakan Hoca'ya ve Tansu Hanım'a sarılıp bugünlerde 'demokrasi dersleri'ni hızlandırıyorlar.

Bu yüzden badem bıyıklı, pembe yanaklının Zaman'daki köşesinden 'şerbet' damlıyor...

O adeta bir 'demokrasi' kahramanı...

Özel televizyon kanallarının 'vazgeçilmez' demokrati şimdilerde eski dostlarına da sitemde bulunuyor zaman zaman...

Diyor ki:

"Hani siz demokrattınız?"

Fethullah Hoca cemaati, REFAHYOL döneminde kurban derilerinden iyi 'İslami sermaye' topladılar, küplerini bir güzel doldurdular; 'ne olur ne olmaz' diyerek de Fethullah Hoca'yı Amerika'ya uçurdular...

Eğer Mesut Yılmaz, hükümeti kurup güvenoyu alırsa, Fethullah Hoca cemaatinin abonesi olduğu Zaman gazetesi 180 derece dönüş

yapıp yanı başında yer alır, hiç kuşkunuz olmasın...

Sonra ne olur?

Badem bıyıklı, pembe yanaklı liboşlar, Yılmaz'ın yanına yanaşır, Erbakan Hoca'nın 'hatalarını' bir bir yazmaya başlar...

Şeriatçılar bir panik içinde...

Refah'ın 'Milli Gazetesi'nin manşetine bakıyorum:

"Demirel rahat mı?"

Yeni Şafak:

"Yılmaz'a bırakmazlar."

Akit:

"SPK'nin infaz timi CHP'li..."

Şeriatçı basın son günlerde 'demokrasi'yi yine maske olarak kullanıp soruyor:

"Bu mu demokrasi!"

18 şeriatçı şirketin danışmanlığını yapan 'muhterem' ise yine 'ah-kâm' kesiyor...

Diyor ki:

"Yılmaz hükümeti kurar ama, bu, bir yamalı bohça azınlık hükümeti olur. Yılmaz, DYP'ye ve Çiller ekibine ağır bir darbe indirir ve ardından da ara rejimi çağrıştıran milli mutabakat hükümeti gelir.

30 Ağustos'a kadar başka gelişmeler de gündeme gelebilir.

Erbakan rahat bir muhalefet yapar ve muhalefette büyümeye devam eder.

Seçim ekonomisi ve iç çekişmeler, hükümet ortaklarının kendi iç sorunları ülkede gerilimi arttırır.

Haziran bitti sayılır. Ağustosta Meclis tatile girer. Bu arada 30 Ağustos sancısı yaşanır. Eylül-ekimde erken seçim, anayasa, seçim yasası, siyasi partiler yasası yeniden tartışılır. Belki bu arada Meclis'te bazı ilerlemeler sağlanabilir ama, pek kolay gözüküyor.

Darbe ihtimaline gelince, o her zaman gündemde.

Sorun sadece içeriden kaynaklanmıyor. Türkiye'ye yüklenmek istenen yeni rol için taşeron aranıyor anlayacağınız."

Şu şeriatçılar çok uyanık...

İşlerine gelince ‘demokrasi’, işlerine gelmeyince ‘gulu gulu’ dansı...

Devlet içindeki eli kanlı çeteleri alkışlayanlar onlar, Mehmet Ağar’ın, Sedat Bucak’ın fezlekelerini saklayanlar yine onlar...

Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık eylemine karşı, ışık yakma girişimini onlar başlatmamış mıydı?

Şimdi iktidarın ellerinden gideceğini anlayınca bağırlıyorlar:

“Susma, sustukça sıra sana gelecek!..”

★★★

Herkes soruyor:

“Mesut Yılmaz’ın kuracağı hükümet güvenoyu alır mı?”

Sanırsız bu soruya en doğru yanıtı ANAP milletvekili Ali Coşkun veriyor:

“Muhalefetin kuracağı hükümet güvenoyu alamazsa ve 45 gün içinde yeni hükümet kurulamazsa o zaman Anayasa’ya göre ülkeyi seçime götürecek bir ‘Çankaya Hükümeti’ kurulacaktır. Bu hükümet ülkeyi en kısa sürede seçime götürecek bir hükümet olur. Sayın Demirel’in bu hükümeti kurarken, mutlak surette bir partinin liderini görevlendirme zorunluluğu yok. Meclis’ten uygun gördüğü herhangi bir milletvekilini görevlendirir. Tahminime göre bu, Çiller veya Erbakan olmaz. Çünkü RP, DYP ve BBP’nin oluşturduğu ittifaka başta görev vermedi. Bence Sayın Demirel, ‘nelerin olmayacağını’ gösterdikten sonra Çankaya Hükümeti kurduracak.”

Evet... Durum böyle...

Ben, Zaman’ın, Hazine arazilerini 49 yıllığına nasıl kapattığını düşünüyorum...

Bir de, Fethullah Hoca, ABD’de ne yapıyor çok merak ediyorum...

Acaba, ‘Hocaefendi’ ABD’nin neresinde?

24.6.1997

Şeyh Said Vakfı...

Scheich Said Stifhung...

Türkçesi Şeyh Said Vakfı...

Vakıf, 27 Eylül 1996 yılında Almanya'nın başkenti Bonn'da kurulmuş...

Kurucu üyeler şunlar: Ali Homam Ghazi (Başkan), Abdurrahman Durre (Sayman), Adnan Dindar (Yazman), Angelika Graf (Alman Parlamentosu üyesi), Hans Branscheidt, Heinrich Lummer (Alman Parlamentosu üyesi, eski Berlin Eyaleti İçişleri Senatörü), Christoph Monzel (Yayıncı).

Bonn'da 1996 yılında kurulan Şeyh Said Vakfı'nın yönetim kurulu üyelerinden Heinrich Lummer'i Türk kamuoyu iki yıl önce Abdullah Öcalan'la yaptığı ikili görüşmelerden tanıyor...

Şu anda Almanya Federal Parlamentosu'nda Dış İlişkiler Komisyonu üyesi olan Lummer hakkında kimi iddiaların olduğu biliniyor.

Bunlardan en önemlisi Lummer'in uluslararası gizli servislerle yoğun ilişki içinde olduğu yolundadır...

Acaba Bonn'da kurulan Şeyh Said Vakfı'nın amacı nedir?

Elimizdeki belgeye göre vakfın yapacağı işler şöyle sıralanmıştır: 1- İslam, Hristiyan ve Yahudi cemaatleri arasında güven, anlayış ve toleransın gelişmesini sağlamak. 2- Almanya'da yaşayan tüm Müslümanlar için dini, sosyal ve kültürel hizmetler sağlamak. Bu kapsamda, dini nikâh, kutsal ülkelere gezi de girmektedir. 3- Daha yoğun bir enformasyon akışı sağlayarak Kürt halkının kendi içinde, Kürt halkıyla Alman ve Avrupalı halklar arasında diyalogu geliştirmek. 4- Parasal, tıbbi ve sosyal olarak Kürdistan'daki savaş kurbanlarına, yer sar-

sıntısı, sel gibi doğal felaketlerden zarar görenlere destek sağlamak ve bu ailelerin çocuklarının eğitimiyle ilgilenmek. 5- Almanya’da yaşayan Kürtlerin yaşam standardının yükselmesi için çaba harcamak, onların moral ve dini eğitimleriyle ilgilenmek. Bu amaçla sosyal ve kültürel organizasyonlara girmek, sportif faaliyetler düzenlemek, Kürt çocukları ve gençleri için gençlik örgütleri kurmak. 6- Enformasyon akışı ve eğitim için kitap, gazete, film ve video gibi araçları kullanmanın yanı sıra, elektronik medyanın da kullanılmasını sağlamak. Uzmanların gözetiminde seminer, konferans ve tartışmalar düzenlemek.

Bonn’da kurulan Şeyh Said Vakfı’nın adresi şöyle:

“Bonn, Gebrüder Wright Strasse 59”

Vakıf, üyelerinden her ay 20 mark bağış alıyor...

Şimdi Şeyh Said kimdir, bilmeyenler için anımsatalım:

Şeyh Said, 1925 yılında Diyarbakır’ın Piran Köyü’nde Kürt isyanını başlatmıştır.

Halkı, İslam dini adına ayaklanmaya çağıran Şeyh Said, Mistan ve Botan aşiretlerinin desteğini alarak Genç-Çapakçur üzerinden Diyarbakır’a yürümüştür.

Daha sonra ordu birlikleri isyancıların üzerine yürümüş, Şeyh Said, Çarpuh Köprüsü’nde ele geçirilmiştir...

Şeyh Said, Diyarbakır’daki ‘Şark İstiklal Mahkemesi’nin kararı ile 28 isyancıyla birlikte idam edilmiştir...

İşte Almanya’da kurulan Şeyh Said Vakfı bu nedenle çok önemlidir. Aralarında Federal Parlamento üyelerinin de bulunduğu bir vakfın Almanya’da yaşama geçmesi düşündürücüdür...

Şeyh Said, Güneydoğu’da ‘İslam dini’ adına Kürt isyanını 1925’te başlattı, 1996 yılında ise Almanya’da Şeyh Said Vakfı kuruldu.

Neydi vakfın amaçları?

Kürtlerin yaşam düzeylerini yükseltmek, Güneydoğu’daki savaş kurbanlarına destek sağlamak, Müslümanlar için dini, kültürel, sosyal hizmet vermek!..

Bu laik, demokratik Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik yeni bir tezgâh değil mi?

Cumhuriyetin ilan edilip halifelîğın kaldırılmasından iki yıl sonra başlayan Şeyh Said isyanı, bir 'karşıdevrim' hareketiydi. Nakşibendi olan Şeyh Said'in amacı cumhuriyeti yıkmaktı.

15 Şubat 1925 Pazar günü Piran'da patlayan silahlar 'Şeyh Said İsyanı'nın işareti oldu...

1997 Türkiye'sinde durum nedir?

Almanya'nın başkenti Bonn'da kurulan Şeyh Said Vakfı; laik, demokratik cumhuriyetin içeriden ve dışarıdan nasıl kuşatmaya alındığının göstergesidir.

Bunun için kendilerini 'demokrat' sanan kimi zibidilerin ne olup bittiğini görmeleri gerekir.

Din bezirgânlarının Güneydoğu'da Hizbullah ve İslami Hareket gibi yasadışı 'şariatçı örgütler'le olan ilişkilerinin boyutunu düşünürsek, hesaplarının nereye yönelik olduğunu saptayabiliriz...

Elbet iş işten geçmeden...

25.6.1997

Vakıflar...

Fethullahçılar'ın abone olduğu Zaman gazetesinin dünkü manşeti şöyleydi:

“Hangisi kazanacak?”

Mesut Yılmaz ve Tansu Çiller'in iki renkli fotoğrafı Zaman'ın sağ ve sol köşelerinde yer alıyordu...

Zaman gazetesi son günlerde hizaya geldi mi?

Önce Radikal gazetesinde Tebernüş Kireççi'nin haberini okuyalım:

“Sadece İstanbul'da 1800 ev ve 10'un üzerinde yurda sahip olan Fethullahçılar cemaati, MGK kararları arasında bulunan ‘İslamcı vakıflara sıkı denetim getirilmesi, gerekirse kapatılması’ maddesinin yer alması üzerine yeni bir yapılanmaya gidiyor. Evlerdeki telefonlar ‘dinleniyor’ gerekçesiyle görüşmeye kapatıldı.”

Haberde, eskiden sadece Samanyolu ve Kanal 7 televizyonunun izlenmesine izin veren Fethullahçılar'ın, şimdilerde tüm kanalların izlenmesine ses çıkarmadıkları belirtiliyor...

Oh be! Fethullahçı müritlere gün doğdu!..

Haber şöyle noktalanıyor:

“Her yıl cemaat üyelerinin ‘Fethullahçılık’ bilincini arttırmak için düzenlenen kamplar, bu yaz iptal edildi.

Evlerde kalan öğrenciler ailelerinin yanına gönderildi. Evlerden başlayarak semt imamaları, bölge imamaları ve üst düzey yöneticiler arasında her hafta yapılan istişare toplantılarının, herhangi bir baskına karşı süresiz olarak iptal edildiği belirtildi. Cemaat yöneticileri, cemaatin yan kuruluşları olan vakıfların bulunduğu yerleri, çevrelerinde İslamcı kimliğiyle bilindiği gerekçesiyle değiştiriyor.

Çeşitli illerde değişik etkinlikler düzenleme kararı alındı. Bunun en çarpıcı örneğinin, Konya'daki Fethullahçılar'a ait Koyunoğlu Vakfı'nda bir süre önce düzenlenen Fatih Kısaparmak konseri olduğu belirtildi.”

Fethullah Gülen ABD’de...

Fethullahçılar ise bize haber salıp kendilerine yönelik yazı yazmamamızı istiyorlar. Hatta kimi işadamlarını ve politikacıları araya sokup ‘barış çubuğu’ uzatıyorlar...

Geçenlerde bir DYP milletvekiliyle konuşuyordum, şöyle dedi:

“Fethullahçılar çok korkuyorlar, faturanın kendilerine çıkmasından çekiniyorlar...”

Gazeteye gelen bir işadamı ise şunları söylüyordu:

“Vallahi ben yurtiçinde ve dışındaki okullarını gezdim, çok etkilendim, mutlaka siz de gezin, etkileneceksiniz...”

Şu yanıtı verdim:

“Milli Eğitim, bir tarıkata ya da Nur cemaatine nasıl teslim edilir? Bu okullar kimlerin parasıyla açılıyor, değirmenin suyu nereden geliyor...”

İşadamı “Haklısınız” deyip ekledi:

“Ancak yurtdışındaki okullarda bale gösterileri yapıyor, klasik müzik dinleniyor...”

Gülüp şöyle dedim:

“Herhalde Nur ayini yapacak değiller. Yaparlarsa okulu kapatırlar oralarda...”

Sesini çıkarmadı...

Ben devam ettim:

“Tüm olup bitenleri belgelere dayanarak yazıyorum. Fethullahçılar’ın Akyazılı Vakfı bu yıl kurban derilerinden kaç trilyon topladı, açıklasın. Ülker Gıda Sanayii hâlâ 800 milyar lirayı Mehmetçik Vakfı dışında hangi vakıflara verdiğini, açtığı okulların adlarını niçin açıklamıyor?”

Fethullahçılar’ın aracı olarak gönderdiği işadamına şunları da söyledim:

“Bu okullar kimlerin parasıyla açılıyor? Nurcular niçin okul, hastane, finans kuruluşu ve diğer şirketleri kuruyor? Bu örgütlenmenin amacı nedir, niye düşünmüyorsunuz?”

Şeriatçı vakıfların, Türkiye’yi ortaçağın karanlığına götürmek isteyenlerin ‘para musluğu’ olduğunu yıllardır yazıyoruz...

Eyüp Kayar adlı eski bir ‘Nur öğrencisi’ nin kendi el yazısıyla bize nisan ayında ulaştırdığı aşağıdaki mektubun bir bölümünü aktarmakta yarar var...

Okuyalım:

“Her yıl sömestr tatillerinde kamplar yapıyor, burada Fethullah Hoca’nın kasetlerini dinliyorduk. Artık biz rehber öğrenciydik. Risale-i Nur, Nil, TÖV, Işık ve Timaş yayınlarını okuyorduk. İstanbul’u 6 bölgeye ayırmışlardı. 6 bölge de semtlere bölünmüştü. Her semtin başında bir imam bulunuyordu. Biz cemaate ve dershanelere adam kazandırmak için çalışırdık. Siyasete ve politikaya pek girmezlerdi, ama aklımızda bazı şeylerin şekillenmesi için Atatürk’ün annesinin fahişe, Süleyman Demirel’in ‘ahmak mason’, Alparslan Türkeş’in ‘kim olduğu belli olmayan’ kişi olduğundan söz edilirdi. Lise 3. sınıfta Fethullahçılar cemaatine iyice girdim. FEM Dershaneleri’nin tüm tatil kamplarına katıldım. Biz hep cemaatin gücünden söz eder, beyin yıkardık. Gazete, dergi, televizyon; poliste, istihbaratta, askeriyede ve halk tabanındaki gücümüzü anlatırdık. Bize ‘Kendinizi hafife almayın’ deniliyordu. Hocamız bize, ‘Bugün bir cunta kurun ve ihtilal yapın dense hazır 3-4 general var’ derdi...”

Zaman gazetesi ikili oynuyor. Hem Yılmaz’a hem de Çiller’e yakın duruyor. Fethullahçılar için içinden sıyrılmaya çalışıyor. Necmettin Erbakan’ın özel danışmanı İlnur Çevik bu arada yüz seksen derece dönüş yapıp, Mesut Yılmaz’ın ipine sarılarak Fethullahçıları kurtarmaya çalışıyor...

Şimdi anladınız mı Fethullahçıların niçin panik içinde olduklarını?..

27.6.1997

Talan...

Milli Emlak Gecekondu Islah Projesi'nin (MEGIP) amacı nedir?
Arsa ve taşınmaz malları satmak...

Bu kuruluş aynı zamanda yasadışı imar affını da gündeme getiriyor...

MEGIP konusunda zaman zaman gazetelerde haberler yer alır, ama pek önemsenmez. Bizim politikacılar, bu tür olaylarla ilgilenmez...

MEGIP, ilk aşamada işgal edilmiş orman ve Hazine alanlarını satacağını açıklasa da 'kazın ayağı' öyle değildir...

Bakalım, MEGIP neler yapıyor:

"REFAHYOL hükümetinin kaynak yaratmak amacıyla geliştirdiği 'Milli Emlak Gecekondu Islah Projesi'nin (MEGIP) yasadışı imar affı olduğu tartışılırken İstanbul'un 20 noktasındaki arsa ve taşınmazın satışı trilyonları aşan rakamlara ulaşıyor. Sadece Etiler Akmerkez karşısındaki 25 dönümlük arsanın değeri yaklaşık 7.5 trilyon lira civarında. Hükümetin arsa satmasına ilk aşamada karşı çıkan Beşiktaş, Şişli gibi bazı belediyelerin de aralarında bulunduğu 30 belediye, bölgelerindeki arsaların ve arazilerin listesini satıştan yüzde 20 pay almak için MEGIP'e iletti.

Hükümetin 10 milyar dolar beklediği satışlardan elde edilecek gelirin 50 milyar doları aşacağı öne sürülüyor."

REFAHYOL'un kaynak yaratmaya yönelik geliştirdiği MEGIP, işgal edilen arsaları mı satacak, yoksa kimi kamu kuruluşlarının taşınmaz mallarını mı?

İşte sizlere satışa hazır arsalar:

“Ataköy ve havaalanı arasında kalan 1800 dönümlük Ayamama Deresi çevresindeki arazi ve Havaalanı Kavşağı’nın Basın Express Yolu tarafında kalan 650 dönümlük arazi. Mahmutbey’deki 100 dönümlük arazi ve Halkalı’da 2 bin dönümlük arazi. TCK 17. Bölge Müdürlüğü’nün Zincirlikuyu girişindeki arazisi ve 25 dönümlük arazi. TCK’ye ait Altunizade’deki 120 dönümlük arazi. TCK’ye ait birinci Boğaz Köprüsü’nün Avrupa yakası tarafındaki arsa ve içindeki binalar. Zincirlikuyu’da Tatlıcı gökdeleninin yanındaki üç adet parsel ve Büyükdere Caddesi üzerinde 6 dönümlük arsa. Akmerkez karşısında 24 dönümlük arsa. Bağdat Caddesi’nde Tarım İl Müdürlüğü’ne ait 24 dönümlük arsa ve Göztepe S. S. Çocuk Esirgeme Kurumu’na ait 103 dönümlük arazi. Mecidiyeköy’deki Likör Fabrikası ve Bomonti’de bir fabrikaları. Kartal’da yer alan Dragos Tepesi civarında DSİ ve PTT’ye ait araziler ve içindeki sosyal tesisler.”

Bu devlet eliyle yaratılan bir vurgundur. Kimileri bu arsaları alıp köşeyi döneceklerdir. Alıcılar arasında ‘şariatçı vakıflar’ dikkati çekmektedir...

Kim ‘dur’ diyecek soyguna?

Ege ve Akdeniz kıyılarındaki orman, Hazine ve SİT alanlarını ‘talan edenlere’ ne demeli?

Yıllardır -1970’ten beri- kıyı yağmacılığını, orman ve Hazine alanlarının işgalini yazıp durduk...

Sonuç ne oldu? Değişen bir şey yok, yağma sürüyor...

Son dönemde doğal SİT alanlarına konut inşa etmenin yollarından biri de ‘kanuna karşı hile’ yapmak. İkinci derece doğal SİT’lerde konut yapımı yasaklanırken turistik tesislere izin verilmesi, ‘açık-göz’ girişimcileri bu yeni hilelere yöneltiyor. “Turistik tesis yapacağım” diyerek başvuruda bulunan ve izin alan bazı kişiler, daha sonra bu yapıları konuta çevirerek satıyorlar. Bunun bir örneği de Foça’da gerçekleştirilmeye çalışıldı. Kartdere mevkiinde 1200 dönümlük bir arazi, 1991 yılında İzmir 1 No’lu Koruma Kurulu’nca birinci derece

doğal SİT ilan edildi. Ancak arazinin en güzel bölümü, yapılaşmaya açılabilir şekilde 'ikinci derece doğal SİT' kapsamında bırakıldı. Neyse ki bu bölgedeki 'turistik tesis' adı altında yapılan yapılaşma girişimi, belediye meclis üyelerince geri çevrildi.

Bir başka örnek de REFAHYOL'un son günlerinde yeniden gündeme getirilen turizm alanı tahsisleri. Bu yaklaşım, yağmanın önemli bir ayağını oluşturuyor. 38 turizm alanı tahsisinin Bakanlar Kurulu kararıyla kesinleşmesiyle birlikte kıyılarımızdaki son doğal güzelliklere yeni bir darbe daha vurulmuş oldu. Orman alanlarındaki bu tahsisler, özellikle Güney Ege ve Akdeniz kıyılarını kapsıyor. Bitip tükenmiş Bodrum'u bir kez daha yaralıyor. Bodrum yarımadasında, özellikle Türkbükü'nün doğusu ile Torba'daki son orman alanları da yok ediliyor.

Türkiye bir soygun ve vurgun cenneti...

Herkes bu soygun ve vurgundan pay almak istiyor.

Her ilde ve ilçede 'çeteler' kurulmuş bu işler için...

Ege ve Akdeniz kıyılarında 'talan' sürüyor; İstanbul neredeyse parsellenip satışa sunuluyor...

Yazık!..

1.7.1997

Ağıt Yakmayacağım...

Dört yıl önce bugün Sivas'ta Madımak Oteli'nde şeriatçı yobazlar diri diri yaktı onları...

Ben onları için ağıt yakmayacağım bugün. Ben onların yasını tutmayacağım bu köşede...

Çünkü onlar milyonların yüreğinde yaşıyor, umudun çiçek açtığı evrende giderek çoğalıyorlar...

Bir şiirin dizelerinde çığlık oluyorlar, coşkulu bir ırmak gibi akıyorlar hüznün yalnızlığına meydan okuyarak...

Yıllar önce K. Maraş'ta, Çorum'da, Malatya'da, Gaziosmanpaşa'da, Ümraniye'de bir kıyımın fotoğrafıyla bütünleştiler, sevgi ormanının içinde kaybolup gittiler...

Onlar sevdandı, onlar bir dirilişin anıydı... Onlar gözlerimizin içinde fırtına, onlar okyanuslarda bile görülmeyen lacivert bir umuttu...

Örgütlü bir güç Sivas'ta Madımak Oteli'nde, devletin gözleri önünde yaktı 35 canı...

Onlar cayır cayır yanarken devletin askeri, polisi seyretti...

Çoğunluğu gençti, yarınların umudunu örüyorlardı; aydınlık Türkiye'nin üzerine düşen siyah gölgeleri kaldırma savaşımı veriyorlardı...

İşte aradan tam dört yıl geçti...

İlk yaz geçtiğinde sürgün vermişti ölülerimiz ağaçlar gibi...

Sanki uyanık görülen düş, geceye bir masaldan düşmüştü; iki akasya salkım elleri gibiydi...

Bir zaman parçasındaydı her şey; sevginin körebe oynadığı sokaklardı; bir kadın ağlıyordu o sonsuz göğün altında...

Bize el sallayanlar sisler arasındaydı...

Bilin ki havada tarçın kokusu vardı, fesleğen çiçekleri bedenle-
rimizi sarmıştı...

Asım Bezirci miyop gözleriyle bakıyordu, Behçet Aysan, Nesi-
mi Çimen, Metin Altıok ve Hasret Gültekin türkü söylüyordu.

Birazdan akşam olacak ve günün tortusu kuşlarla çökecekti ça-
tıların üstüne...

Geceydi ve alev alevdi Madımak Otelı...

Onların içlerinde kaybolmuş bir çocuk korkusu vardı...

Onları diri diri yaktilar, Sivas'ta Madımak Otelı'nde...

Tam dört yıl önce bugün şariatçı yobazlar amaçlarını gerçekleş-
tirdiler...

Bugün ben ağıt yakmayacağım ölülerimiz için...

Gece ağır ağır iniyordu Sivas'ın üzerine...

Saçak altında sessiz bir yağmur belki de solgun fotoğraflara gü-
lünsüyordu...

İstasyon önlerinde sabah ağartısı mıydı Sivas'taki o karanlık,
yoksa sardunya saksılarında kirli bir yüz müydü?

Belki de saat kulesinin ışığı vagonların camlarına vuruyordu...

Bizdik ölenler ve bizdik ölümlele çoğalanlar...

Hainliğin ve puşluğun saat ayarı olmazdı...

Sevdalar derin kuyularda sarnıçlarda yaşarlardı. Uzun ve karan-
lık ırmaklarda özgürlüğün meşalesini onlar yakarlardı...

Ne diyordu Metin Altıok:

“Özenle boyadım ipliğini sevginin,

Gidip de bulamamanın incinmiş rengine.

Sisi gümüş bir rüzgârla tepelerden eğirdim,

Dokudum yalnızlığın bu serin kumaşını,

Sesime ayrılıklardan bir gömlek diktim.”

Göge merdiven kurup mutlu düşler ülkesini arayan, tüm acılara
göğüs geren dostlar yaşamıyor artık...

Fesleğenler, ıtır çiçekleri, kırmızı güller...
Rüzgârla, rüzgârlar sevişiyor kuytularda...

Bugün 2 Temmuz 1997...

Metin'in kızı Zeynep Altıok soruyor:

“Bilmiyorum kaçınız bugün gazete almadan, hatta bu yazıyı okumadan önce bu tarihin ne ifade ettiğini düşündünüz. 2 Temmuz 1993'ten bu yana Sivas'ta yanarak ölen aydınları, gençleri kaç kez düşündünüz? Ya da hiç düşündünüz mü?”

Evet ne oldu dört yıl içinde?

Hiçbir şey!..

Zeynep ağıt yakmıyor babasına, Sivas'taki ölülerimize...

Zeynep, hepimize sesleniyor:

“Ben babamı kaybetmedim. Sizler geleceğinizi kaybettiniz. Metin Altıok ve 35 can yanarak öldüğü için değil. Unuttuğunuz için. Sustuğunuz için. Aydın insanlarımızın ölümüne tepkisiz kaldığınız için...”

Metin'in kızı Zeynep, “Her şeyden bana kalan, karanlıkta bir çılgılık... Babamın, Metin Altıok'un sesi” deyip ekliyor:

“Bağırsam neye yarar, nasılsa duymazlar; ben bir kömür ocağının onulmaz göçüğüyüm; içimde cesetler ve daha ölmemişler var...”

Ben, sonunda kendime bir top yangın edindim...

Soluğumla besledim dudağımın ucunda...

Yalnızlık sizlerin bir konuşkan kuşunuz mu; yoksa begonyalar büyüten eski bir alışkanlık mı?

Bugün ağlamak, ağıt yakmak yok!

Bizdik ölenler, bizdik ölümlerle çoğalanlar...

Bizdik, karanlığın içinden aydınlığa yürüyenler...

2.7.1997

İşler Tıkırında mı?

Özelleştirme ihaleleri güvenoyuna dek durdu... Banka bilançoları incelemede... Refahlı belediyelere trilyonlarca lira kaynak aktarıldığı saptandı... Ziraat Bankası'nın notu düşürüldü... Kara parayla mücadele başladı...

Gazetelerin ekonomi sayfalarında yer alan haberlere bakılırsa “işler tıkırında değil” gibi görünüyor...

Bu arada Necmettin Erbakan rahat, Tansu Çiller sinir küpü...

Koltuğunu kaptıran “ana kraliçe” başına neler geleceğini önceden görür gibi...

Tansu Hanım tıpkı ağustosböceği gibi durmadan ötüyor:

“Demokrasi yara almıştır...”

Ya eski İçişleri Bakanı Meral Akşener?

O da, “Gereği yapılır” diyor...

Televizyon ekranlarından kendisini izlerken şöyle düşünüyorum:

“Bu hanım nasıl oldu da bakanlık koltuğuna oturdu?”

Mübarek “bohçacı kadın” örneği, ağzını yaya yaya konuşuyor...

“Biz lazım geleni yaptık, yeni bakan arkadaşımız da yapar...”

Türkiye bir zaman tünelinden geçiyor...

Görüldüğü gibi tencerenin dibi çıkmış...

Casusluk olayı, telefonları dinleme, garnizonlara sızan köstebek, gazetecileri izlemeye almak, bu yaz sıcağında insanın kafasını iyice karıştırıyor...

REFAHYOL, Türkiye'yi perişan etti, ekonomiden kültüre dek her şeyi yakıp yıktı. Susurluk kazasıyla ortaya çıkan devlet içindeki örgütlü gücün, kimler tarafından kullanıldığı da artık iyice anlaşıldı...

Acaba 55. Mesut Yılmaz hükümeti “yangın yerine dönen Türkiye”yi yeniden onarabilecek mi? Metin Göktepe’nin katilleri 24 Temmuz’da yargı önüne getirilecek mi? Kimsesizler Mezarlığı’nda yatanların katilleri bulunabilecek mi? Hasan Ocak’ı kimlerin öldürdüğü saptanacak mı? Diyarbakır’da, Batman’da cinayetler işleyen Hizbullah’ın beyin takımı çökertilecek mi?

Genelkurmay’daki köstebek olayı Susurluk kazasının ikinci ayağı mı?

Telefonların dinlenmesi, bilindiği gibi “böcek” adlı aygıtlarla yapılıyordu.

Önce Mesut Yılmaz’ın konutunda ortaya çıkan “telefon dinleme olayı”nın bir örgüt tarafından gerçekleştirildiği sanılıyor...

Burada ortaya çıkan isimler hayli ilginç: Örneğin Hanefi Avcı... Susurluk Komisyonu’nda ifade veren Hanefi Avcı ne demişti: “Asker de bu işin içinde...”

Aslında bu olay pamuk ipliği gibi sökülebilir.

Tansu Çiller, Özer Çiller, Meral Akşener ve Stratejik Araştırmalar Vakfı üzerine gidilirse düğüm çözülebilir...

Bakın Stratejik Araştırmalar Vakfı’nda kimler var: Özer Çiller, Tansu Çiller, Meral Akşener ve Orhan Özcanlı...

Bu isimler “PKK terörü”ne karşı bir araya geldi. Abdullah Çatlı da bu örgütün içindeydi ve başka politikacılar da vardı. Gruba Sedat Bucak da dahil oldu. Polis-politikacı-ülkücü üçgeni oluştu...

PKK bağlantılı “eroin tacirleri” yok edildikten sonra çete arasında “pay kavgası” çıktı. Susurluk kazasıyla da örgüt çözüldü...

Son isim Bülent Orakoğlu?

Dr. Orhan Özcanlı’yla Orakoğlu’nun ilişkisi nedir?

İkisi de Diyarbakır’da görev yaptı. Orakoğlu, Diyarbakır’da Siyasi Şube Müdürü, Özcanlı da Diyarbakır Cezaevi’nde doktordu...

Orhan Özcanlı, Diyarbakır’da “işkenceci doktor” olarak tanınıyordu...

Bunlar hep rastlantı mıydı?

Orhan Özcanlı'nın Özer Çiller'le yakınlığı nereden geliyordu?
Meral Akşener'in ağabeyi Nihat Güner, Özcanlı'yı ve Abdullah Çatlı'yı nereden tanıyordu?

Evet... Tüm bunlar “bilmece” gibi görülse de bazı gerçekleri yansıtır...

Kırıkkale'deki Makina Kimya Endüstrisi'nin Mühimmat Fabrikası'nda yangın çıktı ve ilk belirlemelere göre 5 kişi yaralandı...

Patlamalar ve yangın sürüyor...

Kırıkkale'de yaşayan yurttaşlarımız kenti terk etmeye başladılar...

Geçmiş olsun diyoruz...

4.7.1997

Kültür Bakanlığı...

Kültür Bakanı DSP'li İstemihan Talay, idari ve yargı kararlarına uymayan, bakanlığı 'imamlarla yönetmeye' kalkışan eski Kültür Bakanı İsmail Kahraman'ın 'tahribatını' nasıl onaracak?

Cumhuriyet'ten Bahar Tanrısever, İsmail Kahraman'ın Kültür Bakanlığı'ndaki yasadışı görevlendirmelerini daha önce sık sık yazmıştı. Bakanlıktaki 'imamlar yönetiminin' neler yaptığını, örgütlenmenin hangi boyutlarda olduğunu uzun uzun anlatmıştı...

11 ay içinde Kültür Bakanlığı gerici kadroların karargâh merkezi oldu. Son bir ay içinde ise sekiz imam kütüphanecilik başta olmak üzere bakanlıkta çeşitli etkin görevlere atandı...

Kültür Bakanlığı kıyım ve sürgün kurumuna nasıl dönüştü, yasadışı görevlendirmelerin amacı neydi?

Gökçin Yalçın, Milli Kütüphaneler Genel Müdürü'ydü ve Kahraman onu müşavirliğe atadı. Yalçın, yasal yola başvurdu ve yürütmeyi durdurma kararı aldı. Bakan Kahraman yasa tanımazdı. Gökçin Yalçın'ı bu kez geçici görevle Bingöl, Malatya ve Tekirdağ'a göndermek istedi. Yalçın, yeniden yargıya başvurdu ve kararı iptal ettirdi.

Gökçin Yalçın, yargıya başvurmanın cezasını ağır ödedi. Çünkü, kendisine 18 maaş kesimi, dört kınama ve iki uyarı cezası geldi. Bakan Kahraman, hem yargıya karşı durdu hem de Gökçin Yalçın'a soruşturma açtırdı...

Sonuç ne oldu?

Gökçin Yalçın, son olarak Kültür Bakanlığı Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu'na atandı...

Güzel Sanatlar Genel Müdür Yardımcısı Tunç Tanışık, Anıtlar

Müzeler Genel Müdür Yardımcısı Kenan Yurttagül, Halk Kùltürleri Genel Müdürü Yahya Aksoy, Sinema Genel Müdür Yardımcısı Özkan Yıldırım, Kùtùphaneler Genel Müdür Yardımcısı Sıtkı Şenol, Sinema Genel Müdür Yardımcısı Gürbüz Mutlu geçici görevle Mardin, Erzincan, Diyarbakır, Ağrı vb. illere gönderilmek istendi...

Kùltür Bakanı İsmail Kahraman geçici kadrolaşmayı başarıyla uyguladı, bakanlık cami imamlarının karargâh merkezi oldu.

Spak adlı halkla ilişkiler şirketi, seriatçı yazar Abdurrahman Dilipak'ındır. Dilipak, elimizdeki bilgilere göre 3. Milli Kùltür Şûrası toplantısının düzenleme ve tanıtım işlerini almıştır.

Şimdi Kùltür Bakanı İstemihan Talay'a soruyoruz:

"Spak'a İsmail Kahraman bir ücret ödemiş midir?"

Bakan İstemihan Talay, Kahraman döneminde Abdurrahman Dilipak'ın Spak adlı şirketine ne ödemiştir, araştırıp bir açıklama yaparsa seviniriz...

Gelelim cami imamlarının il halk kùtùphanelerine atanmasına: Aslan Kızıltaş, Trabzon'un Sürmeli Müftülüğü'nde çalışıyordu, ilçe halk kùtùphanesine; İzmit Körfez Kalburcu Köyü camii imamı Orhan Fevzi Bulut, Tokat- Erbaa Çocuk Kùtùphanesi'ne memur olarak atandı. Çorum Müftülüğü'nde çalışan Abdullah Avcı il halk kùtùphanesine; Antalya-Akseki Akşahan Köyü camii imamı İsmail Güneş Elazığ Halk Kùtùphanesi'ne gönderildi...

İsmail Kahraman, Kùltür Bakanlığı'nda şeriatçı örgütlenmeyi tamamlayamadan REFAHYOL gitti. Yani Necmettin Erbakan'ın 'havada ikmal' yöntemi tutmadı, uçak düştü...

Kùltür Bakanlığı'nı 'cami imamları'yla yönetmek isteyen İsmail Kahraman'ın ise şu günlerde sesi soluğu kesildi.

Abdurrahman Dilipak ise "Paracıklarım nerede" diye çırpınıp duruyor...

İsmail Kahraman, Kùltür Bakanlığı'na bağlı tüm birimlerde acı-

masız kıyıma gitti, ‘şariatçı örgütlenmeyi’ bakanlıkta kaldığı sürece sürdürdü...

Yeni Kültür Bakanı İstemihan Talay, Kahraman’ın yaptığı ‘tahribatı’ onarabilecek mi?

Cami imamlarıyla Kültür Bakanlığı’nı yönetmek isteyen İsmail Kahraman’ın ‘tahribatı’ umarız onarılır...

İstemihan Talay’ın bu görevi başarıyla yapabileceğini düşünüyoruz...

Kültür Bakanlığı REFAHYOL döneminde hızla kadrolaştı, dini imanı para olan takkeli liboşların çıkar aracı oldu...

Refah’a övgüler düzen numaracı cumhuriyetçiler, Kültür Bakanlığı’na bir bakıp Türkiye’nin nereye götürülmek istendiğini görebilirlerdi. Yobazlara ‘alkış tutmayı’ ondan sonra düşünebilirlerdi...

Şariatçı örgütlenmenin önemli adreslerinden birisiydi Kültür Bakanlığı...

7.7.1997

Hanefi Avcı...

Emniyet İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı'nın adı ilk kez TBMM Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadeyle birlikte gündeme gelmişti...

Hanefi Avcı, 23 yıllık bir polisti ve istihbarat dalında emniyet örgütünün önemli bir adamıydı...

Susurluk kazasıyla ortaya çıkan devlet içindeki örgütlü silahlı güç, Hanefi Avcı'nın ifadesiyle şaşkına dönmüştü. Birçok faili meçhul cinayet belki Hanefi Avcı'nın verdiği anahtarla çözülebilirdi...

Önceki gece Show TV'de 32. Gün programında Mehmet Ali Bırand'ın sorularını yanıtlayan Hanefi Avcı ilginç açıklamalar yaptı, son günlerde kendisine yöneltilen suçlamalara yanıt verdi...

Ne diyordu Hanefi Avcı:

“Türkiye Cumhuriyeti, laik-demokratik bir hukuk devletidir, hukuk dışına çıkanlar da araştırılıp bulunmalıdır...”

TBMM Susurluk Komisyonu üyesi CHP'li Fikri Sağlar, Hanefi Avcı'nın açıklamaları ışığında ilgili bakanların “sorumlular hakkında” soruşturma açmasını istiyor ve şöyle diyordu:

“Hanefi Avcı, komisyona verdiği ifadeyle aynı şeyleri söylemişti. Avcı'nın belirttiği gibi, Türkiye Cumhuriyeti, laik-demokratik hukuk devletidir. Devlet, hukuk ve demokrasiden ayrıldığı zaman devletin çıkarları değil, kişilerin çıkarları ortaya çıkıyor. Hanefi Avcı'nın açıklamalarına bunun için katılıyor ve kendisini destekliyorum...”

CHP'li Fikri Sağlar, Mehmet Ağar ve Korkut Eken'in “canlı yayına” telefonla katılmalarını da şöyle değerlendirdi:

“Herkes, ‘Ben dürüstüm’ diyor. Tamam dürüstsünüz. Siz bir ka-

tile nasıl olur da yeşil pasaport verirsiniz. Korkut Eken, ‘Böyle olaylar aramızda kalmalıdır’ diyor. İşte olayın özü budur. Her şey ‘aralarında kalırsa’ hukuk işlemez. Bunun yanıtını zaten Hanefi Avcı verdi...”

Fikri Sağlar, Susurluk Komisyonu içinde ve dışındaki izlenimlerini aktarırken de şunları söyledi:

“Benim gördüğüm, devletin içine sızmış kişilerin bir çete oluşturduğudur. Siyasetçi, bürokrat ve mafya üçgeni, devletin çıkarları için değil, kendi çıkarları doğrultusunda hukuku katlederek faaliyet gösteriyorlar. Siyasetçi de bunları koruyor. Bu düzenin meşru olması için düzenlemeler yapılıyor. Böylece faili meçhul cinayetler işleniyor, insan hakları katlediliyor...”

Hanefi Avcı’nın Mehmet Ali Birand’a anlattıkları, bir gerçeğin altını çizmektedir:

“Devlet içinde örgütlenmiş silahlı bir grup vardır...”

Örneğin Gazi Mahallesi olaylarını kim örgütlemiştir, onlarca insanın ölümüne kim neden olmuştur?

Avcı şöyle diyor:

“Benim elimdeki veriler, bu olayın arkasında yasadışı bir sol örgütün olmayışı yolundadır...”

Ya terör nasıl önlenir?

Avcı’nın yanıtı:

“Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü olunca...”

Bu sözün altına ben imzamı atıyorum ve diyorum ki:

Hanefi Avcı, dürüstçe her şeyi açıklıyor, bu önemli açıklamaların üzerine gidilmelidir...

Eğer Türkiye’nin laik-demokratik bir hukuk devleti olduğunu söylüyorsak Başbakan Mesut Yılmaz’dan Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit’e dek herkes Hanefi Avcı’ya sahip çıkmalıdır...

Susurluk kazasıyla birlikte ortaya çıkan devlet içindeki silahlı güç, bugün varlığını sürdürüyor ve konunun kapanması için yoğun

aba harcıyor. Abdullah atlı'ya kimlerin yeşil pasaport verdiği, Mehmet zbay kimliğiyle hangi güçler tarafından kullanıldığı ortaya çıkıyor...

Hanefi Avcı, deneyimli bir istihbaratçı olarak şöyle diyor:

“Benim istihbaratçı olarak görevim ipucu vermektir, verdiğim bilgiler değerlendirilsin...”

Hanefi Avcı'nın savları dikkate alınmalıdır...

şimdi gelelim eski İçişleri Bakanı Meral Akşener'in dn yaptığı açıklamaya...

Akşener, açıkça orduya savaş açıyor. Tansu iller'in bilgisi içinde, polisin TSK'de istihbarat topladığını belirtiyor.

Meral Akşener aynen şöyle diyor:

“Tüm alışmalar yasal ereve de yapılmıştır...”

Burada üzerinde durulması gereken nokta, Meral Akşener'in “ordu darbe hazırlığında” anlamına gelen sözleridir. Oysa REFAH-YOL o sırada iktidardadır. Akşener o günlerde böyle bir açıklama yapabiliirdi.

şimdi soruyoruz:

“O kadar demokrasi yanlısıydınız da bugüne dek niçin sustunuz?”

Fikri Sağlar, aylar önce bakın ne demişti:

“Nuri Gündeş aracılığıyla devletin istihbari gizli bilgilerine ve raporlarına sahip olduğu iddia edilen zer iller hakkında da suç duyurusunda bulunulmalıdır...”

Susurluk'un örtüsü kaldırılrsa her şey açığa çıkacak...

9.7.1997

Spak Abdurrahman...

Şeriatçı basın, Tansu Çiller ve Meral Akşener'i 'baş tacı' yapıp Türk Silahlı Kuvvetleri'ne saldırıyı olanca hızıyla sürdürüyor....

İşte 'malum gazete'nin manşeti:

"Ayaklarına dolaştı!.."

Devam ediyor:

"Genelkurmay'ın inisiyatifi dışında ve ondan habersiz darbe hazırlığı yapan ordu içindeki bir kısım cuntanın, malum medyayı da yanlarına alarak estirdikleri hava; Hanefi Avcı, Bülent Orakoğlu ve Meral Akşener'in açıklamalarından sonra tersine dönmeye başladı."

Bir başka başlık:

"DYP'den Orgeneral Teoman Koman'a hukuk dersi..."

Abdurrahman Dilipak da şöyle diyor:

"Millet kime güven duyacağını şaşırdı. Hâlâ şu malum brifingi tartışıyor..."

Abdurrahman Spak, şirketiyle tam köşeyi dönecekti ki Necmettin Erbakan'ın 'havada ikmal yapan uçağı' burun üstü yere çakıldı. Eski Kültür Bakanı İsmail Kahraman'ın masasında duran, Spak Abdurrahman'ın iki projesi güme gitti.

Şimdi ne olacak Spak Abdurrahman'ın durumu?

Spak Abdurrahman tam malı götürecekken REFAHYOL çöktü...

Kültür Bakanı DSP'li İstemihan Talay, önceki gün telefonla arayıp bilgi verdi bize..

Dedi ki:

"Abdurrahman Dilipak, Kültür Bakanlığı'na iki proje sunmuş. Ancak REFAHYOL'un ömrü yetmediği için bir kuruş bile ödenmemiş..."

Spak Abdurrahman ‘malı götüremeyince’ çok kızmış, gazetesinin bir bölümünü İstemihan Talay’a ayırmış:

“Bodrum Kalesi’nde şaraplı günlere dönüş...”

Çok öfkelenmiş şeriatçı Spak Abdurrahman...

Kızmana gerek yok, Oral Çalışlar’la Bodrum’a gidip bir kadeh de biz kırmızı şarap içeceğiz...

Şeriatçıların, Türk Silahlı Kuvvetleri’ne saldırmaları yeni de-
ğil...

Şeriatçılar, öteden beri askere saldırıyor, onları ‘dinsiz’ olarak gösteriyorlardı...

İşte Zaman gazetesinin 29 Ekim 1995’te (Mustafa Kemal Atatürk’ün başlattığı aydınlanma devriminin 72. yıldönümünde) yayımladığı bir haber:

“İSTANBUL (ZAMAN) - Maltepe’deki 2. Zırhlı Tugay Komutanlığı’nda son zamanlarda yaşanan olaylar, birlik personelinin tepkisini çekiyor. Kışla Camii’nin geçici olarak kapatılmasından sonra cami minaresinin de yıktırılacağı ve revir yaptırılacağı söylentileri askeri personeli rahatsız ediyor.

15 Eylül 1995’ten itibaren caminin kapalı olduğu ve cuma namazlarının kılınmadığı Zırhlı Tugay mensubu subay ve astsubayların ikamet ettiği Küçükyalı lojmanlarındaki mescidin de kapatıldığı bildiriliyor. Lojmanların girişindeki nizamiyeden başörtülü ziyaretçilerin dahi içeri alınmadığı ileri sürülüyor.

Tugayda son aylarda birbiri ardına yaşanan tatsız olaylar, ciddi huzursuzluklara yol açıyor. 30 Ağustos’ta rütbe takma töreninde bir başçavuş eşi başörtülü olduğu için tören sırasından çıkarılmıştı. Yine geçen ay Mehmetçiklerin yemin törenlerinde başörtülü yakınları nizamiyeden içeri alınmamıştı.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Doğu Silahçioğlu’nun 21-25 Ağustos tarihleri arasında yaptığı kontroller esnasında gördüğü aksaklıklarla ilgili olarak birlik içinde yayımlanan ‘düzeltici emirler’ de rahatsızlığı tırmandırıyor. Emrin tepki uyandıran bazı maddeleri şöyle:

TUHAF EMİRLER

- Cami ses yayın hoparlörü sökülecek.
- Kasap, sakallı olmayacak ya yerine birisi gelecek ya kesecek ya da değiştirilecek.
- Zaman, Akit gazeteleri satılmayacak.
- Kütüphanedeki Kuran tefsiri 2 kitap, yakın bir camiye verilecek.
- Kütüphanedeki 8 muhtelif kitap imha edilecek, tutanak tutulacak.

Söz konusu emirleri veren Tuğg. Doğu Silahçioğlu'nun geçen yıl kadar Genelkurmay Başkanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanı olarak görev yapması ise dikkat çekiyor.”

Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay'ın işi oldukça zor...

Arkadaşımız Mustafa Balbay dün Uluğbay'a seslendi:

“Yurtdışı Eğitim Genel Müdürü Aysel Aytaç yerinde sapasağlam duruyor, Bakanlar gidip geliyor. Dışilişkiler Genel Müdürü Fikret Gökdemir'in kurumla ilişkisi değişmiyor...”

Aysel Aytaç ve Fikret Gökdemir, yerlerinde durdukları sürece, Milli Eğitim Bakanlığı'nda 'tarikat şeyhleri'nin gücünü aşmak kolay olmayacaktır...

Bugün laik demokratik cumhuriyeti yıkmak isteyen şeriatçı güçlerin ele geçirdiği kurumlardan bir tanesi de Milli Eğitim Bakanlığı'dır...

Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay, devlet ve özel okullardaki 'şeriatçı' yapılanmayı nasıl çökartecek?

Biz şimdilik izlemekle yetiniyoruz...

11.7.1997

Sakaryabaşı...

120 yataklı turistik bir otel...

Lokanta, bungalov evler, iki adet olimpik yüzme havuzu, iki dükkân ve çocuklar için oyun alanları...

Eskişehir'in Çifteler ilçesinde bulunan 'Sakaryabaşı' adlı tesis 10 yıl süreyle aylığı 60 milyon liradan Akyazılılar Vakfı'na kiralandı...

120 yataklı turistik otel Sakarya Irmağı'nın tam çıkış yerine kuruldu...

Çifteler ilçesinin DYP'li Belediye Başkanı İrfan Başak'a Fethullahçılar övgüler yağdırıyor, bu koskoca tesisi aylığı 60 milyon liradan 10 yıllığına Akyazılılar Vakfı'na kiraladığı için onu 'baş tacı' ediyorlar...

Okurlarımız Akyazılılar Vakfı'nın sicilinin bozuk olduğunu anımsarlar ama biz yine de yineleyelim: Akyazılılar Vakfı, Fethullahçılarıdır ve adını Maltepe Askeri Lisesi'ne sahte sağlık raporuyla öğrenci sokmakla duyurmuştur...

Şimdi sizlere DGM tutanaklarından (Esas: 1987/86- 1988/72 dosya) bir bölüm sunuyorum:

"... Toplanan delillere ve dosya içeriğine nazaran suçları sabit görülen bu sanıkların eylemleri, sanık vekillerinin savunmalarında belirttikleri gibi münferit olarak Maltepe Askeri Lisesi öğrencilerine Nur Risalesi okumaktan ibaret değildir. Gerek suçları sabit görülen bu sanıklar ve gerekse daha önce haklarında aynı suçtan mahkûmiyet kararı verilip kesinleşen İbrahim Belge ve Nihat Özdemir organize bir teşkilat oluşturup bilinçli olarak görev taksimi yapmışlar, kendileri-

nin benimsediği Nurculuğu ileride yüksek mevkilere geçecek gençlere aşlamak için faaliyete geçmişler ve bu faaliyetleri cümlesinden olarak: Önce ortaokulların son sınıflarında okuyan ve başarılı olan fakir aile çocuklarını tespit etmişler, onlara ‘Sizleri fen liselerine ve askeri liselere sokacağız’ diye kurs vermeye başlamışlar, bu arada yavaş yavaş onlara Nur Risaleleri okumak, dini konularda konuşmalar yapmak suretiyle Nurculuğu benimsetmeye başlamışlar. Maltepe Askeri Lisesi’ni kazanan öğrencileri bizzat İzmir’e getirmişler, İzmir’de karşılaşmışlar, onlara yatacak yer temin etmişler, raporları ile meşgul olmuşlar, öğrencileri önce özel doktora muayene ettirmişler, rahatsızlığı tespit edilenler yerine sağlam öğrencileri muayeneye göndermek suretiyle sahte sağlam raporları alıp öğrencilerin Maltepe Askeri Lisesi’ne girmelerini temin etmişler, okula başlamalarından sonra da öğrencileri rahat bırakmayıp onları Konyalılar, Ankaralıları gibi gruplara ayırıp aralarında pay etmişler, öğrencileri çeşitli semtlerdeki evlere dikkat çekmemek için kıyafetlerini önceden değiştirerek kendi vasıtaları ile götürmüşler, o evlerde onlara Nur Risaleleri okumuşlar, açıklamışlar, bu düzenin iyi olmadığını, ileride bu düzeni değiştirip şeriat düzeni getireceklerini, ileride yüksek mevkilere geldiklerinde bu konuda kendilerine yardımcı olacaklarını, şimdiki subayların dinsiz olduğunu, kendilerinin dinlerine bağlı yetişmelerini, laik düzeni kaldırıp İslami devlet kurmak için bunun şart olduğunu aşlamaya başlamışlardır.”

ANAP’tan belediye başkanı seçilen ve daha sonra DYP’ye transfer olan Çifteler Belediye Başkanı İrfan Başak, 120 yataklı turistik oteli nasıl kiraya verdi? Önce bir ihale özel şartnamesi hazırlattı...

İhale şartnamesinin ikinci maddesi ise oldukça ilginçti: “İhaleye bakanlık denetimindeki özel okul veya vakıflar katılabilecektir...”

Üçüncü maddesi: “Tesisler eğitim, dinlenme ve kamp yeri olarak kullanılacaktır...”

Gördüğünüz gibi ‘oyun’ kuralına göre tezgâhlanmıştı...

DYP'li Belediye Başkanı Başak böylece amacına ulaştı...

İlan belediye hoparlöründen yapıldı ve Akyazılılar Vakfı 120 yataklı turistik tesisi kapattı...

Bugün bir dükkânın kirası 50-60 milyon lirayken, koskoca bir turistik işletme nasıl olur da aylığı 60 milyon liradan 10 yıllığına kiralanır?

Aylardır devlet içindeki şeriatçı yapılanmadan söz ediliyor, Milli Güvenlik Kurulu'nda laik demokratik cumhuriyetin nasıl yıkılmak istendiği belgelerle ortaya konuluyor ama bir şeriatçı vakıf DYP'li belediye başkanı tarafından korunup kollanıyor...

Tansu Çiller ve Meral Akşener, DYP'yi tarikatlara teslim etti mi etmedi mi?

İşte size somut bir örnek, Çifteler Belediye Başkanı'nın yaptığı ihale...

Karar sizlerin!..

Çifteler Belediyesi encümen kararı kâğıdında Belediye Başkanı İrfan Başak ve encümen üyelerinin imzası bulunmaktadır...

İçişleri Bakanı Murat Başesgioğlu'nun bu ihale olayına derhal el koymasını istiyoruz...

120 yataklı bir turistik tesis nasıl olur da 'eğitim amacıyla' tarikatçı Akyazılılar Vakfı'na verilir?

Yanıt bekliyoruz!..

12.7.1997

Bir Garip Ülke...

Gözler 55. Mesut Yılmaz hükümetinde...

Başbakan Mesut Yılmaz hükümetin üç önceliği olduğunun altını çizdi: 1- Kesintisiz sekiz yıllık zorunlu eğitim, 2- Basın affı, 3- Nüfus sayımı...

Acaba Mesut Yılmaz bu üç önemli konunun altını çizirken ne diyordu?

“Devletin ekonomideki konumu ve görevi yeniden tanımlanacak. Hantal devlet yerine güçlü devleti kuracağız... Hükümetin temel ilkelerinden birisi şeffaflıktır. Enkaz edebiyatı yapmadan her şeyi sizinle paylaşacağız...”

Haziran 1997 itibarıyla yıllık enflasyon yüzde 76’dır. Yine haziran sonu itibarıyla bütçe açığı 750 trilyondur. Yıl sonunda bütçe açığının 2.5 katrilyon olması beklenmektedir...

Ülke ekonomisi en karanlık dönemini yaşıyor bugün...

İşsizlik giderek büyüyor, büyük kentlerin varoşlarında palazlanan ‘lumpen proletarya’ bir tehdit oluşturuyor...

Diyarbakır çarşısında ‘açlar ordusu’ dolaşıyor, Van’dan Elazığ’a, Hakkâri’den Muş’a dek işsizlik giderek artıyor. Güneydoğu’dan göç Adana’yı, İçel’i kuşatıyor; lise mezunu gençler ayakkabı boyacılığı, hanlardaki çay ocaklarında garsonluk yapıyor...

Güneydoğu illerinin zorunlu göçle nüfusu ikiye üçe katlanırken devlet oralara savcı, yargıç, öğretmen, doktor, ebe, hemşire göndermiyor; asker bir yandan PKK ile vururken öte yandan da doktorun, ebenin, hemşirenin ve öğretmenin de görevini yapıyor...

Gerçekten 55. Mesut Yılmaz hükümetinin görevi oldukça zor...

İnsan hakları ihlallerinin, faili meçhullerin, kayıpların, işkencelerin ardı arkası kesilmeyen; yoksulluğun giderek arttığı, gelir dağılımındaki adaletsizliğin farklılıklar yarattığı bir ülkede yaşıyoruz...

İki ayrı evrende gibiyiz sanki...

Bir Etiler, bir de Sultanbeyli...

Bir Akatlar, bir de Ümraniye...

Şaşırtıcı görüntüler insanın yüreğini ağzına getiriyor...

REFAHYOL hükümeti bir yıla yakın iktidarı sırasında ‘demokratikleşme’ ile ilgili ne yaptı?

Sivas katliamı sanıklarının pek çoğu yurtdışına çıktı, yaklaşık 4 yıldır süren katliam davası sonuçlanmadı. Güneydoğu’da köyler boşaltıldı, insanlar zorunlu göçe uğradı, kayıplar, işkenceler, yargısız infazlar sürdü, gazeteler kapatıldı, gazeteciler tutuklandı.

Işık Yurtçu hâlâ cezaevinde, yüzlerce gazeteci yargı önünde değil mi? Salt 1997 yılının ilk beş ayında yargısız infaz, işkence ve faili meçhul cinayetlerden 101 kişi ölmedi mi? Güneydoğu’daki saldırılarda asker, polis, savcı, öğretmen katledilmedi mi?

Bakıyoruz hem Necmettin Erbakan hem de Tansu Çiller şimdilerde birer demokrasi kahramanı kesilmişler, mangalda kül bırakmıyorlar...

Erbakan ve Çiller’in ağızlarına ‘demokrasi’ sözcüğünü almamaları gerekir...

“Kurşun atan da, kurşun yiyen de bizim için kahramandır” diyen Çiller ile Susurluk olayıyla ortaya çıkan devlet içinde örgütlenmiş ‘çeteler’ için “Fasa fiso” diyen Erbakan’ın bu ülkeye hiçbir yararı olmamıştır...

Şimdi Mesut Yılmaz ve Bülent Ecevit’in gündeminde ‘basın afı’ var ama yetmez...

Cezaevlerinde yaşanan baskı ve zulüm sona ermelidir, devletin görevi, oralardaki tutuklu ve hükümlülerin yaşam hakkını korumaktır...

Diyarbakır Cezaevi'nde 10 tutuklu ve hükümlüyü demir çubuklarla öldürenler bugün niçin yargı önüne çıkarılmamaktadır?

Susurluk'un örtüsü kaldırılmadan Türkiye karanlıktan aydınlığa çıkamaz...

55. Mesut Yılmaz hükümetinin önünde Türkiye'nin önemli yaşamsal sorunları duruyor...

Sendikasıylaştırmanın giderek ivme kazandığı ülkemizde nendense sermaye-emek çelişkisi göz ardı ediliyor, demokrasinin temel taşlarından birisi olan sendikal örgütlenme 'çağdışı' olarak nitelendiriliyor...

Ya Refah Partisi ne yapıyor son günlerde?

Diyorlar ki:

“Tahrip edecekler!”

Kafayı 'imam-hatipler kapatılacak'a takan şariatçıların 'demokrasi ve insan hakları' gibi kavramlarla uzaktan ve yakından ilgisi yok!

Dini imanı 'para' olan yobazlar bugünlerde çok sayıda hastane açıyor, toplu konut sektöründe önemli adımlar atıyor...

Özel okullardan sonra, yeni hedef, hastane ve toplu konut...

Dikkat!..

15.7.1997

Unutkan mıyız?..

Serin bir İstanbul akşamında DYP lideri Tansu Çiller'i dinliyorum gözlerim kapalı...

O konuştukça yargısız infazları, faili meçhulleri, gözaltındaki kayıpları anımsıyorum...

Genelkurmay Askeri Savcılığı'nın, CIA ajanı olduğu iddiasıyla hakkında soruşturma açmasına çok sinirlenmişti Tansu Hanım... İP Genel Başkanı Doğu Perinçek'e saldırıyordu:

“Ben yıllarca terörle mücadele ettim. Bu mücadelede canımı ortaya koydum. Şimdi PKK'ye yakın bir adamı, Apo'nun arkadaşını devlet ciddiye alıyor...”

Köşeye sıkışan ‘Saldırganlar Kraliçesi’ Tansu Hanım hem korkuyor hem de meydan okuyordu:

“Bir insan politikaya girerken ipini yanında getirir; benim de ipim yanımda...”

O konuşup öfkelendikçe belleğimdeki fotoğraf karelerindeki kan izleri çoğalıyordu...

Gözlerimi açıyor Lice'den Yüksekova'ya uçuyordum...

Bir dostum anlatmıştı ama ben inanmamıştım o öyküye...

Şöyle demişti:

“Eğer, bir ilçeyi teröristler bastı diye haber duyarsanız bilin ki bir bit yeniği vardır. O anda sokağa çıkma yasağı konur, halk saat 17.00'den sonra dışarıya çıkamaz. Yasak bir hafta kadar sürer. Bu arada eroin imalathaneleri çalışır, taşıma işi çok rahat yapılır. Çünkü kimse görmez...”

Acaba Tansu Hanım, terörle nasıl mücadele etmişti? Silahı eline alıp dağlara mı çıkmıştı oğlu Mert, eşi Özer'le birlikte?

Gözlerimi kapıyordum yeniden...

Doğu Perinçek'in Flash TV'deki konuşmasıyla irkiliyordum:

“Çiller'in CIA ajanlığının en önemli göstergesi Azerbaycan darbesidir. Bunu CIA ve Çiller Özel Örgütü birlikte düzenledi...”

Doğu Perinçek, Susurluk kazasından aylar önce ‘Çatlı’nın Mehmet Özbay kimliğiyle dolaştığını’ belgeleriyle kamuoyuna yansıtmamış mıydı? Ne çabuk unuttuk!..

Yerimden kalkıyor, balkona çıkıyordum...

Azerbaycan'ın devrik başkanı Elçibey'in bir açıklaması aklıma geliyordu:

“Abdullah Çatlı bizim askerleri eğitti...”

Sahi Çiller'in Özel Örgütü var mıydı?

Bu soruya yanıt ararken yine gözlerimi yumdum, Bülent Orakoğlu'nun Mamak Cezaevi günlerini düşünmeye başladım...

Uzun süre düşündüm ve ‘Saldırganlar Kraliçesi’nin terörle nasıl mücadele ettiğini saptadım... Çünkü Tansu Çiller'in 4 Kasım 1993'te yaptığı açıklamayı anımsamıştım:

“Türkiye milis hareketi niteliğine dönüşmüş bir terör hareketiyle karşı karşıyadır. PKK'nin haraç aldığı işadamlarını ve sanatçıları biliyoruz...”

Gözlerimi kapayınca da Aydınlik gazetesinin 30 Aralık 1993'teki manşetini hemen hatırladım:

“Ülkücülerden Kürt patronlara saldırı hazırlığı...”

Bu haber yayımlandıktan 16 gün sonra 15 Ocak 1994 günü Behçet Cantürk ve şoförü Recep Kuzucu'nun Sakarya'nın Sapanca ilçesinin Kırpınar kasabası yakınlarında cesetleri bulunmuştu...

28 Mart 1994 günü İstanbul Aksaray Oto Galerisi sahibi Liceli 42 yaşındaki Fevzi Aslan ve 32 yaşındaki yeğeni Salih Aslan yazıhanede konuklarıyla otururlarken içeriye, ‘polis’ yazan yelekleri, otomatik silahları ve telsizleri olan 8 kişi girdi. Bu kişiler, Fevzi Aslan ile Salih Aslan'ı, “Bizimle emniyete geleceksiniz” diyerek alıp gö-

türdüler. Fevzi ve Salih, bir gün sonra Kınalı-Sakarya TEM otoyolunda ölü olarak bulundular. İstanbul Emniyet Müdürlüğü, balistik inceleme sonucunda Behçet Cantürk ile Fevzi Aslan'ı öldüren silahın aynı olduğunu açıkladı.

3 Haziran 1994...

Savaş Buldan, Hacı Karay ve Adnan Yıldırım öldürüldü...

11 Kasım 1994...

Behçet Cantürk'ün avukatı Medet Serhat, evinin önünde, otomobilin içinde katledildi...

Susurluk kazasıyla devlet içinde örgütlü bir silahlı güç ortaya çıkmış mıydı?

Bakın o tarihte Mesut Yılmaz ne diyordu:

“Devlet içinde üç ayrı çete var. Bunlar birbirini öldürüyor...”

Lütfü Topal cinayetiyle iyice ortaya çıkan ‘silahlı güç’ ile ilgili olarak konuşuyordu Mesut Yılmaz...

Biz de o günler şu soruyu yöneltiyorduk:

“Acaba bu üç ayrı çete, PKK'nin gelir musluğunu kesmeye çalışan bir grup mudur ve bu grup daha sonra paylaşım yüzünden birbirlerini öldürmeye mi başlamıştır?”

★★★

Tansu Çiller kükrerken şu soruyu da sordum kendi kendime:

“Özer Çiller, Abdullah Çatlı'yı tanıyor muydu?”

Abdullah Çatlı'nın eşi Meral Çatlı, TBMM Susurluk Komisyonu'na şöyle demişti:

“Abdullah, İbrahim Şahin'i Mehmet Ağar'ı tanırdı. Korkut Eken'i 1982'den beri tanıyordu...”

Bir soru yöneltilmişti Meral Hanım'a:

“Özer Çiller'i de tanıyor muydu?”

Yanıt:

“Görüşüyor olabilirler...”

Meral Çatlı ayrıca şunları da söylemişti:

“Eşimin REFAHYOL'un güven oylaması sırasında önemli kat-

kısı oldu. Kocam emniyet güçleri tarafından kullanılıyordu. O, İstanbul'da kimi işadamlarıyla, Ankara'da kimi politikacılarla yakından tanışırdı...”

Serin bir İstanbul akşamında gözlerimi açtım...

Gökyüzünde çil çil yıldızlar...

Hepsi birden sesleniyorlar:

“Siz ne kadar unutkan bir halksınız!..”

19.7.1997

Mumcu'dan Susurluk'a...

Abdullah Çatlı yaşamıyor ve onun için de tüm tanıkların iddiaları 'yeşil pasaport' taşıyan Çatlı'nın üzerinde yoğunlaşıyor...

Tanıkların ifadeleri, bir Türkiye fotoğrafıdır aslında...

Korkut Eken'in anlattıklarına bir bakalım:

"Abdullah Çatlı'yı 1988 sonrası gerçek ismiyle biliyorum. MİT'te çalışırken İstihbarat Daire Başkanı tanıştırmıştı. İstihbarat elemanı olarak tanıyordum. Hem MİT'e, hem emniyete çalışıyordu. Yeşil, Güneydoğu'da istihbaratta kullanılıyordu, daha sonra kontrolden tamamen çıktı..."

Korkut Eken, Susurluk davasının görüldüğü İstanbul 6 No'lu DGM'de böyle konuşuyor...

Eski Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkan Yardımcısı Hanefi Avcı'nın ifade özeti:

"İbrahim Şahin başkanlığındaki bazı polis memurları ile Korkut Eken'in yönlendirdiği sivil kişiler, yasadışı işlerle uğraşıyorlar, ayrıca görevlerini aşan çalışmalara giriyorlardı..."

Özel Timci Ercan Ersoy'un Avcı'ya tepkisi şöyleydi:

"Kimine bayrağa sarılıp gitmek düşünüyor, kimine ise hapişte yatmak. Devletin tepesindekiler tanık, biz de sanık durumundayız..."

Ne demek istiyor Ercan Ersoy?

Şunu:

"Biz ne yaptıysak bu devleti yönetenlerin bilgisi içinde yaptık..."

Ercan Ersoy, kendine göre haklı. Eğer Abdullah Çatlı yaşasaydı, aynı şeyleri söyleyecekti...

Çünkü, Çatlı'yı hem MİT hem de polis kullandığına göre 'yeşil pasaportu' ona uzaydan vermediler...

Devlet içinde örgütlü bir çete cinayetler işliyor, sonra 'çıkar yüzünden' birbirine giriyor, şimdi de tüm suçu Abdullah Çatlı'ya yük-lüyorlar...

Bunca faili meçhul cinayet, kan, gözyaşı ne içindi?

Yanıtını şöyle veriyorlar:

"Devletimiz için..."

Vedat Aydın'dan Musa Anter'e, Behçet Cantürk'ten Savaş Buldan'a, Cem Ersever'den Mehmet Sincan'a dek işlenen cinayetlerin arkasında hangi örgüt vardı?

Abdullah Çatlı'nın eşi Meral Çatlı, Susurluk Komisyonu'nda ne demişti:

"Eşimin devlet içinde geniş bir çevresi vardı, politikacıları ve işadamlarını çok iyi tanırdı..."

Biz, Türkiye'nin laik-demokratik bir hukuk devleti olduğunu savunuyorsak Susurluk kazasıyla ortaya çıkan 'devlet içinde örgütlü silahlı gücün' üzerine gitmeli ve tüm faili meçhul cinayetlerin aydınlanması için çaba göstermeliyiz...

İşte REFAHYOL gitti, ANASOL-D geldi...

Mesut Yılmaz ve Bülent Ecevit, halka verdikleri sözü unutmadıdır...

Bakın, Mehmet Eymür ne diyor:

"Çatlı, Susurluk'tan önce bakan gibi gezer, polis kimliği kullanır, otellerin kral dairelerinde kalırdı. Son dönemlerde tamamen kontrolden çıkmıştı. Bakanlığa ve Mehmet Ağar'a sık sık gittiğini duydum. Türkiye'de yaptığı eylemleri biliyordum. Bu konuyu Uğur Mumcu ile konuştum..."

Uğur Mumcu, 24 Ocak 1993 yılında katledildi.

O tarihten önce Vedat Aydın ve Musa Anter öldürülmüştü. Uğur'un alçakça katledilişinden sonra da özellikle İstanbul'da yaşa-

yan Kürt kökenli Behçet Cantürk, Hacı Kıray, Savaş Buldan kaçırlarak öldürülmedi mi?

Burada çıkan sonuç şu:

“Uğur Mumcu’nun katledilişini devletin tepesinde bulunan kişiler biliyor. Çünkü, Uğur öldürüldükten sonra bu seri cinayetler işlendi. Önce Uğur yok edildi, sonra ‘Kürt mafyası’ olarak bilinen grup ortadan kaldırıldı...”

Uğur’un eşi Güldal Mumcu, DGM Savcısı Ülkü Coşkun’la soruşturmanın gizliliği konusunda tartışırken şu yanıtı almıştı:

“Üstüme fazla gelmeyin Güldal Hanım, bu işi devlet yapmıştır. Siyasi iktidar isterse Uğur Mumcu cinayeti çözülür...”

Güldal Mumcu, Ülkü Coşkun’a karşılık verdi: “Nasıl yani, izlediğimiz Amerikan filmlerindeki gibi mi?”

Coşkun: “Evet!”

Mehmet Ağar, Emniyet Genel Müdürlüğü koltuğuna oturmuştu. İstanbul’da İslami Hareket adlı yasadışı örgüt militanları yakalanmış, ancak polis tutanaklarda tahrifat yapmıştı. Güldal Mumcu, Av. Emin Değer’le Ağar’ı ziyaret etti.

Aralarında geçen konuşma şöyle:

Güldal Mumcu: “Uğur’un öldürülme olayı kapatılmak isteniyor, sanki bir duvar örülüyor. Çekin bir tuğlayı o duvar yıkılsın...”

Ağar: “O tuğla çekilirse tüm duvar yıkılır...”

Güldal Mumcu: “Çek kenara, çekil öyleyse.”

Mehmet Ağar: “Çekemem...”

Güldal Mumcu: “Çekilirse sen altında kalırsın o zaman...”

Mehmet Ağar, bunun üzerine “Bana bir şey olmaz” gibi bir yanıt veriyor...

Birileri ‘devlet içindeki örgütlü gücün’ işlediği tüm cinayetleri, Abdullah Çatlı’nın üzerine yıkıp kurtulmaya çalışıyorlar...

Bu hep böyle olur!..

Onun için Özel Timci Ercan Ersoy haykırıyor:

“Devletin tepesindekiler tanık, biz sanık...”

Uğur Mumcu, yaşamı boyunca çetelerle uğraşmadı mı?

Susurluk aydınlanmadan, ne Uğur Mumcu katliamı ne de diğer faili meçhul cinayetler çözülür?

Susmayacağız!..

24.7.1997

Demokrasi Düşmanları...

Din bezirgânları saldırıyı sürdürüyorlar:

“ANAP kendi sonunu hazırlıyor...”

Bu arada ‘tarikatlar’ kimi ANAP milletvekilleri üzerinde baskı kuruyorlar...

Ali Coşkun televizyon kanallarında ‘düşünceleri’ni aktarıyor, Ekrem Pakdemirli’nin ‘burnundan soluduğu’ söyleniyor...

Türkiye’yi ortaçağ karanlığına götürmek isteyen ‘karayobaz çeteleri’nin salt Refah’ın içinde olmadığı bir kez daha kanıtlanmış oluyor...

Son günlerde İstanbul’da özel ve ticari taksilerin arka camlarında bir yazı dikkatinizi çekti mi?

Yazı şöyle:

“İmam-hatip okullarımı kapattırmam...”

1994 yerel seçimlerinden önce ise taşıtların arka camlarında şöyle yazıyordu:

“Tek yol İslam!..”

Refah Partisi, 1994 yerel seçimlerini kazanınca bu yazılar ortadan kalkmıştı...

Şimdi TBMM gündeminde sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitim bulunuyor. Din bezirgânları, “imam-hatipler kapatılacak” yaygarasıyla ortalığı ayağa kaldırıyor...

Laik demokratik cumhuriyetle 70 yıldır hesaplaşan yobazlar, askere, memura, işçiye, aydına karşı tavır alıyor ve son kozlarını oynamaya başlıyorlar...

Sağcı mı, solcu mu, dinci mi, dinsiz mi olduğu belli olmayan kimi zibidiler de ‘din bezirgânlarına’ destek veriyor...

Diyorlar ki:

“Demokrasilerde parti kapatılmaz, dayatmacılık olmaz...”

Bu ‘zekâ özürlü’ grup bir de ‘hoşgörü’ üzerine ahkâm kesiyor...

“Gelin birbirimize anlayış gösterelim, hoşgörülü olalım...”

Demokrasiyi araç olarak gören ‘demokrasi düşmanlarına’ neden hoşgörülü olacağız, neden?

Türkiye’nin sorunu, demokrasinin yaşam biçimi olmamasından kaynaklanıyor...

Siz, salt düşüncelerinden ötürü Eşber Yağmurdereli’yi 23 yıl zindana atacaksınız, sonra da ‘hukuk devleti’nden söz edip, yüzünüz kızmazmadan bağırıp çağırıp, “İmam-hatipleri kapattırmayız” diyeceksiniz...

Siz, devlet içinde silahlı güç oluşturup insanları öldüreceksiniz, sonra da kalkıp ‘vatan-millet’ edebiyatı yapıp ‘hoşgöründen’ söz edeceksiniz, tüm foyanız ortaya çıktığında da, “Bu ne biçim laiklik, bu ne biçim demokrasi” diyeceksiniz...

Siz, gencecik çocuklarımızı yargısız infazlarla ortadan kaldıracaksınız, siz Güneydoğu’da bir yandan itirafçılarla öte yandan Hizbullah adlı eli kanlı çetelerle ‘eroin kaçakçılığı’ yapacaksınız, ardından seçim meydanlarında, “Kuran kurslarını kapatanların ellerini kırarım” diyeceksiniz...

Siz, Metin Göktepe’nin katillerini hâlâ yargı önüne çıkarmayacak, Gazi olaylarının suçlusu güvenlik güçlerini bulamayacaksınız sonra da Meclis kürsüsünden, “Biz Amerika’daki gibi laiklik istiyoruz” diyeceksiniz...

Siz, Sivas Madımak Oteli’nde aydınlarımızı, sanatçılarımızı diri diri yakan yobazları savunacak, bir süre sonra da oturduğunuz koltuktan, “Bağımsız yargı” diye sesleneceksiniz...

Siz laçka olan eğitim sisteminde hem gerici-faşist örgütlenmeyi sürdürüp eğitimi tarikat şeyhlerine teslim edecek, sonra da, “Biz laik cumhuriyetin savunucusuyuz” diyeceksiniz...

Sizde hiç utanmak, sıkılmak yok mu?

Milli eğitime dinsel ve siyasal olarak bakanlar çağın gerisinde kalmış, düşlerinde İran ve Suudi Arabistan rejimini görenlerdir...

Bunlar demokrasi düşmanlarıdır...

İlköğretimin bütünlüğü bugün anayasada yer almaktadır...

Görülen o ki, TBMM’yi kuşatan ‘tarikat şeyhleri’ sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitimi engellemek için diretmektedirler...

1973 yılında çıkan Milli Eğitim Temel Yasası’nın 22. maddesini okuyalım:

“İlköğretim, 6-14 yaşlarındaki çocukların eğitim ve öğretimini kapsar. İlköğretim, kız ve erkek bütün vatandaşlar için zorunludur ve devlet okullarında parasızdır.”

Şimdi yapılan tartışmayla, çocuklarımıza hem bilimsel öğretim hem de isteğe bağlı Kuran kurslarına gitmelerinin yolu açılıyor. Yani, ‘şeriata giden yolda’ önemli bir adım atılmak isteniyor...

Şeriatçılar pusuda değil, görevlerinin başında...

Onların öyküsünü Işık Kansu yazmıştı. Yurttaş olmanın ayırdına varmak istiyordu onlar.

Ne diyordu Işık, yazısında:

“Karşıdaki mezarlık yaşam ile ölüm arasındaki gereksizliği vurguluyor...”

Diyarbakır’ın Seyrantepe semtindeki Aziziye Mahallesi’nde bir ev çöktü, Zeynep Uçak ve Dilnavez Sert adlı iki çocuk göçük altında kaldı...

Evet... İki çocuk öldü...

Onlar belki okuyacaklardı, 8 yıllık kesintisiz, parasız, zorunlu eğitimden yararlanacaklardı...

O çocukların gözleri ne renkti Işık Kansu, söyler misin ne renkti?..

25.7.1997

Şeriata Giden Yol...

Genelkurmay Başkanlığı'nın Mart 1997'de İçişleri Bakanlığı'na gönderdiği raporda neler yazılıydı?

Doğu, Güneydoğu, İç Anadolu'daki kimi vali ve kaymakamların tarikat şeyhleriyle olan yakın ilişkileri, şeriatçı örgütlenmede üstlendikleri görevler...

REFAHYOL iktidarı Genelkurmay Başkanlığı'nın bu önemli raporunu göz ardı etti; bilerek o vali ve kaymakamlar hakkında bir soruşturma başlatmadı...

Genelkurmay Başkanlığı 'polis örgütü'nde aynı örgütlenmenin olduğunu İçişleri Bakanlığı'na duyurmuş muydu?

Evet!

O halde dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener bu konuda niçin bir soruşturma başlatmamıştı?

Nedeni açık: 'İşlerin tıkr tıkr yürümesi' için...

Bugün şeriatçı yapılanmanın en yoğun olduğu yer İçişleri Bakanlığı'dır.

Kimi vali, vali yardımcıları, kaymakamlar, polis müdürleri şeriatçı vakıflara destek oldukları gibi, özellikle Nurcularla çok sıkı ilişkiler içinde dirler. Kamu yöneticileri, bu ilişkinin dışında özellikle Nur cemaatinin dergâhlarına girip çıkmaktadırlar...

ANASOL-D iktidara gelmesine karşın özellikle polis örgütünde sayıları giderek azalan Atatürkçü, demokrat ve yurtsever polisler 'kızağa' alınmaktadır. Ayrıca aileleri CHP ve DSP'li olan polisler 'sakıncalı' olarak bakılmaktadır. Alevi kökenli polisler ise 'emniyet örgütünde' pasif görevlere atanmaktadır...

İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürü Osman Güneş, arkadaşımız Alper Ballı'nın yazdığı gibi bir tarikat üyesi olup Samsun'da

6 yıl imamlık yapmış mıdır? Ayrıca haziran ayında kura çeken 60 kaymakamdan 20'si Nurcu mudur?

Bugün imam-hatip lisesi mezunlarının yüzde 90'ının meslekleri dışında çalıştıkları bir gerçek değil midir?

1983 yılında Bülend Ulusu hükümeti, imam-hatip çıkışlılara yüksek öğretimin her dalına girebilme olanağı sağladı.

Bu kişiler o tarihten itibaren özellikle siyasal bilgiler ve hukuk fakültelerini tercih ettiler.

1997 Türkiye'si'nde ise İçişleri ve Adalet Bakanlığı 'imam-hatip çıkışlı' kişilerce dolduruldu...

Genelkurmay Başkanlığı'nın hazırladığı raporda her şey açık bir biçimde ortaya çıkıyor...

1991-1992 yıllarında 390 olan imam-hatip liselerinin sayısı bugün 525'e ulaşmıştır...

Şimdi size Dokuz Eylül Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü'nden Doğan Duman'ın hazırladığı doktora tezinden bir bölüm aktarıyorum:

“1983'te yapılan yasa değişikliğinden sonra imam-hatip çıkışlılar başka alanlara yönelmişlerdir. 1987 yılında Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Prof. Dr. Cemal Mihçioğlu'nun yaptığı incelemenin sonuçlarına göre, SBF'de okuyan öğrencilerin yüzde 40'ının imam-hatip çıkışlı olduğu, bu oranın 1992 yılında yüzde 60'a yükseldiği görülmektedir. Yine 1988 yılında ÖSYS sınavlarında 8 bin 714 imam-hatipli hukuk fakültelerini, 4 bin 754'ü de kamu yönetimini birinci tercih olarak kullanırken, sadece 2496'sı ilahiyat fakültelerinde karar kılmıştır. Aynı yıl bir yükseköğretim programına yerleşen 9 bin 931 imam-hatipliden yalnızca 981'i, yani onda biri ilahiyat fakültelerinde eğitime başlamıştır.”

1994 yılında Başbakanlık Müşavirliği'nce hazırlanan 'Eğitimde Dinselleşme' raporundan yola çıkarak bir haber-araştırma hazırlayan Celal Yılmaz ise 1989-90 ile 1992-1993 yıllarında imam-hatip liselerindeki öğrenci artışının diğer meslek liselerine oranla çok yüksek olduğunu (imam-hatip yüzde 54, diğerleri yüzde 18) belirtiyor...

Burhanettin Söylemez adlı bir imam-hatipli, 1990 yılında TÜ-SİAD'ın hazırladığı 'Eğitim Raporu'na gönderdiği yazıda bakın ne diyor:

“Kendi emel ve çıkarlarınıza hizmet edecek kukla insanlar yetiştirmek için açtınız bu imam-hatip okullarını. Ama şu bir gerçektir ki, Cenab-ı Allah, Müslümanlara hep düşmanları vasıtasıyla yardım edegelmiştir... Sizin düşündüğünüz gibi olmadı. İmam-hatip okulları imam yetiştiren okul olgusunu çoktaan yıktı geçti. Bugün Elhamdülillah Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden tutun da hukuk, tıp, bilgisayar mühendisliği ve mühendislik fakülteleri gibi hatırı sayılır okulların çoğunda imam-hatip mezunları, yani bizler varız... Ve daha da çoğalarak bizler var olmaya devam edeceğiz inşallah. Şuna da inancımız sonsuz ki, bu vatani sizler değil, yine bizler, yani inançlı insanlar kurtaracaktır, geçmişte olduğu gibi. O zaman sizler kaçacak delik arayacaksınız...”

Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitimi 'siyasi malzeme' yapanlar neyin hesabındalar?

Hesap ortada: Laik demokratik cumhuriyeti kuşatıp, şeriata giden yolda yürümek...

REFAHYOL'un bir yıl içinde neler yaptığını görmeyenler 'demokrasi düşmanları'nı neden korurlar?

Şunun için: Ayaklarını yere basmadıkları ve Cezayir gerçeğini görmediklerinden...

Müslümanlığı tekellerine alanlar “Müslüman vali, kaymakam yerinde kalsın” diyerek ANASOL-D'ye baskı uyguluyorlar...

800 kaymakamdan 300'ünün tarikatlara bağlı olduğu Türkiye'de 'şeriat tehlikesi'nin kalmadığını söyleyenlerin uyanık olması gerekiyor...

Olay, Konya Valisi Ziyaeddin Akbulut'u görevden almakla bitmiyor!..

Öyle değil mi?

28.7.1997

‘Dinci Faşistler’...

Şeriatçılar azıyor, azdıkça da gerçek yüzleri ortaya çıkıyor...

Ellerinde yeşil bayraklarla yürüyen topluluk, “İmam-hatipler kapatılamaz” diye bağırırken, akşam saatlerinde TEM otoyolunu kapatıyorlar...

Beyaz Cami’nin önündeki sarıklı topluluğun başında Abdurrahman Dilipak ile Mustafa Karahasanoğlu’nun bulunuşu herkesin dikkatini çekiyor...

Abdurrahman Dilipak, yani Spak Abdurrahman bu tür eylemleri çok sever.

10 Nisan 1994’te Taksim Alanı’nda da boy gösteren Spak Abdurrahman “Şeriat gelecek, laikler geberecek” diyenlere seslenmişti...

Dün sabah Spak Abdurrahman’ın çalıştığı gazeteye şöyle bir göz attım...

En tepede Metin Göktepe’nin fotoğrafı ve başlık dikkatimi çekti: “Polisler isyanda...”

Haberi okumaya başladım. Haberi yazarlar, Metin Göktepe’yi öldürdükleri savlanan, haklarında tutuklama kararı bulunan, ancak Başbakan Mesut Yılmaz’ın talimatına karşın Afyon’daki duruşmaya yakalanıp getirilmeyen polis memurları olmalıydı.

Haberde şöyle diyordu polisler:

“Bir toplumsal olay söz konusuydu. Orada, üstlerimiz tarafından bize verilen talimatı uygulayıp topluluğu dağıtmak istedik. Gazeteciler de vardı. Onlara işimize engel olmamaları konusunda uyarıda bulunduk. Bazı kişileri engellemede bulundukları için gözaltına

alldık. Bunların içinde Göktepe de varmış. Gazeteci olup olmadığını araştırdık. Bir süre sonra gazeteci olduğunu anlayıp salıverdık. Daha sonra ise ölüm haberi medyaya yansıdı. Bizim gözaltına almamızdan ve salıvermemizden saatler sonra, spor salonunun dışında görölmüş. Polis memurlarının herkesin gözü önünde aldıkları bir şahsı öldürdükten sonra dışarı attığı iddiasına kargalar bile güler. Biz bunun araştırmasını yaptık. Bu işi yapan bir sol örgüt. Gözaltı olayını kendisinden öğrendikten sonra, hemen işi bitirdiler. Sol örgütler, kendi adamlarını harcadılar, sonra da onun ismini propagandalarına alet ettiler.”

Polis memurları devam ediyordu konuşmaya:

“Biz yargılanmak için değil, infaz edilmek için çağrılıyor. Cumhurbaşkanı bile medyanın baskısı altında. Cumhurbaşkanı bölücülükten mahkûm bir gazeteciye ödöl verdi. Bu davranış medyanın baskısının en önemli göstergesidir. Duruşmaların yapıldığı salonlar, adeta miting alanı gibi. Kesinlikle can güvenliği yok. Medya kendini yargı makamına oturtmuş durumda. Bakınız. Sabah muhabirleri İETT şoförünü öldürdü, ama olay örtbas edildi. Böyle bir ortamda yaşıyoruz. Duruşmalara ancak can güvenliğimizin sağlanacağı konusunda yeterli garanti verilirse katılırız.”

Bunlar, bağımsız yargıya bile dil uzatıp açığa alınan ve bir türlü yakalanıp yargı önüne çıkarılmayan Metin Göktepe cinayeti sanığı polis memurlarını niçin savunuyorlar? Bunlar, Saray Cezaevi’nde yatan gazeteci Işık Yurtçu’yu ‘bölücü’ diye neden suçluyorlar?

Hani bunlar düşünce ve inanç özgürlüğünü, insan haklarını, yaşama hakkını savunurlardı?

Bir haber daha var Spak Abdurrahman’ın gazetesinde...

Bu kez hedefleri gazeteci Ayşe Önal. Şöyle yazmışlar:

“Eski bir Marksist olan ve son zamanlardaki tutumuyla bu zihniyetten vazgeçmediği halde önce kartel medyasında, oradan atıldıktan sonra da Müslümanların birikimiyle kurulmuş olan Kanal 7’de çalışmayı içine sindiren Ayşe Önal’ın tutumu protesto ediliyor. Ayşe Ö-

nal'ın ekranda sunuculuk yapması gerekirken 'İslamcılar çifte standartlı' diyerek hem RP'yi hem Müslümanları suçlaması bardağı taşıran son damla oldu. RP'nin hükümetteyken Susurluk olayının üzerine gitmediğini ileri süren ve 'Çiller'i aklamakla Refah Partisi kirlenmiştir' diye RP'ye saldıran Ayşe Önal, 70'li yıllarda Bahçelievler'de öldürülen solcular için, 'Onlar benim arkadaşlarımdı. Onları Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı, İsa Armağan öldürdü' dedi. Ayşe Önal'ın kendisinin suçlayıcı üslubunu düzeltmek isteyen ve sakin olmaya davet eden Akşam gazetesi başyazarı Nazlı Ilıcak'a da kızarak renkten renge girmesi hayretle karşılandı. Müslümanların parasıyla kurulan Kanal 7'de bir eski Marksistin, RP'ye ne zamana kadar saldıracağı, Müslümanları aşağılamasına daha ne kadar göz yumulacağı merakla bekleniyor."

Görüldüğü gibi Ayşe Önal'ın Kanal-7'de söylediklerini içine sindiremiyor Spak Abdurrahman'ın gazetesi...

Ayşe Önal, 'devlet içinde örgütlü silahlı çeteleri' savunsaydı bizim şeriatçı tosuncuklar o zaman ne yapacaktı? Alkışlayacaklardı...

İşte bunların gerçek yüzleri budur. Bunlar demokrasiyi amaç değil, araç olarak görürler...

Sizi gidi 'dinci faşistler' sizi!..

29.7.1997

Örtüyü Kaldırın!..

Uğur Mumcu Cinayeti Araştırma Komisyonu üyesi DSP İzmir Milletvekili Ahmet Piriştina ilginç açıklamalar yaptı...

Ahmet Piriştina, Uğur'un çok eski bir dostudur. Ben, İzmir'de bulunduğum yıllarda Uğur'la birlikte Ahmet Piriştina'ya gider, geceler boyu sohbet ederdik...

Ahmet Piriştina'ya sordum:

"Komisyon çalışmalarında en çok hangi konu üzerinde durdunuz?"

Piriştina, "Önce komisyon konusunda bilgi vereyim" deyip ekledi:

"Meclis araştırma komisyonlarının çalışmalarını engelleyen 'devlet sırları-ticari sırlar' kavramlarının sınırlarının, kapsamlarının ve niteliklerinin içtüzükte tarif edilmesi gerekmektedir. Ülkemizde; Meclis araştırma komisyonlarının görevleriyle ilgili olarak üçüncü şahısları komisyona bilgi vermeye zorlama veya komisyona zorla getirerek bilgi vermelerini sağlama yetkileri bulunmamaktadır. üçüncü şahıslar ancak iyi niyet kuralları çerçevesi içerisinde istedikleri takdirde komisyonların davetine uyarlar. Bu durum, komisyonun çalışmasını zaafa uğratmakta ve komisyon bu noktadan sonra işlevsiz hale gelmektedir."

Soru:

"Cinayette bir bağlantı bulabildiniz mi?"

Yanıt:

"Uğur Mumcu cinayetini çözmeyi namus borcu olarak değerlendiren devlet yetkilileri ve uzmanlar olaydan sonra en çok İslami Ha-

reket Örgütü (İHÖ) ve bir komşu ülkenin olayı yönlendirdiği üzerinde durmuşlardır. Yetkililerin gözünde; örgüt elemanlarının yakalanma tutanaklarında tarihlerindeki tahrifata rağmen İHÖ'nün olayla ilgili olduğu görüşü giderek ağırlığını kaybetmiştir.

Olayı gördüğünü iddia eden tanık Ayhan Aydın, 2 örgüt elemanını teşhis ettiğini komisyona verdiği ifadede tekrarlamıştır. Aylarca emniyet tarafından komisyona getirilmesini beklediğimiz Ayhan Aydın, bu sağlanamayınca, komisyondan aldığımız yetkiyle benim ve komisyon görevlisi Erol Yılmaz'ın gayretleriyle bulunmuş, kendisinin komisyona ifade vermesi sağlanmıştır. Ancak, komisyona verdiği ifadeden hemen sonra götürüldüğü DGM Savcılığı'nda ifadesini reddetmiştir.”

Ahmet Piriştina, bu arada ilginç bir saptama yapıyor...

Diyor ki;

“Nasıl ki, Uğur Mumcu cinayetinin çözülmesi birçok faili meçhul cinayeti aydınlatacaksa, Turgut Özal'a yapılan suikast girişiminin perde arkası da birçok karanlık olaya ışık tutacaktır...”

Acaba, Semra Özal, eşine yönelik suikast girişimiyle ilgili bilgileri niçin kamuoyuna tümüyle açıklamıyor?

Biliyoruz ki, Semra Özal, kimi gazetecilere yaptığı açıklamalarda, suikast girişimiyle ilgili bazı bilgileri eşinin kendisine aktardığını söylemiştir.

Ahmet Piriştina, “Uğur Mumcu cinayetinin ardındaki en güçlü olasılıklardan birisi de kaçakçılık bağlantısıdır” dedikten sonra şöyle konuşuyor:

“Behçet Cantürk'ün itirafları sonucu kendisiyle bağlantılı uyuşturucu kaçakçıları 3 ayrı Batı ülkesinde yargılanmış ve mahkûm olmuşlardır. Birçok sorgulamadan geçen, daha sonra öldürülen Behçet Cantürk hukuk sistemimizce cezalandırılamamıştır.

Mumcu öldürülmeseydi, Batı'daki örnekleri gibi Cantürk'ün, hukuk sistemimiz içinde cezalandırılmasını mutlaka sağlayacaktı. Bu ka-

nıya, Uğur Mumcu'nun çalışmalarını çok yakından izleyen gazeteci arkadaşı Ünal İnanc'ın komisyonumuza vermiş olduğu ifadeden var-maktayım. Hülya Ağansoy, eşi Tefvik Ağansoy'un Uğur Mumcu ola-yını bildiğini, ancak, kendisine bu konuda can güvenliği açısından bil-gi vermediğini söylemiştir. Tefvik Ağansoy'un herhangi bir olayla il-gili bilgi edinebilme ağının çok geniş olduğu inancında değilim. O dönemdeki yakın çevresi mutlaka araştırılmalıdır.”

Ahmet Piriştina'nın bize anlattıkları ve Uğur'un eşi Güldal Mum-cu'yla yaptığımız görüşmeler bizi bir noktaya getiriyor: “Devlet için-de örgütlü silahlı çeteler...”

Uğur Mumcu cinayetinin taşeronu kimdir?

DGM Savcısı Ülkü Coşkun, Güldal Mumcu'ya ne demişti:

“Devlet yapmıştır, siyasal iktidar isterse çözer...”

Eli kanlı çeteler ne diyordu:

“Ne yaptıkça devletimiz için yaptık...”

Tansu Çiller'in şu sözlerini yoksa unuttunuz mu?

“Devlet için kurşun atan da, kurşun yiyen de kahramandır...”

Dört buçuk yıl önce namus sözü verenler, Uğur Mumcu'yu al-çakça katledenleri bulabilecekler mi?

Kaldırın Susurluk'un örtüsünü, katiller ortaya çıksın!

1.8.1997

İrtica Raporu...

Genelkurmay Başkanlığı kapsamında oluşturulan ‘Batı Çalışma Grubu’nun hazırladığı ‘İrtica Raporu’, Türkiye’nin ‘kara tehlike’ ile karşı karşıya kaldığını açık bir biçimde gösteriyor...

Önce eğitim sisteminden kaynaklanan tehdide bakalım:

“1990 nüfus sayımına göre; Türkiye’de 6 ve daha yukarı yaş grubunda okuma yazma bilmeyenler nüfusun yüzde 19.6’sını teşkil etmektedir. Okur-yazar erkek nüfusunun yüzde 73.66’sı ilkokul mezunu veya herhangi bir eğitim kurumunu bitirememiştir. Kadınlarda bu oran yüzde 81.6’dır.

c Bu tabloyu değerlendirdiğimizde, temel eğitimi 8 yıl kabul edersek, nüfusun yüzde 85’i temel eğitim görmemiştir. Bu grubun tamamına yakın kısmı, milli gelirden en az pay alan birinci ve ikinci dilim içindedir.

c Nüfusun yüzde 85’ini teşkil eden bu eğitimsiz gruba yaklaşmak ve onları kandırmak çok kolay olacaktır. Bu gruptaki insanları kandırmak için kullanılacak en etkili yöntem de halkın dini duygularını istismar etmektir.

c Ayrıca irticacı çevreler, çocuklarımızı kendi istekleri doğrultusunda eğitmek için büyük gayret içerisinde. Bu kapsamda, 610 imam-hatip lisesinde kabiliyetli, zeki, çalışkan ve fakat çoğu yoksul ailenin çocuğu, yaklaşık 600 bin öğrenci şeriat esaslarına göre yetiştirilmektedir. Bu okullardan mezun olanların sayısı 1 milyon 100 bindir. Bu mevcut, ihtiyacın 13 katıdır. Okullarda ve yurtlarda çocuklara açıkça Atatürk düşmanlığı aşılanmaktadır. Şeriatçı görüşü benimseyen bu personel kamu kurum ve kuruluşlarına yerleştirilerek devlet kuşatılmaya çalışılmaktadır.

c Mevcut seçim yasası ve eğitim sisteminin devam etmesi halinde; 2000 yılı milletvekili genel seçimlerinde milli görüşçü partilerin, din eğitilmiş seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 34'ü ile tek başına iktidara gelerek, ülkede dine dayalı devlet düzenini kurabilecek her türlü değişikliği yapabilecekleri, 2005 yılı milletvekili genel seçimlerinde ise yaklaşık 6 milyon 500 bin ilave din eğitilmiş seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 67'sini alarak her konuda mutlak çoğunluğu elde edebilecekleri değerlendirilmektedir.”

Görüldüğü gibi şeriatçılar eğitime büyük önem veriyor.

Tarikatlar 'özel okullar' kurarak devlet içinde örgütlenmenin bir kolunu oluştururken imam-hatip ve Kuran kurslarıyla da diğer şeriatçı gruplar karşı atağa geçiyor...

Hepsinin de amaçları ortak: Laik cumhuriyeti yıkıp yerine İslam cumhuriyetini kurmak...

Son günlerde kesintisiz zorunlu eğitime karşı çıkanlar da bu grup içinde yer alan Hizbullah ve İBDA-C militanları...

Şeriatçı örgütlerin yurtdışı, belediyeler, yazılı ve görsel basından aldığı destek nedir?

İşte yanıtı:

“Örgütlerin yurtdışı kaynakları: Türkiye’de İslami devrim yapılmasını arzulayan ve bu yolda çalışan İslam ülkeleri; bu çevrelerin yurtdışında kurdukları örgüt, vakıf, dernek ve şirketler; Türkiye’nin bölünmesi ve yıkılması ile kendisine menfaat sağlayacak ülkeler (Yunanistan, Ermenistan, GKRY gibi); irticai örgütlerin yürüttükleri silah ve uyuşturucu kaçakçılığı; kara para aklamak suretiyle elde edilen gelirler.

• Belediyelerin sağladığı destekler: 1984 mahalli idareler seçim sonuçlarına göre 14 büyükşehir belediyesinden altısında (Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Erzurum, Kayseri ve Konya; ayrıca 65’inden 17’sinde olmak üzere, toplam 23 ilde Refah adayları belediye başkanlıklarını kazanmışlardır. Bu illerde, özellikle Ankara, İstanbul, Kay-

seri ve Konya’da irticacı icraatlar dikkati çekecek kadar ileri götürülmüştür. Bu belediyelerde fakir ve yoksul halk üzerinde çok etkili olunmuştur. Bu insanlara yapılan maddi yardımlarla irticai eylem ve faaliyetlerde bulunmaları sağlanmaktadır.

Yazılı ve görsel basın ve yayın organlarından kaynaklanan tehdit: İrticacı unsurlar taraftar kazanmak ve yandaşlarını eğitmek maksadıyla geniş bir medya grubu oluşturmaya çalışmaktadırlar. Halen ve hemen hemen her şehirde irticayı destekleyen gazete ve mecmua çıkartılmakta, radyo ve televizyon istasyonlarından yayın yapılmaktadır. İrticacı medya, adil düzen safsatası ile fakir halkın dini duygularını, örf ve âdetlerini istismar ederek görüşleri doğrultusunda kamuoyu oluşturmaktadır.”

Genelkurmay Başkanlığı’na bağlı ‘Batı Çalışma Grubu’ nun hazırladığı İrtica Raporu’ Türkiye’nin hangi noktaya geldiğini net bir biçimde sergiliyor...

Raporda bir önemli konunun altı da şöyle çiziliyor:

“Bugün önemli birçok devlet kadrosu irticai kesimin eline geçmiş bulunmaktadır. Milli Eğitim ve Emniyet teşkilatına sızılmış, birçok mahalli idare ve kamu iktisadi teşebbüslerinin büyük bir bölümünde kadrolaşma yönünde altyapı tesis edilmiştir. İrticai kesim; amaçlarına ulaşmada en büyük engel olarak Türk Silahlı Kuvvetleri’ni görmektedir. Bu nedenle Türk Silahlı Kuvvetleri’ne sızma girişimlerini büyük bir gizlilik içerisinde ve inatla sürdürmektedir. İrticai kesim, belirtilen hedefin tahakkuku amacıyla bir taraftan imam-hatip okulu mezunlarının harp okullarına girmesi yönünde yasa değişikliği dahil, çeşitli alanlarda mücadele verirken, diğer taraftan askeri lise, harp okulları ve üniversitelerdeki askeri öğrencilerle astsubaylara ve uzman erbaşlara el atmaktadır.”

4.8.1997

Laik-Demokrat Medya!..

Birkaç gündür gazetelerde, “Poliste şeriatçı örgütlenme” başlıklı haberler yayımlanıyor; Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın uzun bir çalışma sonucu hazırladığı rapora değinilip şöyle deniliyor:

“İrtica örgütlerinin polis kolejleri ile polis akademisinde kadrolaşma için büyük çalışma yaptığı belirtildi...”

Rapor ‘çok gizli’ ve 10 Mart 1992 yılında hazırlanmış...

Raporun bir bölümü şöyle:

“Elde edilen bilgiler doğrultusunda yapılan takip-tarassut ve tahkikatlarda, Ankara Polis Koleji öğrencilerinin yüzde 50’sine yakın bir kesimi ile çeşitli şekillerde temas kuran örgüt elemanları, kendilerine yakın olanlar üzerindeki ajitasyon çalışmalarını sistemli olarak yürütmektedirler. Çeşitli görünüm altında kurulan vakıf ve açılan evlerde ailelerinin izniyle yetiştirilen zeki, çalışkan öğrencilerin meslek okullarına yerleştirilme planında polis kolejleri de payını almıştır.

Cumartesi ve pazar günleri öğrenciler, sınıf imamlarının belirlediği adreslerde 5-6 saatlik eğitim çalışmasına katılmaktadır. Akademi ve kolej öğrencilerini karşılaştırmamaya özen gösteren bu kesim, öğrencilere sivil elbise giydirip daha sonra toplantı evlerine gitmelerini sağlıyor.”

10 Mart 1992’de Başbakan Süleyman Demirel, Başbakan Yardımcısı ise Erdal İnönü’dür...

Haberi yayımlayan gazete, raporda, ‘Fethullahçılar’ olarak bilinen Nurcuların adını açıklamak istemiyor...

Saygı Öztürk imzalı haberde, mutlaka ‘Fethullahçı’ adının geçtiğini tahmin ediyorum.

Bu bir yana benim de elimde olan raporda, ‘Fethullah Gülen’in talebeleri’ cümlesi yer almaktadır...

Sanırım, haber sekreteri arkadaş, yöneticilerin ‘uyarısı’ üzerine rapordan bu cümleleri çıkarmış...

Saygı Öztürk, ‘çok gizli’ raporu 1994 yılında Hürriyet’te yayımlamıştı. Her zaman olduğu gibi Fethullah Gülen’in avukatları haberi tekzip etmişlerdi...

Cumhuriyet okurları anımsarlar. Fethullah Gülen’le ilgili yaklaşık 200 yazı yazdım. Fethullahçıların polis kolejlerinde, askeri okullarda ve Milli Eğitim’de nasıl örgütlendiklerini uzun uzun anlattım...

Türkiye, REFAHYOL sayesinde irticayla tanışmadı; Fethullah Gülen, Turgut Özal’dan Bülent Ecevit’e; Mesut Yılmaz’dan Hikmet Çetin’e dek pek çok siyasetçiyle ilişki kurdu ve ‘şeriatçı örgütlenmeyi’ gerçekleştirdi. Fethullah Gülen bununla da yetinmeyip ‘medya patronları’nın gözüne girdi, kendisiyle ilgili yayınları önlemesini bildi...

Sabah gazetesi, dün polisteki şeriatçı örgütlenmeyi haber yapmış ama tek satır Fethullahçılardan söz etmiyor...

RP’li Şevki Yılmaz’la, Hasan Hüseyin Ceylan’ın konuşmalarını yayımlamak ‘şeriatla mücadele’, Fethullah Gülen’in poliste örgütlenmesinde adını yazmamak ‘ılımlı İslam’ masalına inanmak oluyor...

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı’nın ‘çok gizli’ raporunda adı geçen Polis Akademisi öğretim üyeleri Ali Şafak, Rıfkı Kaymaz, İbrahim Okatan, Bilal Coşkun, İsmet Toprak, Remzi Fındıklı, Ahmet Karaaslan, Ahmet Eyicil ‘Fethullahçı’ değiller mi? Bu kişiler rapora göre, “Şeriat düzeni, demokratik cumhuriyet düzeninden daha iyidir” demediler mi? Ali Şafak, Atatürk’e karşı söylediği sözlerle tepki toplayan Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe’yi açılan soruşturmada aklayan kişi değil mi? Şükrü Karatepe, eski bir Fethullahçı olarak bilinmiyor mu?

Yeni Yüzyıl gazetesi durduk yere Fethullah Gülen dizisi niye hazırladı acaba?

Hocayı aklamak için!

Kamuoyunun bir bölümü bugünlerde ‘ılımlı İslam’ı tartışıyor. Kimileri Fethullah Gülen’i öve öve bitiremiyor...

Fethullah nerede? Amerika’da... Fethullah, Amerika’da bazı önemli kişilerle görüştü mü? Evet görüştü! Kimdir bu kişiler? Bazı devlet ve istihbarat görevlileri olduğu söyleniyor!.. Adları? Şimdilik vermiyoruz!.. Hasta mı? Öteden beri şekeri ve kalp rahatsızlığı var, ancak Amerika’da tedavi görmüyor!.. Fethullah, New York’ta bir doktora öğrencisinin evinde kalmıyor mu? Evet! Türkiye’ye ne zaman dönecek? Orası belli değil! Neden? Kendisine dokunulmaması için güvence istiyor...

Çok açık söylüyorum:

ANASOL-D irticayla mücadele edemez. İrtica için asıl tehlike tarikatlar ve dolayısıyla Fethullahçılar hem Mesut Yılmaz’ın hem de Bülent Ecevit’in çevresini kuşatmışlardır.

Göreceksiniz ne polis ne de Milli Eğitim’deki ‘şariatçı örgütlenme’ çözülecektir. Fethullahçıların ardında büyük parasal güç ve ‘laik, demokrat’ medya vardır...

İrticayla mücadele; devlet erkini elinde tutan siyasi iktidarın ve laik, demokrat medya patronlarının gözlerinin açılmasıyla olur!..

5.8.1997

Vakıflar, Medreseler...

Sabah saatlerinde Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı İstanbul - Bakırköy Sağlık Ocağı'nın önü...

Onlarca insan muayene olmak ve ilaç almak için sıra bekliyor. Hastaların çoğunluğu emekli memurlardan oluşuyor...

Muayene olan hastalardan Bakırköy Hizmet Vakfı 250 bin ve 500 bin liralık makbuz kesiyor. Emekli Sandığı karnesi olanlar 250 bin ve karnesi olmayanlar 500 bin lira vermek zorunda kalıyor...

Elinde makbuzla dolaşan görevliye soruyoruz:

“Niye para topluyorsunuz?”

Yanıt:

“Zorla almıyoruz...”

Elimdeki Seri-A 01651 no'lu makbuzu gösteriyorum...

Görevlinin yanıtı bu kez şöyle:

“Allah rızası için sen de ver öyleyse...”

Makbuzu bir kez daha gösterip “Ben verdim” diyorum. Görevli “Ben seni tanımıyorum” yanıtı veriyor. Bu kez ben bir soru daha yöneltiyorum:

“Hizmet Vakfı bu paraları ne yapıyor?”

Görevli:

“Makbuzun üstünü oku, anlarsın...”

Daha önce okuduğumu söylüyorum. Görevli “O zaman anlamışsındır paraların nereye gittiğini” diyor...

Makbuzun üzerinde şunlar yazıyor:

“Vakıf Senedi: 3-4. Bakırköy Çarşı Camii ve tesislerini korumak ve yaşatmak, öğrencilere kurs ve eğitim imkânı sağlamak, bunları takip etmek, kontrol etmek, muhtaçlara yiyecek temin etmektir...”

Günde 100-150 kişiden para toplanıyor...

Bu yasal mıdır?

Hayır!

Dernekler Yasası'na göre Emniyet Müdürlüğü'nden alınan makbuzların kullanılması gerekiyor. Yani makbuzların dernekler masasınca onaylanması gerekiyor...

2500 dinci vakıf, 70 bine yakın açık ve gizli Kuran kursu, 5 binin üzerinde ev, dersane ve pansiyonu kimler elinde bulunduruyor?

Süleymancılar, Fethullahçılar başta olmak üzere diğer tarikatlar...

Amaçları nedir bunların?

Laik demokratik cumhuriyeti yıkmak, yerine şeriat hükümlerine dayalı bir İslam cumhuriyeti kurmak!..

Yıllardır poliste, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde, Milli Eğitim'de örgütlendiler, askeri liselerde, polis koleji ve akademilerinde gencecik çocuklarımızın beyinlerini yıkadılar...

Kim kollayıp korudu şeriatçıları?

Merkez sağ partiler!..

RP, önceden hazırlanan şeriatçı tabana gelip oturdu...

Sadece Türk Silahlı Kuvvetleri'nde kadrolaşamadılar; 12 Mart ve 12 Eylül'ün cuntacı paşalarından destek görmelerine karşın bu durumu ele geçiremediler...

Şimdi onlar için tek düşman Türk Silahlı Kuvvetleri ile demokratlar ve yurtseverlerdir...

Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu eğitime karşı çıkanların temel amacı laik demokratik cumhuriyeti yıkmak değil midir?

70 bine yakın Kuran kursunda körpecik çocuklar, Afganistan'daki Taleban gibi yetiştiriliyor...

Ya camiler?

İstanbul'un varoşlarında, camilerde yatıp kalkan, yaşları 13-18 arası binlerce genç insan var!

Sahi, bu insanlar ne yapıyor camilerde?

Profesör Süreyya Sırma diyor ki:

“Camilerde sadece ibadet yapılmaz, buralarda siyasi meseleler de görüşülür...”

İyi de camileri Güneydoğu’da ‘örgüt evi’ gibi kullanan, silah deposu yapan Hizbullah adlı yasadışı örgüt değil midir?

★★★

Tarih 6 Ağustos 1997...

Bir su tankeri İstanbul’un Sultanahmet semtinde dolaşıyor...

Tankerin üzerinde bir yazı var:

“Elmas Sultanahmet Kuran Kursu Arapça Yatılı Medreseleri...

Telefon: 0212 / 518 18 37”

Telefonla arıyoruz... Karşımıza çıkan kişi şöyle diyor:

“Çocuğunuz 14 yaşında olmalı, imtihanla alıyoruz. Eğer 13 yaşından küçükse camilerde yatıp kalkacak.”

Soruyoruz:

“Ayda ne ödeyeceğiz...”

“Medreseler parasızdır. Ben 18 yıldır bu işi yapıyorum, beş kuruş almadım. Şeriat için, cihat için görev başındayım...”

Ey DYP ve ANAP milletvekilleri, il ve ilçe yöneticileri, 1997 Türkiye’si’ndeki medreselerden haberiniz var mı? Hâlâ kesintisiz zorunlu eğitime karşı çıkmak için çaba harcayacak mısınız?

Türkiye’nin içinde bulunduğu durum işte ortada! Boğaz manzaralı konutlarınızdan biraz çıkın ve Türkiye’ye değil, sadece İstanbul’a bakın, nereden nereye geldiğimizi göreceksiniz!...

7.8.1997

Kin ve İntikam...

Güneydoğu'da operasyonlarda öldürülen yirmi beş PKK'lıdan ikisinin cesedi Hakkâri sokaklarında üstü açık bir araçla niye dolaştırıldı?

Hakkâri Vali Yardımcısı Nihat Canbolat olayla ilgili şu açıklamayı yapıyor:

“İki PKK'linin cesedinin bir araca konularak dolaştırılmasının nedeni, teröristlerin ölü olarak ele geçirildiklerine ilişkin beyanların yalan olduğuna yönelik propagandalar yüzündendir...”

Laik, demokratik bir hukuk devletinde böylesine ilkel bir davranış olur mu?

Hakkâri'nin sokaklarında üstü açık bir araca konularak dolaştırılan iki PKK'linin cesedi, devletin kin ve intikam içinde olduğunu göstermez mi?

Eski Amerikan filmlerini anımsatan bu görüntüler, Hakkâri'de işsizlik ve açlıkla mücadele eden yurttaşlarımızı ne denli etkiler, eli kanlı bölücü terör örgütüne neler kazandırır, hiç düşündünüz mü?

PKK, Hakkâri yakınlarında radyolink istasyonunu basıyor ve dört güvenlik görevlisini alçakça öldürüyor. Güvenlik güçleri daha sonra çatışmaya giriyor. Çatışmada yirmi beş PKK'lı öldürülüyor. Bu arada fısıltı gazetesi, “Hiç PKK'lı ölmedi” haberini yayıyor. Hakkâri'yi yönetenler de iki PKK'linin cesedini, üstü açık bir araca koyup, kent içinde dolaştırıp halka, “Gördünüz mü, öldürdük” deyip fısıltı gazetesinin haberini yalanlıyor...

Öldürülen, terörist de olabilir bir başkası da. Ama bu olay bir insanlık suçudur. Çağdaş devlet anlayışında kin ve intikam duygusu yoktur...

Güneydoğu'da akan kan, bu tür uygulamalarla önlenemez.

Dünyanın hiçbir yerinde terör, "kana kan intikam" anlayışıyla çözümlenmemiştir...

Bu tür mücadele ilkel toplumlarda olur. Tıpkı, Amerika'da 1800'lü yıllarda olduğu gibi.

Amerikan filmlerinde izlerdik: Kasabanın şerifi ya da iyi yürekli kovboy, kötülerini öldürür, atların çektiği arabalara koyup kasabada dolaştırırdı...

PKK eli kanlı bir terör örgütüdür. Örgütün gücü kırılmaktadır. Kendi ırkını gözünü kırpmadan katleden, çocukları, kadınları acımasızca öldüren, güvenlik güçlerimize saldıran örgüt, devlet erkini elinde bulunduran siyasal iktidarların akıl almaz politikaları yüzünden varlığını koruyabilmektedir...

Şunu unutmamak gerekir: "Her Kürt kökenli yurttaşımız potansiyel suçlu değildir..."

Ama devlet ne yazık ki her Kürt yurttaşımızı hâlâ PKK'li olarak görüyor ve böylece terör örgütünün ayakta kalmasına neden oluyor...

Bugün şeriatın devlet desteğinde ivme kazandığını göremeyenler, Kürt sorununun salt askeri çözümle giderilebileceğini sanıyorlar...

Elbet güvenlik güçleri Güneydoğu'da mücadele edecek, oradaki yurttaşlarımızın can güvenliğini sağlayacaktır, ama asıl çözüm yolu ekonomiktir. İşsizliğin ve açlığın kol gezdiği Güneydoğu'da, lise mezunu gençler kahvelerdedir. 16-17 yaşlarındaki gençler için iki seçenek vardır:

"Ya iş bulup çalışacak ya da silahı eline alıp dağa çıkacak!..."

Siz, silahlı mücadeleyle, ne terörü, ne de siyasal İslamı çökertebilirsiniz. Toplumsal bir gerçek, ancak ekonomik ve sosyal önlemlerle çözülür. Zaten demokrasinin, evrensel hukukun temel ögesi de budur...

Silahlı gruplar, birbirlerini yok ederek çözüm yolu ararlar. Biri az, diğeri çok öldürebilir...

Örnek mi?

Cezayir, Afganistan ve Güneydoğu'da yaşadığımız gerçek!..

Güneydoğu'da PKK'nin varlığını sürdürebilmesi, varoşlarda yaşayan yoksul insanlarımızın çözüm yolunu siyasal İslamda arayışlarının nedeni, işsizlik ve açlık değil midir?

Çelişkiler yumağına dönen ülkemiz de kafaların giderek karışmasına neden oluyor; kavram kargaşalığına devletin “kin ve intikamı” eklenince içinden çıkılmaz bir hal alıyor...

Hakkâri sokaklarında, üstü açık araca konularak dolaştırılan iki PKK'linin cesedinin o yörenin insanlarını ne denli etkilediğini düşünmek ise kimilerine göre “vatan hainliği” olarak nitelendiriliyor...

İlkel devlet anlayışı Türkiye'yi bugün içinde bulunduğu çıkmaz sokağa getirmede mi?

Devlet elinde palazlanan şeriata karşı çıkanlar, 17 yıl önce “yeşil kuşak projesi”yle ülkenin demokrat, aydın kesimini işkencelerden geçirip zindanlarda çürütmemişler miydi? Güneydoğu'da PKK'ye karşı Hizbullah ve İslami Hareket örgütleri devlet eliyle beslenmiş miydi?

Kim kimi kandırıyor?

Türkiye Cumhuriyeti ne ümmet ne de kabile toplumdur; ulustur...

11.8.1997

Nurcu-Nakşı Partisi...

Neo-Nurcularla Nakşibendiler bir siyasal oluşumun içinde yer alırlarsa Türkiye'deki 'Siyasal İslam'ın yükselişini durdurabilirler mi?

Kimi işadamları, sanayiciler ile 'sermaye bülbülleri' bu oluşumu ne yazık ki ayakta alkışlıyorlar...

Hesaplar Refah'ın Anayasa Mahkemesi'nce kapatılması olasılığı üzerine yapıyor...

On gün kadar önce Neo-Nurcuların ve ANAP'tan istifa eden Nakşi Korkut Özal'ın yeni bir siyasal oluşumun içinde yer alacaklarını yazmıştık...

Yeni siyasi hareketin ilk nabız yoklamasını bir süre önce Neo-Nurcu Süleyman Karagülle ve arkadaşlarının yürüttüğünü, bu çalışmaların RP lideri Necmettin Erbakan'a parti içinde isyan olmadığını belirtip şöyle demiştik:

"Neo-Nurcu ve Nakşibendi ittifak yeni bir siyasal parti üzerinedir ve bu hareket başarı sağlamaz..."

Kamuoyunda bir korku ve telaş egemen...

Her hafta cuma namazından sonra özellikle İstanbul'da Beyazıt Camii'nin önünde 700-800 kişilik bir topluluk gösteri yapıyor; sarıklı, sakallı, şalvarlı İBDA-C ve Hizbullah militanları ellerinde Kuran'la Cezayir'de 1990'lı yıllardaki görüntüleri sergiliyor...

İşte bu noktada 'tuzu kuru' bir kesim tedirginliğe düşüyor, Boğaz manzaralı villalarında, yalılarında buzlu viskilerini yudumlar-ken, kimileri yatlarıyla Göcek kıyılarında dolaşırlarken şöyle diyor-lar:

“RP’nin yükselişini, Fethullah Hoca yeni bir parti kurarsa durdurabilir...”

Bir ülkenin insanların yüzde 80’i ‘demokrasi’ kelimesini ‘demokraaasi’ diye söylüyorsa, ‘Siyasal İslam’ın niçin yükselişe geçtiğini, RP’nin salt ‘dincilerden’ değil, yoksul kesimlerden de oy aldığını görmesi olanaksızdır. O nedenle ‘Siyasal İslam’a karşı ‘İlımlı İslam’ modelini ortaya atmak tehlikenin en büyüğüdür...

Neo-Nurcu hareketin önderi Fethullah Gülen ile Nurcuların Yeni Asya kolunun lideri Mehmet Kutlular arasındaki çatışmanın temelinde yatan gerçek nedir?

Fethullah Hoca, 12 Eylül 1980’den sonra ‘darbeci generallerle’ işbirliği yapmış, anayasa oylamasına “evet” demiş, “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” söylemiyle hareket etmiştir...

Hakkını yemeyelim; Mehmet Kutlular’ın liderliğini yaptığı Nurcuların Yeni Asya kolu çıkar peşinde koşmamış, 1982 Anayasası’na “hayır” oyu kullanmış, hiçbir dönem devlet olanaklarından yararlanmamıştır...

Mehmet Kutlular’ın lideri olduğu Nurcuların Yeni Asya kolu dün AP’yi, bugün ise DYP’yi desteklemektedir...

12 Eylül 1980’e dek Fethullahçılar diye bir Neo-Nurcu hareket yoktu, Fethullah Gülen Nurcu cemaati içinde Mehmet Kutlular’ın arkasından gelirdi...

Fethullahçıların palazlanması Turgut Özal’ın başbakanlığı döneminde başlar, 1990’lı yıllarda ise yükselişe geçer; çünkü Fethullahçılar 1993’te Tansu Çiller ile Özer Çiller’in yanlarında yer alırlar...

Fethullahçıların içinde yer alacağı bir siyasal hareket, Nakşileri de bu pota içinde eritecek, ABD ve dolayısıyla CIA’nın yönlendireceği siyasi kimlik Türkiye’yi bir bilinmeyene götürecektir...

Acaba böyle bir hareketin içinde kimler yer alacaktır?

Duyduğumuz isimler şöyle: Süleyman Karagülle, Korkut Özal, Cemil Çiçek, Ekrem Pakdemirli, Ali Coşkun, Burhan Özfatura, Rıza Akçalı, İsmail Köse, Abdülkadir Aksu...

Görüldüğü gibi ANAP'tan DYP'ye; MHP'den RP'ye dek her kesimden politikacı, adlarını vermeyeceğimiz çok sayıda sanayici-işadamı bu oluşumun içinde...

Yeni oluşacak partinin kimliği ise Türk-İslam sentezinin bir kolu olan 'Türkiye Müslümanı' üzerine oturuyor...

Neo-Nurcu Zaman gazetesiyle, Nurcu Yeni Asya gazetesi arasında çıkan çatışma bu günlerde iyice alevlendi...

Bakın Yeni Asya Başyazarı Kazım Güleriyüz ne diyor:

“Evvela şunu ifade edelim: Fethullah Hoca parti kurmaz. Tıpkı dersane, okul ve yurt işletmediği gibi; holdingler ve finans şirketleri kurmadığı; gazete ve dergi çıkarmadığı; TV ve radyo kanalları açmadığı gibi...”

Zaman'dan Hüseyin Gülerce de Yeni Asya'nın bir haberine yanıt veriyor:

“Zaman gazetesi Fethullah Hoca'nın gazetesi değildir...”

Bu Fethullahçılar herkesi enayi, kendilerini akıllı sanıyorlar; kimi medya kuşlarını, sermaye bülbüllerini yanlarına alıp milleti kandırmaya çalışıyorlar...

Evet... Neo-Nurcu hareket, Nakşilerle yeni bir parti kuracak...

Lider, Fethullah Hoca mı, yoksa Korkut Özal mı olacak?

Canım, Fethullah Hoca'nın okulları, dersaneleri, hastaneleri, yurtları, televizyonları, radyoları, gazeteleri, dergileri, finans şirketleri mi var ki.. partisi olsun!..

16.8.1997

İnanç Sömürücüleri...

Şeriatçı gazeteler, televizyonlar ve radyolar kışkırtmaya devam ediyor...

İşte, dün yayımlanan 'şeriatçı gazetelerden' birkaç başlık:

"2. Şeflik dönemi..."

Altında İsmet İnönü ve Mesut Yılmaz'ın fotoğrafları:

"Dün İnönü, bugün Yılmaz..."

Neden şeflik dönemiymiş, birlikte okuyalım:

"Türkiye, 'eğitimde reform' adı altında imam-hatiplerin orta kısmı ve kuran kurslarının kapatıldığı, ezanların susturulduğu 50 yıl önceki 'şeflik dönemi'ne geri dönmüş oldu..."

Bir başka şeriatçı gazete şu başlığı atmış:

"İmam-hatiplerin orta kısmı resmen kapatıldı... Yarasa bayramı kutlu olsun..."

RP'li eski Kültür Bakanı İsmail Kahraman'dan 'malı götürürken' faka basan Spag Abdurrahman ise "Yazıklar olsun" deyip ekliyor:

"Kesintisiz yasa tasarısı Meclis'ten geçti. Birileri, 'Bu yasa ya geçecek ya geçecek' diyordu. Onların istediği oldu. ANAP, iktidar olmasının diyetini ödedi. Bu CHP'nin başarısıdır..."

Sevsinler seni Spag Abdurrahman!

Evet!.. Din bezirgânları ayakta bugünlerde. Hele Spag Abdurrahman müthiş öfkeli!

İBDA-C ve Hizbullah militanı yazarlar ne âlemde?

Onlar, "Camiler sadece ibadet yeri değildir, siyasi tartışmalar da yapılır" deyip Cezayir modelini Türkiye'ye taşıyarak ülkemizi kan gölüne dönüştürmek istiyorlar...

Artık şeriatçıların maskesi düşmüştür...

Bir İBDA-C hayranı yazar, Hasan Celal Güzel'in "Ben demokratım" demesini bile içine sindiremeyip şöyle sesleniyor:

"Demokrasiden tiksinişimdir, çok şükür Müslümanım..."

Sekiz yıllık kesintisiz ve zorunlu eğitim, şeriatçı kuşatmayı bir çırpıda yok edecek mi? İnanç sömürücülerinin çanına ot tıkayacak mı? Milli Eğitim tarikat çemberinden kurtarılabilecek mi?

Çok zor ama o denli de kolay!..

Türkiye'nin 16 Mart 1848'den beri 150 yıllık öğretmen birikimi bulunuyor.

Ancak köy öğretmen okulları, yüksek öğretmen okulları, ilköğretmen okulları, eğitim enstitüleri kapatıldı...

Öğretmen okulları diğer meslek okulları gibi (Sanat enstitüleri, imam-hatip okulları) 1973 yılında kapatılıp 1974'te öğretmen lisesi oldu...

Şimdi Eğitim-Der Başkanı Mustafa Gazalcı'yı dinleyelim:

"1974'te öğretmen liselerine dönüştürülen ilköğretmen okullarını (eski Köy Enstitülerini) bitirenler öğretmen olamazken mesleki eğitimden geçmeyen türlü meslekler için yetişmiş kişiler öğretmen yapıldı.

Özellikle eski Milli Eğitim Bakanı Sayın Mehmet Sağlam zamanında -El Ezher mezunu şeriatçılar da içinde- her üniversite mezunu, eğitimden geçirilmeden öğretmen olarak atandı. Öğretmenlik büyük bir yara aldı.

Öğretmen, öğretmen okulunda yetişir. Yasalarımızda olduğu gibi bir meslektir. Her bilen, her önüne gelen öğretmen olamaz.

Binaları, arazileri, hazır öğretmen okullarıyla, öğretmen Anadolu liseleri temel alınarak öğretmen yetiştirme işi yeniden ele alınmalıdır. Bu okulların süresi uzatılır, en üstte bir eşgüdüm sağlayacak üniversiteye (öğretmen- eğitim üniversitesi) bağlanır. Yeni dersler konur. (Yabancı dil, bilgisayar gibi.)

İyi öğretmen iyi eğitim yapar.

Öğretmen yetiştirme işini yeniden ciddi olarak ele almadan eğitim reformu eksik kalır.”

Sekiz yıllık kesintisiz ve zorunlu eğitim tek başına ‘şeriatçı yapılanmaya’ bir çözüm getirmez...

Önce, ‘meslek okulları’ eski işlevine dönüştürülmelidir. Yani öğretmen okulları, kız ve erkek sanat enstitüleri yeniden öğretime başlamalıdır. Öğretmen okullarının açılması öğretmen açığını kapayacağı gibi imam-hatip okullarına karşı olan ilgiyi de azaltacaktır...

Türkiye’de gericilik ve yobazlık devlet eliyle beslenmiştir. Suudi Prens Muhammed Faysal Al Suud’a ‘fahri doktora’ veren Anadolu üniversitelerinin pek çoğu ‘şeriatçı kuşatma’ altındadır...

Bugün şeriatçı basın, televizyonlar ve radyoların “İmam-hatipler kapatıldı” diye bağırıp bir kısım çevreleri kışkırtmaya çalışmaları pek önemli değildir...

Burada üzerinde durulması gereken, tepeden tırnağa laik, demokratik bir yapılanmadır.

Bu yapılanmanın ‘Türkiye Müslümanı’ gibi bir çizgiye çekilip Türk-İslam sentezi doğrultusunda mayalanması çok tehlikelidir...

Türkiye’de şeriat ve ırkçılık devlet eliyle yeşertildi, büyütüldü...

Eğer demokrasiyi benimsiyorsak şeriat ve ırkçılığa geçit veremeyelim...

Bunun için de çağdaş öğretmen yetiştirmek zorundayız!..

Acaba yeterince ders aldık mı?

18.3.1997

Şeriatçı-Irkçı...

Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay, bakanlığındaki ırkçı-şeriatçı yapılanmayı kırabilecek mi, okullardaki laik demokratik cumhuriyet düşmanı kadroları temizleyebilecek mi?

İstanbul'dan Ankara'ya; İzmir'den Adana'ya dek 80 il, 500 ilçede 'örgütlü olan' ırkçı-şeriatçı Milli Eğitim müdürleri, yardımcıları, şube müdürleri, lise müdürleri görevleri başında kalacaklar mı?

Ya Milli Eğitim Bakanlığı'nın önemli birimlerinde görevli genel müdür, müsteşar konumundaki kişiler; tarikat şeyhlerinin peşinde koşan, onların buyruğuyla hareket edenler ne olacak?

Şeriatçı etkinlikleri kanıtlanmış olan yayınevlerinin kitapları Milli Eğitim Bakanlığı'nca satın alınıp okullara dağıtılacak mı; Bakanlık müfettişlerinin seçiminde Atatürkçü, demokrat, yurtsever kişiler bir kenara itilip Türk-İslam sentezci görüş tercih nedeni olacak mı?

Milli Eğitim Bakanlığı'nın gözetimi ve denetimindeki vakıflara bağlı öğrenci yurtları, okullar, dershaneler, bugün tarikatların karargâh merkezidir ve buralarda Atatürk büstlerine ve fotoğraflarına sabah akşam tükürülmektedir. Ayrıca, imam-hatip liselerinin şubeleri hızla açılmakta, özellikle İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü'nde ırkçı-şeriatçı yapılanma bildiğini okumaktadır...

Şimdi bir soru:

"İl imar planlarında ilköğretim kurumları için ayrılan arsaların bir bölümü neden imam-hatip okullarına verilmektedir?"

Bir soru daha:

"İlköğretim okulları müdür atamalarında, Türk-İslam sentezci görüşteki (RP ve BBP sempatzanı) kişiler atanmadan önce; takdir ve

teşekkür verilerek, bu kişilerin puanları yükselterek yasal zemin hazırlanmış acaba Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay biliyor mu?”

Nurettin Göncü, Üsküdar Belma Güde Ortaokul Müdür Vekilliği’ni 21 Haziran 1994’ten, 31 Ağustos 1994’e dek sürdürmüş, daha sonra Üsküdar Kirazlı Orhan Seyfi Orhon İlköğretim Okul Müdürlüğü’ne atanmıştır...

Bu kişi disiplin yönünden, adli, idari ve mali yönden suçlu bulunduğu halde (müfettiş raporuyla) öğretmenlik görevine döndürülmeyip İstanbul Milli Eğitim Şube Müdürlüğü’ne getirilerek ödüllendirilmiştir...

Örnekleri çoğaltabiliriz...

Ortaya çıkan gerçek, Milli Eğitim Bakanlığı’nın, dolayısıyla il ve ilçe Milli Eğitim müdürlüklerinin, tarikat, Refah ve Büyük Birlik Partisi tarafından, ırkçı-şeriatçı kadrolar tarafından işgal edilmiştir...

Rotasyon adı altında, merkezi okullardaki Atatürkçü, çağdaş, ilerici müdürler uzak yerleşim birimlerine atanarak, yerlerine şeriatçı-ırkçı eğitimciler yerleştirilmektedir. Bunun yanı sıra memur eylemlerine katılan öğretmenlerin okul yöneticiliğine başvuruları kabul edilmemektedir...

Bugün İstanbul’da ve hemen hemen Türkiye’nin dört bir yanında müdür ve yardımcılar ilahiyat fakültesi çıkışlıdır, ayrıca ‘vekil öğretmenler de’ laik cumhuriyet karşıtı görüşte kişilerdir...

Yine çok sayıda okulda, derslere türban ve kara çarşaf giyen bayan öğretmenler korunmaktadır...

Şimdi bir soru daha:

“İstanbul Milli Eğitim Müdürü, ilçe Milli Eğitim müdürlerini toplayarak, DYP’nin Sultanahmet mitingine öğretmenlerin katılmalarını istemiş midir, istememiş midir?”

Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay’ın işi hem kolay hem de zor...

Demokratik Sol Partililer kızmasın, alınmasın; kimi tarikat şeyhlerinin, şıhlarının Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit'le yakınlığını kamuoyu çok iyi biliyor...

Haydi söyleyin bakalım Sayın Bakan Uluğbay; Aysal Aytaç'ı, Fikret Gökdemir'i, Kenan Kolukısa'yı görevinden alabilecek misiniz?

İrkçı-şariatçı kuşatma altında olan Milli Eğitim Bakanlığı'nda, 'her dönemin adamı' olan bürokratların da sayıları hiç de az değil!..

Sekiz yıl kesintisiz ve zorunlu temel eğitim yasası çıktı, ama Refah ve Büyük Birlik Partisi'nin kadroları Milli Eğitim Bakanlığı'nda hâlâ egemen...

Sahi okulların açılmasına kaç gün kaldı?

23 gün...

Acaba okullar açılınca ne olacak? Atatürk'ün büstüne, fotoğrafına tüküren kimi müdürler, yardımcılar, Atatürkçü, demokrat, yurtsever öğretmenlere 'terörist' deyip onları fişlemeyi sürdürecektir mi, cuma günleri öğrencileri topluca camiye götürecektir mi?

Ben çok merak ediyorum, ya siz?

İslami Hareket adlı yasadışı şariatçı örgüt militanı Kudbettin Gök'ün sınavı geçersiz sayılmış...

Kimdir Kudbettin Gök?

Batman'ın RP'li Belediye Başkanı Salih Gök'ün oğludur...

Rize RP Milletvekili Şevki Yılmaz'ın yakın dostunun oğlu...

Şevki Yılmaz, Batman'da ne demişti:

"Ben Hizbullah'ım..."

Kimse onun, birilerine selam gönderdiğini anlamamıştı...

İrkçı-şariatçı yapılanma cezaevine de girer, sahte diploma da verir, bu vurdumduymazlık sürdüğü sürece...

22.8.1997

Örgüt...

Kudbettin Gök Metris Cezaevi'nde yatarken, üniversite sınavlarına giriyor ve matematik birincisinden fazla puan aldığı saptanıyor...

Sonra ne oluyor?

Kudbettin Gök'ün kopya çektiği ya da birilerinin ona yardım ettiği bilgisayar aracılığıyla anlaşılıyor...

Sınav Metris Cezaevi'nde yapılıyor ama, Kudbettin'e birileri yardımcı oluyor...

Haberi gazetelerde okuyunca birden aklıma İslami Hareket Örgütü geldi.

Ardından da İrfan Çağrıcı adını anımsadım nedense...

Kudbettin Gök, RP Batman Belediye Başkanı Salih Gök'ün oğlu...

O zaman İrfan Çağrıcı kim?

Polis kayıtlarında İrfan Çağrıcı şöyle anlatılıyor:

"İrfan Çağrıcı ile Kudbettin Gök aynı örgütün 'vurucu timi'nde görevli...

Elimizdeki 'resmi bilgilere' bakıyoruz...

Şöyle deniliyor:

"Türkiye'de 1983 yılında kurulan Hizbullah'ın Hüseyin Galip kod adıyla 'genel emir'i seçilen İrfan Çağrıcı, 1987 sonbaharından itibaren İstanbul'da çeşitli eylemleri yönetti ve bunlara bizzat katıldı..."

1984 yılından beri aranan İrfan Çağrıcı tam 12 yıl sonra İstanbul'da yakalandı...

Acaba Hizbullah kökenli İslami Hareket Örgütü'ne yönelik ilk operasyon ne zaman yapıldı?

23 Ocak 1993'te...

Uğur Mumcu ne zaman öldürüldü?

24 Ocak 1993'te; yani bir gün sonra...

İrfan Çağrııcı, örgütü vurucu güç haline hangi tarihte getirdi?

1987'de Batman'da Ekrem Baytap'la birlikte...

İrfan Çağrııcı, Çetin Emeç'i öldüren dört kişilik ekipte var mıydı?

Evet... Ama şimdi inkâr ediyor...

Kudbettin Gök'ün görevi neydi?

O da 'tetikçi'ydi ve pek çok olaya karışmıştı...

5 Haziran 1994'te İzmir'de fidyeci bir örgüt yakalandığında şeriatçı gazeteler haberi şöyle vermişlerdi:

“Sözde İslami Hareket militanları!..”

İzmir'deki İslami Hareket Örgütü'nün başında kim vardı?

Rıdvan Çağrııcı...

Bu kişi, İrfan'ın kardeşiydi...

Rıdvan Çağrııcı'nın evinde 'MİT' sahte kimlikleri bulundu mu?

Evet!

MİT kimliklerinde adı geçenler, gerçekten MİT mensubu muydu?

Öyle!..

İslami Hareket Örgütü üyeleri bu kişileri nereden tanıyorlardı?

İşte bugüne dek yanıt alınamamış bir soru olarak kaldı 'MİT mensupları'nı İslami Hareket Örgütü militanlarının nasıl tanıdığı...

İslami Hareket Örgütü militanları başta belirttiğimiz gibi Hizbullah'ın Türkiye kolu olarak ortaya çıkmıştır. Doğum yeri Batman olan bu örgüt 1987'de İslami Hareket Örgütü adını almıştır...

Bugün Güneydoğu'da faili meçhullerin en yoğun olduğu il Batman değil midir? 1991-95 yılları arasında yüzlerce cinayet işlenen Batman'da bu örgütün PKK'ye karşı kullanıldığı doğru değil midir?

Kudbettin Gök, Metris Cezaevi'nde nasıl kopya çeker?

Bu olanaksızdır...

O zaman bir soru:

“Kudbettin sınava girdiğinde yanında kim vardı, sınav gözetmeninin adı neydi?

Diyarbakır’da kadınların kollarını, kulaklarını, burunlarını satır-la kesen, öldüren, camileri silahlı örgüt yuvasına çeviren ‘dinci örgüt’ün devlet içinde yandaşları olup olmadığı araştırılıyor mu?”

Hizbullah, İslami Hareket ve İBDA-C militanları ve sempatizanlarının kimi kamu kuruluşlarında memur olarak çalıştığı, SSK, Defterdarlık, Maliye, Tarım İl Müdürlüklerinden ‘kadrolu’ oldukları, yine kimi yerlerde ‘sözleşmeli personel’ olarak görev aldıkları bilinen bir gerçek...

Şeriatçı örgüt militanlarının yakalandıklarında ‘devlet memuru’ oldukları öğrenilmiyor mu? Öğreniliyor! Pek çok bombalama eylemine katılan, sonra da yakalanan bu kişilerin ‘hangi gazetelerle’ yakın ilişkide oldukları saptanmıyor mu? saptanıyor!..

İslami Hareket ve diğer yasadışı şeriatçı örgüt militanlarının ‘devlet içinde örgütlü çetelerle’ bağlantısı var mı?

Acaba, Güneydoğu’da kaç korucunun Hizbullah, İslami Hareket ve İBDA-C ile ilişkisi vardır, cami imamları örgüt üyelerine ne gibi olanaklar tanımaktadır? Şeriatçı yapılanmanın en yoğun olduğu Anadolu üniversitelerindeki kimi öğretim üyelerinin yasadışı dinci örgütlerle bağlantıları hiç araştırılmış mıdır?

İşte yanıtlanması gereken sorular bunlardır...

Elbet, Kudbettin Gök birilerinden kopya aldı.

Önemli olan kopya veren gücün kimden destek aldığıdır...

23.8.1997

Yaşar Kemal

Bizim aydınlarımız, yazarlarımız, işadamlarımız Fethullah Gülen'e, devlet içinde örgütlü çetelere, 12 Eylül işkencecilerine, yargısız infazcılara gösterdikleri hoşgörüyü Yaşar Kemal'e niye göstermiyorlar?

Gerçekten Yaşar Kemal'in suçu ne? Açıklamalarında, yabancı gazetelere ve dergilere yazdıklarında hiç gerçek payı yok mu?

Sahi Yaşar Kemal bir vatan haini mi, Kürtçü mü, PKK sempatisini mi? Benim tanıdığım bu Yaşar Kemal dün de sosyalistti, bugün de...

On gün önce beni telefonla aradığında sesi titriyordu:

“Yahu Hikmet, ben ne zaman vatan hainliği yaptım!”

Cumhuriyet'te yayımlanan bir dizi yazıda, ‘vatan hainliğiyle’ suçlandığı için bir hayli öfkelenmişti...

Dedim ki:

“Haklısın abi, sen vatan hainiysen ben de vatan hainiyimdir. Olmuş bir kere, takma kafanı...”

Yaşar Kemal'i yaklaşık bir yıla yakın süredir görmüyordum. En son geçen yıl Antalya'da karşılaşmıştım.

Sarılıp öpüştükten sonra “Abi burada ne yapıyorsun?” dedim. Yanıtı, “Yeni romanımı yazıyorum” olmuştu...

Ben Aziz Nesin'le Yaşar Kemal'i yıllar önce tanımıştım. Aziz Nesin'le 1960'lı yıllarda tanıştım. Aziz ve Yaşar ağabeylerle bir hayli anım vardır. Yaşar Kemal'le aynı yıllarda Cumhuriyet'te çalışmadık ama birbirimizi hep sevdik ve saydık...

Aziz Nesin ve Yaşar Kemal farklı kültürlerin ve farklı dünyaların insanlarıdır...

Ama Aziz Nesin'le Yaşar Kemal'in ortak bir özelliği vardır; ikisi de ‘dobra dobra’ konuşur...

İşte o yüzden hem Aziz Nesin hem de Yaşar Kemal ‘gerçekleri söyledikleri’ için zaman zaman toplumumuzun bir kesiminin, özellikle aydınların ve yazarların tepkisini çekmişlerdir... Hep merak ederim ve şu soruyu kendime sık sık yöneltirim:

“1980 öncesi, Aziz Nesin’e, ‘Aziz Nesin, sen nesin’ diye tempo tutanların bir bölümü şimdilerde liberalizmi niye savunurlar, özelleştirmeyi demokrasiyle neden özdeşleştirirler?”

2 Temmuz 1993 Sivas katliamını anımsayın!

37 can yobazlar tarafından diri diri yakıldığında takkeli ve takkesiz liboşlar, “Suçlu Aziz Nesin’dir” diye yazmadılar mı?

Yaşar Kemal’in ne yurtiçinde ne de yurtdışında okulları, dershaneleri, yurtları, hastaneleri, finans kuruluşları, gazeteleri, televizyonları, radyoları var ne de askeri okullara sahte sağlık raporuyla öğrenci sokan, polis akademilerinde örgütlenmeye giden vakıfları...

Yaşar Kemal’in bir kalemi, sevgi dolu yüreği ve kitaplarından başka neyi var?..

Yaşar Kemal’in elinde silahı yok; örgütlü cemaat gücü yok; eli silahlı çeteleri yok; İsviçre bankalarında gizli hesabı hiç yok!..

Acaba Yaşar Kemal’in suçu Kürt kökenli bir Türkiye Cumhuriyeti yurttaşı olmak mıdır? Acaba Yaşar Kemal’in suçu demokrasinin temel kuralı olan insan haklarını, yaşama hakkını savunmak mıdır?

Ordu’nun Mesudiye ilçesinde biri 12, diğeri 14 yaşında iki çocuğu terörist sanıp öldüren Özel Tim’e göz yuman aydınlarımız, yazarlarımız Yaşar Kemal’i eleştirmekte özgür olabilirler elbet...

Ancak, Mesudiye’de 12 ve 14 yaşındaki iki çocuğun bedenlerinden 200 mermi çıktığını biliyorlar mı? Yine Tokat yöresinde ‘terörist avı’na çıkan Özel Tim’in, insanları falakadan geçirdiğini duymuyorlar mı?

Ne yazık ki hayır!

Yaşar Kemal, Der Spiegel’in konu mankeni değil, onurlu, saygın bir edebiyatçıdır...

Ben Der Spiegel’de Yaşar Kemal’le yapılan söyleşiyi baştan sona tercüme ettirip okudum...

Ne diyor Yaşar Kemal:

“Benim evimde Kürtçe konuşulurdu. Benim iki anadilim vardır. Ben Kürt kökenliyim ama bir Türk yazarım...”

Daha başka neler söylüyor Yaşar Kemal:

“Her savaş halkı biraz daha dejenere eder, korkutur ve öldürür. Bin yıllardır Türklerle kardeş olarak yaşayan Kürtlerin bu savaştan aldığı yara neyse Türklerinki de o kadardır. Savaş trilyonlara patlıyor. Çok militan ve çok asker öldü. Böyle bir şey nasıl oldu hiç anlayamıyorum. Ben Anadolu’nun birlik içinde yaşamasından yanayım. Çünkü bir bölünme ne Türklere ne de Kürtlere yarar...”

Yaşar Kemal, Mustafa Kemal Atatürk’e ne dil uzatıyor ne de 70 yıllık laik, demokratik cumhuriyeti Sevr özlemcileri gibi yeriyor. O, ırkçı-gerici kadroların, Mustafa Kemal’in geliştirdiği ‘kültür moza-yığı’ni yok ettiklerini anlatıyor...

Bu ülkede Türklerin, Kürtlerin kardeşliğinden söz etmek barışı ve demokrasiyi savunmak suç mu?

Yaşamlarında evleri basılmayan, 12 Mart ve 12 Eylül’ün işkencelerinden geçmeyen, zindanlarda yatmayan; sahte Atatürkçülerin tarikat şeyhlerine verdiği ödünleri göremeyenler ne yazık ki Yaşar Kemal’e saldırmayı görev bilip şöyle yazıyorlar:

“Kör Yaşar, Kürt Yaşar, Komünist Yaşar! deyişini hiç unutmadım!..”

Önce Der Spiegel’i bir okuyun, Yaşar Kemal neler söylemiş öğrenin!

Sonra da şu soruyu yöneltin kendinize:

“Bizler niçin Fethullah Gülen’e gösterdiğimiz hoşgörüyü Yaşar Kemal’e göstermiyor, Ordu’nun Mesudiye ilçesinde 12 ve 14 yaşlarındaki çocukların bedeninden çıkan 200 kurşunu sıkınları lanetlemiyoruz?”

29.8.1997

Sabır...

Ankara DGM Başsavcılığı, Libya-Çeçenistan ‘para trafiği’nde kuş olup kanatlanıp ‘uçan’ 10 milyon dolarla ilgili soruşturmayı sürdürüyor..

RP lideri Necmettin Erbakan’ın Özel Kalem Müdürü Mehmet Karaman başta olmak üzere, ‘kurye’ oldukları öne sürülen Tarık Çetin, Cihat Akalın, Hüseyin Nevzat ve Murat Öztürk aranıyordu...

Dün sabah Tarık Çetin Ankara’da, RP Kayseri Milletvekili adayı Cihat Akalın İstanbul’da yakalandı...

Önceki gün gözaltına alınan RP lideri Erbakan’ın Başdanışmanı Celalettin Döver, “Benim bu işlerle ilişkim yok” deyip ekliyordu:

“Ben 1 Eylül’de Amerika’ya eşimi görmeye gidecektim, kaçmaya niyetim yoktu...”

Celalettin Döver’in 10 milyon doları Libyalı diplomat Amar Haraba’dan alıp almadığı araştırılırken, ‘kurye’ oldukları ağırlık kazanan Tarık Çetin’in ABD’ye, Murat Öztürk’ün ise Azerbaycan’a kaçtığı söylentileri çıkmıştı...

Acaba biz Tarık Çetin’i bir yerlerden tanıyor muyuz?

Tarık Çetin, hem Ankara Sincan’da bulunan ‘Sabır’adlı bilgisayar şirketinin ‘para kaynağı’ hem de Benfima’nın ortağıdır. Sabır adlı bilgisayar şirketinin simgesi de eski harfleri andırır ‘hat’ biçiminde düzenlenmiş bir Kalaşnikof silahıydı. Silahın kabzasında ise ‘hilal’ bulunuyordu...

Sabır adlı şeriatçı bilgisayar şirketi acaba simge olarak Kalaşnikof silahı niye seçmişti?

Biz 18 Nisan 1996’da bu köşede bu soruya yanıt ararken şunları yazmıştık:

“Sabır Bilgisayar Şirketi’nin ortaklarının bazı şeriatçı terör örgütleriyle ilişkisi var mıdır? Kalaşnikof silahı İBDA-C adlı yasadışı şeriatçı terör örgütünün simgesi değil midir?”

Sorularımızı yönelttikten sonra da eklemiştik:

“Sanırsız bu soruların yanıtını araştırmak, ‘Sabır Bilgisayar Şirketi’nin hangi şeriatçı terör örgütüyle ilişkisi olduğunu saptamak bizlerin değil, laik demokratik cumhuriyetin, Cumhuriyet savcılarının görevidir...”

Yaklaşık 1.5 yıl önce Tarık Çetin’in parasal katkısıyla kurulan şeriatçı Sabır Bilgisayar Şirketi’nin nasıl örgütlendiğini, parasal güçlerini nasıl geliştirdiklerini anlatırken soruyordum:

“Değirmenin suyu nereden geliyor?”

O tarihte Sincan’da tanklar daha yürümemişti...

‘Hafız’ adıyla Kuran programları üreten Sabır Bilgisayar Şirketi, 70 yıldır Müslümanlara Türkiye’de ‘baskı ve zulüm’ yapıldığını iddia edip aynen şöyle diyordu:

“Kemalist işgalcilere karşı silahlı mücadele etmenin zamanı gelmiştir...”

O tarihte gazeteler bilgisayar kuponları dağıtıyordu. Sabır Bilgisayar Şirketi de bir yolunu bulmuş ‘Mercury’ marka bilgisayarların patentini çoktan almıştı...

Artık ‘laik demokrat medya’yı da kafakola alan şeriatçılar, ceplerini iyice dolduracaklardı...

Bir yandan İBDA-C’nin Kalaşnikof silahı, öte yandan ‘Kemalist işgal’ ve ‘silahlı mücadele’ diyen şeriatçılar, belki de o tarihlerde Libya-Çeçenistan para trafiğinin de kuryesi olacaklardı...

Şeriatçı Sabır Bilgisayar Şirketi’nin ‘görünmeyen ortağı’ Tarık Çetin’in Dubai sermayeli şirketle ilişkisi salt genel müdür olmakla sınırlı mıdır? Kafkas-Çeçen Dayanışma Komitesi’nin arkasında CIA bağlantısı var mıdır?

RP'liler 10 milyon doların nereye gittiği konusunda diyorlar ki:
“Bunların hepsi hayali suçlama; çamur at izi kalsın!”

Abdullah Gül'den Abdüllatif Şener'e dek tüm RP'liler konuşuyor:

“Bunlar senaryonun bir parçasıdır...”

Önceki gün ilginç bir gelişme oldu ve DGM'nin istemi doğrultusunda Ali Fuat Altındal adlı bir kişi ifadesi alınmak için Terörle Mücadele Şubesi'nce gözaltına alındı...

Şimdi sıkı durun ve Sabır Bilgisayar Şirketi'nin 'parasal gücü' Tarık Çetin'in 'Urarıt İletişim AŞ'den kimlerle ortak olduğuna' bir bakın: RP'li eski Bakan M. Recai Kutan, Tarık Çetin ve Ali Fuat Altındağ...

Biz şu Libya-Çeçenistan arasındaki 10 milyon dolarlık para trafiğine “bir bakalım” dedik ama.. işin içinden gördüğünüz gibi neler çıktı neler...

Örneğin 'Kanal-7' televizyonunun patronu kimdir?

M. Recai Kutan...

Şu şeriatçı Sabır Bilgisayar Şirketi'nin bağlantıları iyice araştırılmalı, İBDA-C ile İslami Hareket Örgütü'nün ardındaki güçlere şöyle bir bakılmalıdır...

Göreceksiniz, Susurluk Çetesi'ne dek uzanan 'çıkar ilişkileri'yle yenge-enişte bağlantıları da tek tek ortaya çıkacaktır...

30.7.1997

Çeteler...

Son model bir spor Mercedes, Metris Cezaevi'nden hızla uzaklaşıyor...

Mercedes'in içinde elinde Türk bayrağıyla İbrahim Şahin bulunuyor...

İbrahim Şahin, Ayhan Akça ve Ziya Bandırmalıoğlu...

Metris Cezaevi'nin önündeki topluluk bu üç kişiyi alkışlayıp gösteri yapıyor:

“Türkiye sizinle gurur duyuyor...”

Aynı gün kamuoyunun ‘köstebek olayı’ olarak anımsayacağı davanın sanığı Bülent Orakoğlu da mahkemece tutuksuz yargılanmak üzere saliveriliyor. Orakoğlu, önce ayaküstü sonra Polisevi'nde ve avukat yazıhanesinde açıklama yapıyor:

“Hesaplaşacağız!..”

Gerçekten Türkiye’de neler oluyor, aylarca gazetelerin birinci sayfalarından düşmeyen ‘Susurluk çetesi davası’ sanıkları niçin tutuksuz yargılanmak için saliveriliyor?

Olayın özeti şudur: “Yargının önüne gelmiş somut kanıtlar yoktur!..”

DTP Genel Başkanı Hüsamettin Cindoruk da ‘somut kanıt’ üzerinde durup şöyle diyor:

“Savcılar, yargıçlar önlerine konulan dosyalara göre karar verirler. Gerçek suç dosyaları, Meclis’te açılmalıdır...”

Bugün iktidarda ANASOL-D hükümeti bulunuyor...

Devletin elindeki bilgi ve belgelere Başbakan Mesut Yılmaz anında ulaşabilir...

Ne demişti Mesut Yılmaz:

“Ben bu çete olayını 20 günde çözerim...”

Bakın Tansu Çiller ve Meral Akşener sanki zil takmışlar, ‘şıkır-şıkır’ oynuyorlar...

Polis-mafya-siyasetçi ilişkisi ‘devlet içinde örgütlü’ çeteler bir Mercedes’in Susurluk’ta kamyonu çarpmasıyla ortaya çıkmadı mı? Mehmet Ağar ile Sedat Bucak’ın fezlekeleri 65 gün Başbakan Necmettin Erbakan’ın masasının üzerinde beklemedi mi?

Minareyi çalan elbet kılıfını hazırlar...

Şimdi soruyoruz:

“Mehmet Ağar ile Sedat Bucak’ın dokunulmazlıkları niye kaldırılmadı? Susurluk davasının iki sanığı Sami Hoştan ve Fevzi Bir bugüne dek niçin bulunmadı? Bu kişilerin Tansu Çiller ve Özer Uçuran Çiller’le ilişkileri neden araştırılmadı?

Susurluk tezgâhının arkasında ‘eroin kaçakçılığı’ndan elde edilen gelirin yarısını koruculara dağıtıp yarısını ceplerine indirenler olduğu bilinmiyor muydu?..”

Türkiye’de yargı bir kısım güç odaklarının üzerine çıkarılmazsa biz daha çok Susurluk’lar yaşarız...

İstanbul Barosu Başkanı Yücel Sayman bakın ne diyor:

“Tahliye bekliyordum. Yargı organı bu konuda hiçbir açık bilgi almazsa sonuç bu olur. Sanıklar dava boyunca verilen buyruklara uyduklarını söyledi.”

O zaman savcı ve yargıçlar ne yapsın?

Bizlerin, savcı ve yargıçları eleştirmeye hakkımız yok!..

Televizyon kanallarında istihbaratçıların, bürokratların birbirlerini suçlayan tartışmalarını izlemedik mi?

İzledik!..

Ne diyordu Mehmet Ağar?

Şunu:

“Benim yöntemim bu. Ne yaptımsa devletim için yaptım!”

Olaya ‘kutsal devlet’ açısından bakanlar, yani ‘Yapılan eylemler devlet sırrı’ diyenler bugün dokunulmazlık zırhı içindedirler...

Durum böyle olunca savcı ve yargıçların, önlerine gelen dosyalarla zaten ‘Susurluk Çetesi’ni çözmeleri güçtür...

Eğer devletin kimi birimleri sorgulanamıyorsa, devlet erkini elinde tutan siyasal iktidar bu olayı ‘örtbas’ etmek istiyorsa savcı ve yargıç ne yapsın?

Susurluk olayında parlamento soruşturma dışı tutuldu, kimi bürokratlar ‘kutsal devlet’ diyerek olayı bir başka yöne çektiler...

O zaman ne oldu?

Dava dosyaları eksik kaldı, salıverildiler...

Sorun, Türkiye’nin ‘bir hukuk devleti’ olup olmadığıdır. Yasa koyucular, hukukun gereklerini yerine getirmiyorlarsa, o ülke ‘hukuk devleti’ değil, ‘polis devleti’dir...

Devletin üst noktalarında özel timin nasıl acımasızca cinayetler işlediği konuşuluyor; Cem Ersever’i kimin öldürdüğü biliniyor; Behçet Cantürk’ten Ömer Lütfü Topal’a dek pek çok faili meçhul cinayeti kimlerin işlediği saptanıyor ama, ne yazık ki hiçbir şey yapılmıyor...

12 Eylül 1980 öncesi ‘komünizme karşı’ mücadele eden güç, 1985 sonrası ‘PKK’ye karşı’ mücadele ederken Güneydoğu’da çok sayıda Kürt yurttaşımız ‘potansiyel suçlu’ olarak görülmedi mi?

İsterseniz, Güneydoğu’da yıllarca görev yapan, PKK ile mücadele eden emekli askerlerle konuşun, size özel timin nasıl katliam yaptığını anlatacaklardır...

Bugün özel tim denetimden çıkmıştır. Ordu’nun Mesudiye ilçesinde 12-13 yaşlarındaki iki çoban çocuğu ‘terörist’ diye acımasızca öldürülmüştür...

Türkiye Cumhuriyeti’nin bakanlarına karşı Güneydoğu’da ‘kurt işareti’ ile selam veren, yuhalayan, otomobilini sıkıştıran özel tim ve onu yönetenler bu gücü kimden almaktadır?

Televizyon kanallarında sesler giderek yükseliyor:

“Türkiye sizinle gurur duyuyor!”

Ölümlere alkış tutan, canileri omuzlarına alan bir toplum demokrasiyi hak eder mi?

15.9.1997

•

Oyun...

Sekiz yıllık kesintisiz zorunlu temel eğitim başladı...

Fethullahçıların Zaman gazetesi şu başlığı atmış:

“Zorunluya sorunlu açılış...”

Haber şöyle devam ediyor:

“Yeni öğretim yılına mevcudu 100’ü bulan sınıflar, açılmayan ya da öğretmensiz açılan okullarla girdik...”

Sanki sorunlar sekiz yıllık kesintisiz eğitim yüzünden ortaya çıktı...

Zaman gazetesi, her zaman olduğu gibi gerçekleri saptırıyor...

Bir başka şeriatçı gazetenin manşetine bakıyoruz:

“Kesintisiz curcuna...”

Okuyoruz:

“Ziller kesintisiz 8 yıl için çalışıyor. Kitap yok. Yeterli öğretmen yok. Oturacak sıra yok. Öğrenciler dün kesintisiz curcuna yaşadı...”

RP’nin yayın organı Milli Gazete:

“Yarasalı günler başladı...”

Laik demokratik cumhuriyetin düşmanları ‘dört kol çengi’ örneği saldırıya geçtiler. Takkeli ve takkesiz liboşlar hep bir ağızdan bağırıyorlar:

“Kesintisiz eğitim zırva!”

Çetelerin kol gezdiği bir ülkede tüm bu haykırışları olağan karşılamak gerekiyor...

Cuma eylemlerinin arkasındaki yasadışı şeriatçı örgütleri görmeyenler, onlara dokunmayanlar, hatta ‘demokratik İslam devleti’ gibi zırvalarla ortalığı karıştıranlar mutlaka bir gün başlarını duvara vuracaklardır...

Devlet içinde örgütlü çetelerin bir kolu bugün şeriatçı yapılanmanın içindedir. Tarikat şeyhleri ve şıhlarıyla işbirliği yapan ‘enişte’ Hizbullah’tan İBDA-C’ye dek her türlü ilişkinin kilit noktasıdır...

Çıkar peşinde koşanlar, Hazine alanlarını talan edenler, aynı kadronun adamlarıdır. Kürtçüsü, Türkçüsü, şeriatçısı, faşisti, ‘eroin kaçakçılığı’nın koludur...

Dikkat edin, bu çıkar grupları bugün sekiz yıllık kesintisiz temel eğitime karşı çıkmaktadır...

Aynı kadro Türk Silahlı Kuvvetleri’ne karşı kin kusmaktadır...

CIA desteğindeki ‘tarikat şeyhi’ ılımlı İslam modeliyle laik cumhuriyeti yıkacağına yemin etmiştir. Örgütlenmek istediği tek kurum, Türk Silahlı Kuvvetleri’dir...

Cuma eylemlerinin arkasında Hizbullah, İBDA-C ve İslami Hareket gibi yasadışı şeriatçı örgütlerin olduğunu devletin istihbarat birimleri bilmiyor mu?

Biliyor!..

O zaman niçin bir soruşturma açılıp bu örgütlerin destekçileri ortaya çıkarılmıyor?

İşte sorun burada!..

Cuma eylemlerine göz yumuluyor, Başbakan Mesut Yılmaz her yerde “Biz onların kim olduklarını biliyoruz” dese bile görünmeyen bir güç şeriatçı terör örgütlerini koruyup kolluyor...

Bugün Türkçüsünden Kürtçüsüne, Hizbullah’tan Refah’a, İBDA-C’den DYP’ye kadar uzanan bir kesim sekiz yıllık kesintisiz eğitime neden karşı çıkıyor? Sevr özlemcileri niçin bir anda birleşip laik demokratik bir eğitime karşı tavır alıyor? Tarikat şeyhleri neden bir yandan RP’ye karşı tavır koyar gibi gözüküp öte yandan demokratik eğitimi hafife almaya yöneliyor?

Başta belirttiğimiz gibi, Türk Silahlı Kuvvetleri’nde örgütlenmeleri engellediği için...

Tarikat şeyhlerinin ‘devleti ele geçirme’ planı 2 bin yılında ger-

çekleşecekti. Tarikat şeyhleri o nedenle kendi adamlarını RP, ANAP ve DYP'ye yerleştirmişti...

Adil düzenin teorisyenî Necmettin Erbakan'ın en yakını olan tarikat şeyhinin müridi ne diyor bugün:

“RP'den umduğumuzu bulamadık, yeniden organize olmak zorundayız...”

Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Güven Erkaya'ya Abdullah Gül'den Meral Akşener'e dek RP'li ve DYP'liler niçin tavır alıyorlar?

Erkaya, 'sekiz yıllık kesintisiz eğitimin' yaşama geçmesi konusu üzerinde MGK toplantılarında ısrarla durmuştur...

Dünkü şeriatçı gazetelerin birinci sayfasındaki haberler dikkat çekicidir:

“Erkaya da yargılansın...”

İşin ilginç yanı ise Bülent Orakoğlu'nun 'şeriatçı gazetelere' verdiği demeçlerdir...

Türkçüler, Kürtçüler, şeriatçılar, faşistler oyunu kuralına göre oynuyor...

Bizim laik demokrat medyamız da bugünlerde birbirlerini yedikleri için, olup bitenleri sadece seyretmekle yetiniyor...

17.9.1997

Üniversiteler...

İrticanın arka bahçesi imam-hatip liseleri mi, yoksa üniversiteler mi?

Nedense, üniversitelerdeki “şeriatçı-ırkçı örgütlenme” görülüyor...

Yaklaşık bir haftadır Mersin Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Vural Ülkü ile YÖK Başkanı Kemal Gürüz arasında süren tartışma büyüyor...

Rektör Prof. Dr. Vural Ülkü ilerici, demokrat, yurtsever bir bilim insanı olarak tanınıyor. Ülkü, YÖK Başkanı Gürüz’le yaptığı tartışmanın temel nedenini şöyle açıklıyor:

“Biz demokrasiden, insan haklarından söz ettikçe, YÖK Başkanı Sayın Gürüz, bize, ‘12 Eylül artığı solcular’ diye hakaret ediyor, kimi öğretim üyelerinin özel yaşamına karışıp gözdağı veriyor...”

Acaba YÖK Başkanı Prof. Dr. Kemal Gürüz, Rektör Prof. Dr. Vural Ülkü’yle uğraşırken sınıf arkadaşı olan Manisa Celal Bayar Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Tuna Taner’in yaptıklarıyla niçin ilgilenmiyor?

YÖK Başkanı Gürüz’e bugüne dek Manisa Celal Bayar Üniversitesi’ndeki şeriatçı-faşist örgütlenmeyle ilgili çok sayıda başvuruda bulunuldu, ama hiç sonuç alınmadı...

Eşref Özkaplan, kimya öğretmeniydi ve RP’li Bülent Arınç’ın kardeşi eski Rektör Prof. Dr. Ümit Doğay Arınç döneminde Manisa Celal Bayar Üniversitesi’ne alınmıştı. Özkaplan göreve getirildiği gün şu açıklamayı yapmıştı:

“Ben buraya dinsizlerle savaşmaya geldim...”

Özkaplan şu anda görevi başında...

Bu kişinin uzmanlık diploması yoktur. Ayrıca, bu konuda Tıp Fakültesi Yönetim Kurulu'nun kararı vardır:

“Eşref Özkaplan üniversitede çalışamaz...”

Buna karşın Rektör Taner, yönetim kurulu kararını çiğnemiş ve Özkaplan'ın görev süresini uzatmıştır...

Mersin Üniversitesi Rektörü Vural Ülkü'yle salt YÖK Başkanı Gürüz mü uğraşıyor?

ANAP, MHP ve BBP il başkanları, Devlet Bakanı Rüştü Kâzım Yücelen ve ANAP İçel Milletvekili eski Konya Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Halil Cin de uğraşıyor...

Bakın, ANAP'lı Yücelen, İçel'de sanayici ve işadamlarına seslenirken neler söylüyor:

“Hep kendi adamlarını, kendi kafalarındaki solcuları üniversiteye alıyorlar. Bu yüzden de tıp fakültesinin açılmasını engelliyorlar. Ben 24 saatte tıp fakültesini açar, oraya gelecek öğretim üyelerini toparım...”

Mersin Üniversitesi Rektörü Ülkü'yle konuştum. Ülkü, olup bitenleri anlatırken şöyle dedi:

“YÖK'ün, demokrat öğretim üyelerine tahammülü yok!...”

Prof. Dr. Cevat Geray ve Prof. Dr. Zafer Üskül'ün Mersin Üniversitesi'nde görev yapmaları; YÖK, ANAP, MHP ve BBP'yi rahatsız etmiş olmalı...

Mersin Üniversitesi, Harran Üniversitesi'nin yaptığı gibi Suudi Prensi Muhammet El Faysal ve Saidi Nursi'nin öğrencisi Abdülkadir Badıllı'ya fahri doktora vermiyor, laik demokratik cumhuriyetin düşmanı tarikat şeyhleri, şıhları için 'doktora tezi' hazırlatıyor...

Ya ne yapıyor?

Uğur Mumcu, Hasan Âli Yücel için 'anma toplantıları' düzenliyor, Prof. Dr. Bedia Akarsu ile Prof. Dr. Halet Çambel'i konuk edip ağırlıyor...

Manisa Celal Bayar Üniversitesi Rektörü Taner, REFAHYOL döneminde ‘iftar sofraları’ kurmakla ünlendi. Bu sofralara gelmeyenleri ise suçladı. Rektör Taner’in davetine uymayan Doç. Dr. Alpaslan Kulalı, iftar sofralarına tepki gösterdi:

“Laik cumhuriyetin bir kurumunda iftar yemeği düzenlenemez...”

Rektör Taner’in tutumu daha da sertleşti o zaman:

2547 sayılı yasanın 7-L maddesi gereğince Alpaslan Kulalı’yı Os-
mangazi Üniversitesi’ne sürgüne gönderdi...

Aynı tarihte Başbakan Necmettin Erbakan, tarikat şeyhlerine ve
şihlalarına, Başbakanlık Konutu’nda iftar yemeği veriyordu...

Doç. Dr. Alpaslan Kulalı, Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’e
başvurdu ama sonuç alamadı...

Bir başka örneğe bakalım: RP’li eski Çalışma Bakanı Necati Çe-
lik’in danışmanı Nurettin Lüleci’nin 8 Ağustos 1997’de Celal Bayar
Üniversitesi’ndeki görev süresi doldu. Sözleşmesinin yenilenmesi
için yapılan bilimsel değerlendirmede, bir olumlu oya karşı iki olum-
suz oy kullanıldı. Buna karşın Lüleci, bugün tıp fakültesinde görevi-
nin başında...

Evet... Üniversitelerde şeriatçı-ırkçı yapılanma egemen. Durum
imam-hatip liselerinden daha vahim...

YÖK Başkanı Prof. Dr. Kemal Gürüz, Mersin Üniversitesi Rek-
törü ile uğraşacağına, Erzurum Atatürk, Samsun 19 Mayıs, Isparta Sü-
leyman Demirel, Manisa Celal Bayar, Aydın Adnan Menderes, Van
100. Yıl ve Muğla üniversitelerinde laik demokratik cumhuriyet düş-
manı kadrolara, YÖK bursuyla Amerika’ya giden tarikat şeyhlerinin
müritlerine bakması gerekmez mi?

Bu ülke ne çektiyse sahte Atatürkçülerden çekti ve çekiyor!

22.9.1997

Çelişki...

Gazetelerin birinci sayfalarında boy boy fotoğrafları çıktı, televizyon haberlerinde yer aldı...

O her halinden hoşnuttu, üç düğmeli ceket, beyaz gömleği, lacivert kravatı, bıyıklarıyla açık seçik siyasal eğilimini gösteriyordu...

Eski Özel Harekât Dairesi Başkanı İbrahim Şahin, gazetecilere, MHP'li yöneticilerle birlikte evinin kapısında açıklamada bulunurken ben kendi kendime sordum:

“Türkiye bir demokratik hukuk devleti mi yoksa kanun devleti mi?”

İbrahim Şahin kim?

Şahin, bir bürokrat. Susurluk davasından tutuklandı, daha sonra tutuksuz yargılanmak üzere salıverildi...

Metris Cezaevi'nin önünde son model spor Mercedes'e bindirilirken 15-20 kişi gösteri yapıyordu:

“Türkiye seninle gurur duyuyor!..”

Gurur duyulan birisi de bu ülkede başbakanlık ve başbakan yardımcılığı yapmış bir kişi değil miydi?

Tansu Çiller, OHAL valilerini, emniyet genel müdürünü, müsteşarı, polis müdürlerini 1995 seçimlerinde Meclis'e taşıdı...

Ben gazete ve televizyon haberlerini izlerken kafamdan şunlar geçti:

“İbrahim Şahin, yarın mahkemece aklanırsa, DYP ya da MHP'den milletvekili aday olacağı, belki de bir koalisyon hükümetinde İçişleri yahut Adalet Bakanı koltuğuna oturacaktı...”

Bir ülkücünün düğününde Oral Çelik ve MHP'lilerle birlikte görülen İbrahim Şahin, çok neşeliydi...

Oysa Ordu'nun Mesudiye ilçesinde 2 çocuk, terörist zannedilerek Özel Tim tarafından öldürülmüştü...

Bakın, Özel Tim'i eleştirmek, kimi çevrelerce şöyle değerlendiriliyor:

“Özel Tim'i ortadan kaldırıp PKK'nin ekmeğine yağ süreceklers...”

Tokat ve Ordu'da olup bitenleri yaklaşık bir ay önce yazmış ve sormuştuk:

“Yaşları 13-14 olan iki çoban, Özel Tim tarafından neden öldürüldü?”

Yanıt şu olmuştu:

“Terörist zannedildikleri için...”

Ardından biz yine sormuştuk:

“Çocukları öldüren Özel Tim mensupları hakkında ne gibi yasal işlem yapıldı?”

Şu ana dek yetkililerden yanıt alamadık...

CHP Genel Sekreter Yardımcısı ve Amasya Milletvekili Haydar Oymak bakın neler söylüyor: “Millet birbirinin evini taşıyarak ‘Teröristler geldi’ deyip silah alıyor. Ayrıca silahlar belli bir siyasi düşünceye mensup insanlara dağıtılmış.”

Susurluk kazasıyla ortaya çıkan çeteler, bu ülkede ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar...

Güneydoğu'da eroin kaçakçılığı bir yerlerden yönlendiriliyor, mahkeme tutanaklarında ‘devlet görevlileri’nin bu işi niçin yaptıklarını apaçık görülüyor...

Tansu Çiller, dört-beş gün önce ne diyordu:

“İbrahim Şahin içeriye girdi, PKK; İç Anadolu ve Karadeniz bölgelerine yayıldı...”

Şimdi Tokat ve Ordu yöresindeki köylerde yurttaşlar silahlandırılıyor...

PKK, gerçekten o yörede var mı?

Bu soruya Güneydoğu'da uzun yıllar görev yapan bir Emekli Kurmay Albay şu yanıtı veriyor:

“PKK'nin amacı Akdeniz ve Karadeniz'e yayılmaktı. PKK, Akdeniz'e indi. Ancak orada altyapı hazırды. Güneydoğu'dan göç nedeniyle Adana, İçel, Antalya yörelerinde Kürt nüfus yoğunlaşmıştı. Durum Ege için de geçerlidir, İstanbul için de. Ancak, PKK'nin Karadeniz'e çıkması olanaksızdır. Çünkü Karadeniz'de altyapısı yoktur.”

“O zaman niçin PKK, Karadeniz'e sızdı deniliyor?”

Yanıt:

“Sivas'a PKK girdi. Burada sayıları çok az. Tunceli Ali Boğazı'ndan Sivas'a geçti, ama Karadeniz'e geçmeleri bence olanaksız. Tokat ve Ordu'da TIKKO ve DHKP/C örgütleri vardır. Bu örgütlerin PKK ile işbirliği düşünülür, ama Karadeniz'de etkin olacakları düşünülemez.”

Karadeniz'de 1992'den bugüne dek 12 terörist eylem Tokat'ta, diğer 4 eylem de Giresun, Ordu ve Gümüşhane'de gerçekleştirildi...

Karadeniz'de 'koruculuk sistemi'ni yaşama geçirmek sorunu çözmeyecektir...

Güneydoğu'da 'kan gölü'nden çıkar umanlar, şimdi neden Karadeniz'i seçti? Devletin gücü 200 teröristle baş edemiyor mu?

Türkiye; Tansu Çiller'in ve İbrahim Şahin'in kimliğiyle terörü çözmeye kalkmamalıdır...

Adnan Menderes Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Cezmi Öncüler'in 'umut veren' açıklaması şöyle:

“Üniversitemizin akademik ve idari kadro yapılanmasında yer alan tüm kişiler, Atatürk ilke ve devrimlerine bağlı, cumhuriyetimizin varlık kurallarını korumakta kararlı, uygar, çağdaş ve yurtsever kişilerdir. 1994 yılında benzer bir değerlendirmeniz nedeniyle sizi telefonla bilgilendirmiştim. Artık bu kez üniversitemizi bu olumsuz ve haksız niteleme içinden çıkarmanızı bekliyor ve diliyorum.”

25.9.1997

Karadeniz’de Terör...

CHP Genel Sekreter Yardımcısı ve Amasya Milletvekili Haydar Oymak; Tokat, Ordu yöresini dolaştı...

CHP’li Oymak’la dün sabah görüşürken “Karadeniz’de PKK var mı” sorusunu yönelttik. Oymak, “Evet, Karadeniz’de 15-20 kişilik bir PKK grubu görülmüş” deyip ekledi:

“Yetkililer 2 yıldır, Karadeniz’e PKK’nin gireceğini biliyorlardı. İyi bir güvenlik organizasyonu yapılmadığı için bugünkü karmaşa ortaya çıktı...”

Özel tim, Güneydoğu’da olduğu gibi Tokat ve Ordu’da da herkesi ‘potansiyel suçlu’ görüyor, daha önce Sivas ve Erzincan yöresinde yaşanan olaylar Karadeniz’de de yaşanıyor...

Haydar Oymak şöyle konuşuyor:

“Özel tim, ‘Teröristlere yardım ediliyor’ gerekçesiyle halka baskı yapıyor. Halka dağıtılan silahlarda seçim yapılmıyor. Sorun yine özel tim elemanlarında. Bir siyasal partinin militanları gibi davranıyorlar. Yani olaya tek yönlü bakıyorlar. Kendi siyasal düşünceleri doğrultusunda olanları vatansever, olmayanları ise teröristlere destek verenler olarak tanımlıyorlar. Ben Mesudiye yöresini gördüm. Orada pek çok kişiyle görüştüm. Sorun, özel timin tutumundan kaynaklanıyor.”

CHP’li Haydar Oymak’a soruyoruz:

“Özel tim, Tokat’ın Niksar ilçesinde bir şeriatçı vakfın yurdunda kalmış, doğru mu?”

Yanıt:

“Doğru. Ben bunu yetkililere de sordum. Onlar da bu olayı doğruladılar...”

Soru:

“Niçin şeriatçı vakfın yurdunda kalmış özel tim elemanları?”

Yanıt:

“Kalacak başka bir yer yokmuş...”

Ordu’nun güney yöresine inen bir grup PKK’liye TİKKO ve DHKP-C’nin yardım ettiği elbet doğrudur...

16 Ağustos 1997’de Mesudiye ilçesi yakınlarında yine bir grup PKK’linin minibüs durdurduğu, Gökhan Çavuşoğlu adlı polis memurunun, eşinin gözleri önünde öldürüldüğü, diğer yolcuların paralarını, saatlerini, yüzüklerini aldığı bir gerçektir...

Arkadaşımız Işık Kansu da Ordu ve Tokat yöresini dolaşmıştı. Işık, Karadeniz’den izlenimlerini aktarırken şunları yazıyordu:

“Millet teröristten çok özel timden korkar oldu...”

Turgay ve Cihat Metin adlı çocuklar, özel tim tarafından öldürülmüştü...

CHP’li Haydar Oymak, Işık Kansu’nun yazdıklarını doğruluyor ve şöyle diyordu:

“Evet, halk teröristten çok, özel timden korkuyor...”

Mesudiye’de iki çocuk öldürülmüştü. Yaralı olarak kurtulan 10 yaşındaki Ü.M., olayı bakın nasıl anlatıyordu:

“Eski mahalleden geliyorduk üçümüz. Elimizde ışıldaklar vardı. Polis arabalarını gördük. Bir şey yapmayacaklarını biliyorduk. Durun filan demeden üzerimize ateş edildi. Ben kaçmaya çalıştım. İki ağabeyim yere düşünce ben de yere yattım. Baktım ağabeylerim ölmüş. Annemi çağırmaya başladım. Polisler, ‘teröristler bastı’ diye koymuyorlardı annemi o tarafa. Sonra ağabeylerimi alıp gittiler.”

Ölen ve yaralanan çocukların dayısı Aydın Metin ise tanıkların söylediklerini şöyle özetliyordu:

“Evin kapısında oturuyordum. Çocuklar yolun karşısındaki direğin oradan çıktılar. Birinci polis aracı geçti, ikincisi durur durmaz ateş açtılar. Bizi yaklaştırmadılar olay yerine. Silahı bizden yana çe-

virip teröristlerin köyü bastığını söyleyince kendimi kanala attım. Bu arada tüfeklerin dipçikleri ile araçlarının camlarını filan kırdılar, çatışma çıkmış gibi yani. Yaklaştırmadılar bizi, çocukları alıp götürdüler.”

Susurluk davası sanıklarından eski Özel Tim Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin, Reşadiyeli’ydi. Şahin’in köyü Ordu sınırına çok yakındı...

Bir haber yayıldı yörede:

•“İbrahim Şahin’in köyünü PKK basacak...”

Ardından olaylar arttı. Fısıltı gazetesinden her gün bir haber yayılmaya başladı:

“PKK köy bastı; PKK haraç topluyor...”

Köylüler senaryo yazıyorlar, hatta birbirlerinin evini taşıyıp, ardından yetkililere başvuruyorlardı:

“Köyümüze PKK geldi, silah istiyoruz...”

Karadeniz’de arazi yapısı, terör örgütlerinin işine yarıyor...

Durum ortada...

CHP’li Haydar Oymak diyor ki:

“Güvenlik güçleri terörü halka baskı yaparak önleyemez; halkı yanına alarak önler...”

Evet... Karadeniz’de PKK’nin etkin bir gücü yok. Sadece 15-20 PKK’li militan var...

Yöre insanı silaha meraklı...

Herkes ruhsatlı silah almak istiyor...

Devlet adına kurşun atmak hevesini devlet kırmalıdır...

Çünkü Türkiye demokratik bir hukuk devletidir...

26.9.1997

Kapan...

İstanbul'un Etiler, Ulus, Bebek gibi semtlerinde kiralanan konutlar...

Acaba bu konutlarda kimler oturacak?

Bir üniversite öğrencisi başından geçenleri şöyle anlatıyor:

“Boğaziçi Üniversitesi’nin bölümünü kazandım. Kayıt için okula gittiğimde bazı kişiler yanıma yaklaşıp sordu: ‘Yurtta yer bulabildin mi?’ Yanıtım ‘Hayır’ oldu. Çünkü, yurtta yer yoktu. Onlar bana ‘Etiler, Ulus, Bebek’te pansiyonlar var’ dediler. Birlikte gidip gördük. Çok lükstü. Dört-beş odalı evlerde televizyondan buzdolabına, bilgisayardan telefona dek her şey bulunuyordu...”

“Sizden kalmanız için kira istediler mi?”

Yanıt:

“Zaten önceden mektup yazmışlardı bana. Adresimi saptamışlar ve ‘Barınacak yer sorununu çözeriz’ demişlerdi... O nedenle benden kira filan istemediler. Üstelik ayda 200 dolar vereceklerini söylediler...”

Soru:

“Sen ne yaptın, kabul ettin mi?”

Yanıt:

“Durumu hemen anladım. Bunlar Fethullahçı olarak bilinen Nurculardı. Kendilerine teşekkür ettim. Ancak peşimi yine bırakmadılar. Babamın ekonomik durumu kötü olsaydı, ellerine düşerdim...”

Tarikatlar üniversiteli gençliğin peşinde...

Kredi Yurtlar Kurumu’na başvuran 98 bin öğrenciden ancak 60 bini için kalacak yer bulundu. Artakalan 38 bin öğrenci açığa kaldı...

Türkiye’de tarikatların yaklaşık 10 binin üzerinde yurt, pansiyon ve evi olduğu biliniyor. Vakıflar aracılığıyla ‘yoksul üniversite öğrencilerini’ avlayan şeriatçılar onlara barınacak yer buluyor, kitaplarını, giysilerini alıp her ay 200-300 dolar harçlık veriyor...

Bir başka öğrenci ise ilginç bir iddiada bulunuyor:

“Ankara’da polis çocuklarının kaldığı yurtlar devletindir. Ama buranın kontrolünü bir tarikat yapmaktadır...”

Boğaziçi Üniversitesi’nde okuyan bir başka öğrenci anlatıyor:

“Ben sekiz yıl tarikatların arasında kaldım. İmam oldum. Bir fırsatını bulup onlardan ayrıldım.”

Sordum:

“Tarikatlar öğrencileri nasıl avlıyor?”

Yanıt:

“Ortaokuldan itibaren izlemeye başlıyorlar. Bugün her okulda üç-dört tarikatçı öğretmen bulunur. Bunların en yoğun örgütlendikleri yer Milli Eğitim okullarıdır. Oradaki çalışkan ama yoksul öğrenciler bu öğretmenler tarafından saptanır. Bu çocuklarla biz ilişki kurarız. Onların giyimlerini, harçlıklarını sağlarız. Ondan sonra da kaldığımız evlere getirip ders çalıştırırız. Bu çocukları polis kolejleri ya da askeri liseler, astsubay okulları sınavlarına hazırlamaya başlarız. Dört yıl önceye dek özellikle askeri liseler, astsubay okullarının sınav sorularını önceden ele geçirirdik. Yani birileri bize getirip verirdi...”

Soru:

“Siz nasıl girdiniz tarikata?”

Yanıt:

“Ortaokul son sınıftaydım. Ailem çok yoksuldu. Beni aralarına aldılar. O yıllar içine kapanık ama çalışkan bir çocuktum...”

Soru:

“Özellikle içine kapanık, çalışkan öğrencileri seçiyorlar değil mi?”

“Öyle oluyor. Bir de yoksul olacaksınız...”

Soru:

“Sonra ne oldu?”

“Ortaokulu ve liseyi onların pansiyonlarında bitirdim. Boğaziçi Üniversitesi’ni kazandım. Artık ev imamı olmuştum. Kızlarla arkadaşlık yapmamız yasaktı. Sadece tarikat şeyhinin kitaplarını okurduk. Bizden olmayanlar düşmandı. Örneğin, siz bizim en büyük düşmanımızdınız...”

“Neden?”

“Çünkü siz, bizim tarikat şeyhinin yaptıklarını yazıyor, onu aşağılıyordunuz...”

Soru:

“Nasıl kurtuldun?”

“Bir psikiyatra gittim ve durumumu anlattım. Sonra Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği ile yani Türkân Saylan’la ilişki kurdum ve kurtuldum...”

Üniversite kapılarında neden bekliyor tarikatlar?

Öğrencileri avlamak için...

Silifke’den Denizli’ye, Eskişehir’den Afyon’a dek pek çok il ve ilçede yurtları bulunuyor tarikatların...

Tarikatların amaçları laik-demokratik Cumhuriyeti yıkmaktır...

Tarikat ‘kapan’ları yurdun dört bir yanına kurulmuş...

Devlet içinde örgütlü şeriatçı güçler, üniversite gençliğini kapmak istiyor...

Kapabiliyorlar mı?

Evet kapıyorlar...

27.9.1997

Şeriatçı Vakıflar...

Samsun'un Bafra ilçesinde bir yurt: İrşad Öğrenci Yurdu...

Bu tür yurtlar Türkiye'nin dört bir yanında bulunuyor. Denizli'den İçel'e, Samsun'dan Sivas'a dek her il ve ilçede tarikat yurtlarına bir yenisi ekleniyor.

14 yaşındaki çocuk başından geçenleri anlatırken gözleri belirli bir noktaya takılıp öylece kalıyor...

Diyor ki: "İrşad Yurdu'nda 100 kişiydik. 40 kişi okula gidiyor, diğerleri Arapça öğreniyordu..."

Sonunda dayanamayıp İstanbul'a yakınlarının yanına sığınmış 14 yaşındaki çocuk...

Bafra'daki yurt Süleymancılarının...

Burada yoksul ailelerin çocukları kalıyor. Çocuklara laik demokratik cumhuriyetin nasıl yıkılacağı öğretiliyor...

Türkiye'yi ortaçağın karanlığına götürmek isteyen güçler bildiğini okumayı sürdürüyor; dün sabah Eyüp Camii'nin minaresinden yeşil bayrakla gösteri yapanlar ne denli örgütlü olduklarını kanıtlıyor...

Hani dinci vakıflar denetlenecekti, şeriatçı yurtlar kapatılacaktı?

Yurtlar, dershaneler, okullar hep vakıflar aracılığıyla kuruluyor...

Türkiye'de vakıflar bugün ticaretin içindedir. Kimileri 'vergi oyunuyla' şirketleşmiştir. Din ve eğitim amaçlı vakıflar 'özel okullar' açmışlar, dershaneler, yurtlar kurmuşlardır. Kimileri 'kurban derilerini' toplayıp 'devletten vergi kaçırarak' kasalarına trilyonları indirmişlerdir. Tarikatlar, din ve din eğitimi amaçlı vakıflarını 'kendi siyasi çıkarları doğrultusunda' kullanmaktadır.

Bu işin sonu nereye varacaktır?..

Bir tarikat dershanesi, Milli Eğitim Bakanlığı'nı 'ahtapotun kolları' gibi sarmıştır. Yaşananlar ve olup bitenler görmezlikten gelinmektedir. Yine bir tarikat şeyhi, 'vakıflar zinciri' kurarak holdingleşmiştir.

Bugün tarikatlar vakıf kuruyor ve daha sonra şirketleşiyor...

Dinci vakıflar tıpkı ahtapotun kolları gibi Türkiye'yi kuşatıyor...

İBDA-C, Hizbullah ve İslami Hareket son aylarda tarikatlarla çok iyi geçiniyor, Güneydoğu'dan sonra Ege ve Karadeniz'de örgütleniyor, özellikle Refah'lı belediyelere sızıyorlar...

Tüm bu olup bitenlere neden seyirci kalınıyor?

İstanbul Kartal Belediyesi'nin kütüphanesini mescit yapan düşünce, Türkiye'yi karanlığa gömmek isteyen bir siyasal eylem değil midir?

Ya din ve din amaçlı vakıflar ne yapıyor?

Onların amacını bilmeyen yok!

MGK toplantılarında bu konu gündeme geldi, tartışıldı...

Bakın TÜSEV raporunda vakıflar nasıl tanımlanıyor:

"903 sayılı kanundan sonra ise yeterli malvarlığı olmayan vakıflar, ya elden ele para toplamaya başlamışlar ya da etkinlik göstere-mediklerinden ölü doğmuş kuruluşlar olarak kalmışlardır. Bazı vakıflar ise artık hayır için hizmetten çok, vakfın sürekliliğini sağlayacak ileriye dönük kârlı yatırımları düşünür olmuşlardır. Bunun sonucu vakıflar, hizmetlerini bir karşılıkla görmeye başlamış, resmi senetlerini buna göre düzenlemişlerdir. Serbest ekonominin benimsenmesinden sonra vakıf resmi senetlerinde kamunun ihtiyaç duyduğu asıl vakıf alanları dışındaki konularda şirket kurma, şirketlere iştirak etme, komisyonculuk, acente işletme gibi faaliyet konuları yer almaya başlamıştır. İşte hukuki ve geleneksel açıdan vakıf tanımına uymayan bu tür faaliyet konularını resmi senetlerine koyan vakıflara kuruluş aşamasında hoşgörü gösterilmesi sonucu, vakıf anlayışı yozlaş-

mış, bazı vakıflar hayır kurumu olmaktan çıkmış ve şirketleşir hale gelmiştir. Bu tür kuruluşlar gerçek anlamda vakıf olarak hizmet veren başarılı vakıflara da farklı gözle bakılmasına, vergiden muaf vakıflara tanınan teşviklerde geriye adımlar atılmasına neden olmuştur.”

12 Eylül 1980 öncesinin şeriatçı dernekleri bugün vakıf oldu...

Onlar trilyonlarla oynuyorlar, okullar, dershaneler, yurtlar, hastaneler kuruyorlar...

Devlet ise tüm bu olup bitenleri sadece izliyor...

Bafra'daki İrşad Yurdu'ndan kaçan çocuk diyor ki:

“Yurt denetlendiği zaman, Arapça öğrenenler hemen marangoz atölyesine indiriliyor, duvarlara Atatürk resimleri asılıyordu...”

Oyun kuralına göre oynanıyor...

Demokrasi düşmanları zaman kazanıyor; Türkiye'yi Cezayir'e dönüştürmek için yurtlarda, okullarda, camilerde prova yapıyor...

29.9.1997

Laik demokratik cumhuriyete saldıran gözü dönmüş şeriatçı
çetelerin korkulu rüyâsı, güçlü bir yazarın olgun gözlemleri...
Maskeleri düşüren, tezgâhlanan oyunları bozan bir gazetecinin
soluk aldırmadan sürdürdüğü kutsal uğraşının doyurucu
ürünleri... Bir solukta okumayı sevenler için.